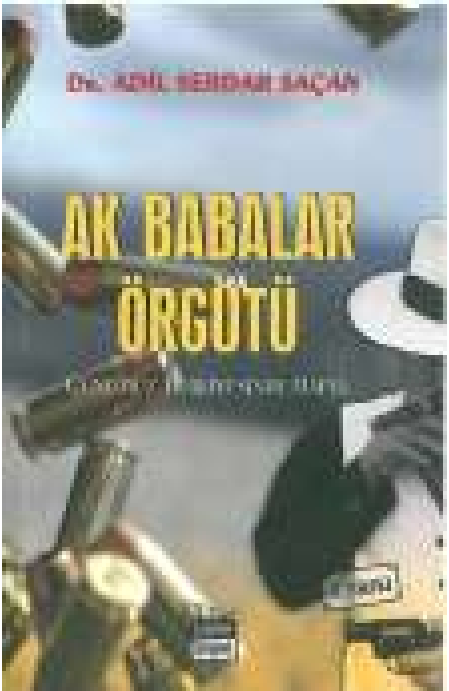

Dr. AZİZ SERDAR SAÇAN
AK BABALAR
ÖRGÜTÜ

Okuma alışkanlığımıza renk katmak için...

Günümüz Türkiyesi'nde Mafya
AK BABALAR ÖRGÜTÜ

ADİL SERDAR SAÇAN

SİYAH BEYAZ KİTAP	: 18
Aletya Kütüphanesi	: 11
Genel Yayın Yönetmeni	: Murat KAPLAN
Kapak Tasarımı	: Ahmet SUNGUR
Baskıya Hazırlık	: Mehtap ÇAĞ
Redaksiyon-Düzelti	: Özge OZAN
Basıldığı Yer	: Ezgi Matbaacılık Sanayi Caddesi Altay Sokak Çobançeşme-YENİBOSNA
Tel	: (0212) 452 23 02
ISBN	: 978-9944-490-24-5

© Siyah Beyaz Kitap, 3. Baskı, Ekim 2007

© Bu eserin yayın hakları Siyah Beyaz Basım Yayın Dağıtım'a aittir. Yayınevinin izni olmadan basılamaz, cd. v.b. şekliyle çoğaltılamaz. Kaynak gösterilecek yazılar dışında alıntı yapılamaz

Siyah Beyaz Basım Yayın Dağıtım
Bahariye Caddesi Ünertan Pasajı No: 35/38
Kadıköy-İstanbul
Tel: (0216) 337 03 09
Faks: (0216) 337 03 32
www.siyahbeyazkitap.com
siyahbeyazyayinlari@gmail.com
siyahbeyazkitap@gmail.com

Adil Serdar SAÇAN: 1962 Erzurum doğumlu, babası Elazığlı, annesi Tiran Arnavut'u olan ve hangi alt kimliğe mensup olduğunun belirlenmesi için Türkiyeli muhterem ve O'nun hamisi AB'ye dilekçeyle başvurmaya hazırlanan yazar, Polis Akademisi, İ.Ü. Hukuk Fakültesi mezunu olup İ.Ü.SBF'de Kamu Yönetimi Doktorası yapmıştır. Sonradan AKP'nin yöneticisi olacak azizlere BİT, Albayraklar ve Gebze Belediyesi operasyonlarını icra etmek cür'etinde bulundu. Saçan, 25 yıl emniyet örgütünde devlete hizmet etti.

AKP iktidara gelinceye dek ödülü bol, cezası olmayan yazar, AKP'li İçişleri Bakanlığı'nın üstün çabasıyla ilki 2003'te olmak üzere 6 kez meslekten çıkarıldı. Hakkında hepsi 2003 versiyonu 14 adli dava açıldı. Kendisi de idareye 27 ayrı dava açtı. Avukat ve dava masraflarını karşılayamayınca Türk Hukuk tarihine geçecek bir özveriyle kendisini savunmak için Avukat oldu. Türkiye'nin tek başlı iktidarına karşı, dava, makale ve kitaplarıyla direnmeye çalışan Saçan, halen sağ ve istikrarlı bir şekilde yaşamını sürdürmektedir.

Yayınevi Notu: Değerli okuyucu, bu kitabın önceki baskılarında kitap içerisinde yer alan "mafya" sözcüğü "mafia", "mafios" sözcüğü de "mafyatik" olarak kullanılmıştır. Yazarın, dünya literatüründeki "mafya" sözcüğünün orijinal halini kullanmış olmasından ötürü kaynaklanan bu yazım, kitabın yeni baskısında yayınevi tarafından yazardan onay alınarak şimdiki haliyle kullanılmıştır. Bilginize...

SİYAH BEYAZ KİTAP

Günümüz Türkiye'sinde Mafya

AK BABALAR ÖRGÜTÜ

I. Kitap

ADİL SERDAR SAÇAN

SİYAH BEYAZ

Aletya Kütüphanesi:
Unutamama. Yunanca'da "bakikatin" ete kemiğe bürünmesi anlamına gelir.
Bu serüden Bilim, Politika, Araştırma-İnceleme ve Kuramsal kitaplar yayınlanır.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 13
İKİNCİ BASKIYA ÖNSÖZ 15
ÜÇÜNCÜ BASKIYA ÖNSÖZ 17
GİRİŞ 21

BÖLÜM I
ORGANİZE SUÇ VE ÖRGÜTLENMESİ

I- KAVRAM TESPİTİ VE TARİHÇE 27
A- TANIM ÇALIŞMASI.....27
1- Genel Olarak.....27
2- Yasalara Göre Tanımı 27
3- Çeşitli Ürkelere Göre Tanımlar 35
a. Almanya.....45
b. İtalya 45
c. ABD 46
d. Avusturya.....47
e. Danimarka 48
f. Hollanda 49
g. İsviçre 50
4- Uluslararası Örgütlere Göre Tanımlar 50
a. İnterpol 51
b. Birleşmiş Milletler 51
c. Avrupa Birliği.....52

B- UNSURLARI.....53
1- Amaç Açısından 56
2- Örgütlenme Açısından 57
3- Yöntem Açısından 66

C- TARİHÇE **68**
1- Genel Olarak 69
a. Camorra 71
b. Ndrangheta 73
c. Sicilya Mafyası 74
d. Sacra Corona Unita 75
e. La Cosa Nostra 77
2- Türk Organize Suçluluğunun Tarihçesi 79

II. ORGANİZE SUÇUN ÖRGÜTLENMESİ **95**

A-ORTAYA ÇIKMA SEBEBLERİ VE ARZULADIKLARI ORTAM **95**
1- Ortaya Çıkma Sebepleri 95
2- Arzuladıkları Ortam 104

B-ORGANİZE SUÇ ÖRGÜTLERİNİN YAPILANMALARI (TİPOLOJİ) **110**
1- Genel Olarak 111
2- Türk Organize Suç Örgütlerinin Yapısı 116
a. Aile Tipi Mafya 117
b. Hemşeri Tipi Mafya 117
c. Cezaevi Arkadaşlığı Mafyası 118
d. Din Motifli Mafya 119
e. Siyasi Görüş Motifli Mafya 119
f. İrticai Tandaslı Mafya 120
3- Devlet Destekli Mafya 123

C-ORGANİZE SUÇ ÖRGÜTLERİNİN TÜRLERİ 128
1- Genel Olarak.....128
2- Türk Mafyasının Türleri 132
a. Çek-Senet Mafyası 132
b. İhale Mafyası 136
c. Arazi Mafyası 140
d. Cezaevi Mafyası 146
e. Otopark Mafyası.....151
f. Servis Mafyası.....155
g. Hal Mafyası 156
h. Otogar ve Ambarlar Mafyası.....157
i. Minibüsçüler Mafyası 158
j. Fırıncılar Mafyası 160
k. Pazarcılar Mafyası.....160
l. Liman Mafyası 161
m. Uyuşturucu Mafyası 162
n. Silah Kaçakçılığı Mafyası 175
o. Fuhuş Mafyası 180
p. Kumar Mafyası 187

D- KULLANDIKLARI YÖNTEMLER
VE ÖZELLİKLERİ 188
1- Kullandıkları Yöntemler 188
a. Genel Olarak 188
b. İşledikleri Suçlar 192
c. Yöntemler.....197
2- Organize Suç Örgütlerinin Özellikleri 216

BÖLÜM II
TERÖR-POLİTİKA-ORGANİZE SUÇ İLİŞKİSİ
TÜRKİYE'NİN YENİ MAFYASI

I- TERÖR-ORGANİZE SUÇ 235

A- TERÖR ÖRGÜTLERİ-ORGANİZE
SUÇ ÖRGÜTLERİ.....235
1- Genel Olarak.....235
2- Farklılıklar-Benzerlikler.....239

B- TERÖR ORTAMININ ORGANİZE
SUÇA ETKİSİ 242
1- Tarihsel Süreç İçerisinde 242
2- Günümüzde Terör-Organize Suç İlişkisi 247

C- MAFYA-POLİTİKA İLİŞKİSİ 254
1- Tarihsel Süreç İçerisinde 255
2- Türk Mafyasının Politik Boyutu.....262

II- TÜRKİYE'NİN YENİ MAFYASI
(AK BABALAR ÖRGÜTÜ) 271

A- ÇİFTE AHLAK-ÇİFTE HUKUK ANLAYIŞI 271

B- AK BABALAR ÖRGÜTÜNÜN TAHLİLİ.....279
1- Fütüvvet ve Fütüvvet Mafyası 279
2- Unsurlar Açısından 287
a. Amaç Unsuru Açısından 288
b. Örgütlenme Açısından.....290
c. Yöntem Açısından 301

3- Tipoloji 304
4- Kullanılan Yöntemler.....327

a. Suç İşlemek, İşlenen Suçu Gizlemek ve Suçla Örgüt Liderin Bağını Kesmek İçin Kullanılan Yöntemler.....327
b. Örgütü Siyasal Tabandan Gizlemek İçin Kullanılan Yöntemler 334

DEĞERLENDİRME.....**343**
EKLER.....**351**
KAYNAKÇA **357**

Önsöz

20. Yüzyılın ilk çeyreğiden itibaren suç ve suçluluk kavramında olağanüstü gelişmeler olmuştur. Değişen dünya suç ve suçluluğu da değiştirmiştir. Suç artık insanların geçimini sağlama sektörlerinden biri haline gelmiş, hatta bu sektör dünya düzenini etkilemeye başlamıştır. Bu sektör, yüzyılın başında ulus devletlerin kuruluşunda etkili rol oynamış, bugünse küreselleşme adı altında ulus devletleri tasfiyeye yönelmiştir. Çok geniş anlamıyla ele aldığımız dünya ve devlet düzenlerini etkileyen bu para kazanma sektörü, şüphesiz bu işi profesyonel olarak yapanların ortaya çıkması ve bunların planlı ve küçükten büyüğe (hatta ulus devletlerin gizli servisleriyle birlikte) birer organizasyon halinde yapılanmalarıyla tesis edilmiştir. İşte bu tür çıkar elde etme organizasyonlarıyla sektör haline gelen yapıya özetle organize suç diyebiliriz.

Bu çalışmada; bizce Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin rejimini de hedef alan organize suç organizasyonları bilimsel açıdan ele alınacak ve toplumun bu organizasyonlardan nasıl korunabileceği üzerinde durulacaktır.

Organize suç örgütleriyle, onların doğrudan ya da dolaylı

etkisine girmeden mücadele etmiş ve etmekte olan tüm kahramanların önünde saygıyla eğiliyor, bu konuya biraz da olsa katkıda bulunabildiysem, amacıma ulaştığımı düşünüyorum.

Türkiye'de ki organize suçlarla mücadele birimlerinden ilki olan İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nün kurucusu olmaktan ve 5 yıla yakın süre başında bulunmaktan (bana karşı yapılan ve olağan karşıladığım tüm haksızlık, iftira ve zulme rağmen) onur ve şeref duyduğumu belirtmek istiyorum. 29.08.1998 tarihinde İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü Nöbetçi Amirliği'nin üstüne yazdırdığım ve görev sürem boyunca örnek aldığım 14.03.2003 tarihine kadar orada kalan (bu tarihte yeni yönetimle birlikte silinmiştir.) ulu önder, yüce ATATÜRK'ün şu sözlerini önsöze yazmak istedim. Ola ki bu sözü silenlerden anlayan olur. Saygılarımla.

Dr. Adil Serdar Saçan
Haziran 2004

İkinci Baskıya Önsöz

Birinci baskısı tüm engellemelere karşın tükenen kitaba gösterilen yoğun ilgi, beni oldukça mutlu etmiştir. Şunu belirtmeliyim ki, bu kitabın satışından elde edilecek tüm gelir de hayır kuruluşlarına bağışlanacaktır. Amacım; "yolsuzluklarla mücadele edeceğiz, dokunulmazlıkları kaldıracağız", söylemleriyle Türk halkını kandıran, Türkiye'nin en büyük mafya örgütü olan AkBabalar Örgütü'nün yapısını deşifre etmektir. Türkiye'de 1983 yılından itibaren temeli atılan, bu fütüvvetin mafyalaşmasının somut örgüte dönüşmüş biçimi, İtalya'da siyasi iktidarı ele geçiren ve bu şekilde siyasal özerkliğini ilan eden mafya oluşumu ile nikah şahitliğinin dışında, büyük benzerlik gösteren AkBabalar örgütlenmesinin deşifre edilmesi, yurtseverliğimizin gereğidir diye düşünmekteyim. Daha önce söz verdiğim ikinci kitap, bu yılın sonunda piyasaya çıkmış olacaktır. Orada, AkBabalar'ın iktidarı mafya ile mücadele kapsamında tüm çıplaklığı ile gözler önüne serilecektir.

Birinci baskıdan bu yana geçen bir yıllık süre içerisinde, kitapta yaptığımız öngörülerden bir çoğu ne yazık ki gerçek-

leşmiştir. TCY'de yapılan değişikliklerden, Cumhuriyet tarihinin tek mafya ile mücadele yasası olan 4422 sayılı yasanın, sessiz sedasız yürülükten kaldırılmasına, devletin soyulmasını kolaylaştıran birçok yasal düzenlemeden, mafya ile mücadeleyi telefon dinlemeden ibaret sanan bazı fütüvvetçi emniyet görevlerinin tasviyesi ve yerlerine onlardan daha koyu irticacıların getirilmesine, başta İstanbul olmak üzere mafya ile mücadelenin AkBabalar Örgütü'nün ak sakallı babalarının eline bırakılmasına, Örgüt'ün 2005 yılından itibaren siyasal özerkliğini ilan etmesine, ağır silahlı mafya çatışmalarının İstanbul'un göbeğinde yaşanmasına kadar birçok mafya düzeni göstergeleri yaşanmaktadır bugün. İkinci baskıda yasal metinlerdeki son değişiklikler de gözden geçirilerek kitap revize edilmiştir.

Suçluların kahramanlık maskelerinin düşürüldüğü, farkedildiği, her türlü iktidarlarına son verildiği günlerin ülkemize bir an önce gelmesi dileğiyle...

Dr. Adil Serdar SAÇAN
Ağustos 2005

Üçüncü Baskıya Önsöz

Birileri son zamanlarda Mafyayı bitirdik diyor. Bunu söylerken, özel korumaları kimlerden oluşuyor, benzin istasyonu ortakları kimler, cezaevinde kendisini hangi mafya babaları ziyaret etti, korudu, kürt mafyasının hamisi bakanı ve oğlu ne yapıyor, homoseksüel mafyasının –ki Türkiye'nin en güçlü mafya örgütlenmesidir– İstanbul örgütünün başındaki kişi, özel kalem müdürlüğünü yapmış mı, şimdi Denizatına binen yumuşak o mu, elektronik ithalatçısı meclis üyesi ile eski özel kalem müdürü İ.Ç. ile halvet oluyor mu, bu homulusların lafına neden itibar ediyor, yoksa birinin babası ile haşır neşir mi? Sorularının kendisine sorulacağını hiç tahmin etmiyor tabii. Öyle ya, mafyayı siyasallaştıran adam O. Örgütü Ak Babalar, Reis O, kendisine biat etmeyen baba istemez.Mafya bitti mi yoksa siyasallaşarak sisteme hakim duruma mı geldi? Hadi yanıtını 2004 te yazdığım bu kitapta bir defa daha arayalım.

Dr. Adil Serdar SAÇAN

Ağustos 2007

"Büyük olmak için kimseye iltifat etmeyeceksin, hiç kimseyi aldatmayacaksın.

Ülke için gerçek amaç ne ise onu görecek, o hedefe yürüyeceksin. Herkes senin aleyhinde bulunacaktır; Herkes seni yolundan çevirmeye çalışacaktır; Fakat sen buna karşı direneceksin. Önüne sonsuz engellerde yığacaklardır.

Kendini büyük değil küçük, zayıf, araçsız sayarak kimseden yardım gelmeyeceğine inanarak, bu engelleri aşacaksın.

Bundan sonra da sana büyüksün derlerse bunu söyleyenlere güleceksin."

Mustafa Kemal ATATÜRK

Giriş

"ORGANİZE SUÇ"; çağımızda topluma en çok rahatsızlık veren, birçok insanın doğrudan yada dolaylı mağdur olmasına sebep olan, devletlerin oluşumu ya da yok olmasına, iktidarların el, rejimlerin nitelik değiştirmesine, iktidar = para, güç = para, kan = para, korku = para, kanun = para, adalet = para, intikam = para, hırs, tutku = para vs. herşeyi parayla ölçen, kullanan "ORGANİZE SUÇ" ve "ÖRGÜTLERİ". Yerüstünün alt yanı, Ice-berg'in batık kısmı, ne denirse densin, sermayesi "KORKU" olan tüm örgütlenmeler. Gerçekten de durum böyle mi acaba? Yukarıda ortaya konulan ürkütücü sıfatlar bu örgütler için geçerli mi yoksa abartıyor muyuz? Dışarıdan bakıldığında, yani "maske" altında hepsi yalan. Onlar; toplumun saygın kişileri! iktidar sahipleri! hatta en üst düzey yöneticileri! her türden ve düzeyden kamu görevlileri! TV ve gazetelerde herkesin tanıdığı yazar-çizerler! Zengin, dürüst, yardımsever işadamları! Onlara yukarıdaki insafsız sıfatları kullanmak bile vicdansızlık. Onlar müşfik aile babaları, en sevilen futbol takımlarının finansörleri, başkanları, taraftarları, sakatların, fakir ve fukaranın, zulme uğramışların

yandaşlan, destekçileri! Onları, bazen bir şehit ailesinin evinde, bazen bir gazinin yattığı hastanede görürsünüz. Amaç yardım! Yardımseverliklerini sonuna kadar kullanırlar! Bir bakarsınız Türkiye Cumhuriyeti'nin düşmanlarına karşı, mağdur olmuş kamu görevlilerini ve ailelerini onlarca avukatla savunurlar, bir bakarsınız Allah'ı savunmak işi de onların görevlerinden olmuş; Allah rızası için, Allah ismini vücuduna dövdürenleri öldürmüşler.

Onlar ulvi insanlardır. Lütufta ve saygıda kusur etmezler, bazen cezaevinden kaçsalar da Cumhurbaşkanlan'nın köşklerinde saklanabilirler. Başbakan bile haftada bir köşke çıkarken onlann araçları için köşke girmek serbest araç kartlanyla her an mümkündür.

Özetle, çok bilinmeyenli bir denklem. Acaba hangisi doğ-
 ru derseniz, bence ikisi de. Çelişir gibi görünmesine rağmen, tüm sıfatlar doğru. Denklemi çözmek için gerekli formül bakış açısına göre değişebilir. Örneğin, bizim gibi uzun süre organize suç örgütleriyle mücadele etmiş kişiler açısından bakıldığında, birinci paragraf denklemi çözüyor. Karşı taraftan bakıldığında, bizler (yani onlarla uğraşanlar) müzevir, düzene uymayan, keriz (menfaat ilişkilerine girilmediği için) devleti kurtaracak Don Kişot, hırsız, işkenceci, deli, namussuz, mal varlığının hesabını kendisi bile bilmeyen, yol yordam bilmez adamlanz. Onlann tüm rütbeleri sökülmeli, cezaevine atılmalı, hatta öldürülmeleri gerekir. Zaten bunlar, masum çocuklara (mafya babalanna) iftira atarlar, iş adamlanna kelepçe takarlar, ekonomiyi batırırlar, düzeni bozarlar. Özetle, onlar "BEYEFENDİ"leri rahatsız eden "KÖTÜ ADAM"lardır.

Bu kitapta organize suç örgütlerinin gerçek (maskesiz) yüzleri bilimsel olarak incelenmeye çalışılacaktır. Bugüne kadar

üniversitelerimizin ceza hukuku kürsülerinde organize suçlar veya yolsuzluk konularına yer verilmemesinin üzüntüsü hissedilerek böyle bir çalışma yapılması gereği duyulmuştur.

İki bölümden oluşan birinci kitapta, yalnızca organize suç ve örgütleri incelenmiştir. Organize suç örgütleriyle mücadele, ikinci kitapta, bu örgütlerle mücadelenin bedeli üçüncü kitapta incelenmeye çalışılacaktır.

Birinci bölümde; Organize suç ve örgütlenmesi ele alınacak, bu kapsamda; öncelikle geniş kapsamlı bir tanım çalışması yapılarak, öğretide çok tartışılan bu konu açıklığa kavuşturulmaya çalışılacaktır. Bunu yaparken çeşitli uluslararası örgütler ve batılı ülkelerdeki düzenlemeler ile ülkemizdeki yasal tanımlar ele alınacaktır.

Organize suç ve örgütlenmesinin (Mafyanın) unsurları, amaç, örgütlenme ve yöntem açısından ele alındıktan sonra, bu örgütlerin dünyada en sık ve etkili görüldüğü ülkelerde ve ülkemizdeki tarihi gelişimleri incelenecektir.

Organize suçun örgütlenmesinde etkili sebepler, özellikle Türk-İtalyan mafya örgütlenmesinin karşılaştırmalı yapılanması, Türk mafyasının örnekleriyle türleri ve mafya örgütlerinin kullandıkları yöntemler geniş olarak anlatılmaya çalışılacaktır.

İkinci bölümde; İtalya ve ABD örneklerinin desteğinde Türk Mafyasının, terör örgütleri ve terör ortamıyla, yine politika ve politikacılarla ilişkisi tarihsel süreç içerisindeki gelişimleri de ele alınarak detaylı incelemeye tabi tutulacak ve bu incelemenin sonucunda Türkiye'nin yeni Mafyası AkBabalar Örgütü belirlenmeye çalışılacaktır.

BÖLÜM I

ORGANİZE SUÇ VE ÖRGÜTLENMESİ

I- KAVRAM TESPİTİ VE TARİHÇE

A-TANIM ÇALIŞMASI

1- Genel Olarak

Önsözde üzerinde ısrarla durduğumuz ve dünyadaki en önemli **para kazanma** sektörlerinden biri olduğunu söylediğimiz organize suç veya dünyada sektör haline gelmiş, profesyonellerce işlenen suçun organizasyonu ile ilgili birçok yazar tanım yapmaya çalışmıştır. **Örgütlü Suç, Organize Suç, Çıkar Amaçlı Suç, Mafya, Çete, Kabadayılık** gibi çeşitli adlar altında açıklanmaya, tarif edilmeye çalışılan organize suçtan bu kitapta; **Organize Suç** ya da **Mafya** olarak söz edilecektir.

Doğrusu, organize suçlarla ilgili doktrinde birçok tanıma rastlamak ve fakat bir o kadar da tatmin edici tanım bulmakta zorlanılmaktadır. Bu, belki de bu tür suç oluşumlarına bilimsel açıdan ülkemizde yeteri kadar ilgi gösterilmemesinden kaynaklanmaktadır. Öyle ki; ülkemizde hala organize suç örgütlerinin sağlıklı bir envanteri çıkarılamamış, ülke genelindeki örgüt sayıları, elemanları, mali portreleri, hatta yıllık baz-

da işledikleri suçların istatiki çalışmaları (narkotik suçlar hariç) yapılmamıştır. Bu kategori suçlar, adli istatistiklerde adi suç adı altında, terör suçları dışındaki suçlarla birlikte ele alınmakta ve daha baştan bu suçlara resmi prim verilmektedir. İsme dikkat ettiğimizde, aslında bu suçlara devletin hangi gözle baktığı da anlaşılmaktadır; adi suç. Adi suç kategorisine, inek hırsızlığından namus cinayetlerine, gasptan tecavüze her türlü –terör suçu dışındaki– suç girmektedir. Son yıllarda Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı, organize suçlarla ilgili istatistik çalışma yapmaya çalışmaktadır. Ancak, bu çalışmalar iyi niyetli ama son derece yanıltıcıdır. Çünkü çalışmalara dayanak yapılan veriler, il bazında polis örgütünün yaptığı adli operasyonlara dayanmaktadır. Bu, yeraltının yer üstüne çıkarılmış bölümüdür. Altta ne olduğuna yönelik tespit ve tahmin yapılmamaktadır. İşte bu eksikliğin mutlaka üniversitelerce giderilmesi gereklidir. Örneğin, son on yılda ülkede meydana gelen cinayet, yaralama, adam kaldırma, şantaj suçlarının yüzde kaçı acaba bu örgütlerce işlenmiştir? Ülke ekonomisinin yüzde kaçı bu grupların denetimindedir? Yıllık kazançları nedir? 2003 yılında Eurispes araştırma merkezinin yaptığı bir araştırmaya göre; İtalyan mafyasının son 4 yılda 32 milyar sterlin (79 Katrilyon 680 Trilyon TL) kazanç sağladığı, 700 kişiyi de öldürdüğü tespit edilmiştir. İngiliz Daily Telegraph Gazetesi'ne dayanarak Cumhuriyet Gazetesi'nce yayınlanan habere göre; rakamlar, mafya cirosunun yarısından fazlasının, yani 18 milyar sterlinden fazlasının uyuşturucudan geldiğini gösteriyor. Bunun 7 milyar sterlin'i Calabria'daki Ndrangheta örgütüne aitti.

Raporda, uyuşturucu ticaretinden Cosa Nostra'nın 6 milyar sterlin, Napoli'deki Camorra'nın 5 milyar Sterlin kazan-

dığı kaydedildi. 1999-2003 yılları arasında kaydedilen 666 cinayet olayının neredeyse yarısının Camorra ile bağlantılı olduğu düşünülüyor.[1]

Şüphesiz, yukarıdaki araştırma sonucundan en çok haberde adı geçen örgütler rahatsız olacaktır. Bu yüzden bu tür araştırmalar bu örgütlerin gücünü ve etkilerini tespit ve mücadele açısından çok önemlidir.

Ülkemizde, yukarıdaki örnekte verilen tipte araştırmalar olmadığından, doktrin organize suç örgütlerini tanımlamakta son derece zorlanmaktadır. Bu yüzden, doktrinde bazı yazarlar doğrudan organize suç tanımı yapmış, birçoğu ise çeşitli yaklaşımlarla organize suçu açıklamaya çalışmıştır. Bunlardan önemli sayılabileceklere bakmakta yarar vardır.

ÇULCU'ya göre Mafya; **"tüm özgürlüklerin kullanıldığı hukuki zeminin garantörü, kollayıcısı ve koruyucusu olan çağdaş devletin merkezi otoritesine karşı, yerel değerlere dayanarak (dolayısıyla yerel halkın desteğini alarak) bireysel çıkarları doğrultusunda direnen 'yerel güç odaklarının' ortaya çıkardığı bir 'yasa dışı sosyal organizasyon' sayılır."**[2]

ÇULCU'nun sosyolojik yaklaşımla yaptığı bu tanım Prof. Dr. Hess'in Mafya'yı[3], **merkezi otoriteye karşı yerel güç odaklarının direnişi** şeklindeki tanımlamasından esinlenmektedir. Her iki yazar da mafya, yani organize suç olgusunu **yerel güç - merkezi otorite çatışması** olarak görmektedir. Bu görüşe sosyolojik açıdan bakıldığında katılmakta ve daha sonra döneceğimiz bu konuyla ilgili bir soruyu sormadan da geçememekteyiz.

1) Cumhuriyet Gazetesi, 12.12.2003, s 5.
2) ÇULCU, Murat: Her Sakaldan Bir Kıl, e yayınları, İst., 2001, s.30.
3) İbid, s.28.

Acaba, merkezi otoriteyle çatışan bu yerel güç, gün gelir "merkezi gücü ele geçirirse" ne olur?

Çetin ÖZEK'e göre örgütlü suç; "**Kamu düzenini bozduğu varsayılan aynı amaca yönelik suçları işlemek için 'iştirak kavramını aşan' şekilde birden fazla kişi tarafından kurulmuş disiplinli, sürekli ve hiyerarşik düzene sahip örgütlenmedir.**[4] ÖZEK, organize suç örgütünü ise; "**birden fazla kişinin, hiyerarşik düzende disiplinle, sürekli, kamu düzenini bozduğu varsayılan aynı amaca yönelik suçları işlemek için örgütlenmesine denir**".[5] şeklinde tanımlamıştır.

Av. Turgut KAZAN organize suçu; "**birden çok kişinin, belli bir disipline ve hiyerarşik düzene bağlı ve sürekli olarak, kamu düzenini bozduğu kabul edilen suçları işlemek için oluşturduğu örgütlenmeye denir.**"[6] şeklinde hukuki bir yaklaşımla tanımlamaktadır.

Elele.gen.tr'de ise tanım; "**organize suçluluk geniş kapsamlı suçların örgütlü olarak belirli bir plana göre, birçok kişi tarafından, uzun veya belirsiz bir süreyle, mesleki veya ticari benzeri yasal yapıların kullanılması veya zor yada tehditkar araçların kullanılması ya da siyaset, basın, kamu yönetimi, yargı ve ekonomi üzerinde etkide bulunulması suretiyle, yasadışı kazanç ve güç elde edilmesidir.**" şeklindedir.

Pitre, mafya'yı şöyle tanımlamaktadır; "**Mafya, ne bir hizip ne de bir birliktir, ne kuralları ne de statüleri vardır.**

4) ÖZEK, Çetin: Organize Suç, Prof. Dr. Nurullah Kunter Armağanı, İstanbul 1988, s. 195.
5) İbid, s.195.
6) KAZAN, Turgut: İzmir Barosu Yargı Reformu 2000 Sempozyumu, 11. Oturum, s.l.

Mafya, bireyin kendi varlığı hakkında 'herhangi bir çıkar ya da düşünce uyuşmazlığını, herhangi bir çatışmayı çözümlemenin bir ve tek yolu olarak', üstünlüğe (daha da kötü) başkalarının hakimiyetine anlayış göstermesinin imkansız olması manasında, bireysel güç ve kudret inancı taşıyan belli bir bilinç durumudur".[7]

Abadinsky, organize suçu aşağıdaki yaklaşımlarla tanımlamaya çalışmıştır; "Organize suçlar; legal ve illegal yöntemlerle para ve gücü ele geçirmek maksadıyla, en az üç seviyeli (rütbeli) hiyerarşik bir yapı sergileyen ve belirli bir grup hiyerarşik disiplinde hareket eden, ancak ideolojik amaçlı olmayan kişilerin yapmış olduğu eylemlere denir.

Hiyerarşik sıralamada yerler, bireyin örgüt üyeliğindeki performansına göre belirlenmesinin yanında, örgüt içerisindeki akrabalık, aynı soydan veya boydan gelme ve yakın arkadaşlık gibi durumların da belirleyici olduğu ifade edilebilir. Örgütteki makamları elinde tutabilmek bireylerin tasarrufunda olan bir durum değildir. Ancak, örgüt hiyerarşisinde yer edinen kişiler örgütü bir arada tutabilme ve örgütün hedeflerini gerçekleştirebilmeleri ölçütünde durumlarını sürekliliğe taşıma şanslarını sürdürebilirler. Organize örgütleri endüstri ve sanayi veya alan olarak bir monopoli ve faaliyet alanları yaratma uğraşı içerisinde olurlar ve birbirleriyle savaştan, yarıştan kaçınırlar. Organize suç örgütleri faaliyetlerini gerçekleştirmek ve örgüt içi disiplini sağlamak bakımından şiddet kullanmayı ve rüşvet vermeyi yaygın bir yöntem olarak benimsemektedirler. Örgüt üyeliği sınırlandırılmış ve gizlidir. Ancak, bazı olağandışı durumlarda üye olmayanların

7) G. PİTRE, Usi Customi Preqiudizi Del Popolo Sicillianu, Cilt II, Bologna, 1969, s.292.

da örgüt işlerine karışmaları olasıdır. Organize suç örgütlerinde yazılı ve sözlü olarak çok açık, kati ve net ifadelerle yer alan, özellikle gizlilik ile ilgili kurallar mevcuttur ve bu kurallar bazen öldürmeye varan ağırlıktaki yaptırımlarla bireyler üzerinde uygulanmaktadır."[8]

Aytekin GELERİ, "**iki veya daha fazla kişinin gizlice bir araya gelerek işbirliği yapmak suretiyle devamlı bir şekilde kazanç sağlamak amacıyla suçlar işlemesidir.**"[9] şeklinde bir tanım yapmıştır.

Frank BOVENKERK - Yücel YEŞİLGÖZ ise kitaplarında, doğrudan bir organize suç tanımını yapmaktan kaçınarak organize suç örgütlerini; "**Ekonomik olgu, sosyal tarihi olay, örgütlenme biçimi, polisin mücadele yöntemi, politik olgu ve sosyolojik olgu olarak**"[10] incelemişlerdir.

HERAIL-RAMAEL'e göre; organize suç örgütü kavramına özelliğini veren husus amacından çok, yıldırma, şiddet veya rüşvet gibi kullandığı yöntemlerdir.[11]

MALTZ'a göre; "**Organize suç, rüşvet ve şiddet kullanılması karmaşık bir yapı, devamlılık, disiplin, ideoloji, birden çok işletmeye sahip olma, yasal-meşru işletmeler ile karışma, belli bir törensellik gibi unsurlardan oluşmaktadır.**"[12]

---

8) BAL, İhsan - ÖZCAN, Mehmet: Türkiye'de Organize Suçlarla Mücadelede Yöntem Arayışları, Organize Suçlarla Mücadele ve Polis, Seçkin Yayınlan, Ank. 2003, s.175.

9) GELERİ, Aytekin; Organize Suçların Ortaya Çıkışı ve Gelişimi: İtalyan-Amerikan Mafyası Üzerine Bir Çalışma, Organize Suçlarla Mücadele ve Polis, Seçkin Yayınları, ANK. 2003 s.25.

10) BOVENKERK, Frank - YEŞİLGÖZ Yücel: Türkiye'nin Mafyası, İletişim Yayınları, İst, 2000, s.26.

11) KOCASAKAL, Ümit, Organize Suçluluğun Tanımı, Özellikleri ve Kapsamı, Galatasaray Üniversitesi, Hukuk Fakültesi Dergisi, Ocak 2002 Yıl 1, sayı 1, s.14.

12) KOCASAKAL, age. S. 14.

De SALVA, "**organize suç, yasadışılığın, suçun en üst düzeyde ve en iyi örgütlenmiş biçiminden ibarettir,**" demektedir.[13]

Organize suçla eşanlamlı olarak kullanılan "çete" ve "mafya" kavramlarının üzerinde de durmak gerekir.

Bazı sözlüklerde çete, "**Ordu birliklerinden olmayan silahlı küçük birlik**"[14] olarak tanımlanmaktadır.

Ansiklopedilerde ise, "**bir kişinin yönetiminde her türlü hukuk ve sınırlamalarının dışında çalışan, esnek, kolay davranabilen başıboznk bir örgüt**" diye tanımlanmaktadır.[15] Ayrıca çetelerin, önceden zorla para almak, mal ve insan kaçırmak gibi yasadışı eylemler yapmak amacıyla kurulduğu, çoğu kez kanun kaçaklarından oluştuğu, günümüzde ise amaç değiştirerek, resmi ve askeri birliklerin, çeşitli taktik ve hukuki nedenlerle yapamayacakları işleri yapan, yan resmi nitelik kazanmış örgütler olduğu açıklaması getirilmektedir.

Devlet güçlerinin büyümesi ve etkinleşmesinin, eski anlamda haydutluk yapan çeteleri ortadan kaldırdığını, uluslararası eylemler için devletlerin veya çeşitli ırkçı, dinci ve ideolojik grupların, uyguladığı yöntemler haline geldiği belirtilmekte, yine, "devletin tüzel kişiliğine karşı suç işlemek için oluşturulan silahlı topluluk", "başlıca suçluların çıkar ve tehlike ortaklığından doğmuş olan koruyucu ve saldırıcı zümre", "silahlı çete" ve "şiddet kullanarak bazı suçları işlemek amacıyla birleşen silahlı topluluk" gibi tanımlar ortaya konmaktadır..

Mafya kavramına gelince, Murat ÇULCU'nun **Mafya değil, Mafia** doğru kavramdır, görüşünü aynen benimseyerek,

13) KOCASAKAL age. S.14.
14) Türk Dil Kurumu Sözlük.
15) Laurosse, Büyük Ansiklopedi.

önce kavramın doğru yazılması gerekliliğinden başlamak istiyoruz.[16]

Mafianın; kelime olarak çıkışı Arapça'dır. Hafi, yani gizli sözcüğünden türetilmiştir. Gizli işlerin yapıldığı yerlere Mahfel veya Mahfelya denir. Sicilya aksanında bu kelime Mahfelia şeklini almış, daha sonra telafuz, gizli kapaklı işler yapanlar anlamında Mafia'ya dönüştürülmüştür. Ancak bugün kullanılan Mafia sözcüğü, bazı sloganların içindeki kelimelerin baş harflerinin birleştirilmesiyle elde edilmiştir şeklinde de görüşler mevcuttur. Yani Hafi'den türetilen bir kelime değil de, akrostiş yapılarak elde edilen bir rumuz olarak kullanılır. Ancak, anlamları aynıdır... **Morte Alla Francia İtalie Anela** (Fransızlara Ölüm, İtalya Kükrüyor) Bu slogandaki kelimelerin ilk harflerinin birleştirilmesi sonucu ortaya çıkan MAFYA şeklinde yazılır. Şöyle; **Mazini Auto-rizza Furti İncendi Avvenamenti** (Mazzini Suç İşlemeye Vekalet Veriyor).[17]

Kendisini oluşturan kelimelerin ilk harflerinden oluşan Mafia sözcüğünün geleneksel olarak anlamı budur.

Mafianın kelime olarak anlamı ileride geniş olarak ele alınacağından şimdilik bu kadarla yetiniyoruz. Örgütlü suç olarak "Mafya" tanımına sosyolojik açıdan yaklaşan ÇULCU'ya göre mafya; "**bireysel özgürlük alanlarını genişletmek amacıyla hukuki zemini (yasama, yürütme, yargı ağını) yok saymak veya atlamak (pas geçmek-bypas yapmak) amacıyla bazı kişilerin güçlerini birleştirerek, diğer bireyler üzerinde baskı tesis edecek şekilde ortak ve organize hareket etmeleri sonucu ortaya çıkan yapıya / yapılanmaya**" denir. Mafya ve Mafyatik örgütlenme; bireyler ve

16) ÇULCU, Murat Mafia Üzerine Notlar, İst. Kastaş Yayınevi s.12.
17) İbid.S.13.

toplumlar üzerinde Mafyatik tahakküm tesis etmeyi amaçlar. Dolayısıyla mafya; tüm özgürlüklerin kullanıldığı hukuki zeminin garantörü, kollayıcısı ve koruyucusu olan çağdaş devletin merkezi otoritesine karşı, yerel değerlere dayanarak (dolayısıyla yerel halkın desteğini alarak) bireysel çıkarları doğrultusunda direnen "yerel güç odaklarının" ortaya çıkardığı, kapsamlı bir "yasadışı sosyal organizasyon" sayılır.[18]

Bize göre çıkar amaçlı suç örgütü;

Çıkar elde etmek amacıyla kamu yönetimi, politika, basın ve ekonomiye nüfuz eden, korkutma, sindirme, yıldırma gücünü veya yolsuzluğu yöntem olarak kullanan, bir lider ya da grup yönetiminde, üç ya da daha fazla kişinin, birden fazla suç işlemek için oluşturduğu, hiyerarşik ve sürekli örgütlenmedir.

2- Yasalara Göre Tanımı

Bir önceki başlıkta "*Mafya*", "*çete*", "*çıkar amaçlı suç örgütü*" yada "*organize suç örgütü*" tanımlamalarının üzerinde durulmuştu. Halk arasında "*mafya*", "*çete*", Türk Ceza Yasası'nda "*cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak*", AKP iktidarınca 2005 yılında yürürlükten kaldırılan 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Yasası'nda "*çıkar amaçlı suç örgütü*" olarak adlandırılan organize suç örgütlerinin tanımlanması, onlarla etkili mücadele edilebilmesi için ön koşuldur. Acaba hukukumuzda bu örgütler nasıl tanımlanmaktadır? Bu tanımlamalar aynı zamanda bu tür örgütlerin ve dolayısıyla onlarla mücadelenin "hukuki çerçevesini"de çizecektir.

18) ÇULCU, Murat, Türkiye'de Mafialaşmanın Kökenleri 1, Her Sakaldan Bir Kıl, E Yayınları, 2001, s.30.

Hukukumuzda salt organize suç örgütleriyle mücadele için çıkartılmış ve mafya ile mücadele etme vaadinde bulunan AKP tarafından yok edilen tek yasa, 30 Temmuz 1999 tarih ve 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Yasası idi. Bizce, eski TCK'nın 313. maddesi ise salt "yolsuzluk örgütleri"yle mücadele için (4422 sayılı yasadan sonra) kullanılabilmekteydi.

4422 sayılı yasa ile ilgili temel özelliklerden bahseden KÖROĞLU; "Kanun her şeyden önce, çıkar amaçlı suç örgütünü (Mafya benzeri örgütleri) tanımlamaktadır. Ayrıca bu tanımla birlikte örgütün meydana getirilmesini, bu örgüte katılınmasını, bu örgütten idare edilmesini, bağımsız bir suç haline getirmektedir. Yani, örgüt kurulduktan sonra henüz hiçbir suç işlememiş olsa dahi sadece örgütün kurulması, örgütü kuranların, idare edenlerin ve örgüt üyelerinin cezalandırılması için yeterlidir... Örgütün (Mafyanın) tarifinin çok ayrıntılı olarak yapılarak maddi nitelikteki özelliklere bağlanmış olması, sadece cürmi niyetin cezalandırılmasını kabul etmeyen Genel Ceza Hukuku İlkesi'ne uygunluğu sağlamaktadır", demektedir.[19]

Gerçektende 4422 sayılı yasa, 1. maddesinde "çıkar amaçlı suç örgütü" nü çok detaylı olarak tanımlamış, eyleme geçmeden sadece örgüt kurmak, katılmak, idare etmek, suç sayılmıştır. Ancak, aşağıda vereceğimiz tanımdan da anlaşılacağı üzere 4422 sayılı yasanın birinci maddesi yolsuzluk suçu ve yolsuzluk örgütlerini bizce **kasten** kapsamdışı bırakmıştır. Oysa ileride daha ayrıntılı inceleneceği üzere organize suç örgütlerinin iş vereni konumundaki yolsuzluk örgütleri onlardan çok daha büyük ve çok daha yıkıcıdır. Tanımlama-

19) KÖROĞLU Hasan, Örgütlü Suçluluk, Seçkin Yay. Ank. 2001 s.55.

nın içerisinde yer almamalarını, hukuki olarak yolsuzluğun korunması olarak değerlendiriyoruz.

Eski Türk Ceza Yasası döneminde, yolsuzluk örgütleriyle mücadelede elde, sadece TCK'nın son derece yetersiz, hatta suçluları destekler nitelikteki 313. maddesi vardı. Bu vahim kastın nereden kaynaklandığını tahmin etmekte güçlük çekmemekle birlikte, yolsuzluk örgütlerinin parlamento üzerindeki gücünü bir kez daha hayretle izlediğimizi belirtmek istiyorum.

4422 sayılı yasanın 1. maddesinde "Çıkar Amaçlı Suç Örgütleri" şöyle tanımlanmaktaydı; "Doğrudan ve dolaylı biçimde bir kurumun, kuruluşun veya teşebbüsün yönetim ve denetimini ele geçirmek, kamu hizmetlerinde, basın ve yayın kuruluşları üzerinde, ihale, imtiyaz ve ruhsat işlemlerinde, nüfuz ve denetim elde etmek, ekonomik faaliyetlerde kartel ve tröst yaratmak, madde ve eşyanın azalmasını ve darlığını, fiyatların düşmesini veya artmasını temin etmek, kendilerine veya başkalarına haksız çıkar sağlamak, seçimlerde oy elde etmek ve seçimleri engellemek maksadıyla zor veya tehdit uygulamak veya kişileri kendilerine tabi kılmaya zorlamak veya mensupları arasında her ne suretle olursa olsun açık veya gizli işbirliği yapmak suretiyle yıldırma veya korkutma veya sindirme gücünü kullanarak suç işlemek için örgüt kuranlara veya örgütü yönetenlere veya örgüt adına faaliyette bulunanlara veya bilerek hizmet yüklenenlere sadece bu nedenle..."

Tanımda geçen "zor veya tehdit" deyimi 06/12/2001 tarihli ve 4723 sayılı kanunun 3. maddesiyle "tehdit, baskı, cebir veya şiddet" biçiminde değiştirilmişti. Yine maddenin

orijinal halinde yer alan "**veya kişileri kendilerine tabi kılmaya zorlamak ve mensupları arasında her ne suretle olursa olsun gizli işbirliği yapmak**" ibaresi aynı yasanını 3. maddesiyle metinden çıkartılmıştı.

İlk başta son derece geniş bir tanım olarak sunulan 1. madde acaba Organize Suçlar veya Türk Mafyasını karşılamakta mıdır? Zaten, 1. madde de tanımdan çok organize suç örgütü tipleri ve kullanacaklan varsayılan yöntemlerden hareket edilerek bu örgütlerin teşhis edilmesine çalışılmıştır. Ancak, maddenin bu bölümü bu haliyle, son derece karmaşık, kafa karıştıran, uygulamada birçok aksaklığa sebep olacak bir şekilde kaleme alınmıştır. Bizce bu yapıda maksatlıdır. Maddenin bu karmaşık yapısı uygulamada içtihatlar veya içtihadı birleştirme kararlarıyla çözülene kadar, yasanın kapsadığı örgütler, toparlanma ve yeni yasaya uyum için oldukça uzun bir süre kazanacaklardır. 1. madde bu haliyle organize suç örgütlerine adeta yöntem ve usullerini, yapılanmalarını, değiştirmek, başka bir deyişle "**yasaya adapte olabilmeleri için**" süre açısından avans vermiştir.

Tanımda seçimlerden (ki bu seçimlerin niteliği belli değildir) ekonomiye, siyasi partilerden, derneklere kadar, çok geniş alanları içine alacak bir düzenlemeye gidilmiştir. Bu düzenleme Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu'nun gerekçesinde şöyle savunulmuştur; "Suçun maddi unsuru, suç işlemek için örgüt (Yani 1. maddede nitelikleri sayılan örgüt) oluşturmaktır. Türk Ceza Kanunu'nun 313. maddesinde yer almış teşekkülden farkı bir kısım haksız menfaatleri, çıkarları elde etmek amacıyla oluşturulmuş bulunmasıdır. Bu bakımdan suçun faillerinde maddede belirtilen özel kast aranacaktır. "Özel Kast" doğrudan veya dolaylı

biçimde bir kurumun, kuruluşun veya teşebbüsün yönetim ve denetimini elde etmek veya kartel veya tröst yaratmak, madde veya eşyanın azalmasını veya darlığını, fiyatlann düşmesini veya artmasını sağlamak, kendisine veya başkalanna haksız menfaat temin etmek, seçimlerde oy elde etmek, yahut seçimleri engellemek kastıyla örgütün oluşturulmasıdır." Böylece, örgüt teşkilinin suç olabilmesi için ön şart, faillerde, belirtilen biçimde bir özel kastın olmasıdır. Yani gerekçede açıkça sınırlı sayıda belirlenmiş, "özel kast" olarak nitelenmiş özel hususların varlığı, suçun oluşması için olmazsa olmaz unsurlar olarak sayılmıştır. Yasa tasarısına Çorum Milletvekili Yasin Hatipoğlu şu muhalefet şerhini koymuştur. "Kanun yapma sistematiği terk edilerek, maddi hukukla, usul hukuku bir arada düzenlenmiş... uygulamada karmaşa doğuracaktır."

Yine Yasa'nın 1. maddesinde özel kast ne olursa olsun (sayılanlardan) "suretiyle yıldırma veya korkutma veya sindirme gücünü kullanarak..." olmazsa olmaz yöntemlerine bağlanmıştı. Yani yasada sayılan özel kast halleri yıldırma veya korkutma veya sindirme gücünün kullanılması halinde bir anlam ifade edecektir. Hatta 1. maddede daha da ileri gidilerek bu yıldırma veya korkutma veya sindirme gücünün kullanımı için mutlaka tehdit, baskı, cebir veya şiddet araçlanndan tehdit, baskı, cebir bir arada veya şiddete başvurulacaktır. Yukarıda da belirtildiği üzere Yasa'da 2001 yılında yapılan değişikliklerle, önceden "zor veya tehdit" olan ibare yukandaki gibi değiştirilmişti. Madde gerekçesinde "Yıldırma, korkutma veya sindirme gücünün zor ve tehdit (yasanın ilk hali, bugün için bunun tehdit, baskı, cebir veya şiddet olarak algılanması gerekir) kullanmak suretleriyle kullanılması ge-

reklidir" denmektedir. Gerekçede verilen bir örneği de burada zikretmek gerekir; "Örneğin, çek-senet tahsil etmek, şantaj, yağma, yol kesme gibi suçlar örgüt tarafından yukarıda belirtilen şekilde işlendiğinde bu kanun hükümlerine tabi olacağı gibi, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun öngördüğü şekilde şikayete tabi suçlar da bu anlamda bir örgüt tarafından yukarıda belirtilen şekilde işlendiğinde, yine bu kanun hükümlerince soruşturma ve kovuşturmaya tabi tutulacaktır."

Yasa, çıkar amaçlı suç örgütünü böyle tanımlayınca, yolsuzluk örgütlerinin tamamını içine almadığını söylemek yanlış bir tespit sayılmaz. Çünkü, bu tür örgütlerde, korkutma, yıldırma ve sindirme gücünü kullanmaktan ziyade, kandırma, sahtecilik, hile, dolandırıcılık veya yasal boşluktan yararlanma gibi unsurlar vardır. Bu unsurların hiçbiri bu haliyle maddede ki tanıma uymamakta, böylece çıkar amaçlı suç örgütlerinin çoğunlukla işvereni (bazen gelir kaynağı, bazen koruyucusu) durumundaki yolsuzluk örgütleri bu yasa kapsamında soruşturmaya tabi olmamaktadırlar. Başka bir deyişle, çıkar amaçlı suç örgütlerinden çok daha büyük miktarlarda kara paraya sahip olan ve büyük çoğunlukla devlet ve kamu kaynaklarını sömüren, yolsuzluk örgütleri ile mücadelede bu kanundan yararlanılmaması sağlanmıştır.

Birinci maddedeki değişikliklerle de yolsuzluk örgütlerini rahatsız edebilecek hükümler maddeden çıkartılmıştır.

Gerekçede verilen örnekleri; yasanın birinci maddesinin karşılayıp karşılamadığına ya da daha geniş bir ifadeyle Türk mafyasını bütünüyle kapsayıp kapsamadığına bakıldığında, çok ilginç sonuçlarla karşılaşılmaktadır. Örneğin, yasada açıkça ve sınırlı olarak sayılan "özel kast" seçeneklerinden

hangisi "arazi mafya"sını karşılamaktadır? Ya da hangisi "cezaevi mafya"sını ve hatta "çek-senet mafya"sını karşılamaktadır? Gerekçede çek-senet tahsilatının yasa da belirtilen yöntemlerle yapılmasının yasanın birinci maddesine girdiği söylenmektedir. Çek veya senedin üçüncü bir şahısa ciro edilmesiyle, üçüncü şahsın alacağını bu yöntemlerle tahsil etmesi, birinci madde kapsamına girmekte midir? Üçüncü şahıs, kendi alacağını korkutarak almaya kalksa birinci maddeye göre "kendisine haksız kazanç mı" sağlamış olacaktır? Şüphesiz hayır. Bu durumda, "mafya avukatlarına" yapılan "cirolar," nasıl delil olarak sayılacak ya da suçun oluşması için irtibat nasıl sağlanacaktır? Yasanın, anılan tanımlamasında, "seçimlerde oy elde etmek veya seçimleri engellemek maksadıyla tehdit, cebir, baskı veya şiddet uygulamak" hükmünün, çeşitli kuruluş, dernek, vakıf v.s. seçimleri açısından bakıldığında pratikte uygulanma olasılığı yok denecek kadar azdır denilebilir. Yine "doğrudan veya dolaylı bir biçimde bir kurumun, kuruluşun veya teşebbüsün yönetim ve denetimini ele geçirmek" hükmü de uygulamayla bağdaşmamaktadır. Birileri sindirme, yıldırma veya korkutma gücünü kullanarak doğrudan veya dolaylı bir biçimde bir kurumun, kuruluşun veya teşebbüsün yönetim veya denetimini ele geçirirse bu çıkar amaçlı suç örgütü olacak, yoksa olmayacak. Oysa İstanbul Umum Pazarcılar Odası ve İstanbul Umum Minibüsçüler Odası'nın yönetim ve denetimini ele geçirenler bu unsurlardan hiçbirini kullanmamışlardır. Ancak, her dönemde yeniden seçilmektedirler. Yine, özelleştirme kapsamında devletten alınan bankaların içlerinin boşaltılmasında da bu düzenleme sayesinde, yasanın 1. maddesi uygulanamamıştır. Hele 2001 değişikliğiyle metinden çıkartılan "...veya kişileri ken-

dilerine tabi kılmaya zorlamak veya mensupları arasında her ne suretle olursa olsun açık veya gizli işbirliği yapmak", ibaresi metinden çıkartıldıktan sonra, yukarıdaki düzenlemenin hiçbir anlamı kalmamaktadır.

Yukarıda özetlendiği üzere, 4422 sayılı yasanın birinci maddesinde tanımlanan özel kast ve özel yöntem, "Türkiye Mafya"sını ve onunla mücadeleyi karşılayamamaktaydı. Caydırıcılığı da bu karşılayamamadan kaynaklanan etkisi kadardı. Karmaşık madde yapısının uygulamada oturması zamana ihtiyaç duyulmasını gerektirmekte, bu da güçlü bir hukukçu-avukat desteğine sahip organize suç örgütlerinin, faaliyetlerini bu yasaya göre düzenlenmelerine olanak sağlamaktaydı. Yolsuzluk örgütlerinin yasa kapsamı dışında bırakılması da, bu yasanın ileride "Karaparanın Aklanmasının Önlenmesine Dair Kanun"dan farklı bir işlev göremeyeceği endişesini yaratmaktaydı.

4422 sayılı yasada sayılı "özel kast" ve "özel yöntemler" yoksa ve buna rağmen organize suç örgütleri hala varsa, yapılabilecek tek iş 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun emektar 313. maddesine sarılmaktı. Bizce, yürürlükte kaldığı sürece, yolsuzluk örgütlerini kurtarma fonksiyonu icra eden bu maddeye göre; suç örgütleri "teşekkül" olarak adlandırılmış ve "Her ne suretle olursa olsun cürüm işlemek için teşekkül oluşturanlara veya bu teşekküllere katılanlara..." şeklinde tanımlanmıştı. Maddenin organize suç örgütü tanımlaması yapmadığı, özel kast aramadan "cürüm işlemek" için bir araya gelme kastını, suçun oluşması için yeterli gördüğü ve bu anlamıyla, yalnızca örgüt kurmanın bir "tehlike suçu" olarak görülüp, istisnai bir düzenleme konusu yapıldığı söylenebilir. 4422 sayılı yasa çıkmadan önce organize suç örgütleriyle

mücadelede eldeki tek yasal düzenleme olan 313. madde, "Susurluk" olayı ve 1998 yılında İstanbul Organize Suçlar Şubesi'nin kurulmasına kadar, çok az "mafya" örgütüne uygulanmıştır. Bunda D.G.M.'lerin çekimserliği en önemli faktör olmuştur.

AKP iktidarının gözde yasası, Yeni Türk Ceza Yasası ile organize suçun tanımı değişmiş, Türkiye Cumhuriyeti'nin tek mafya ile mücadele yasası olan 4422 sayılı yasa 01/06/2005 tarihinde yürürlükten kaldırılmıştır. Yukarıda da belirtildiği üzere, bu yasa yetersiz olmasına rağmen, büyük güçlüklerle çıkartılmış, uygulaması henüz oturmaya başlamışken, bu yasadan zarar gören mafyatik unsurların etkisiyle sessiz sedasız yok edilmiştir. Yerine getirilen düzenlemelere bakıldığında, bu yasanın içerisinde var olan ve mafya ile mücadelede hayati önem taşıyan birçok düzenlemenin kasten kapsam dışı bırakıldığını görüyoruz. Bu konuya ikinci kitapta geniş yer verilecektir.

5237 sayılı sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 220. maddesinin başlığı, "suç işlemek için örgüt kurma"dır. 220.maddenin birinci fıkrasında organize suç örgütü şöyle tanımlanmaktadır; "kanunun suç saydığı fiilleri işlemek amacıyla örgüt kuranlar ve yönetenler, örgütün yapısı, sahip bulunduğu üye sayısı ile araç ve gereç bakımından amaç suçları işlemeye elverişli olması halinde... hapis cezası ile cezalandırılır. Ancak, örgütün varlığı için üye sayısının en az üç kişi olması gerekir. "Yeni yasadaki bu tanım, eski yasadaki 313. maddeden çok geridedir ve mafya örgütlerinin yararınadır. Eski yasaya göre; "her ne suretle olursa olsun cürüm işlemek için teşekkül oluşturanlara veya bu teşekküllere katılanlara....."şeklinde bir tanım vardır. Bu tanıma göre; her ne su-

rette olursa olsun örgüt kurmak suç sayılmakta ve cezalandırılmaktaydı. Oysa yeni yasa da örgütün oluşabilmesi için, "örgütün yapısı, sahip bulunduğu üye sayısı ile araç ve gereç bakımından amaç suçları işlemeye elverişli olması halinde, örgüt oluşabilecektir. Yine örgütten bahsedebilmek için, üye sayısının en az üç olması gerekmektedir. Gerekçede bu durum hiç de anlaşıldığı gibi açıklanmamıştır. Gerekçeye göre; "suç işlemek için örgüt kurulması bir somut tehlike suçudur. Her ne kadar enen az iki kişinin belli amaç etrafında suç işlemek üzere devamlı surette fiilen birleşmesi suretiyle örgüt meydana gelebilirse de; kurulan örgüt, güdülen amaç bakımından somut bir tehlike oluşturmayabilir. Bu nedenle, örgütün yapısı, sahip bulunduğu üye sayısı ile araç ve gereç bakımından, amaçlanan suçları işlemeye elverişli olması aran-

malıdır." denmektedir. Bu durumda, mafya örgütlenmesinden söz edebimek için; en az üç kişi olmasının, örgütün yapısının araç ve gereç açısından amaçlanan suçları işlemeye elverişli olmasının zorunlu koşul olarak varlığı gerekmektedir. Şimdi, geçmişte ülkemizde yaşanan bir olayı anımsatarak, bu maddenin ne kadar mafya tanımı yaptığını soralım. X baba telefonla bir iş adamından milyon dolarlar istiyor, bu iş adamının da bu babanın sesini telefonda bile duyması vücut kimyasının, korku unsuru ile değişmesine neden oluyor. Milyon dolarlar kimyasal reaksiyona bağlı olarak yer değiştiriyor. Şimdi, bu babanın üç kişi sayılması, telefon denen araç ve gerecin, amaç suçu işlemeye elverişli olması mı kabul edilecektir, yoksa, bu baba, dolarları ülkenin başbakanının ağabey dediği adamların gerdan kıvırtmaları arasında düğünlerde mi harcayacaktır? Tek kişi üç sayılamayacağına göre, her halde ikinci olasılık gerçekleşecektir.

3- Çeşitli Ülkelere Göre Tanımlar

a. Almanya

Almanya'da eyaletlerin suç daireleri ile Federal Suç Dairesi yöneticilerinden oluşan İç Çalışma Grubu 2, 1979 yılında örgütlü suçluluk konusunda bir komisyon kurmuştur. 1982 yılında, bu komisyon, suçla mücadelenin yeni metodları konusunda bir takım ilkeler ve 1990 yılına kadar geçerli olan aşağıdaki örgütlü suçluluk tanımını ortaya koymuştur. "**Örgütlü suçluluktan yalnız organized crime anlamında mafya benzeri topluluklar değil aynı zamanda genellikle modern altyapıları kullanmak suretiyle olabildiğince hızlı kazançlara ulaşmak amacıyla bir suçun işlenmesi için birden fazla kişinin iş bölümüne dayalı olarak bilerek ve isteyerek belirsiz bir süre için girdikleri işbirlikleri**" anlaşılmaktadır.[20] Tanım tartışmalarına son verilmesi yönündeki bazı yazarların istekleri doğrultusunda, 1992 yılında yürürlüğe giren Örgütlü Suçlulukla Mücadele Kanunu'na da dayanak olan örgütlü suçluluk tanımı, 1990 yılı başlarında Adalet ve İçişleri Bakanları Ortak Konferansı'nda oluşturulan, örgütlü suçluluğun koğuşturulmasına ilişkin Yargı-Kolluk Ortak Çalışma Grubu tarafından gerçekleştirilmiştir. İşte bu çalışma grubu örgütlü suçluluğu; "**ister tek isterse bir bütünlük içinde olsun, önemli suçların ikiden fazla kişi tarafından uzun veya belirsiz bir süre için işbirliğine dayalı olarak, mesleki veya ticaret benzeri yapılanmalar altında veya şiddet veya başkalarının gözünü yıldırmaya elverişli başlıca araçlar kullanarak veya siyaset, kitle iletişim araçları, kamu yönetimi, yargı organları ve ekono-**

20) Ibid. s. 22.

miyi etki altına alarak, kazanç veya iktidar hırsının belirlediği bir plan çerçevesinde toplu olarak işlenmesidir." biçiminde tanımlamıştır. Ayrıca, terör suçları bu tanım dışında bırakılmıştır.[21]

Alman polis birimi BKA, organize suç örgütü için şöyle bir tanım vermektedir; " **Bilerek ve isteyerek mümkün olan en süratli ve azami biçimde maddi yarar sağlamak amacıyla, belirli bir süre için yasadışı faaliyetlerde bulunmaya karar veren, aralarında işbirliği yapan ve genelde modern teknikleri kullanan, şiddete başvurmaktan çekinmeyen her türlü kişi gruplaşması**" dır.[22]

b. İtalya

Mafyanın doğup, şekillenip, güçlendiği ülkelerin başında gelen İtalya'da, mafya tipi örgüt, 13 Eylül 1982 tarih ve 646 sayılı yasanın 11. maddesiyle İtalyan Ceza Yasası'na eklenen 416. bis maddesine göre şöyle tanımlanmıştır;

"**Üç kişi veya daha çok kişiden oluşmuş mafya tipi bir örgüte katılan cezalandırılır.**

Örgüte öncülük edenler, örgütü yönetenler veya organize edenler yalnız bunun için cezalandırılır.

Örgüt üyeleri, birden çok cürüm işlemek, doğrudan veya dolaylı olarak ekonomik faaliyetlerin, yetki, izin, ihale kamu hizmetlerinin yönetim veya kontrolünü elde etmek veya kendisi veya başkaları için haksız kazanç veya yarar sağlamak veya serbest oy kullanımını engellemek veya seçim yoklamaları yoluyla kendisine veya başkalarına oy sağlamak için örgütün yıldırma gücünden,

21) Ibid. s. 28.
22) KOCASAKAL, age. s.139.

olarak faaliyetlerin yürütülmesi, hiyerarşik yapı oluşturma, genellikle sınırötesi faaliyetlerin olmasını saymaktadırlar.[27]

Viyana Suç Kolluğu organize suçu belirtmek için aşağıdaki ölçütleri aramaktadır;

- Suçun ayrıntılı olarak planlanması,
- Fiilin işlenmesinde profesyonellik,
- Kara para aklama yöntemleriyle kazancın gerçek kökeninin gizlenmesi,
- Kazancın yasal piyasaya aktarılması,
- Bölgeler üstü ve uluslararası faaliyet,
- Karşı observation, dışa karşı korunma, kod isim kullanma gibi komploya dayalı davranışlar,
- Hiyerarşik yapı,
- Birden fazla kişi arasında dışardan anlaşılması olanaksız bağımlılık ve otorite ilişkisi,
- Kaçmaya yardım, müdafi masraflarının karşılanması, tanıkların etki altına alınması gibi yollarla koğuşturmaya maruz kalan üyelere yardım,
- Rüşvet ve kamu görevlilerinin satın alınması.[28]

e. Danimarka,

Danimarka'da örgütlü **suçluluktan** söz edilebilmesi için;

- Birden fazla kişi,
- Kazanca yönelme,
- Süreklilik,
- İşbölümü, koşullan aranmaktadır.[29]

27) EVİK, Vesile Sonay, Çıkar Amaçlı Örgütlenme Suçu, Beta Yay. İst 2004 s.12.
28) ERDEM, age.s.163.
29) ERDEM, age.s.162.

f. Hollanda

Hollanda'da organize suçla ilgili bir tanımlama yapılmamış, belirlenen bazı ölçütlerden yararlanılarak örgütlü suç teşhis edilmeye çalışılmıştır. Bunlar;

- Belirli bir fonksiyonel iş bölümüne dayanarak yasadışı kazanç elde etmeye yönelik faaliyet gösteren birden fazla kişi,
- Örgüt içi yaptırım sistemi,
- Karaparanın aklanması,
- Kamu görevlileri ve özel kuruluşlarda çalışanları rüşvet yoluyla satın alma,
- Değişik suç alanlarında faaliyet gösterme,
- Paravan firma kurma,
- Faaliyet sürekliliği,
- Şiddet kullanmadır.[30]

g. İsviçre

Yasalarda herhangi bir tanım bulunmamakla birlikte İsviçre'de, 25/5/1973 tarihli İsviçre ile ABD arasında yapılan Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardımlaşma Sözleşmesi'nin 6/3 maddesinde yer verilen organize suçluluk tanımı dayanak olarak alınmakta ve tanımda bulunmayan, uluslararasılık niteliği de ilave edilmektedir. Buna göre, organize suçluluk; **kısmen veya tamamen hukuka aykırı araçlarla kendisi veya bir başkası için gelir veya başkaca parasal değer veya herhangi bir ekonomik kazanca ulaşmak amacıyla, uzunca veya belirsiz bir süre için bir araya gelmiş olan, ceza koğuşturmasına karşılık, hukuka aykırı faaliyetlerini gizlemek ve amacına ulaşmak için metodik ve sistema-**

30) ERDEM, age.s.163.

tik biçimde, en azından faaliyetlerinin bir bölümünde şiddet kullanan veya göz korkutmaya elverişli başkaca bir suç işleyen veya işleme tehdidinde bulunan veya politik veya ekonomik, özellikle de politik kurum ve organizasyonlar, kamu kuruluşları, yargı organları, işletmeler, işveren kuruluşları veya sendika ya da diğer iş kuruluşları üzerinde nüfuz kazanmayı hedefleyen veya belirli bir biçime bağlı olsun veya olmasın en azından yukarıda sayılan faaliyetlerden birini icra eden, bir veya birden fazla birlik veya grup ile irtibat içinde bulunan kişi, grup ve birlikteliklerdir.[31]

4- Uluslararası Örgütlere Göre Tanımlar

a. İnterpol

1988 yılında Fransa'nın St. Cloud kentinde gerçekleştirilen Interpol 1. Uluslararası Kongresi'ndeki tanıma göre, organize suç örgütü; **temel amacı kazanç elde etmek olan, ulusal sınırların ötesine taşan, sürekli yasadışı faaliyetlere yönelen, bu amaçla bir araya gelmiş kişilerin oluşturduğu grup veya işletmelerdir.**[32]

b. Birleşmiş Milletler

21-23 Kasım 1994 tarihleri arasında İtalya'nın Napoli şehrinde yapılan Uluslararası Organize Suçluluk Hakkında Birleşmiş Milletler Konferansı'nda, organize suçluluk ile ilgili altı unsurdan hareketle tanımlama yapılmaya çalışılmıştır. Bunlar; **suç faaliyetlerini gerçekleştirmek için grup olarak**

31) ERDEM, age.s.163.164.
32) KOCASAKAL, age.138-139.

bir organizasyonun varlığı, hiyerarşik yapı veya örgüt liderliğinin grubu kontrol altında tutması için kişisel ilişkiler, haksız çıkar elde etmek veya bölgeleri ve piyasaları kontrol altında tutmak, içte ve dışta karşıtlıklara karşı koymak, korunmak için cebir, şiddet, korkutma veya yolsuzluğun kullanılması, gerek suç faaliyetlerine devam etmek, gerekse ekonominin yasal kesimine sızmak için yasadışı gelirlerin aklanması, faaliyet alanını ulusal sınırları da aşan yeni alanlara genişletmek imkanı ve uluslararası organize suçluluğa ait diğer gruplarla işbirliğidir.[33]

Birleşmiş Milletler'ce hazırlanarak 2000 yılında Palermo da kabul edilen ve imzaya açılan Ulusalüstü Organize Suçluluğa Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nde, organize suç örgütü, "üç veya daha fazla kişiden oluşan, belirli bir süredir var olan ve doğrudan veya dolaylı olarak, mali bir yarar veya diğer bir maddi kazanç elde etmek için birlikte bir veya daha fazla ağır bir suçu yahut bu sözleşmede belirtilen bir suçu işleme amacıyla hareket eden örgütlü topluluk," olarak tanımlanmıştır.

Sözleşmede organize suç örgütünün unsuru olarak ağır suç; "üst haddi dört seneden az olmayan hürriyeti bağlayıcı bir cezayı veya daha ağır bir cezayı gerektiren bir suçu oluşturan eylem" olarak tanımlanmıştır.[34]

c. Avrupa Birliği

Avrupa Birliği organize suçluluğun tanımını belirli ölçütlere dayanarak yapmıştır. Bu ölçütler; ikiden fazla kişinin bir araya gelmesi, içlerinden birinin özel görevi olması,

33) EVİK, age.s.15-16
34) KOCASAKAL, age.s.140.

uzunca veya belirsiz bir süre için faaliyet gösterilmesi, disiplin ve denetime dayalı bir yapılanma, ağır suçlar işlenmesi, uluslararası düzeyde faaliyet göstermesi, şiddet veya korkutma araçları kullanılması, ticari veya benzeri yapıların kullanılması, karapara aklanması, siyaset, medya, kamu idaresi, adliye veya ekonomi üzerinde, çıkar veya güç sağlamak amacıyla faaliyet gösterilmesidir.[35]

B- UNSURLARI

Organize suç örgütlerini tanımlamaya çalışırken doktrinde bu konuda bir uzlaşı olmadığını belirtmiştik. Gerçekten de organize suç ve örgütlerinin tanımlanması oldukça güç bir iş olduğundan, çoğunlukla organize suç örgütünü belirlemeye yarayan unsurlar üzerinde durulmakta ve bu unsurların bir araya getirilmesiyle bu tip suç örgütleri tespit edilmeye çalışılmaktadır. Öncelikle, doktrinde konuya nasıl yaklaşıldığına bakıldıktan sonra, bir önceki başlık altında yaptığımız tanımlamadaki unsurları açıklamaya çalışacağız;

Avrupa Organize Suçlulukla Mücadele Çalışma Grubu'nun 28-31 Mart 1996 tarihlerinde Almanya'nın Leipzig şehrinde yaptığı toplantıda organize suç örgütleriyle ilgili aşağıdaki ölçütler belirlenmiştir;

- Aralarında kazanç sağlamak için fonksiyonel iş bölümü yapılmış olan elemanlar açısından hiyerarşik bir yapı olmalıdır.
- Kazanç, kural olarak suçla sağlanır.
- Suç organizasyonu içinde bir yaptırım sistemi vardır.
- Şiddete başvurulur.
- Kamuya veya özel sektöre nüfuz edilir.

35) EVİK, age.s.17.

• Karapara aklanır.

• Paravan firmalar kurulur.[36]

Almanya'da, örgütlü suçlarla ilgili 1990 yılında yapılan tanım çalışmasından[37] hareketle, örgütlü suçluluktan söz edilebilmesi için mutlaka bulunması gereken altı unsur vardır.

• Kazanç ve iktidar elde etme çabası,

• Suçların planlı olarak işlenmesi,

• Suçun önemli olması,

• En az iki kişinin işbirliği,

• Faaliyetin uzunca veya belirsiz bir süre devam etmesi,

• Suçların belirli bir şekilde işlenmesi,

Bu unsurlar, 1992 yılında yürürlüğe giren Organize Suçlulukla Mücadele Kanunu'na dayanak olan tanımda;

• Mesleki ve ticaret benzeri yapılanma,

• Şiddet kullanma,

• Kamu kurumlarına nüfuz etme, biçiminde alternatif olarak belirtilmektedir.[38]

ERDEM'e göre organize suç örgütünden söz edebilmek için;

• Suçun özenle planlanması, hazırlanması veya işlenmesi,

• Bölgeler üstü uluslararası bağlantılar ve ilişkiler,

• Hiyerarşik grup yapısı,

• Birden çok kişi arasında bağımlılık ve otorite ilişkisi, Karaparanın aklanmasına yönelik faaliyetler. Kanspiratif davranış ve taktikler (karşı observation, dışa karşı koruma, uydurma isimler, kod isim kullanma, mühür ve damgaların hu-

36) CİNOĞLU Hüseyin - GÜNEŞ İ. Dinçer, Organize Suçlarla Mücadelede Temel Noktalar ve Polisin Rolü. Organize Suçlarla Mücadele ve Polis, Seçkin Yayınları, Ank. 2003 s. 132-133.

37) Bkz s.31.

38) Köroğlu, age, s. 29.

kuka aykırı olarak kullanılması, teknik ve bilimsel araç ve bulgulardan yararlanma),

• Grup üyeleri arasında dayanışma,

• Şüpheli kişilerin ceza kovuşturma organlarının müdahalelerine karşı korunması (görünüşe göre fazla zengin olmayan sanıkları en seçkin avukatların yardımından yararlandırma, tutuklama durumunun kaldırılması için yüksek miktarda teminat yatırılması, tutuklanma ve cezanın infazından sonra yeniden örgüte kabul, tutuklu ve hükümlünün ve onun yakınlarının cezaevinde iken ihtiyaçlarının karşılanması),

• Tanık bulmakta güçlük ve muhatapların içinde bulunduğu korku nedeniyle tipik bir biçimde ceza kovuşturma organlarına bilgi vermekten kaçınması,

• Kamu görevlilerinin yolsuzluk yapar duruma düşülmesi,

• Tekel oluşturma,

• Ne pahasına olursa olsun kazanç sağlanması amacı,

• Esnek suç teknolojisi ve suç tedbirlerinin seçiminde çok yönlülük,

• Halkın yasadışı mal ve hizmetlerine yönelik ihtiyaçlarının karşılanması.

ERDEM, konuyu bu şekilde açıkladıktan sonra belirtilen bu göstergelerin ayrıntıları üzerinde ayrıca durmayarak, organize suçluluğun unsurlarını ele alarak bunları dört ana başlık altında toplamıştır. Bunlar; "**hiyerarşik yapı**", "**korunma mekanizması**", "**süreklilik**" ve "**ne pahasına olursa olsun kazanç sağlama amacı**"dır.[39]

39) ERDEM, M. Ruhan; Ceza Muhakemesinde Suçlulukla Mücadelede Gizli Mücadele Teknikleri, Ank. 2001, s.33-34.

KUNTER- YENİSEY'e göre; organize suçun teşhis edilmesinde yararlanılacak unsurlar; "**ayrıntılı hazırlık**", "**profesyonellik**", "**tüccar gibi davranma**", "**karşı tedbirler alma**", "**bölgesel veya uluslararası ilişki**", "**hiyerarşi**", "**yardım alma**", "**yüksek yaşam standardı**", "**şirketleşme**", "**medya ile bağlantı**"dır.

Yukarıda özetlendiği üzere organize suçun unsurlarını inceleyen yazarlar, genellikle birbirine yakın özellikler üzerinde durmaktadırlar. Bizim yaptığımız tanım çalışması üzerinden Türk organize suç örgütlerinin kendilerine özgü yapıları ve uygulamayı da göz önüne alarak organize suçun unsurlarını şöyle açıklayabiliriz.

1- Amaç Açısından

Organize suç örgütlerinin amacı "çıkar elde etmek" tir. Amaç unsuru aynı zamanda organize suç - terör suçu ayrımlarının da temel noktasıdır. Terör örgütlerinin amaçları, "siyasi"dir. Bu "siyasi" olan amaca ulaşmak için "çıkar" elde etmeye yönelik faaliyette bulunsalar da nihai hedef "siyasi"dir. Organize suç örgütlenmesinde temel amaç "çıkar elde etmek"tir. Bu amaç örgütlenmeyi sağlama ve sürdürme, otorite ve iktidar sahibi olma açısından organize suç örgütleri için yaşamsal, bir başka deyişle olmazsa olmaz unsurdur.

Organize suçlulukta çıkar, kural olarak ekonomik, bu çıkarı elde etme yöntemi ise suç işlemektir. Yani, çıkar ile suç işleme arasında doğrudan bir ilişki vardır. Bu, aynı zamanda bu tip örgütlerin kolay kazanç elde etmek için kurgulanmalarını doğurmakta ve sonuçlamaktadır. Organize suç örgütleri kolay kazanca suç işleme riskiyle ulaşmayı hedeflemektedirler. Bu kalkış noktası organize suç örgütlerinin profesyo-

nellik veya profesyonelce suç işlemek için örgütlenmeye gitmesi anlamına gelmektedir. Suç işleme riski ağır bir bedeldir. Amaç çıkar olunca, elde edilen çıkarın örgüt, lideri ve üyelerinin son derece konforlu yaşamalarını sağlaması gerekir. Risk, suç işleme olunca, örgütler işledikleri suçu gizlemek, ortadan kaldırmak veya kendileriyle irtibatlandırmadan icra etmek zorundadırlar. Ancak bu şekilde cezaevi dışında lüks bir yaşam sürebilirler. Bu nedenle örgütlenme, yöntem, suçu gizleme v.s. konularda son derece profesyonel olmak zorundadırlar. Az sonra inceleyeceğimiz örgüt, eleman, yöntem, yapılanma dizaynları bu temel gereksinim ve nihai hedefe göre düzenlenmiştir. Bu durum aynı zamanda onların ne kadar illegal iş yaparlarsa o kadar legal görünüşe ihtiyaç duymalarına sebep olmaktadır. O nedenle güçlü bir vizyona, dolayısıyla reklama ihtiyaçları vardır. Türk mafyasının temel amacı "kolay kazanç" sağlamaktır. Profesyonellik çoğunlukla amacın gölgesinde kalmakta, bu durum onların daha kolay teşhis edilebilmesine sebep olmaktadır. Tabi bu tespit son derece soyuttur. Şüphesiz, Türk mafyasının içinde amacı ustaca gizleyen önemli gruplarda bulunmaktadır. Amacı gizlemenin en iyi yöntemi ise, vizyonlarını lakaplarla bağdaştırmaktır. "Köroğlu", "Halk adamı", "Milliyetçi", "Devletin adamı" v.s. Diğer yandan suçtan elde edilen kazancın serbestçe kullanılması da (karapara aklama) bu tip örgütlerin üzerinde yoğun emek sarf ettiği konulardandır.

2- Örgütlenme Açısından

Organize suçun kendine özgü örgütlenme yapısı vardır ve bu yapı da olmazsa-olmaz unsurlardandır. Öncelikle bu tür örgütler bir lider başkanlığında kurulmakta ve o liderin adıy-

la anılmaktadırlar. Örneğin; X şahıs ve grubu gibi. Lidere Türk Mafyasında çeşitli tarzlarda hitap edilmektedir. Bunların bazıları; "**şef**", "**patron**", "ağa", "abi", "**büyükabi**", "reis", "baba", "**komutan**" v.s.dir. İtalyan mafyasında lidere, **Capo** denir. Lider örgütün kurucusu, en üst düzey sorumlusu, bir başka anlamda örgütün ta kendisidir. O'nun haberi olmadan hiçbir iş yapılamaz, otoritesi mutlaktır. O'na karşı gelmek mümkün değildir. Örgüt O'nun kurallarıyla işler. Koyduğu kurallara uymayanlar, zorunlu olarak uydurulur veya kurallara uyup uymaması önem arz etmeyecek hale getirilir! Lider, örgüt elemanlarının kendisi için göz kırpmadan ölümü göze alacakları, büyük insandır, lütuf sahibidir, elemanlarını her zaman korur, gözetir, bakar, cezalandırsa da onlar, O'nun evlatları (arkadaşları) dır. Türk mafya liderleri acımasız, toleranssız, gaddar, gözünü budaktan esirgemeyen ve mahpushanenin havasını solumuş delikanlılardan (!) oluşur. Kendi kendilerine yetkindirler. Onlar, adamları için bitmek tükenmek bilmeyen destek ve onur kaynağıdırlar. Yüreksiz olsalar da bunu asla belli etmez ve delikanlılığa halel getirmezler! Lider otoritesini, **yanlış** yapana yönelik gerekli dersi (cezayı) anında vererek, sürekli ayakta tutar. O profesyoneldir. Her yaptığı, söylediği doğrudur. Etrafında dolaşan ve görevleri lideri her fırsatta yüceltmek olan (yağcılar) adamlarının kendisine ve örgütüne telkin ettikleri "**bulunmaz, eşsiz bir delikanlıdır.**" Aleme ondan daha delikanlı ve namlısının gelmesi ise tabii ki mümkün değildir.

Uygulama ağırlıklı mafya lideri tanımlamalarımıza son verip konumuza döndüğümüzde, örgütlenme açısından birbirine bağlı bazı unsurları incelememiz gerektiğini söyleyebiliriz. Bunlardan **birincisi, örgütte hiyerarşik bir yapılanma**

olmasıdır. Hiyerarşi, özetle en üstte bulunan lidere mutlak itaattir. Örgütün ikinci adamı dahil herkes, öncelikle lidere mutlak itaat etmekle yükümlüdür. Bu tip örgütlerde, bir üsttekine itaatte veya saygıda kusur etme, son derece sert bir şekilde cezalandırılmaktadır. Liderin ipleri elinde tutması, hiyerarşik yapıyı kurması ve aynı zamanda örgütün işlediği suçlarla kendisi arasındaki irtibatın kesilmesi için, çeşitli düzenlemelere gidilmiştir. Bunlara ileride değinilecektir. Hem bu düzenlemelerden olan hem de örgütlenme açısından son derece önemli olan **ikinci unsur gizliliktir.** Amaca suç işleyerek ulaşılması, örgütün gizli olmasını gerektirir. Bu gizlilik örgütün adının konulması ya da böyle bir örgütün varlığının gizlenmesi anlamında değildir. Organize suç örgütleri kazanç elde edebilmek için üne, nama ihtiyaç duyan örgütlerdir. Bu nedenle liderıyle anılan örgüt, açık ve ortada olmak zorundadır. Peki gizlilik nedir? Organize suç örgütlerinin gizliliği, liderle örgütün eylemleri arasındaki bağı ortaya çıkartmama, eylemle örgüt arasındaki irtibatı kesme, örgüt elemanlarını ele vermeme, alınan kararları, uygulamaları kısaca örgütle ilgili bilinen, duyulan, o veya bu şekilde öğrenilen hiçbir şeyi, hiçbir yerde, özellikle, adli makamlar önünde anlatmamaktır. **"Susmak şeref, konuşmak ihanettir, ihanetle yaşayacağınıza şerefinizle ölün"** felsefesi mafya yasalarının en önemlisidir.

Örgütlenme açısından üçüncü özellik; cezalandırmadır. Örgütün kurallarına uymayanlar, lider tarafından belirlenen şekilde cezalandırılırlar. Cezalandırmanın şiddeti ve şekli örgüt kurallarının ihlal ediliş ağırlığına göre, lider tarafından tayin edilmekle birlikte, gizliliğe uymamak, lidere karşı gelmek, örgüte tokat atmak (dolandırmak) en ağır şe-

kilde cezalandırılmayı gerektiren eylemlerdir.

Organize suçun örgütlenme açısından dördüncü unsuru süreklilikliktir. Konunun başında da değinildiği üzere organize suç örgütleri, suçu paraya çeviren, suç işlemeyi kazanç sektörü haline getiren örgütlerdir. O nedenle gerek örgütlenmeyi sürdürmek, gerekse bu örgüt eliyle suç işlemeye devam etmek örgütlerin doğası gereği olması gereken unsurlardır. Profesyonel suç işleme örgütleri olan organize suç örgütleri açısından **"süreklilik"** unsuru şüphesiz olmazsa-olmaz unsurdur.

Yine en az üçten fazla kişinin bir araya gelmesiyle bu tür örgütlerin oluşabileceğini söylemek mümkünse de uygulamada bu asgari sayının ondan aşağı olmadığı görülmektedir.

Buraya kadar anlattığımız örgütlenme, **"kaba kuvvete da-**

yalı ve liderin yakın çevresinden oluşan suça yönelik örgütüdür. Buna cosca denir".[40]

Lider açısından ikinci bir örgütlenme türü vardır ki amaca (kolay ve gayrimeşru kazanç) ulaşmak, örgüt varlığını sürdürebilmek için bu örgütlenme mutlak gerekli bir özelliktir. Bu, devlet-basın-ekonomi, politika çevresine nüfuz etmektir.

ÇULCU, Mafya şefinin, üst düzey ilişkilerini yürüttüğü ve meselelerini o boyutta çözümlediği örgütünden bahsetmekte ve **"Bu ilişkiler ağı içinde güvenlik görevlileri, politikacılar, bürokratlar, çeşitli mesleklerden seçkinler, endüstriyeller, yüksek finansörler, borsa spekülatörleri, adalet mekanizmasındakiler, tanınmış devlet adamları bulunabilir. Mafioso'nun bu boyuttaki örgütlenmesine de (Partito) denir"**[41] şeklinde tespitte bulunmaktadır. Yazara göre;

40) ÇULCU, Murat, Mafia Üzerine Notlar, Kastaş Yayınevi,İst.1998 s.42.
41) ÇULCU, Murat, age s.42.

"Mafioso'yu diğer yasadışı konumdakilerden ayıran en önemli husus, **Partito ilişkileri** sayesinde kendisini **legalize** edebilmesi ve toplum içinde **saygıdeğer bir konumda** tutabilmesidir."[42]

Konunun başında da açıklanmaya çalışıldığı gibi; lider, amaç unsurunu suçla gerçekleştirmek ve bunu yaparken "legal" görünümde kalmak zorundadır. Aksi halde amacı elde etmenin bir getirisi olmamaktadır. Lider bir yandan cosca örgütlenmesiyle suç işleyerek kazanç elde etmekte, bir yandan "**gizlilik**" kuralı ve "**hiyerarşik yapılanma**" ile "**cezalandırma**" mekanizmaları sayesinde suçla arasındaki irtibatı kesmekte, bir yandan da **partito örgütlenmesiyle** toplum içerisindeki saygınlığını sağlamaya çalışmaktadır. Bu unsurlar olmadığı taktirde, bir organize suç örgütünün varlığını sürdürebilmesi olanaklı değildir. Örgüt, geniş anlamda aldığımız kamu örgütünden destek bulmadığı taktirde çok kısa süre içerisinde deşifre edilir. O nedenle, mafya örgütünün var olabilmesi için, öncelikle geniş anlamıyla her düzeyden kamu görevlilerini yanına almak zorunluluğu vardır. Bu destek, fiilen örgütün içerisinde yer almaktan, örgütün suçlarını görmeme, üzerine gitmeme, işlenen suçun liderle irtibatlandırılmaması v.s. gibi daha geniş olarak ele alacağımız yöntemlerle verilebilir. Kamu görevlilerini yanlarına alabilmek için çeşitli motifler kullanmaktadırlar. Bunlar;

- Rüşvet vermek,
- Aynı ideolojik görüşü paylaşmak,
- Rüşvet dışında çeşitli çıkarlar sağlamak (atama, terfi, cezalandırma konularında yardımcı olmak v.s.),
- Hemşericilik,

42) ÇULCU, Murat, age. s.42.

• Akrabalık ilişkileri,

• Terörle mücadele eden kahraman güvenlik güçlerine karşılıksız yardımda bulunmak,

• Şantaj (açıklarını bulup kullanma, bazı konularda yardım edip, sonra bunları açıklamakla korkutma),

• Tehdit, şeklinde özetlenebilir.

Partito ilişkileri açısından, örgütlerin yanlarına veya bünyelerine almak zorunda oldukları diğer önemli bir grup, her kademeden politikacılardır. Kamu görevlileriyle olan işlerini, oradaki yapılanmalarla halledemeyen örgütler, onları atayan ya da atanmalarında etkili olan politikacıları yanlarına almak, bir başka deyişle, politikacılar arasında örgütlenme yoluna gitmektedirler. Şüphesiz politikacılara nüfuz etmenin tek sebebi, kamu görevlileriyle olan sorunlarını aşmak istemeleri değildir. Kendilerine hizmet eden kamu görevlilerini istedikleri yerlere getirmek, yükselmelerini, görevde kalmalarını sağlamak da politikacılarla iyi ilişkiler sayesinde yapılmaktadır. Politikacılar ülke yönetimini üstlenen sivil kişiler olduklarından, hem saygınlıkları hem de siyasi otoriteye sahip olmaları nedeniyle "mafya örgütlerinin" her zaman ihtiyaç duydukları kişilerdir. Özellikle Türkiye gibi seçilmenin "para, maddi menfaat sağlama" yani "paranın oya tahvili" sisteminin bütün azametiyle uygulamada olduğu ülkelerde, çok paraya sahip mafya örgütlerinin politikacılara destek vermemeleri de bu desteğin karşılığını görmemeleri de olanaksızdır. Özellikle tek parti iktidarlarında, "mafya" örgütleri, politikacılar arasındaki örgütlenmeleri nedeniyle "altın dönemlerini" yaşamaktadırlar.

Koalisyon dönemlerinde de mafyanın parasal gücüyle elde ettiği politikacılar sayesinde hükümet düşürme dahil bir-

çok siyasi manevra yaptırdığını görmek mümkündür. Ülkemizde 1998 sonunda M. YILMAZ hükümetinin, polisçe yapılan Türkbank operasyonuna bağlı olarak düştüğünü anımsatmakta yarar bulunmaktadır.

Organize suç örgütleri, politikacıları yanlarına almak suretiyle ülkemizde kendilerine zarar dokunacak birçok yasal düzenlemenin yapılmasını engellemiş, yapılan düzenlemeleri de onlar sayesinde ya kısa zamanda değiştirmiş ya da etkisiz hale getirmişlerdir. Ülkemizde münhasıran organize suç örgütleriyle mücadele amacıyla ilk yasa 1999 yılında çıkartılabilmiş, bu yasanın en etkili hükümleri de 2001 yılında ortadan kaldırılmıştır. Bu yasa çıkana kadar T.C.K'nın 313. maddesi bu örgütlere uygulanmak için uzun yıllar yürürlükte olduğu halde bekletilmiş, ancak bu madde de onların işine yarar şekilde dizayn edilmiştir.

"**Mafya**" politikacıları genellikle "**çıkar sağlama**" motifiyle elde etmektedir. Bunun için de; seçim dönemlerinde yapılan karşılıksız yardımlar, politikacı ve ailesinin emrine sunulan sınırsız olanaklar, onlara alınan çok kıymetli hediyeler v.s. vardır. Tehdit, şantaj, seçmeni yönlendirme gibi yöntemlere de zaman zaman başvurulmaktadır. Bu konuya ileride döneceğiz.

Liderin partito örgütlenmesi açısından desteğini alması gerekli bir önemli grup da "basın"dır. Basın, lider tarafından illegaliteyi legalize etmek için kullanılan en önemli unsurlardan biridir. Toplumsal saygınlık, aba altından sopa gösterme, reklam yapma, gücü hissettirme, örgütün eylemlerini kapatma, kendilerine rahatsızlık veren kamu görevlilerini etkisiz hale getirme gibi birçok konuda basından yararlanılmaktadır.

Ülkemizde mafya-basın ilişkisi o kadar sulandırılmıştır ki,

bazı mafya liderlerinin açıkça övüldüğü, reklamlarının yapıldığı, legalize edilmeleri için her türlü gayretin sarf edildiğini görmek mümkündür. "Ünlü işadamı", "Ünlü kabadayı", "Yeraltı dünyasının ünlü ismi", "Hayırsever işadamı" gibi sıfatlarla halka bunların adeta "sütten çıkmış ak kaşık" oldukları ya da "aman ha çekinin tehlikeli adamlar bunlar" şeklinde mesajlar verilmektedir. Hatta daha da ileri gidilerek bazı dergilerde bu liderlerin ağır silahlarla verdikleri pozlar yayımlanmaktadır. Mafya'nın gerçekleştirdiği kesin olan eylemlere geçiştirir şekilde yer verilmekte, böylece "suçlu yüzleri" genellikle ortaya konmamaktadır. Bu durum, kamuoyunun "mafya örgütleri"ne karşı bilinçlenmesini önlemekte, toplumsal tepki bu yüzden çok cılız kalmaktadır. Oysa, mafyadan zarar görenler, bizce terörden zarar görenler-

den çok çok fazladır bu ülkede, ama bunun istatistik verilerini bile bulamazsınız.

Şüphesiz, yukarıdaki tespitler tüm basını kapsamamaktadır. Ömürlerini bu tür örgütleri deşifre etmeye harcamış, bu yolda şehit edilmiş birçok değerli kalemi bu nitelemelerin dışında ve saygıyla anıyoruz. Özellikle fikirlerinden organize suçlarla mücadele açısından çok yararlandığımız, rahmetli Uğur MUMCU'yu bu kapsamda zikretmekten büyük onur duyuyoruz. Mafyanın basın mensuplarını yanına almak için kullandığı motifler arasında,

- Para veya başka çıkar sağlamak,
- Tehdit,
- Silahlı eyleme girmek (gazete binası kurşunlama, gazetecileri yaralama v.s.)
- Hemşericilik,
- Patronları koruma ve bazı işlerini halletme (alacak tah-

sili, alacaklılardan koruma v.s.),

• Şantaj, sayılabilir.

Son olarak, mafya lideri, ekonomi üzerinde etkili işadamlarını yanına almak zorundadır. Bu zorunluluğun temel olarak iki nedeni vardır. **Birincisi**; toplumsal saygınlık kazanma, ekonomik destek sağlama, nüfuz edecekleri alanı genişletme; bu işadamları sayesinde ekonomiye müdahale edebilme, karapara aklayabilmedir. Bu kapsamda, özellikle kamuoyunda çok taraftarı olan spor kulüplerinin başkan ve yöneticileri de mafyanın ilgi alanı içerisindedir. Ekonomik açıdan güçlü işadamları, gerek siyasi otorite, gerekse kamu yönetimi üzerinde etkili olduklarından mafya, partito örgütlenmesinde bu özellikleri kullanma ihtiyacı duymaktadır, **ikincisi**; işadamları mafyanın işvereni durumundadırlar. Mafya, özel ya da işle ilgili birçok konuda iş adamlarına hizmet sunmakta, bunun karşılığında ya yüklü miktarlarda para almakta ya da önemli işlerini hallettirmektedir. Mafyanın işadamlarını yanına çekmek için kullandığı motif ise genellikle: "gayrimeşru otorite"dir. Yani, legal alanda yer alan işadamları, kendilerine yakınlaşan mafya liderlerinin gayrimeşru otoritelerinden yararlanmakta, mafya da bu hizmeti seve seve vermektedir.

Yukarıda yapılan açıklamalar ışığında mafyanın örgütlenme unsuru içerisinde olmazsa-olmaz özellikler, özetle; **lider, hiyerarşik yapı, gizlilik, cezalandırma, cosca, partito tipi örgütlenmelerdir. Partito; kamu görevlileri, basın, politikacı ve işadamları arasında örgütlenme olarak anlaşılmalıdır.**

3- Yöntem Açısından

Organize suç örgütleri yöntem olarak korku yaratacak her türlü "**zor**" ve "**tehdit**"i kullanan örgütlerdir. Organize suç örgütlerini "Yolsuzluk örgütleri"nden ayıran en önemli unsur da budur. Yolsuzluk örgütlerinde "zor" veya "tehdit" kavramlarının yerine "**hile, sahtecilik, aldatma**" kavramları kullanılmaktadır.

4422 sayılı yasanın 2001 değişikliğinden önce 1. maddesinde "zor kullanma" kavramı vardı. Ancak, bu kavram daha sonra metinden çıkartılmıştır. Bu kavramın metinden çıkmasıyla organize suç örgütleri oldukça rahatlamışlardır. Bu nedenle "zor kullanma" ve "tehdit" kavramlarından ne anlaşılması gerektiğini açıklamak gerekir.

Mafya'nın sermayesi nedir? diye sorulduğunda çok değişik yanıtlar almak olanaklıdır. Bizce "Mafya"nın sermayesi "korku" dur. İnsanları korkutmak ve paralarını almak veya haksız çıkar temin etmek basite indirgendiğinde, mafyanın sermayesi "kör bir bıçak" veya "7,65 mm. çapında bir tabanca" dır denilebilir. Bu basit durum, karmaşık devasa örgütlenmelerin **temel yapı taşıdır.**

Mafya için korku yaratacak her alet, olay, olgu, söz, suç, sermayedir. Bu sermaye öylesine güçlüdür ki, her defasında patronuna değerinin kat kat üstünde kazanç sağlar. Bu sermaye (korku) aynı zamanda patronunun (mafya lideri) korunmasını (şikayetçi olamama, şikayetten vazgeçme v.s.) temin eder. Mafya, sermayesi olan "korku" yu yaratacak her yolu yöntem olarak benimsemektedir. Cosca örgütlenmesinin temel işlevi de "korku yaratmak"tır. "Korku" hem örgüt içi disiplin hem de amaç unsurunun gerçekleşmesi için en mükemmel araçtır ve mutlaka "zor" veya "tehdit" le sağlanır.

"Tehdit" kavramı, doktrinde çeşitli şekillerde tanımlanmaktadır. CENTEL'e göre tehdit; "**bir kimsenin ağır ve haksız zarara uğratıldığından söz edilerek korkutulması**" dır.[43] Ceza hukukunda ayrı bir suç olarak ele alınan tehdit suçu ise tehlike suçu niteliğine sahip bir suçtur. "Bu bakımdan mağdurun iç huzurunun bozulması amacıyla kötülük yapılacağının, zarar verileceğinin bildirilmesi tehdit suçunun oluşması için yeterlidir."[44] Tehdit, mafya'nın "korku" yaratmak için en çok başvurduğu yöntemlerdendir. Amaca ulaşmak isteyen örgütler, bu doğrultuda tehditi çok değişik şekillerde kullanabilmektedirler. Örn. hedef (korkutulacak) şahsın eşi ve/veya çocuklarının iş yerleri, okulları, istihbarat çalışmasıyla öğrenilip, şahsa bu bilgiler anlatılarak, onların başına her işin gelebileceği söylenir veya şahıs telefonla defalarca aranarak, kaçırılma, vurulma, öldürülme gibi konularda tehdit edilir veya posta kutusuna ya da evinin kapısının önüne birkaç tane fişek yada boş kovan bırakılır vs. Bunlann tümü şahsı korkutmaya yönelik, herhangi bir güç kullanmadan yapılan faaliyetlerdir. Eğer şahıs tehdit yöntemine cevap vermezse, başka bir deyişle tehditlere rağmen örgütün isteğini yapmazsa, o zaman devreye "zor kullanma" yöntemi sokulmaktadır.

"**Her güç, zor kullanma yeteneğinden doğar... güçlü haklıdır.**[45] Mafya düzeninin "zor" kavramıyla ilgili düşüncesini çok yerinde özetleyen bu sözler, kavramın bu örgütlerce kullanılışını da açıklamaktadır. Zor kullanma kavramı, irade-

43) CENTEL, Nur, Türk Ceza Hukukuna Giriş, Beta Basım, İst 2002 s. 379.

44) ARTUK, GÖKÇEN, YENİDÜNYÂ, Ceza Hukuku Özel Hükümler, Seçkin Yayıncılık, İst 2002, s 197.

45) MAFYA, Zentrale Herrschaft und Lokale Gegenmacht - Henner Hess (Tübingen, 1970) s.53.

si dışında, bir kimseye yapılan her türlü eylemi içermektedir. Zor kavramının içinde, icbar yani cebir kullanımı, her türlü şiddet ve korkutma amacı güden eylem mevcuttur. Zor kullanmak, bir şahsa istemediği bir şeyi yaptırmak için kuvvet tatbik etmektir. Bu anlamda bakıldığında, zor kavramı, cebir ve şiddeti de içine alan, en hafifinden ağırına kadar tatbik edilen güç kullanımını ifade etmektedir.

Mafya, tehditle sonuca ulaşamayınca, zor kullanmanın her türünü genellikle aşamalı olarak uygular. Korku yaratmak için tehdit veya zor kullanımı mafyanın olmazsa-olmaz unsurlarındandır. Her Capo, bu yöntemleri mutlaka kullanır. Bu yöntemler suçtan zarar görenin, ya mafyanın isteğini yerine getirmesini, ya örgütün kendisine karşı işlediği suçları adli mercilere bildirmemesini, ya şikayetçi olmamasını ya da şikayetini geri al-

masını sağlar. Liderin, örgüt içi disiplinin sağlanmasında da bu yöntemlerin, kendi elemanları üzerinde kullanılması olasılığının her zaman mevcut olduğunu hissettirmesi yeterlidir. Türk Mafyasının kullandığı yöntemlere ileride değineceğiz.

C- TARİHÇE

Organize suç ve örgütlerinin ortaya çıkmaları ve değişime uğramaları şüphesiz toplumların gelişmeleriyle paralellik arz etmektedir. Özellikle, sanayi devriminden sonra başlayan süreçte, teknoloji, nüfus artışı, iletişim alanındaki olağanüstü gelişmeler, insan yaşamının her alanında değişikliğe yol açmış, bu durum suç ve suçluluk kavramlarını da etkilemiştir. Önceleri, genellikle bireysel ya da iştirak halinde işlenen suçlar, zaman içerisinde örgütlü bir hal almış, bilgi çağına gelindiğinde örgütlü suç işlemek dünya genelinde para kazanmanın en önemli sektörlerinden biri haline gelmiştir. Çağımız-

da suç işleyerek kazanç elde etme, en büyük ve yaygın ekonomik sektörlerden biridir. Öyle ki uluslararası devasa suç kartelleri hatta federasyonları ortaya çıkmıştır. Konumuz ülkemiz açısından organize suçları ve örgütlerini incelemek olduğundan, bu kısımda organize suç örgütlerinin dünya genelinde nasıl ortaya çıkıp suç sektörünün patronları olduğunu incelemek, ancak fazla detaya girmemek düşüncesindeyiz. Daha sonra Türk organize suç örgütlerinin tarihçesi ele alınmaya çalışılacaktır.

1-Genel Olarak

Organize suç örgütlerinin tarihte ortaya çıkışları ile ilgili çeşitli eserlerde değişik görüşler ortaya atılmakla birlikte, hemen her yazar Sicilya'dan ve mafya kavramından bahsetmektedir. **Mafya, Mafioso, Mafyatik Toplum** gibi kavramlar, bu tür örgütlenmelerin tarih içinde ortaya çıkma ve gelişimlerini de anlatmaktadır.

Neden Sicilya diye sorulduğunda, dünyada bilinen en eski ve güçlü organize suç örgütünün doğduğu ve bugün de etkilerini sürdürdüğü yerdir Sicilya, diye cevap verilebilir. Bu örgüt Camorra'dır. Sicilya ve ilk mafya örgütlenmesi organize suç örgütlerinin genel tarihçeleri açısından oldukça önemlidir. Bu kısımda mafya kavramının tarihsel süreç içerisinde nasıl ortaya çıktığını, bu kapsamda Sicilya Mafyasını ve buradan Amerika'ya geçişini incelemeye çalışacağız.

Mafya kelimesini Sicilya'ya Araplar getirmişlerdi iddiasında bulunan ÇULCU, kavramı tarihsel süreç içerisinde açıklamaktadır.[46]

46)ÇULCU, Murat, Dünyamızı Saran Mafia, Birinci Cilt, Kastaş Yayınları, İst, 1992 s. 151-153.

Palermo lehçesinde kullanılan bu kelime (iddiaya göre), Arapların "**Mahias**" teriminden kaynaklanıyordu. Mahias, Arapça'da "**fiyakacı, hiç kimseden çekinmeyen adam**" anlamına geliyordu. Yine "Mafia"nın kaynaklandığı ileri sürülen bir başka kelime daha vardı Arapça'da; "**Ma afir.**" Bu da Palermo kentine hakim olan bir Arap kavminin adıydı.

Arapça'daki diğer bir kelime de "**Maha**" idi. Araplar taş ocaklarına "Maha" adını veriyorlardı. Marsala yakınlarındaki taş ocaklarına ise "**Mafie**" diyorlardı. Buralara "Suç işleyen Araplar" kaçıp saklanıyorlardı. Bu nedenle de "**Mafielere**" saklananlar "**Mafia**" diye adlandırılıyordu.

Sicilya'da ilk kez Araplar tarafından kullanılan "Mafya" kelimesine, yazılı kayıtlarda ilk kez 1658 yılında rastlanıyordu. Kullanıldığı yer, görkemli bir törenle kiliseye dönenlerin listesiydi. Buradaki "**Mafya**"; "**korkusuzluk, hükmetmek hırsı, kendini beğenmişlik**" anlamına geliyordu.

Sicilya tarihinin belirli dönemlerinde legal veya illegal, ekonomik veya politik amaçlarla, bazı gizli örgütler kuruldu."Ritüele dayalı" bu örgütler, bazen tarih sayfalarında bazende dar çevrede önemli görevler üstlenip, adını duyurdu Bu örgütlere kimi zaman Mafya adı verildi. Mafya **değişik zamanlarda değişik fonksiyonlar üstlenen örgütlerin yanı sıra, Sicilya'daki yerel yaşam tarzına ve bu tarz içinde yapılan tüm davranışlara verilen bir addı...**

19. Yüzyılda ise adada beliren yeni çıkar grupları sahiplendi bu adı. Tek bir grup değildi "Mafya" adını alan. Adadaki birbirinden bağımsız, küçük ama birbirleriyle ilişki içinde olan, birbirlerini destekleyen, aralarında sözleşmeler yapan, gerektiğinde birlikte hareket edip, çıkarları çatıştığında birbirlerine karşı savaşan grupların tümü birden "Mafya" sözcü-

günün çatısı altında anılmaya başlandı.[47]

Mafya kavramının 1282 yılında işgal ettikleri Sicilya'dan çıkartılmak istenen Normanlara karşı gerçekleştirilen ayaklanmada kullanılan bir slogandan ortaya çıktığı ve "direniş, cesaret" anlamlarında kullanıldığı da çeşitli yazarlarca savunulmaktadır. Burada Mafyanın açılımı Morte Alla Francia Italia Anela (Fransızlara ölüm, İtalya kükrüyor)dur.

Yine İtalyanların çok sevdiği, Kral Ferdinand'ın yasalarına karşı çıkan, Cumhuriyetçilerin liderlerinden olan Guiseppe Mazzini'nin, Kral'ın tahtan indirilmesi konusunda Sicilya'da yaptığı örgütlenme ve mücadele kapsamında ortaya çıkan Mazzini Autorizza Furti İncendi Avunamenti (Mazzini Suç İşlemeye Vekalet Veriyor) sloganının kısaltılmış hali olan Mafyanın bu slogandan türediği çeşitli yazarlarca ileri sürülmüştür.

Nasıl ortaya çıkarsa çıksın; kesin olan bugünkü organize suç örgütlerinin tarihsel süreç içerisindeki ilk hali olan "Mafya" Sicilya kökenlidir ve suç işlemek için örgütlenmeyi ifade etmektedir. Yani, suçun profesyonel örgütlerce, başka bir deyimle sadece bu amaç (suç işlemek) için profesyonellerce oluşturulmuş örgütlerce işlenmesidir. Şimdi bu profesyonel örgütlerin isim bazında önemlilerini tarihsel süreç açısından inceleyebiliriz.

a. Camorra

Dünyadaki bilinen, bugünkü anlama yakın ilk organize suç örgütlenmesinin adı Camorra'dır. Camorra, tamamen suç işlemeye yönelik, merkezi, gizli bir örgüt olarak Napoli'de kurulmuştur.

14. Yüzyıldan beri varlığı bilinen Camorra adı, yine Arap-

47) ÇULCU, Murat, age. ikinci cilt. S.367-368

çadan kaynaklanıyordu. Camorra'nın kökeni Arapça "Gamurra" yani kumar ve "Gamarra" yani "kumar oynatılan yer" sözcüklerine dayanıyordu.[48]

Camorra, büyük kentlerde görülen suç şekilleriyle uğraşıyordu; kumar, şantaj, adam kaçırma gibi... özellikle de "sözde koruma için toplanan" haraç.

Bütün bu etkinliklerinin merkezi, yani örgütün beyni cezaevleri sayılır. Zira bu cezaevlerinde kardeşlik yeminleri edilmekte, yeniler bu gruplara, ritüellerle alınmaktadır.[49]

Camorra'nın bu yapısı, günümüzde, cezaevlerini örgütlenme açısından en önemli yerler olarak gören ve oralarda hakimiyet kuran, Karadeniz kökenlilerin oluşturduğu Türk mafyasında da görülmektedir.

Camorra'nın 19. yüzyıl Sicilya'sında yüksek seviyede aktif ve etkili olmasıyla birlikte Sicilya'yı yöneten İspanyollar, Camorra'nın lideri Giuseppe Garibaldi'ye polis yetkileri vermiş ve bu örgütün cezaevlerindeki üyelerini serbest bırakmışlardır. Garibaldi'nin yönetimindeki Camorra, çok kısa bir süre içinde gücünü arttırmış, çevresinde tam bir egemenlik kurmuş ve 1880 ile 1900 yılları arasında da gücünün zirvesine ulaşmıştır.[50]

Camorra'nın teşkilat yapısı, üst derece yöneticinin bulunmadığı, tepesiz bir piramit ve başıboş çetelerin oluşturduğu bir örgüt şeklindedir. Halihazırda, yüzden fazla mafya ailesi, bünyesinde, altı ila yedi bin örgüt üyesi bulunmaktadır.

Cosa Nostra ve Ndrangheta gibi yediği darbeler sonucunda hızlı bir düşüşe geçen Napoli'nin Camorra örgütü, gasp, haraç ve sigara kaçakçılığı yollarıyla pes etmemeyi hedefle-

48) ÇULCU, age. S. 392.
49) ÇULCU, age. S. 393.
50) GELERİ, Aytekin. Organize Suçların Ortaya Çıkışı ve Gelişimi s.31.

mekte, 21 milyar dolarlık cirosuyla elemanlarını beslemeye devam etmektedir.[51]

Terör sitesinin yukarıdaki tespitlerine rağmen, GELERİ, günümüzde, Napoli'de faaliyet gösteren ve kendilerini Camorra'nın bir parçası olarak gören birçok suçlu ve suç örgütü bulunduğunu, ancak Ianni'ye göre bu yeni grupların geçmişteki Camorra örgütüyle bir ilişkisinin bulunmadığını belirtmektedir.[52]

b. Ndrangheta

İtalya kökenli önemli mafya gruplarından olan bir başka örgüt Ndrangheta'dır.

"Birkaç on yıl öncesine kadar Reggio Calabria'da yaşayanların çoğu, büyük bir kahramanlık ve erdem düzeyini ifade etmek için Yunanca 'ndrangheta' sözcüğünü kullandılar.

Bununla, üstün bir seçkin olan Ndranghetisti'ye somut içerik verilmekteydi. **Ndranghetista, onurlu bir topluluğun üyesi olmak demektir.** Ancak, daha genel olarak Klasik Yunan'da olduğu gibi, tehlikeleri hafife alan, cesur, gururlu, endişe ve kuruntu nedir bilmeyen ve her duruma hazırlıklı yürekli insanları anlatmaktaydı.[53]

1860'dan sonra merkezi hükümete karşı tavır alan ve bu özellikleri nedeniyle yöre halkının desteğini kazanan örgüt, son derece sert ve acımasız şiddet yöntemlerine başvurmuştur.

1985'den sonra uyuşturucu kaçakçılığı faaliyetlerine başlayan örgüt, en çok adam kaçırma, işkence ve adam öldürme suçlarıyla anılmaktadır.

---

51) www.teror.gen.tr.
52) GELERİ. Age. S.32.
53) ARLACCHİ, Pino. Mafya Ahlakı ve Kapitalizmin Ruhu, İletişim Yayınları, ist, 1991, s.22-23.

c. Sicilya **Mafyası**

Amerikan mafyasının da temelini oluşturan Sicilya Mafyası hakkında kesin çizgilerle tarihi gelişim izlemek mümkün değildir. Çeşitli yazarlar Sicilya Mafyasının ortaya çıkışı ve Amerikan - İtalyan mafyasının temelini oluşturması açısından farklı görüşler ileri sürmektedirler. Bir çoğuna göre Sicilyan Mafyasının kurucusu ve en büyük Babası "Giuseppe Mazzini" dir. Mazzini, Camorra örgütü içerisinde yer almış ve 1860 yılında Sicilyan Mafyasının başına geçmiştir. Bölgesinde oldukça sevilen ve ihtilal faaliyetlerinde bulunduğu gerekçesiyle Fransızlar tarafından bir süre cezaevine atılan Mazzini, cezaevinden çıktıktan sonra 1831 yılında, Genç İtalya Derneği'ni kurmuştur. Genç İtalya Derneği'nin kuruluşu, çalışma usul ve esaslarıyla ilgili maddeler Camorra'dan esinlenerek düzenlenmiş ve daha sonrada Sicilyan Mafya örgütünün temelini oluşturmuştur.[54]

Başka bir grup yazara göre mafiosoların Sicilya üzerindeki etkinliğini iki dönemde ele almak gerekir. 1943'e kadar ki tarım alanında sağlanan etkinlikler, 1943, özellikle de 1960'tan sonra kent hayatındaki etkinlikler.

1860'da Garibaldicilerle işbirliği yapan Mafiosolar aslında 19. yüzyıl boyunca tarım kesiminde egemen olan düzende etkinliklerini sürdürüyorlardı. Ancak 1860 ihtilalinin ortaya çıkarttığı yeni sosyal çehre, Sicilya toplumunun "Mafios davranış biçimi" içinde Mafiosoya duyduğu gereksinimi arttırdı.[55]

Mafya aileleri, 1860 yılına kadar kendi başlarına bağımsız bir mülkiyet ve güç elde etmeye başlamışlardır. Toprak soylularına vermiş oldukları hizmetler karşılığında çok geniş

54) GELERI, Age. S.37.
55) ÇULCU, age. S. 417.

topraklar ve siyasi koruma elde eden bu aileler, İtalyan devletinin 1870 yılında tekrar birleşmesiyle birlikte önemli bir güç haline gelmişlerdir.[56]

Mafyanın Sicilya'da yerel bürokratik güçler ve halkın desteğini alması, daha sonraları politik seçimlerde de etkili olması, İtalyan merkezi hükümetini mafiosolara karşı harekete geçiriyordu.

19.Yüzyılın ikinci yarısı, özellikle de 1860 ihtilali sonrası, Sicilya'daki Mafiosoların bir çeşit varolma savaşına sahne oluyordu. Zira, merkezi hükümet kendi gücünü sergilemek ve kendi yasalarını egemen kılmak amacıyla işe girişince, Sicilya'daki yerel güç ve iktidar, yasadışı bir duruma düşüyordu.[57] Ancak, bu mücadeleden Mafioso galip çıkıyordu.

Birinci Dünya Savaşı bittiğinde Mafya, adada dimdik ayaktaydı. Mafiosolar muhariplerin aksine, savaştan varlıklı olarak çıktılar.[58]

1922-1943 yılları, merkezi hükümetin Sicilya Mafyası üzerindeki en baskılı yılları olmuştu. Yapılan yasal düzenlemeler ve bunların kararlılıkla uygulanması yukarıdaki yıllar arasında Sicilya mafyasına büyük darbeler vurdu. Bu yıllar İtalyan-Amerikan mafyası irtibatının kurulup geliştiği yıllardır.

d. Sacra Corona Unita

80'li yıllarda İtalya'nın Pugliese bölgesinde doğmuştur. Örgütü oluşturan gruplardaki kişilerin yaşça küçük olmaları, seçilmede kullanılan kriterlerin diğer örgütlerdeki gibi katı olmaması nedeniyle değişik sosyo kültürel çevrelerden gelmesi, siyasilerle her düzeyde ilişkilere girmeleri örgütün

56) GELERİ age S.36.
57) ÇULCU, age s. 430.
58) ÇULCU, age s. 437.

özelliklerinden bazılarıdır.[59]

Etkili olduğu bölge ve faaliyet açısından diğerlerine (Cosa Nostra, Camorra ve Ndrangheta) göre küçük olsa da, onlardan daha çok vahşet sergilemektedir. Yapı olarak Cosa Nostra gibi bir piramidel bütündür. İç çatışmaları, uyuşmazlıkları düzenleyen bir komisyon, en önemli cinayetlere karar vermekte, faaliyetleri yürütmektedir.[60]

Örgüt, üç bölüme ayrılmıştır. Bunlar; küçük topluluk (birlik), büyük topluluk ve gizli topluluktur. Küçük topluluğun birinci basamağını "picciotteria" oluşturur. Bu derecedeki üyeler, örgüte gözcülük etme gibi basit operasyonların birinci aşamasında çeşitli görevler gerçekleştirirler, yarın hizmet görmek için bugün hizmet ederler.

Örgüte girmek için aday, mafya babası tarafından kırk günlük bir gözetim süresine tabi tutulur, böylece kişisel ve ailevi durumu incelenebilir. Örgütte bir sonraki dereceye yükselmek için, genellikle kanlı bir suç işlemiş olmak aranmaktadır.[61]

Sacra Corona Unita'nın kamusal kurumlara sızma ve manipulasyon konusundaki yeteneği gelişmiştir. Baş faaliyetleri tütün kaçakçılığı, uluslararası uyuşturucu ticareti, Avrupa Birliği dışından gizli ticaret, silah kaçakçılığı, göçmen kaçakçılığıdır.[62]

Örgütün değişik 50 topluluktan oluşan, yaklaşık 1000 üyesi bulunmaktadır.[63]

---

59) EVİK, Vesile Sonay, Çıkar Amaçlı Örgütlenme Suçu, Beta Yayınları, İst. 2004 s.44 Pollari Nicolo, Tecniche dele inchieste per la totta alla criminalita organizzata Roma, 2000 25. s.66.

60) EVİK, age.s.44.Control il Crimine, 31, Trone 91, Cusano-mnocent, s.45.

61) EVİK, age Pollari, s.66.

62) EVİK, age Manula 314; Contro il Crimine 31, Türene, 91.

63) www.elele.gen.tr.

e. La Cosa Nostra

1900-1910 yılları arasında 2 milyon 300 bin İtalyan, Amerika'ya göç etti. Bunlardan 1 milyon 900 bini Mizzogiorno'dan (Güney İtalya ve Sicilya) gelmişti. 1930'lara kadar Birleşik Devletlere giren İtalyanların sayısı 4 milyon 628 bin gibi müthiş bir rakama ulaştı.[64]

Güney İtalya'dan gelen "Mafiosi ve Comorristi" geçen yüzyıldan itibaren, İtalyan halk grubu üzerinde etki kurdu. New Orleans Limanı'nı ele geçirmek için Matranga ve Provancano aileleri arasında verilen mücadele de işte bunlardan biriydi.

Bu olay 1890 yılında cereyan etti. Mafya da adını ilk kez bu olayla ABD'de duyurdu.[65] ABD'ye göç eden ilk ünlü Sicilya Mafyası üyesi Guiseppe Esposito'dur. Esposito'nun New York'a geliş tarihi 1878'dir.

Esposito'nun yerine, ilk Amerika doğumlu Mafya lideri olan Joseph Macheca geçmiştir... Macheca ve yakın arkadaşı Matranag Sicilya kökenli çok sayıda yeni adamla, New Orleans Mafya örgütünü kısa süre içinde büyük bir güç haline getirmiştir.[66]

Böylece Sicilya'da başlayan Mafyatik gruplaşma, yerini, Amerika'ya özgü koşullar nedeniyle giderek örgütlenmeye bıraktı. Temelinde "Mafyatik tutum" bulunan bu örgütlenme, ileri yıllarda bir çeşit "Mafyatik gangsterliğe" dönüştü.[67]

İşte bu "Mafyatik gangster"lik İtalyan-Amerikan Mafyasının en ünlü örgütünü de kuruyordu. Bu örgütün adı; "La Cosa Nostra" olarak bilinen "Cosa Nostra" dır.

---

64) ÇULCU, age s. 449.
65) ÇULCU, age s. 455.
66) CHANDER, D.L. 1975. Brother in Blood, E.P. Putlon and Co. 8677.
67) ÇULCU, age s. 459.

1963 yılında FBI'a bilgi veren Cosa Nostra üyesi Joseph Valachi, Cosa Nostra'dan bahsetmiş ve bu örgütün bütün yapılanmasını, işlediği suçları, deşifre etmiştir.

Cosa Nostra, "Bizim Davamız" anlamına gelmektedir. Kuruluş amacı; belirli grupların gayrimeşru işlerinde sorunlarla karşılaşmasını önlemek, İtalyan-Amerikan ve bunların dışındaki gangsterlerin arasında uyum sağlamak, daha doğrusu suç alanlarını paylaştırmak, gayrimeşru yaşamda birbirlerini meşrulaştırmaktır.

Merkezi Cosa Nostra örgütünün tepesinde, tüm ailelerin başında bulunan Capoların seçtiği "Capo di tutti Capi" bulunuyordu.[68]

1931 yılında Cosa Nostra, Lucky Luciano ve Don Vitone Genovese tarafından yapılan kanlı bir darbeyle ele geçirildi ve yenilendi. "Capo di tutti Capi" unvanı kaldırıldı.

Buna Nuovo Mafya denmektedir. Yani, Luciano "Yeni tip Mafioso"nun da yaratıcısıdır. Luciano'dan sonra Cosa Nostra'nın başına sırasıyla; Don Vitone Genovesse, Frank Gostello, Joe Adonis geçti. Bu arada ünlü mafya lideri Alphonso Capone'nin (Al Capone) sadece Cosa Nostra'nın Chicago kolunun lideri olduğunu da belirtmek gerekir.

Cosa Nostra ile ilgili olarak FBI müdürü Hoover'in 1966 yılında yaptığı tespitler örgütü açıklar niteliktedir;

La Cosa Nostra, üyeleri doğumla ya da köken olarak İtalyan olan bir suçlu kardeşler örgütüdür. Bu örgütün sık olarak diğer etnik geçmişten gelen suçlularla işbirliği halinde çalıştığı ve büyük metropol bölgelerin çoğunda haraç toplama faaliyetlerini kontrol altında bulundurduğu tespit edilmiştir. Bunlar ülke genelinde uluslararası bağlantılarıyla birlikte fa-

68) ÇULCU, age s. 489.

aliyet göstermektedirler ve son yıllara kadar faaliyetlerini adeta tam bir gizlilik içerisinde yürütmüşlerdir. Bir suçlu karteli şeklinde örgütlenen ve işlerini yürüten La Cosa Nostra, kendilerine ait "kanun" ve "adalet" anlayış ve sistemlerine bağlıdırlar ve dolayısıyla da yasal olarak kurulan adli kuruluşların otoritesini engeller ve gaspederler."[69]

Genel tarihçe içerisinde yer verdiğimiz yukarıdaki örgütlerin yapıları ileri bölümlerde Türk Mafya yapısıyla karşılaştırmalı olarak ele alınacaktır.

Genel tarihçe bugünün modern mafyasını tanımak için gerekli, ancak yeterli değildir.

Biz, çok geniş olan bu alanda belli başlı örgütlenmelere yer vermeye çalıştık. Şüphesiz dünyanın her ülkesinde, kendi karakteristik yapısına uygun mafya örgütlenmeleri mevcuttur. Konumuz açısından yukarıdaki özeti yeterli görmekteyiz.

2- Türk Organize Suçluluğunun Tarihçesi

Türkiye'de, Türklere özgü organize suç örgütü oluşumları vardır. Bu oluşumların bir bölümü başka ülkelerde hemen hiç görülmeyen türlerdir. Zaten, her ülkenin mafyası kendi koşullarında doğmakta ve gelişmektedir. La Cosa Nostra tipi bir örgütlenmeyi Türk Mafyası açısından yapmak olanaklı değildir. Çek-senet mafyasına da İngiltere'de rastlamak mümkün değildir. Bu nedenle, her ülkenin kendi mafyasını ortaya çıkartan faktörlerin farklılığını kabul edip, Türkiye'nin mafyasını Türkiye'de aramak, yasal düzenlemeleri de bu duruma uygun olarak yapmak gereklidir. İtaya'dan çeviri yaparak değil.

Doktrinde Türk mafyasının tarihçesini, Selçuklulardan

69) GELERİ, age s.42.

itibaren alan yazarların yanı sıra, mafyayı, "kabadayı" kültürüne bağlayarak tarihsel süreci çok yakından başlatan yazarlarda bulunmaktadır.[70]

Türk mafyasının tarihsel görünümünü çok detaylı ele alan ÇULCU'ya göre; Selçukludan itibaren Türkler mafyatik toplum yapısı içerisindedirler ve Anadolu Selçuklu Devleti'nden başlayan, Osmanlı Devleti ile devam eden mafya örgütlenmeleri Türkiye mafyasının kökenlerini oluşturmaktadır. ÇULCU, "Celali isyanlarının mayfatik bir nitelik taşıdığını" iddia ediyor ve ekliyor; "Suhte ve Levendler yerel güç odağı oluşturan bazı kurumlarla temas sağlıyordu. Bu yerel güç odakları ise mafyalaşma yönünde değişim gösteriyordu. Bu tür güç odaklarının başında tımar sahibi sipahiler, ehl-i örf (yani yürütme hizmetlisi, bürokratlar) ve ehl-i şer (yani, adalet örgütü görevlileri) geliyordu.

Suhte (medreselerde okuyan öğrenciler) levendler ve eşkiya, öncelikle resmi-yarı resmi gruplarla bütünleşiyordu. Bu bütünleşme bir yandan resmi-yarı resmi grupları mafyalaştırırken, diğer yandan suhte ve levend eşkiyasını da aynı potaya sokuyordu. Böylece ortaya mafyatik karakterli bir yapılanma çıkıyordu."[71]

O halde, ÇULCU'ya göre tımarlı sipahiler, yürütme içindeki bürokratlar ve adalet örgütü, zaman içerisinde mafyalaşmıştır. ÇULCU, bu tespitlerden sonra; "Osmanlı'da merkezi yönetim mekanizması içerisinde öncelikle Kapıkulu Ocakları Mafyalaşıyor, (bir bakıma) merkezi otoritenin, mafyatik toplum yapısı çerçevesinde, mafyatik bir unsur haline gelme-

70) Bkz. Murat ÇULCU, Her Sakaldan Bir Kıl, Sikkesiz Sultanlar, Frank Bovenkerk, Yücel Yeşilgöz, Türkiye'nin Mafiası.

71) ÇULCU, Murat, Türkiye'de Mafialaşmanın Kökenleri 1, E Yayınları 2001, s. 462.

sine yol açıyordu. Bu değişim sadece kendi dönemi ile veya Kapıkulu Ocakları'nın ortadan kaldırılması ile sınırlı kalmıyordu. Olgu, oluşum ve etkilerini günümüze kadar sürdürüyor, Türkiye'de mafyalaşmanın kökenleri üzerinde belirli ve kalıcı bir rol oynuyordu,"[72] iddiasında bulunmaktadır. Yazar, daha da ileri giderek Yeniçeri Ocağı'nın, Ayanlık müessesesinin, mafyatik yapılanmanın Osmanlıdaki en önemli unsurları olduğunu iddia etmekte, hatta "sened-i ittifak" ı mafyatik örgütlenme olan yerel güç odağı temsilcileri ayanların, merkezi otoriteye güçlerini kabul ettirmeleri olarak yorumlamaktadır. Sosyolojik açıdan bakıldığında iddialara hak verilebilir. Ancak, mafyayı sadece yerel-merkezi güç çatışması olarak ele almanın da bu tip örgütlerin birçok yönünün gözardı edilmesine neden olacağını belirtmek gerekir.

Osmanlı'nın son dönemindeki otorite boşluğu, bugünkü organize suç örgütü mensuplarının temel dayanağı olan "kabadayılık" kavramının da ortaya çıkmasına neden olmuştur. Yeniçeri Ocağı'nın bozulması ve mafyalaşması, ocaktan atılanların geçimlerini eşkiyalıkla temin etmeye yönelmeleri sonucunu doğurmuştur.

Çok değil bundan seksen-yüzyıl kadar önce, küçük bir semt ya da mahallede, halkı koruyan, kahvelerdeki kavgaları önleyen, huzuru sağlayan, güçlü, iyi bıçak kullanan hapse girip çıkmış, tecrübe kazanmış delikanlılara "kabadayı" denirdi. Bu kabadayıların sözü kanundu. Dünyanın birçok büyük kentinde de yeraltı dünyasının önde gelen figürleri birçok dilde hemen hemen kabadayı ile aynı anlama gelen adlandırmaları ile öne çıkarlar. Hollanda'da "penose" İngiltere'de

72) ÇULCU, Murat, Türkiye'de Mafialaşmanın Kökenleri 2, Sikkesiz Sultanlar E Yayınları 2001, İst s. 12.

"mob", Fransa'da "le milieu", Almanya'da "Ganoven." [73]

Yeraltı aleminin geçmişte dayandığı temel kavram olan "**kabadayılık**" bugün yerini "**delikanlılık**"a bırakmıştır. Dayı, artık delikanlıdır. Gerçi geçmişte de "**kabadayılık**," "**bıçkın delikanlılık**" anlamında kullanılmaktaydı. Ancak, bugün "**delikanlılık**" başlı başına mafyatik yapıyı açıklayan bir kavram olarak kullanılmaktadır. "**Alem**" kelimesi de "**mafya dünyasını**" veya "**mafya düzenini**" anlatmaktadır.

Bize göre "kabadayılık" kavramının temelinde "tulumbacılar" yatmaktadır. Tulumbacılık, Osmanlı döneminde İstanbul'da ortaya çıkmış gönüllü itfaiyeciliktir. "Her mahallede itfaiye görevi gören bir grup kabadayı vardı. Bunların görevi yangınları söndürmekti. Tulumbacıların özellikleri arasında, cesaretleri, güçleri ve özelliklede çok hızlı koşmaları ön plan-
 da gelirdi."[74]

Tulumbacılar, sadece itfaiyecilik görevi yapmazlardı. Kurulu bulundukları mahallenin "namus bekçisi", "mahalle halkının koruyucusu"durlar. Liderleri, dönemin "usta, bıçkın delikanlılarıdır."

Tulumbacılıkta suç işlemek, haraç almak yoktur. Aksine bu tür hareket edenlere karşı koyma vardır. Bu yönleri nedeniyle "**Tulumbacı kabadayıları**" halk tarafından son derece sevilen insanlardı. Kabadayılığın yanı sıra Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti döneminde bir başka önemli kavramda "külhanbeyi" kavramıdır. Külhanbeyi iyi ve halkın yanında olan ve halk tarafından sevilen kabadayının aksine halkı korkutarak sindiren bir kişiliktir. Külhanbeyleri dönemin suç işleme makineleridir. Yaşamları suç işlemek üzerine kurulmuştur.

73) BOVENKERK, YEŞİLGÖZ, age s 98.
74) BOVENKERK, YEŞİLGÖZ age. s. 109.

Haraç alan, kan döken, insanlara rahatsızlık veren onlardır.

Kabadayı, statüsünü belirli bir grup ya da çeteye dayanarak kazanmazdı. O, cesaretine, bileğine ve silahına dayanarak yükselmek zorundaydı. Gerçek bir kabadayı olmak için bir kişinin genç yaştan itibaren sicil hanesini cesur eylemlerle doldurması gerekiyordu. [75]

Külhanbeyliği ve kabadayılığın belli kuralları ve hareket tarzları vardır. Bunlara alemde "racon" denmektedir. Racona uymayan kabadayı, kabadayılık aleminden dışlanırdı. İtalya'dan gelen racon kelimesi "**yapılacak işte uyulacak alem kuralı**"nı ifade etmektedir. "**Racon kesmek**", sözüne güvenilir, alemde eski ve genellikle yaşlı kabadayıların, kabadayılar arasındaki ihtilaflar hakkında verdikleri karardır. Bu karara, her iki tarafında uyması gerekir. Uymayan alemden dışlanır. "**Racon kesme**" kelimesi, sonraları bir külhanbeyinin ötekine meydan okuması anlamında kullanılmıştır ve bugünde bu anlamını korumaktadır. Racon kesen, karşı tarafla savaşa giriyor demektir.

Madra veya madara olmak deyimi de, külhanbeyi aleminde külhanbeyliğini bırakacak duruma düşmektir. Rezil olma, racona göre külhanbeyi olma sıfatını kaybetme anlamındadır.

Külhanbeyi ve kabadayı kavramları günümüz "delikanlılık" örgütlenmelerinin temelini oluşturmuştur. Bugün hangi mafya örgütüne bakarsanız hepsinin lideri ve mensupları "**delikanlı**" olmakla övünür. Ama bu delikanlılık bir hayli sulanmıştır. Racona uymayan, "**delikanlı**" diye dolaşan bir sürü "**mafya bozuntusu**" türemiştir. Racona uyan yok mudur peki? Var. Ama onlarda kendi belirledikleri racona uymaktadırlar. Özetle, bugün yüreğine, bileğine kuvvetli, dü-

75) BOVENKERK, YEŞİLGÖZ, age. s. 110.

rüst, alemin geleneksel raconuna uyan "delikanlı", Türk "kabadayı" literatüründen silinmek üzeredir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki; Türk doktrini iki konuyu bir birinden ayırmakta güçlük çekmektedir. Bunlar, uyuşturucu örgütleri ile bizim anladığımız anlamdaki organize suç örgütü kavramlarıdır. "Uyuşturucu mafyası" diye adlandırılan organize suç örgütleri, Türkiye'de faaliyet gösteren çeşitli organize suç örgütlerinden sadece bir tanesidir. Oysa, Türk organize suç örgüt oluşumlarından büyük bir bölümü "uyuşturucu ticareti" ile uğraşmamaktadır. Uyuşturucu mafyası sadece uyuşturucu ticareti ile uğraşan bir yapılanma içerisindedir. Bunun dışında kalan birçok mafya örgütlenmesi ülkemiz açısından söz konusudur. Bunlardan bir bölümü sadece ülke içerisinde, bir bölümü de uyuşturucu mafyası gibi uluslararası alanda faaliyet göstermektedir. Örneğin; çek-senet mafyası, gecekondu mafyası ve otopark mafyası sadece ülke içerisinde faaliyet gösteren organize suç örgütü türlerinden yalnızca birkaçıdır. Silah ve mühimmat kaçakçılığı mafyası, ve fuhuş mafyası da uyuşturucu mafyası dışındaki uluslararası mafya türlerine örnektir.

Türk mafyasında, uyuşturucu kaçakçıları ile mücadele ettiklerini iddia eden gruplar da vardır. Ve bu gruplar uyuşturucu mafya gruplarından çok daha büyük ve etkilidirler.Doktrindeki bu yanlış yaklaşım, 4422 sayılı yasaya da yansımış, yasanın birçok hükmü aslında uyuşturucu mafyası ile mücadele açısından değerlendirilmiş ve oluşturulmuştu. Bunun en somut örneği, 4422 sayılı yasanın 1. maddesinin 3. paragrafındaki düzenlemeydi. Yasanın; "...suçun **işlenmesinde** kullanılan **veya suçtan doğan değer ve ürünlerin... devlete intikaline hükmolunur**" düzenlemesi ile, çek-

senet tahsilatı karşılığında borçludan alınan paranın, suçtan doğan değer olması sebebi ile müsadere edilmesine olanak sağlanmış, böylece, adeta mağdur ikinci kez mağdur edilmişti. Oysa, bu düzenlemeye uyuşturucu mafyası açısından bakıldığında herhangi bir sorunla karşılaşılmamaktaydı.

Avrupa ve Amerikalı araştırmacılar, özellikle uyuşturucu mafyasını ele aldıklarından, dış kaynaklardan yapılan alıntılarda, hep bu mafya örgüt türüne uygun olmaktadır. O nedenle de **Bovenkerk** ve **Yeşilgöz**, alıntı yaptığımız kitaplarında uyuşturucu kaçakçılığı dışındaki suç türlerini "asayişe müessir adi suç türleri" içinde tasnif etmeyi savunmaktadırlar. Türk organize suçlulluğuna yıllardır bu açıdan bakıldığı için, uyuşturucu mafyası dışındaki örgütler Türkiye'de adeta rejimi tehdit eder hale gelmişlerdir. Bu tespitlerden sonra, Türk organize suç örgütlerinin tarihçesine bakmaya devam edebiliriz.

Mahalle kabadayılığı, eski anlamda delikanlılık ve ağabeylik gibi bireysel oluşumları bir kenara bırakırsak, bugünkü anlamda Türk mafyasının 1950'li yılların başlarında ortaya çıkmaya başladığını söylemek mümkündür.

Bovenkerk ve Yeşilgöz'ün kitaplarından bir pasaj, Türk mafyasının 1950'li yıllardan bugüne geçişini çok güzel ifade etmektedir;

"Türk basını 1968'de yüzlerce kişinin, Of'tan İstanbul'a gelen Of'lu Hasan'a karşı son görevini yapmak üzere bir araya gelmelerine dikkatleri çekiyordu... Ellili yıllarda Tophaneli başıbozuk Arap Çete ile Galatalı serdengeçti lazlar arasında anlaşmazlık baş göstermişti. Bu çekişme nice cana ve yaralıya mal oldu. Sonunda Hasan Ağa (Hasan Cevahir) duruma el koyarak tarafları anlaşmazlığı çözmek için racon kesmeye çağırdı. Girişimi ses getirdi, taraflar anlaştı.

Ertesi günkü gazeteler, cenazede bulunan isimleri, fotoğrafları ile manşetten yayınladılar. Yeraltı dünyasının ünlü isimleri şanlarına yakışır bir protokol kiyerarşisi içinde ön sıralarda, korumalarıyla birlikte yerlerini almışlardı. Hemen onların arkasında yirmi kadar Emniyet Müdürü ve daha sonra elli kadar üst düzey polis görevlisinin yer aldığı dikkat çekiyordu... Yüzlerce çelengin arasında bir çelenk herkesin dikkatini çekmişti, bu, Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın oğlu tarafından gönderilen çelenkti. Bu cenaze töreni, İstanbul'da artık yeni bir döneme geçişin işaretlerini veriyordu. Kent şövalyeliği yerini, ülke çapında yöneticilerle bağlantı içerisinde olan baba figürüne ve onun kendine özgü örgütlenmesine bırakıyordu.[76]

1970'li yıllardaki yoğun göç olayı ile birlikte Türk Mafyasında yeni oluşumların ortaya çıktığını görmekteyiz. Bunlar, genellikle küçük şehirlerden büyük şehirlere yerleşmiş insanlar arasında oluşmuştur. Başta İstanbul olmak üzere büyükşehirlerde tutunmak için, çeşitli şiddete dayalı yöntemler kullanarak ünlenen taşralı kabadayılar, özellikle hemşericilik veya aile tipi mafya oluşumlarını da başlatmışlardır. Hemen hepsi kendi adlarıyla ve adlarının önüne geldikleri yerlerin veya kökenlerinin eklenmesiyle ile anılmaktaydılar. Örneğin; Kürt İdris, Of'lu İsmail, Of'lu Hasan (Cevahir), Laz Ziya, Çerkez x v.s.

Bunların ortak özellikleri kendilerinin bizzat suç işlemiş olmalandır. Yani, bu dönemde kabadayı olmak için kendi tabirleri ile "yürekli ve bilekli" olmak ve "bizzat duruma vaziyet etmek" gereklidir. Yine bu dönemde, genellikle belirli bir iş kolu ele geçirilmekte, elde ettikleri gelirlerle hemşerilerine

[76] BOVENKERK, YEŞİLGÖZ, s. 127, 128.

bakmakta ve eylemci olarakta yine hemşerilerini yada aile fertlerini kullanmaktadırlar. Bu dönem kabadayılarında, zengin veya haksızdan alıp, haklıya veya ihtiyacı olana verme gibi bir tarz vardır. Örgütlü hareket etmeleri söz konusudur. Yine, devlete karşı son derece bağlı ve saygılıdırlar. Bu yapıları nedeni ile devlet ve halk arasında sempati ile karşılanmışlar ve varlıklarını ölünceye dek sürdürmüşlerdir.

1970'li yılların sonlarına doğru Türkiye'deki terör ortamına paralel olarak Türk mafyası da değişmiş ve gelişmiş, uluslararası boyuta taşınmış, çok daha örgütlü, dinamik ve zengin hale gelmiştir. 12 Eylül 1980 darbesi öncesinde uzun süren terör ortamı, ülkede organize suç örgütlerinin nitelik ve nicelik açıdan değişime uğramasına sebep olmuştur. Özellikle karaborsa, stokçuluk, silah ve mühimmat kaçakçılığındaki müthiş gelirler, yeni dizayn edilmiş uluslararası bağlantılı çok sayıda organize suç örgütünün ortaya çıkmasına neden olmuştur. Örneğin B. ÇELENK ve A. UĞURLU gibi silah kaçakçıları bu dönemde çok büyük silah ve mermi kaçakçılığı örgütleri kurmuşlardır. Yine uygulanan ekonomik politikalar nedeni ile mafya, karaborsa işine de el atmış, akaryakıtı dahi karaborsa satışa sunmuş, bu yolla çok büyük gelirler elde ederek örgütlerini daha düzenli ve kuvvetli hale getirmiştir. 1980'li yılların ikinci yarısından itibaren 1988 yılına kadar, Türk organize suçluluğuna, yine terör ve ekonomik politikalar yön vermiştir.

12 Eylül öncesinde aşırı sağ hareket içerisinde yer alan ve bu nedenle cezaevine giren, sayıları hiç de küçümsenmeyecek bazı gruplar, hukuki mevzuattaki boşluklar ve yetersizlikler nedeniyle çek ve senet tahsilinde güçlükler yaşanılmasını fırsat bilip, Devletin bu alanda oluşturduğu boşluğu dol-

durmuşlardır. Böylece uzun bıyıklı, siyah takım elbiseli, eski siyasi hükümlü, bir çoğu cezaevinden yeni tahliye olmuş sabıkalılardan oluşan, sayıları yüzlerle ifade edilen organize suç örgütleri kurulmuş ve bu sayede oldukça büyük rantlar elde edilmiştir. Yukarıda niteliği belirtilen grupların büyüyüp gelişmesinde, bunlara yakın siyasi görüşe sahip Devlet görevlilerinin sempati ve hoşgörülü, hatta işbirlikçi yaklaşımları etkili olmuştur. Zamanla, bu ilişkiler birçok devlet görevlisinin bu grupların içerisinde aktif olarak yer almasına, yani bu örgütlerin devlete nüfuz etmesine sebep olmuştur.

Çek-senet mafyası olarak işe başlayanlar, daha sonra tarzlarını geliştirmiş, birçok iş kolunda haraç alma, gasp, adam kaçırma ve zoraki koruma gibi yöntemlere başvurarak ülkede mafya türlerinin sayı ve niteliklerinin değişmesine neden olmuşlardır.

70'li yılların ikinci yarısından 80'li yılların ikinci yarısına kadar varlıklarını devam ettiren, yurt dışı kaynaklı Ermeni terör örgütleri de, Türk organize suçluluğunun gelişmesinde ve bazı devlet görevlileriyle iç içe girmesinde önemli rol oynamıştır. Devletin bazı önemli kurumlarının, karşı terör operasyonu kapsamında yaptığı organizasyonlarda görev verdiği bazı aşırı sağ görüşlü eski teröristler, bu görevleri yapmış olsun veya olmasınlar, daha sonra bu görevlendirmelerden güç alarak, devlet görevlilerini de yanlarına almak suretiyle önemli organize suç örgütü oluşumları sağlamışlardır. Ülkemizde "Susurluk" olarak bilinen olay, kısmen bu temelde düşünülmelidir.

1984 yılında PKK terör örgütünün silahlı eylemleriyle ortaya çıkmasıyla, 90'lı yılların sonuna kadar ülke çok yoğun ve sürekli bir terör ortamı yaşamıştır. Gerek 12 Eylül öncesi gerekse 1984 sonrasında, devlet ve kamuoyu bu terör orta-

mına karşı son derece hassas bir konuma gelmiş, binlerce değerli vatan evladını teröre şehit vermiştir. Bu ortam, devletin terörle mücadele açısından oldukça iyi düzenlenmesini sağlamış, ancak, bir o kadar da organize suç örgütleriyle mücadelede çok geri planda kalmasına neden olmuştur. Bunu fırsat bilen Türk organize suç örgütleri, faaliyet alanlarını o kadar genişletmişlerdir ki adeta ülkeyi, ülkenin büyük şehirlerini parselleyerek hakimiyet bölgeleri oluşturmuşlardır. PKK terör örgütü destekli, kürt kökenli uyuşturucu kaçakçılarının karşısına, eski sağ teröristlerin organizasyonları, bazı devlet görevlilerinin desteği ile çıkartılmış, yine aynı dönemde uyuşturucu sevkiyatının güvenliğini sağlamak mafyanın en önemli gelir kaynağı haline gelmiştir. 1984-1998 yılları arasında, uyuşturucu mafyasının gelişimi bir kenara bırakılırsa, Türk organize suç örgütleri, ekonominin hemen her alanına el atmışlar, birçok oda, dernek, vakıf ve büyük iş adamlarını çeşitli sebeplerle (koruma, tahsilat, borçlandırma v.s) aleni haraca bağlamışlardır. Bu şekilde büyük paralar kazanan Türk mafyası, sonucunda paraya bağlı olan milletvekili seçimlerinde, kendine bağlı adayları desteklemek suretiyle parlamentoya birçok yandaşının girmesini sağlamış, bu politik güçle, bir yandan güvenlik kuvvetleri üzerinde etkili olmuş, diğer yandan da kendi aleyhlerine yasa çıkartılmasını engellemiş, hatta lehte düzenlemeler yaptırmayı başarmıştır. (örneğin yeni TCY'deki düzenlemeler, orman yasasındaki değişiklikler) Hatta ve hatta ülkede hükümet değişmesine sebebiyet verecek güce erişmiştir.

PKK terörünü fırsat bilen ve milliyetçi geçinen Türk mafyasının önemli bir bölümü, devlet güçlerini bu motifle yanına almış, hatta şehit ailelerine büyük miktarlarda para ve mal

yardımı yapmak suretiyle ülke literatürüne "şehitlik sui̇sti̇mali" kavramını da sokmuşlardır. Böylece 1998 yılına gelindiğinde, büyük ölçüde terör ortamının yarattığı boşluktan yararlanan Türk mafyası, ekonomik yönden güçlü, politik ve bazı devlet görevlilerinin desteğine sahip bir hale gelmiştir. Ülkede 15 yıldır adeta 4. güç durumuna gelen basın da Türk mafyasn ilgi alanı içerisinde yer almış, önceleri gazetecileri tehdit ve eylemlerle yıldırmışlar, daha sonra para ile propagandalarını yaptırmışlar, en son basın patronlarına çeşitli motiflerle nüfuz etmişler, hatta medya patronu olma yoluna girmişlerdir. 84-98 döneminde özellikle Güneydoğu Anadolu bölgesinde silah ve mühimmat kaçakçılığı mafyası önemli ölçüde büyümüştür. Yine aynı dönemde yerli el yapımı silahların kaçak üretilmesi de had safhaya ulaşmıştır.

Bu dönemde, (84-98) Türk mafyası, artık memleketinden büyük şehirlere gelip oralarda tutunan örgütlü kabadayılık evresinden, modern anlamda gelişmiş tam örgütlü mafya durumuna dönüşmüştür. Yine bu dönümde, hemşericilik ve aile olguları, yapılanmalarında önemli rol oynamakla beraber, artık devlet organizasyonunu da iyi öğrenen yeni versiyon mafya, liderlerini geri planda tutan, her eylemi kendi grubuna yaptırmayan, yapılan eylemleri ün ve nam olsun diye üstlenmeyen, kamuoyuna liderlerini iyi, adaletli ve yardımsever iş adamı olarak tanıtan bir yapıya bürünmüştür. Bu örgütlenme içerisinde, kitabın bir sonraki bölümünde ele alınan organik yapıdan da anlaşılacağı üzere, hukukçulardan ekonomistlere, oradan da tetikçilere kadar uzanan karmaşık ama disiplinli oluşumlar ortaya çıkmıştır.

1996 yılındaki Susurluk kazası, 1998 yılındaki 55. Hükümet'in bir mafya liderinin açıklamalarıyla düşürülmesi, ka-

muoyu ve devletin dikkatinin Türk mafyasında toplanmasına sebep olmuş, 1998 yılından itibaren, organize suç örgütlerine karşı mücadele birimleri kurularak, bu örgütlerle mücadeleye etkin olarak başlanmıştır. Ancak, bu tarihe gelindiğinde hükümet düşürebilecek güce erişmiş Türk mafyasıyla uğraşmak sanıldığı kadar kolay olmamış, birçok yurt içi ve yurt dışı operasyonlarla ele geçirilen örgüt liderleri ve mensupları cezaevlerine kapatılmıştır. Mafyanın basın, ekonomi ve politik alandaki gücü bu aşamada da kendisini göstermiş, çıkartılan bir şartlı salıverme yasasıyla hemen hemen tümü dışarıya çıkmıştır. Yine 1999 yılında çıkartılan Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele yasası da, mafya baskısına önce 2 yıl dayanabilmiş, 2001 yılındaki düzenlemelerle adeta kuşa çevrilmiş, 2005 yılında da tamamen ortadan kaldırılmıştır.

Şartlı salıverme yasasından sonra, dışarıya çıkan bir kısım dinci ve bölücü terör örgütü mensupları, örgütlerinden koparak organize suç örgütleri kurmuş veya kendilerine yakın görüşe mensup olanların oluşturduğu organize suç örgütlerine katılmışlardır.

Bir yandan Türk mafyası olanca hızıyla büyürken, diğer yandan da terörle rejime karşı bir şey yapamayacaklarını anlayan bazı terör örgütü oluşumları, klasik çıkar amacı güden Türk mafyasına hiç de uygun düşmeyen, yeni bir takım mafya oluşumlarına gitmişlerdir. **Biz bunlara irticai veya bölücü tandanslı çıkar amaçlı suç örgütleri diyoruz.**

Özellikle yerel yönetimlerin irticai ve bölücü kökenli partilerin eline geçmesi, terör örgütlerinin yöntemleriyle ülke rejimini değiştiremeyeceklerini anlayan bu grupların, kendi yandaşlarıyla belirli yerlerdeki belediye iktisadi teşekküllerinde kurdukları, gerek organize suç, gerekse yolsuzluk örgütle-

ri aracılığı ile maddi ve siyasi açıdan güçlenip, genel seçimlerde siyasi iktidarı ele geçirme, bundan sonra da Atatürk devrimlerine karşı devrim yapma amacına yönelik olarak örgütlenmelerini sağlamıştır. Aslında, burada kurdukları organize suç ve yolsuzluk örgütleri, amaçlarını gerçekleştirmek düşüncesiyle, gerekli ekonomik güce ulaşmak için, araç olarak kurulan örgütlerdir. Bunun nedeni, ülkede organize suç ve yolsuzluk örgütleriyle mücadeleye, terörle mücadeleye verilen önem kadar önem verilmemesinin yarattığı boşluktan yararlanma düşüncesidir. Bu konuda, 2000 yılı sonunda yapılan değerlendirmede; "***1999 yılında İstanbul ilinde, Mali Şube Müdürlüğü ve Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nce gerçekleştirilen bir dizi operasyonla, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı iktisadi teşekküllerde önemli yolsuzluk ve organize faaliyetler tespit edilmiştir. Bu konuyla ilgili yargılamalar devam etmektedir ancak, bu operasyonlarda belli bir siyasi parti taraftarlarının, dini tandanslı çıkar amaçlı suç örgütü kurup, bunları legal platforma taşıyabildikleri görülmüştür.***"[77] görüşlerine yer verilmiştir. Yine 2001 yılı hedefleri arasında "***Ayrıca, özellikle Büyükşehir Belediyesi İktisadi Teşekkülleri...irticai ve bölücü tandanslı gruplar yakından izlenerek gerekli operasyonlar yapılacaktır...***"[78] şeklinde amaçlara yer verilmiş ve 2001 sonunda, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden ihaleyle iş alan Albayraklar şirketi ile BİT'lere yönelik bir dizi operasyon gerçekleştirilmiştir.

Türk mafyasının bu siyasi amaca yönelik bölümünden klasik mafya gruplarının pek de memnun olduğunu söylemek mümkün değildir.

77) SAÇAN, 2000 Yılı Değerlendirmesi, 2001 Yılı Beklentileri s.27.
78) SAÇAN, 2000 age s. 29.

Çünkü, onlara göre "takiyye" yapmak delikanlıya yakışmayan bir davranıştır.

Günümüzde, organize suç örgütleri her türü faaliyetlerine devam etmektedir. Yine irticai ve bölücü tandanslı mafya grupları da faaliyetlerini daha rahat ve güçlü yapma olanağını elde etmişlerdir.

Türk mafyasının tarihçesini bu şekilde özetlerken birkaç tespitimizi de belirtmek isterim.

Türkiye'de mafyayla mücadelenin en etkin olduğu dönem, 1998-2001 dönemidir. Özellikle 55, 56 ve 57. hükümetler döneminde mafyayla mücadeleye olağanüstü destek verildiğini, bunu bizzat yaşayanlardan olduğumuz için belirtmek isterim. Ancak, bu müthiş ve amansız mücadeleye destek verenlerin 2002 yılı seçimlerinde yediği darbede bir açıdan mafyayla mücadelenin bedeli olarak görülmelidir. Çünkü, mafyayla mücadele öyle bir iştir ki, bir gün bakarsınız mücadele edenlerden başka herkes dürüst olmuştur.

Bir tespiti de ifade etmenin vicdani açıdan zorunlu olduğunu belirtmek isterim. 12 Eylül sonrası cezaevinden çıkan eski sağ kökenlilerin, özellikle çek-senet tahsilatı grupları oluşturduklarını söylemiştik. Bir kısım medya, bu gruplardan "ülkücü mafya" olarak bahsetmekteydi. Bizce bu haksız bir tespittir. Özellikle sayın Devlet BAHÇELİ'nin MHP Genel Başkanı olmasından ve iktidara gelmesinden sonra, yapılan mafya mücadelesine büyük destek verdiği, kendi partisi bünyesindeki bu eski mafya bozuntularına karşı mücadele hususunda, parti teşkilatlarına talimatlar verdiği de belirtilmelidir. MHP'nin iktidara ortak olduğu dönemde İstanbul da birçok ülkü ocağına operasyon düzenlenmiş, tamamında MHP üst yönetiminin desteği görülmüştür.

II- ORGANİZE SUÇUN ÖRGÜTLENMESİ

Buraya kadar, organize suçun ne olduğunu açıklamaya çalıştık. Bu bölümünde organize suçun örgütlenmesini ele almaya, bu kapsamda, ortaya çıkış sebepleri, yapılanmaları, tipleri ve yöntemleri üzerinde durulmaya çalışılacaktır.

A- ORTAYA ÇIKMA SEBEPLERİ VE ARZULADIKLARI ORTAM

1- Ortaya Çıkma Sebepleri

Organize suç ve örgütlerinin ortaya çıkma sebepleri, konuya yaklaşım açısına ve ülkelere göre çeşitlilik göstermektedir. Tüm sebepleri bulup incelemek olanaklı olmamakla birlikte farklı bakış açılarına göre önemli görülenler incelenmeye çalışılacaktır;

KÖROĞLU, eski bir kavram olan örgütlü suçun, 1970'li yıllarda terörist faaliyetler olarak ortaya çıktığını, 1990'larda bu tür örgütlerin ağırlıklarını kaybettiğini belirttikten sonra, organize suç örgütlerinin ortaya çıkışını şöyle açıklamaktadır;

"Bu tip örgütlerin ortaya çıkış sebepleri iki ana etmene dayandırılmaktadır. Bu etmenleri **global politik etmen** ve **sosyolojik etmen** olarak sınırlandırmak mümkün olabilir. Global politika açısından, 1980 ve sonrasında ortaya çıkan ve ülkelerarası ekonomik sınırların kalkmasına ve bir dünya ekonomisi oluşturulmasına dayanan globalizm, yine bununla bağlantısı bulunan, Avrupa Birliği oluşumunda ülke sınırlarının zayıflaması ve özellikle Schengen Sözleşmesi'nin kabulü ve son olarak demir perdenin çökmesi ve Doğu Avrupa ve Rus mafyasının kendisine batıda pazar araması, örgütlü suçluluğun önemi etmenleri arasında görülmektedir... Sosyolojik etmen açısından değerlendirildiğinde ise toplumun yozlaşması, değerlerini kaybetmesi, buna bağlı olarak demokratik sistemin ve temsili demokrasinin bozulması örgütlü suçlara meydan veren bir ortam olarak belirginleşmiştir.[79] Köroğlu, konuya iki kutuplu dünyanın tek kutuplu hale dönüşmesinin dünya ekonomisi üzerindeki etkisi ve bunun doğal sonucu olarak sosyolojik alanda meydana gelen değişiklikler açısından yaklaşılmaktadır. Bu iki unsur, organize suç örgütlerinin ortaya çıkmasında etkilidir. Ancak, tarihçeye bakıldığında organize suç örgütlerinin iki kutuplu dünyadan çok önce var oldukları ve ülkelerin siyasi rejimleri üzerinde dönem dönem son derece etkili işler yaptıkları görülmektedir. Organize suçların ortaya çıkmalarını sosyal tarih açısından ele alınan görüşe göre "Sicilya mafyasının, Japon Yakuza'sının, Amerikan Mob'larının ve daha birçok ülke, bölge ve şehirdeki başka suç örgütlerinin, tarihi bir sürecin ürünleri olduğu gözden ırak tutulmamalıdır. Türkiye'de suçluların tarihi söz konusu olduğu zaman Osmanlı dönemine geri döne-

79) KÖROĞLU, age. s.20

rek isyancıları, başkaldıranları tanımak gerekir. Oralardan başlayarak geliştirilen kültürel kodlar, günümüz mafyasının pratiğinde görülebilir.[80]

Organize suçların ortaya çıkışını GELERİ, dört teoriyle açıklamaktadır.[81] Amerikan patentli ve ABD'deki organize suçu açıklamak için ileri sürülen bu teoriler;

Dış Komplo Teorisi, Etnik Miras / Silsile Teorisi, Güçlülerin Suçu Teorisi, Özel Koruma Teorisi'dir.

Bu teorilere konumuz açısından bakıldığında; dış komplo teorisinde ileri sürülen görüşlerden birine göre: "Bu tür oluşumların, Amerika'da ortaya çıkmasına rağmen, Amerikan toplumuna yabancı olduğunu, çünkü İtalya'dan gelen göçmenler tarafından getirildiğini ve organize edildiğini ileri sürmektedir."

Etnik Miras Teorisi'nin temelinde, Amerika'ya göç eden İtalyanların geçirmiş olduğu yabancılık hırsı ve buna dayalı gerilimden kaynaklanan dezavantajlı toplum olma özelliği bulunmaktadır. Bu görüşe göre; birçok yönden dezavantajlı durumda bulunan ve daha iyi refah ve zengin bir yaşam sürmek isteyen, aynı zamanda, yeni üyesi oldukları toplum tarafından kabul görmek ve saygın bir kimliğe sahip olmak isteyen İtalyanlardan bir kısmı, bu süreci kısa sürede aşabilmek ve sosyal değişim sağlayabilmek için organize suçları bir çıkar noktası olarak görmüşlerdi.

Güçlülerin Suçu Teorisi'ne göre ise, dünya adeta güçlüler ve güçsüzler diye ayrılmaktadır. Demokrasilerde sistemler güçlülere hizmet eden bir araçtır ve güçsüzlerin en küçük suçlarına dahi tolerans göstermeyecek kadar katıdır.

80) BOVERNKERK, YEŞİLGÖZ, age, s.98.99.
81) GELERİ, Aytekin, Organize Suçların Ortaya Çıkışı ve Gelişimi, s. 66-67.

Özel Koruma Teorisi'nde Mafya, özel koruma hizmetinin pazarlamasında, uzmanlaşmış şirketler grubu olarak tanımlanmaktadır... Mafya liderleri kendilerine ait bölgelerde ünlerini ve güçlerini, korku, tehdit şiddet yoluyla tesis ederler.

Amerikan-İtalyan mafyasının açıklanması açısından bu teoriler uygun olabilir. Ancak, Türk mafyasının ortaya çıkma sebeplerini karşıladıkları söylenemez. Bu da her ükenin koşullarının kendi mafyasını yaratmasından kaynaklanmaktadır.

Onun görüşlerini benimseyen Murat ÇULCU'ya göre; "mafya, merkezi otoriteye karşı yerel gücün direnişidir."[82]

Bu yazarlara göre; "Merkezi ahlak ve hukuk ile yerel ahlak ve hukuk anlayışları arasındaki farklılık, toplumu çifte ahlak ve hukuk anlayışına sürüklüyor. Böyle bir hastalıklı yapı içinde, kaba kuvvet kullanma yeteneği bulunan yerel güç odakları, yerel ahlak ve hukukun koruyucusu ve uygulayıcısı olarak ortaya çıkıyor. Mafioso, yerel kitle üzerinde yaptırıma nitelik kazanıyor. İşin püf noktasını ise aynı güç odaklarının merkezi otorite ile olan çifte standarda dayalı ilişkiler teşkil ediyor. Yerelde tamamıyla örfi hukukun ve geleneksel ahlakın karşısında da otoritenin öngördüğü ahlak ve hukuk ilkesine saygılıymış gibi davranıyorlar."[83]

Arlacchi, mafyanın ortaya çıkışını toplumlardaki sosyo-kültürel parçalanmaya bağlamaktadır. Arlachi'ye göre; "Gücü büyük ölçüde terör yaratmaya ve rakipleri ile düşmanlarına karşı acımasız fiziksel şiddet kullanmaya dayanan örgütlü suçun örnekoşulu, belli ölçülerde bir toplumsal parçalanmadır."[84]

Bazı yazarlarca organize suç örgütlerinin ortaya çıkış sebepleri maddeler halinde sıralanmıştır. CİNOĞLU ve GÜ-

82) ÇULCU, Murat, Mafia üzerine notlar. Kastaş Yayınevi,1998 s 18.
83) ÇULCU, İbid, s.18.
84) ARLACHHİ, Pino ve Kapitalizm Ruhu, İletişim Yay. 1991, s. 253.

NEŞ bu sebepleri şöyle belirtmektedirler.

• Siyasi otorite boşluğu,

• Antidemokratik, totaliter rejimler, yani kapalı toplumlarda mafya kök salar. 1989 Schengen anlaşmasından önce Almanya'nın durumu böyle idi. Sınırlar kalkar kalkmaz, Mafya grupları Almanya'yı istila etmiştir.

• Yapılan yasaların yeterince uygulanmaması ve gerekli yasaların çıkarılmaması.

• Ekonomik istikrarsızlık ve sosyal dengenin oluşturulmaması çetelere faaliyet alanı yaratır.

•Sürekli yüksek enflasyon, kargaşa, para piyasalarındaki yapay iniş çıkışlar, kayıt dışı ekonomi.[85]

Siyasi otorite boşluğunun çetelerin ortaya çıkma sebebi olarak görülmesine kısmen katılmaktayız. Dünyanın çeşitli az gelişmiş ülkeleri için bu geçerli olsa da Türkiye açısından bu tespit bize çok doğru gelmemektedir. Bizce, Türkiye'de siyasi otorite boşluğu değil, siyasi otoritenin çete oluşumlarını önemsememesi, bir anlamda da politikacıların çıkar amacı gütmesi nedeniyle, bu tür organizasyonlara göz yumulması söz konusudur denilebilir. Özellikle tahsilat ve haraç mafyalarının 1980 askeri darbesi sonrası tek parti (Özal hükümetleri) döneminde oluşup, en güçlü evrelerini yaşamaları bu düşüncemizi haklı kılar niteliktedir diyebiliriz. Yine, anti-demokratik totaliter rejimlerde mafyanın kök salması düşüncesine katılmaktayız. Ancak, dünyada ortaya çıkışı ve bugün etkili olduğu alana bakıldığında, demokratik ülkelerde mafyanın kök salmasının daha kolay ve güçlü olduğu söylenebilir. Seçimlerin, sonuçta oy almaya yönelik ve dolayısıyla seç-

85) CİNOĞLU, Hüseyin GÜNEŞ, T. Dinçer, Organize Suçla Mücadelede Temel Noktalar ve Polisin Rolü, s.145-146.

meni etkilemeye dayandığı sistemlerde, siyasi otoriteyi eline geçirmek isteyenlerin kaynağı ne olursa olsun "para"ya hayır diyemeyecekleri, boş bir iddia olmaz düşüncesindeyiz.

Yasaların yeterince uygulanmaması ve gerekli yasaların çıkartılmaması gerçekten mafya oluşumlarına neden olmaktadır. Bu konuda en güzel örneği 1999 ve 2001 yıllarında yaşamış bulunmaktayız. 1999 ve yılında 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Yasası son derece güç koşullarda ve Meclis'te oldukça sulandırılarak çıkartılabilmiş, 2001 yılında yapılan değişikliklerle, yasanın kapsamı daraltılmış ve etkinliği büyük oranda kaybolmuş, 2005 yılında da yasa yürürlükten kaldırılmıştır.

Yine Susurluk olayına kadar T.C.K'nın 313. maddesi, hemen hiçbir çete olayına uygulanmamış, 1998 yılında o za-

man ki düzenlemeyle DGM kapsamına giren 313. maddenin uygulanmasına işlerlik kazandırılması için, polisle DGM savcıları arasında kıyasıya fikir tartışmaları ve zorluklar yaşanmıştır.

Ekonomik istikrarsızlık ve sosyal dengenin oluşturulmaması sadece çetelerin değil, her türlü suçluluğun ortaya çıkmasına etken temel olgudur, denilebilir.

Devlet Planlama Teşkilatı tarafından Türkiye'ye özel hazırlanmış Organize Suça Genel Bakış Raporu'nda çeteleri yaratan ana nedenler şöyle sıralanmıştır;

- Kesimler ve bölgelerarası gelir dağılımında aşırı bozukluk,
- İşsizlik sorunu,
- Çağdaş bir kamu yönetimi eksikliği,
- İhale sistemindeki çarpıklıklar,
- Eğitimde fırsat eşitsizliği,

- Adalet sistemindeki aksaklıklar,
- Temel sağlık hizmetlerindeki yetersizlikler,
- Bütçe disiplini ve harcamalardaki sorunlar.

DPT raporundaki ortaya çıkış sebepleride bizce, derinlemesine incelenmemiş, genel nitelikteki tespitlerdir.

Bize göre, çetelerin ortaya çıkmalarındaki sebepler şöyle sıralanabilir;

- Siyasi otoritenin çete ve yolsuzluk oluşumlarına kendi çıkarları doğrultusunda göz yumması.
- Bu göz yummanın doğal sonucu olarak, parlamentodan yeterli yasaların zamanında çıkarılmaması, çıkartılanların uygulanmaması için çetelerle mücadele birimlerine yoğun baskılar yapılması (kanaatimizce, polisin siyasallaşmasındaki en önemli sebep budur).

- Demokratik sistemlerin yapıları gereği suç ve suçlulukla mücadelede, zanlılara sağlanan olağanüstü hakların, para sahibi çeteler tarafından son derece profesyonelce kullanılması. Bu düşünceye birçok örnek vermek olanaklıdır. Adi bir suç zanlısının (örn. hırsızlık, adam öldürme v.s.) savunma ve yasalardan yararlanma olanakları ile bir uyuşturucu baronunun savunma olanaklarını karşılaştırmak bile mümkün değildir. Uyuşturucu baronu, kendisi ile ilgili işlem yapan hukukçuları avukat olarak tayin edebilecek maddi güce sahiptir. Yine birçok grup operasyonunda, çetelerin tetikçilerini, ülkenin en iyi avukatlarının savunduğunu, hatta bazı çetelerin organizasyonu içerisinde bizzat avukatların olduğunu söylemek olanaklıdır.
- Ekonomik istikrarsızlık, gelir dağılımındaki adaletsizlikler, sosyal olanaklardaki uçuruma varan farklılıklar, işsiz-

lik gibi sorunlar her suç organizasyonun da olduğu gibi çetelerin de ortaya çıkmasında etkili unsurlardır. Ancak, işsizliğin organize suç örgütlerinin ortaya çıkmasında, söylendiği kadar etkili olmadığını söylemek mümkündür.

• Türkiye açısından göç ve gecekondulaşmanın çetelerin ortaya çıkmasında çok büyük önemlerinin olduğunu söylemek olanaklıdır. Özellikle 70'li yıllardan itibaren başlayan ve bugünde geçerliliğini koruyan, hemşericilik, işkolunu ele geçirme, bölge hakimiyeti kurma şeklinde oluşan kabadayı - çete tipi organize suç oluşumlarının meydana gelmesinde, kırsal alandan büyük kentlere göç ve gecekondulaşmanın rolü çoktur denilebilir. Herhangi bir taşra ilinden büyükşehirin herhangi bir bölgesine gelip yerleşenler, kendi hemşerilerinin desteğiyle o bölgelerde hakimiyet kurmuş, o alanlardaki devlet arazilerine adeta el koymuş, kendilerinden olmayan kimseyi oralara sokmamış ve böylece gecekondu bölge hakimiyeti olan gruplar oluşmuştur. Yine, göç edenlerden bazıları, çok para getiren iş kollarını ele geçirerek, kendi akraba ve hemşerilerinin dışındakilerin bu iş kolunda barınmalarını mafyatik yöntemlerle engellemiş ve bu iş kollarının mutlak hakimi olmuşlardır. Örn. hamallık, han kapıcılığı, seyyar-satıcılık türleri, minibüs hatları, belirli taksi durakları v.s.

• Eğitim ve öğrenimin yetersizliği ve kalitesizliği, belki de organize suç örgütlerinin ortaya çıkmasındaki, en önemli etkenlerdendir denilebilir. İleride detaylı olarak inceleneceği üzere, organize suç örgütlerine katılan, özellikle tetikçilik yapanların eğitim ve öğrenim seviyeleri çok düşüktür. Bu da örgütlerin bu alanda seviyesi düşük kitlelere daha kolay nüfuz edebildiklerini göstermektedir.

• Organize suç örgütlerinin ortaya çıkış sebeplerinden

bizce önemli olan bir başka faktör, çok çocuklu aile yapısıdır. Özellikle Anadolu'da nüfus planlamasının etkili yapılamaması, ailelerde çok çocuk yapma istemi, yapılan bu çocuklarla ilgilenememe, birçok çocuğun organize suç örgütlerinin ya da terör örgütlerinin ağına düşmesine sebep olmakta, ayrıca, çoğunlukla ezilmişlik duygusuyla büyümüş bu çocukların, adeta toplumdan bunun intikamını almak ve kendilerini kanıtlamak için, bu tür organizasyonlara yönelmelerini sağlamaktadır. Nitekim, birçok organize suç örgütü liderinin çok çocuklu ailelerden geldiğini söylemek mümkündür.

• Toplumda ağır ekonomik bunalımların yaşanması ve etik değerlerin aşınması, organize suç örgütlerinin ortaya çıkmasındaki etkenlerden biridir. Çabuk ve kolay para kazanma isteğinin ve olanaklarının ortaya çıkması, bunun toplumun büyük kesimince tasvip edilmesi, özellikle 1980 sonrası organize suç örgütlerinin ortaya çıkmalarında etkili olmuştur. ÖZAL dönemi politikalarıyla yıpranan ahlak anlayışı, toplumu her alanda dejenere etmiş, bunun sonucunda, geleneksel Türk aile yapısı ve muhafazakar, etik değerlere önem veren Türk toplumu büyük erozyona uğramış, on yıl önce kınanan kolay para kazanma istemi, toplumca tasvip edilir hale gelmiştir. Aileler, paranın kaynağını sorgulamadan, elde edilmesini yeterli gören bir anlayışa geçtiklerinden, çocukların ve gençlerin özellikle organize suç örgütü oluşumlarına katılmaları kolaylaşmıştır.

• Türkiye'de organize suç örgütlerinin ortaya çıkışında etkili olan faktörlerden biri de, uzun yıllar süren ve toplumu adeta canından bezdiren terör ortamıdır. Terör ortamı, 1970'li yıllardan itibaren ciddi anlamda ülke gündemine girmiş ve halen gündemdeki yerini korumaktadır. Bu konuya ileride geniş olarak yer verilecektir.

• Yasal boşluk ve yetersizlikler de organize suç örgütlerinin ortaya çıkmasında önemlidir. Özellikle, icra ve iflas yasası, borçlar yasası, kamu ihale yasaları, özelleştirme uygulamaları alanındaki belki de kasıtlı boşluklar, çok kar getiren bu alanlara organize suç örgütlerinin göz dikmesine sebep olmuştur. Türkiye'de bir dönem büyük mafya liderlerinin desteği olmadan özelleştirme yapılamadığını adli delillerle ortaya koymuş bulunuyoruz. Yine, çek-senet mafyasının ortaya çıkışının en büyük sebebi, borçlar hukuku ile icra ve iflas hukuku alanındaki boşluklardır. Sermaye piyasası ve bankalar yasası gibi yasalardaki boşluklar ise daha çok yolsuzluk örgütlerinin ortaya çıkmasına sebebiyet vermiştir.

2- Arzuladıkları Ortam

Yukarıda incelediğimiz mafyanın ortaya çıkışında etkili faktörlerin yanı sıra, bu konuyla sıkı sıkıya bağlantılı olan organize suç örgütlerinin arzuladıkları ortamların ne olduğunu da irdelemek gerekir. Bu konuda en kapsamlı değerlendirmelerden birini Kayhan MUTLU yapmıştır. Buna göre organize suç örgütleri;

• Yozlaşmış bir bürokrasiyi arzular. Bürokraside işlerin yavaş yürümesi, işlerini bir an önce bitirmek isteyen iş adamlarının (özellikle devletle iş yapan kişilerin) organize suç örgütlerine başvurmalarına sebep olabilmektedir. Böylece, suç örgütü aracılığıyla gerek rüşvet vermek, gerekse tehdit etmek gibi birtakım illegal yollarla, daha kısa sürede, kendi lehlerine sonuç alabileceklerini düşünebilmektedirler. Bu durum da organize suç grupları için bulunmaz bir fırsat olmaktadır. Korkmaz YİĞİT isimli şahsın "Türkbank İhalesi" nde organize suç örgütü lideri olduğu savıyla yargılanan Alaattin ÇAKI-

CI'dan yardım istemesi bu konuya örnek teşkil edebilir.

• Devlet memurlarına uygulanan çarpık maaş uygulamasını ve bunun doğal bir sonucu olarak da deneyimli ve uzman konumunda olan devlet memurlarının yüksek ücretler ve daha iyi çalışma ortamı karşılığında, suç örgütünün kendi elemanı gibi çalıştırılmasının kapısının sürekli açık olmasını ister. Bazı kamu görevlilerinin organize suç örgütleriyle ilişki içerisinde olabilmeleri ve bu ilişkilerinden dolayı organize suç örgütü elemanları ile birlikte yargılanmış olmaları, bu konunun önemini açıkça ortaya koymaktadır.

• Köklü yasal değişikliklerin yapılmasını ve organize suç örgütlerini sıkıntıya sokacak yasaların çıkarılmasını istemez ve buna karşı çıkar. Örneğin, organize suç örgütleriyle mücadele kanunu olarak da bilinen 4422 sayılı kanun ve mücadeleyi kolaylaştırıcı bazı özel hükümler ihtiva eden uygulama yönetmeliği, organize suç gruplarının yandaşları tarafından çok fazla eleştirilere maruz kalmıştır. Çünkü, böylesi bir yapılanmaya gidilmesi, örgütlü suç liderlerinin ve elemanlarının hareket alanlarını sınırlamakta ve bunların suç işlemeleri halinde, daha kolay yakalanarak, hiçbir baskı altında kalmadan soruşturmalarının yapılıp, mahkeme önüne çıkarılmalarını kolaylaştırmaktadır.

• Hukukun bağımsızlığını istemezler.

• Bankaların, finans sektörlerinin, casinoların, borsanın ve paranın sürekli el değiştirdiği, benzeri ekonomik kurumların faaliyet alanlarının ne kısıtlanmasını, ne denetlenmesini, ne de buralarla ilgili yasaların çıkarılarak uygulanmasını isterler. Çünkü bu şekildeki bir boşluk ve denetimsizlik, organize suç örgütlerinin karapara aklamak için arayıp da bulamadıkları bir ortamdır. Son dönemlerde bazı organize suç örgütü ele-

manlarının borsaya yönelmeleri bunun açık bir örneğidir.

• Sıradan yurttaşlar için önemli olan alt yapı yatırımlarının yapılmasını istemezler. Çünkü, bu şekilde alt yapısının tamamlanmadığı yerlere kendisi okul, hastane yaptırarak, hem karaparasının aklanmasını sağlar hem de bu bölgede oturan yurttaşların sempatisini kazanmayı arzular. Bu yöntemle, hem kendi reklamını yapar, hem de kamuoyunun gözünde olumlu bir prestij kazanır.

• Futbol takımları kurarak ya da var olan takımlardan bazılarını satın alarak karaparasını aklar. Yine bu bağlamda, bazı organize suç örgütü elemanlarının bazı spor kulüplerinin, gerek yönetiminde, gerekse altyapısında yer aldıklarını ve bu yönlerini ön planda sunmaya ve böylece gerçek kimliklerini kamufle etmeye çalıştıklarını görmekteyiz.

• Sivil toplum kuruluşlarının yapması gereken faaliyetleri kendisi yapmak ister ve bu yüzden STK'nın demokratik bir yapı içerisinde var olmasını istemez ve bu nedenle de hayır kurumlarını ve cemiyetleri kontrol ederek karaparasını aklar.

• Robin Hood imajı çizerek yoksul insanlara yiyecek ve giyecek yardımlarında bulunurlar. Örneğin, organize suç örgütü lideri olduğu savıyla yargılanan S.P'nin, dışında kendi adının yazılı olduğu kamyonlarca yardım paketlerini, değişik vesilelerle, değişik bölgelerde dağıtmasını bu bağlamda değerlendirmek mümkündür.[86]

• Devletin, hukuk ve ekonomi entegrasyonu ile iş yapmasını istemezler ve bu şekilde sürekli zayıf olan / kalan bir devletin ortaya çıkmasını isterler.

Bütün bu sayılanlar bir tarafa; ironiktir ki devletler tarafından yapılan düzenlemeler, yasak koymalar ya da ceza yasaları

86) Akşam Gazetesi, 30.08.1999, Sabah Gazetesi, 26.08.1999.

aracılığıyla getirilen müdahele suçun şekillenmesinde "çevre faktörler" olmanın ötesinde herhangi bir rol oynayamazlar. Tersine bu tür müdehalelerin paradoksal bir işlevi de vardır. Örneğin, Türkiye'nin önde gelen uyuşturucu patronlarından Hüseyin BAYBAŞİN, "polis ne kadar sert tedbirler alırsa, cezalar ne kadar ağırlaştırılırsa, ben o kadar çok kazanırım" diye konuşmuştur. Onun, eroin kaçakçılığında favori ülkesi, cezaların ağırlığından dolayı İngiltere'ydi ve tabii ki hiçbir zaman uyuşturucu ya da onun satışından elde ettiği paralarla yakalanmadı, çünkü bu işleri yürüten elemanları vardı.

Yukandaki değerlendirmelere ek olarak bazı tespitlerimizi şöyle sıralayabiliriz;

• Öncelikle, gizli olan yapılarının ortaya çıkmamasını arzularlar. İstekleri, sistem içerisinde her türlü suçu işlemeleri, bunun suça muhatap olanlarca bilinmesi, merkezi otorite tarafından göz ardı edilmesidir. Mafya lideri, toplumda legal görünüme sahip, saygın kişi olmak ister. Bunun içinde hem mafya mensubu olduğunun bilinmesi hem de buna göz yumulması için gerekli taktik ve stratejileri uygular. Kimi zaman Köroğlu gibi zenginden alıp fakire verdiğini, terörle uğraşan kahraman güvenlik güçlerine elinden gelen yardımı yaptığını, kimi zaman uyuşturucu satıcıları ile kıyasıya mücadele ettiğini, büyük basın desteğiyle geniş kitlelere duyurur. Bu duyurular yapılırken suçlarda işlenmeye devam etmektedir.

• Terör ve kaos ortamının devamını arzularlar. Böylece bulanık ortamda işlerini daha rahat ve gözden uzakta halletmekte, aynı zamanda bu ortama özgü para kazanma yöntemlerini sonuna kadar uygulamaktadırlar (silah, mühimmat kaçakçılığı, uyuşturucu kaçakçılığı v.s.).

• Kendilerini rahatsız edecek bir devlet örgütü istemezler.

Bu kapsamda yapmak istedikleri işlere engel olan, uyguladıkları tüm elde etme taktiklerine rağmen kendilerine teslim olmayan her meslekteki kamu görevlilerini, modern veya klasik usullerle yok etmek isterler. Klasik usul öldürme, korkutma, siyasi gücü kullanarak tayin ettirmedir. Modern usul ise iftira kampanyaları düzenleme, düzmece suç isnatlarında bulunma, hem adli hem idari açıdan ceza tehdidi ile, ilgili kamu görevlisini yıldırma ve yok etmedir. Al Capone'nin kendisi ile uğraşan polis şefine uyguladığı "rezil etme" yöntemi de burada sayılabilir.

Birbirleriyle savaşmak istemezler. Bu nedenle, genellikle birbirleriyle olan ilişkilerinde "racon"a uyarlar. Savaş, hem prestij ve para kaybı, hem de örgütlerinin silahlı gücünün deşifre olmasına neden olur. Türkiye gibi siyasi seçimlerin maddi güce dayandığı ülkelerde, bu sistemin devamını arzularlar. Paranın oya tahvil edilmesi, para gücüne sahip mafyanın siyaset üzerinde doğrudan etkide bulunmasını sağlamaktadır. Bu nedenle parti içi demokrasi kavramının güçlü siyasi partilerde uygulanmasını istemezler. Denetim mekanizmalarının iyi çalışmasını arzu etmezler. Özellikle kamu kurum ve kuruluşlarında, denetim mekanizmasının iyi işlemesi yerel bazda elde ettikleri kamu gücü üzerindeki otoritelerini bozar. Bu nedenle denetim fonksiyonunun zaafiyetinden yanadırlar.

Enflasyonun yüksek, işsizliğin fazla, milli gelirin düşük, zengin-yoksul ayrımının keskin olmasını isterler. Böylece, hem daha fazla para kazanabilmekte, hem de örgütlerine daha çok destek bulabilmektedirler.

Yasaların tam ve doğru uygulanmamasını arzu ederler. Türkiye'de, organize suç örgütleriyle mücadelede belkide en çok uygulanan olumsuz yöntem budur. T.C.K'nın 313. mad-

desinin bu örgütlere uygulanabilmesi için, 1998-1999 yıllarında çekilen zorluklar bunun kanıtıdır.

Toplumda belirli kesimlere "ayrıcalıklı yargılanma" hakkı verilmesini arzu ederler. Böylece, bu ayrıcalıkların arkasına sığınarak, işlerini rahatça yürütebilirler. Gerçekten de, Türk hukuk sistemine bakıldığında, milletvekilleri, devlet memurları, yargı mensupları, askerler, avukatlar, belediye başkanları v.s. gibi birçok kesimin ayrıcalıklı yargılanma hakkına sahip olduğu gözlenmektedir. O halde mafya neden milletvekili, ya da avukat ya da devlet memuru olmasın veya bu kesimlere iş yaptırmasın? Diye düşünmek gerekir.

• Otoritelerinin sarsılmasını asla istemezler. Buna yönelen kim olursa olsun, öncelikle onları yok ederler. Örn. bir mafya lideri, adamının çocuğunun kirvesi ise düğün salonuna imparator gibi girmeli, en değerli hediyeyi vermeli ve aynı tavırla çıkmalıdır. Bunu engelleyici her hareket O'nun "madara" olmasına sebep olur ki; bunu yapanlar ezeli ve ebedi düşmandır. Bu pozisyona düşmemek için servetlerini harcayabilir, kamu görevlisi öldürebilir, "racon" a ters davranışlar sergileyebilirler.

• Arabesk kültürünün ve yaşam tarzının hakim olmasını isterler. Böylece kendilerini yüceltecek kitleleri elde tutarlar. Bu kültürün sanatçıları devamlı hakimiyetleri altındadır.

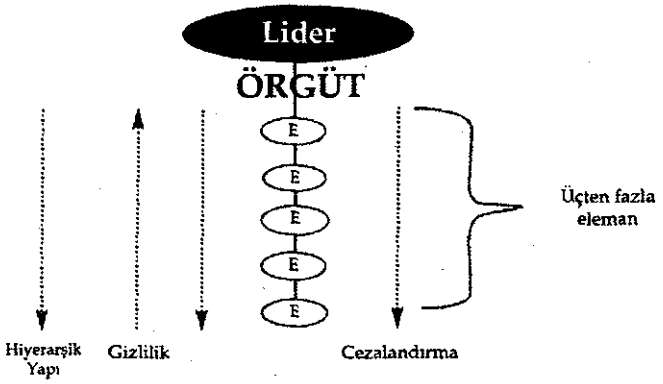
• TV'lerde mafya dizilerinin oynatılmasını arzu ederler. Bu şekilde hakhlıklarını kanıtlamakta ve taraftar kazanmaktadırlar.

Şüphesiz, yukarıdaki örnekleri Türk mafyası açısından çeşitlendirmek olanaklıdır. Ancak, bizce önemli olan mafyanın arzuladığı bu ortamın ülkemizde var olup olmadığının belirlenmesidir. Üzülerek belirtmek gerekirse tümü vardır ve hatta fazlası mevcuttur.

B- ORGANİZE SUÇ ÖRGÜTLERİNİN YAPILANMALARI (TİPOLOJİ)

Organize suç örgütlerinin yapılanmaları dünyada çok çeşitlilik göstermektedir. Ülkemiz açısından da bu çeşitliliği gözlemlemek mümkündür. Ne kadar çeşitli yapılanmaya sahip olsalarda, tüm organize suç örgütlerinin, bir lidere, üçten fazla elemana, hiyerarşik bir yapılanmaya, gizlilik ve örgüt içi cezalandırma fonksiyonlarına sahip olmaları şarttır. Belki de bu şartlar, organize suç örgütü oluşumu için, asgari zorunlu koşullardır denilebilir. Bu asgari koşullar, aynı zamanda organize suç örgütlerinin kök-hücre yapılanmalarını belirler. Kök-hücre yapılanması, amacı ve türü (uyuşturucu kaçakçılığı, çek- senet tahsilatı v.s.) ne olursa olsun, her organize suç örtünde örgütsel yapı açısından bulunmak zorundadır. Konu şema ile açıklanırsa;

Organize Suç Örgütlerinin Temel Hücre Yapılanması (Asgari Organik Yapı)

Görüldüğü gibi hiyerarşik yapı, liderden aşağıya doğru bir seyirle ve katı bir biçimde vardır. Cezalandırma da yukarıdan aşağı bir seyir izler. Gizlilik, hem yukarıdan-aşağıya, hemde aşağıdan-yukarıya olmak zorundadır.

Bu genel tespitten sonra, organize suç örgütlerinin yapılanmalarını genel ve ülkemiz açısından ele alabiliriz.

1- Genel Olarak

Mafyanın yapılanması, her ülkeye, hatta her ülkede var olan birçok mafya grubuna göre değişiklik arz etmektedir. Burada, Mafyanın ana yurdu İtalya'daki çekirdek mafya oluşumu üzerinde durmaya çalışacağız.

Arlacchi, Mafioso'nun "ideal tip"ini, kökeni, orta sınıf üyeliği, kesin sınırlarla belirlenmiş bir bölgede güç sahibi oluşu" gibi bir dizi ölçütle tanımlamıştır.[87]

İtalyan mafyasının temel yapılanması, yani örgütlenmesini anlatabilmek için bazı kavramların açıklanması gerekir.

Mafioso: Mafyatik toplum yapısının ürettiği saygıdeğer bireydir. Mafyatik düzenin adamıdır. Düzenin ağırlık merkezindeki adamdır. O, merkezi otoritenin karşısında yerel ahlak ve hukuk değerlerini benimseyen, uygulayan ve uygulatandır... Mafioso kariyeri sırasında kaba kuvvet kullanabildiğini ve gerektiği her alanda kullanabileceğini kanıtlamış kişidir... Mafioso, merkezi otoritenin cezalandıramadığı adamdır... Çevresindekiler, Mafiosoya, devlette dahil, hiçbir gücün bir şey yapamadığını bilirler. [88]

Mafiosoyu bu şekilde tanımlayan ÇULCU, mafyatik kariyerin dayandığı taban, "gayri yasal güç" kavramının;

87) ARLACCHİ, Pino age. s.71.

88) ÇULCU, Murat, Mafia Üzerine Notlar, Kastaş Yayınları, İst. 1998 s.21.

• Baskı yapma ve zor kullanma yeteneği,

• Devlet organlarıyla yapılan mücadeleden galip çıkma becerisi,

• Korku salma özelliği,

• Kendini kabul ettirmesi,

unsurlarından oluştuğunu belirtmektedir.[89] Ülkemizde Mafioso, çeşitli lakaplarla anılmaktadır, "Kasımpaşalı T," "Tophaneli X", "Galatalı Y", "Laz Z", "Kürt İ" gibi...

Mafyatik Toplum: ÇULCU, Mafyatik Toplum yapısını şöyle anlatıyor; "Bana göre Mafya'yı artık yasadışı sivil toplum örgütü veya örgütlenmesi diye tanımlamak daha yerinde olur. Mafya, anlayışı ve bu anlayışın şekillendirdiği bir yaşam biçimini ifade ediyor. Bireylerin benimsediği bu yaşam biçimi ise genelde Mafyatik toplum yapısını oluşturuyor."[90] Yazara göre, Mafyatik toplum yapısının temel dayanaklarını ise çifte ahlak ve çifte hukuk anlayışı oluşturur.[91]

Çifte hukuk ve ahlak anlayışı kavramları üzerinde ileride duracağız. Ancak burada Türkçe'de son günlerde çok kullanılan "takiyye" sözcüğü ile çifte hukuk ve çifte ahlak anlayışı arasında bir paralellik olup olmadığını sormak gerekir. Kavramlar birbirinden çok farklı görünebilir, ancak bugün Türkiye'de "takiyye" ile çifte ahlak kavramlarının aynı anlama geldiğini söylememiz en azından konumuz açısından belirtmemiz olanaklıdır. "Takiyye"nin kalkış noktası dini, ama dayanağı çifte ahlaktır. Bu konuya ileride dönmek üzere son veriyoruz.

Cosca: Mafyatik örgütlenmenin çekirdeği olan Cosca,

89) ÇULCU, Murat, Dünyamızı Saran Mafia, 2. Cilt, Kastaş Yayınları, İst. 1992 s.375.
90) ÇULCU, Murat, Mafia Üzerine Notlar, s.71.
91) ÇULCU, age s.93.

birbirlerine sıkı bağlarla bağlanmış ya da kaynaşmış aileler grubunu göstermektedir. Cosca içindeki en önemli ilişkiler, birincil biyolojik akrabalığa dayalı olandandır.[92] Erkek kardeş aileleri Cosca'nın çekirdeğini oluşturmaktadır. Bir mafya coscasının güç ve saygınlığı, üyelerinin sayısıyla yakından ilgilidir. Cosca'ya tabi kardeş ailelerdeki yetişkin sayısının fazlalığı Cosca'nın gücüyle orantılıdır. Şef, yani Capo durumundaki Mafioso'nun Coscasının çekirdeği, kardeş ailelerdir. Capo, aralarında bir ilişki bulunmayan kişileri birbirine bağlayan ve hepsiyle değişik oranlarda ilişki kuran konumdadır. Bu konumdaki kişiler Cosca'nın **Alta Mafyasını** oluşturur.

Alta Mafyayı oluşturanlar, aynı sosyal pozisyonun bireyleri sayılır. Bunlar doğal akrabalık, dostluk şu veya bu nedenlerle ve duygularla (kan kardeşliği, vaftiz çocukları, Capo'nun nikah şahitliklerini yaptığı ritüel akrabalar v.s.) birbirlerine bağımlı insanlardır. Yani, Capo Mafiosonun kendi ailesi ve bunun dışında üç, dört Mafiosi'dir. Bu nedenle, Capo Mafiosonun Cosca içindeki ilişkileri üç grupta gelişir;

Aile içi ilişkileri (çekirdek cosca) dostluk ilişkileri (alta mafya), koruma altındakilerle ilişkiler (Bassa Mafya)[93]

Capo ve çevresinin "üst yönetimi" oluşturduğu Cosca içinde, koruma altında bulunanlar genellikle alt sınıftan geldikleri için Bassa Mafyayı oluştururlar. Bunlar, Capo Mafioso'nun, Mafios tutumu gerçekleştirmek için gerekli görevleri yaptırdığı, koruması altındakilerin bir bölümünü meydana getirir.

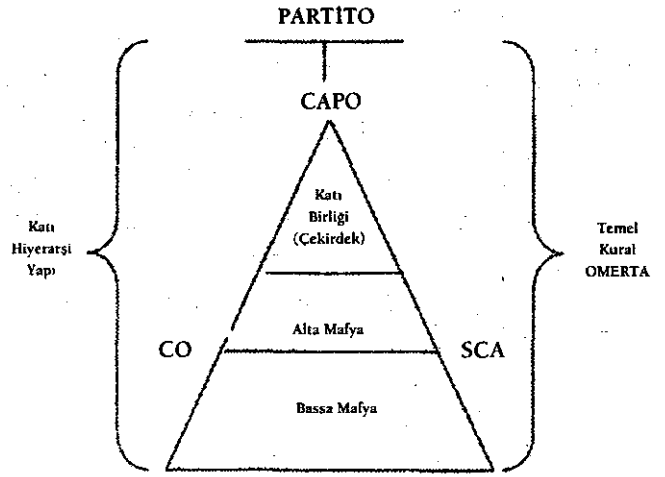
Partito; Mafiosonun bürokratlar, politikacılar ve yöneten sınıfın dışlileriyle ilişki içine girmesi anlamına gelir.[94]

92) ARLACCHİ, Pino age. s.154-157.
93) ÇULCU, Murat, Dünyamızı Saran Mafia, 1. Cilt s.396-402.
94) ÇULCU, age. s.403.

Bu ilişkiler ağı içinde güvenlik görevlileri, politikacılar, bürokratlar, çeşitli mesleklerden seçkinler v.s. vardır. Mafioso'nun bu boyuttaki örgütlenmesine de Partito denir.[95] Bu ilişki Cosca'nın diğer elemanlarının dışında, sadece Capo tarafından girilen bir ilişkidir.

Omerta; Mafya lisanında omerta "suskunluk" demektir. Gizliliğe son derece önem veren mafyanın aleminde üç maymunu oynamak, başta örgüt mensuplarının olmak üzere, mağdur, tanık herkesin görevidir. Omerta'ya uymamak, racona aykın hareket etmektir. Karşılığı ölüme varan cezalandırmalardır.

Yukarıdaki kavram açıklamalarıyla aslında İtalyan tipi mafyanın örgütlenme biçiminide açıklamış olduk. Konuyu şematize edersek şu sonuca varabiliriz;

95) ÇULCU, Murat, Mafia Üzerine Notlar, s.42

Yukandaki şema, geleneksel mafyanın (vecchio mafya) temel hücre örgütlenmesini göstermektedir. Sicilya kökenli geleneksel mafya, ABD ile ABD topraklarında karşılaşınca (Mafyanın türleri bölümünde inceleneceği üzere) ortaya Girişimci Mafya (Nuovo Mafya) çıkmıştır. Girişimci Mafya, bir yapı olarak "iş adamı Mafioso" tipini yansıtmaktadır. ÇULCU, Nuovo Mafya'nın ortaya çıkışıyla, mafya sözcüğünün yepyeni bir ifadeye kavuştuğunu iddia etmektedir. Buna göre Nuovo Mafya kavramıyla;

• Mafya ulusallığını yitirdi ve uluslararası, tüm yasadışı işler için kullanılmaya başlandı.

• Cosa Nostra ile eşanlamlı alındığı için, bir merkezi örgüt olarak görülmeye başlandı...Sicilya'da bu anlamda bir mafya örgütü hiçbir zaman kurulmamıştı.

• Bu konuda, insanların dar bir kelime haznesi bulunması nedeniyle, mafya sözcüğü olur olmaz yerde kullanılarak özel anlamını yitirdi.

• Mafyanın Cosa Nostra yerine kullanılması, ister istemez Mafiosoyu da gangster durumuna soktu. Böylece mafiosonun Sicilya'da üstlendiği sosyal işlev, unutuldu.

Yine bu nedenle, mafiosonun partito ilişkileri, yerini Gangster-politikacı ilişkilerine bıraktı. Mafioso, salt kaçakçı, gangster, haydut durumuna düştü.[96]

Prof. Henner HESS ise mafioso ile Gangster arasındaki farkları yapısal anlamda şöyle ortaya koymaktadı;[97]

96) ÇULCU, Murat, Dünyamızı Saran Mafia, cilt 2, s.525,526.
97) HESS, Henner, Mafya, Zentrale, Herrscaft und Lokale Gegenmacht.s.177.

MAFİOSO	GANGSTER
Yerel kültür	Çözümlenmekte olan alt kültür
Zayıf devlet	İyi işleyen devlet
Kendi kendine yardım	Suç
Yerel ahlaka göre yasallık	Yasadışılık
Tarım toplumu	Endüstri ve tüketim toplumu
Köy yaşamı	Büyük kent
Seçimleri kontrol ederek Kurulan partito ilişkileri	Adayın parasal olarak desteklenmesi ile veya rüşvetle sağlanan partito ilişkisi
Yasal meslekte kazancı artırmak için sergilenen mafyatik tutum,	Yasal meslek, sadece dışa karşı öyle görünmek için
İşlevlerini yerine getirmek için saygıdeğer insan rolü	Sadece iş ilişkisi içinde olduklarını tanıma
Gücünü gizleme, basit dış görünüm.	Belirsiz kişilere toplumdaki yerini belli etmek için gösteriş

Yukarıdaki belirlemeler geleneksel mafyanın gangster mafyasına dönüşümünü göstermektedir. Hücre yapıda bir değişiklik olmamasına rağmen, fonksiyonel yapıda değişiklikler olmuştur.

2- Türk Organize Suç Örgütlerinin Yapısı

İtalyan Mafyasının hücresini, erkek kardeşlerin ailelerinin oluşturduğunu belirtmiştik. Gerçekten de Sicilya Kökenli tüm mafya oluşumlarında çekirdek örgütlenme aile kavramı üzerine kuruludur. Bunun gizliliğin azami derecede sağlanması, malların ve gelirlerin bölüşümünde sorun çıkmaması, gelirin adil paylaşılması, güven v.s. birçok sebebi vardır. Acaba Türk Mafyasının örgütsel yapısını oluşturan ve bir arada tutan faktörler nelerdir?

Öncelikle, Türk mafyası da İtalyan mafyası gibi bir Caponun başkanlığında örgütlenmektedir. Türk mafya örgütleri, şeflerinin adıyla anılmaktadır. Örgütteki herkes şefin adamıdır, dolayısıyla herkesin yaptığı iş, şef için yapılmış iştir.

a. Aile Tipi Mafya

Türk mafyasının başlangıçta "aile" tipi bir özellik taşıdığını, yani hücrenin aileden oluştuğunu söyleyebiliriz. Ailenin önde gelen ferdinin oluşturduğu mafya örgütlenmesine, ailenin erkek bireylerinin katılımıyla örgütlenmenin çekirdeğinin oluştuğunu görmekteyiz. Bu çekirdek yapı, Cosca örgütlenmesini andırmaktadır. Bu çekirdek yapının hemen altında alta mafyayı görmek mümkündür. İtalyanlarda sağdıçlık, vaftiz çocukları veya kan kardeşliğinden oluşan alta mafya, Türk mafyasında kirvelik, nikah şahitliği, evlilikle ortaya çıkan sihri hısımlıklardan oluşmaktadır.

Bassa mafya ise aile tip örgütlerde, tetikçiler, yardımcılar, danışmanlar, hukukçular v.s. den oluşur. Bu tip yapılanmalara günümüzde birçok örnekler verilebilir örneğin; HACISÜLEYMANOĞULLARI, Vedat ve Nuri ERGİN Kardeşler, ÇAKIROĞULLARI, İHTİYAROĞULLARI (Bu ailelerin mafios bireyleri kastedilmekdedir).

Türk Mafyasının aile temelli örgütlenmesi, yapı bakımından İtalyan mafyasından farklı değildir. Partito ilişkileri de bu tip örgütlerde şefin kurduğu bir ağla yürütülmektedir.

b. Hemşeri Tipi Mafya

Türkiye'de mafyatik örgütlenmede ikinci tip hemşericiliktir. Bu tip yapılanmada, örgütü bir arada tutan en önemli faktör, aynı şehrin ya da bölgenin insanı olmaktır. Caponun

yakın çevresinde, istisnalar dışında, kendi hemşerileri haricinde kimse bulunmaz. Tüm örgütlenme yapısı bu temel faktör üzerine kuruludur. Hatta Partito ilişkilerinde de hemşericilik ön planda tutulmaktadır. Aynı şehrin ya da bölgenin çocuklarından bir kısmı mafyatik örgütlenme kurmuş, diğer bir kısmı da partito ilişkileri açısından önemli yerlere gelmişlerdir. Bu durumda partito ilişkileri kendiliğinden kurulmaktadır. Hemşericilik tipi örgütlenmede, Coscanın çekirdek yapısını yakın akrabalar oluşturmaktadır

Bu tip örgütlenmelere örnek olarak, Bafralılar Grubu, Oflulara Ait Çeşitli gruplar, Liceliler, Siirtliler, Bitlisliler, Karslılar, v.s birçok örnek verilebilir. Mafyatik toplum yapısının hakim olduğu ülkemizde, bazı şehirlerde bu yapı mafiosonun ortaya çıkmasını, devamını sağlamaktadır. Bu tür şehirlerde, erkek çocuklar küçük yaştan itibaren, mafyatik örgütün doğal bireyi olarak yetişirler. Özellikle tetikçilik, bu küçük yaştaki çocuklara yaptırılır. Bu, aynı zamanda kendilerini kanıtlama yöntemi olduğundan en tehlikeli tetikçiler de onlardır.

c. Cezaevi Arkadaşlığı Mafyası

Türk Mafyasının hücre yapılanmasını sağlayan bir diğer unsur, cezaevi arkadaşlığıdır. Yani, Coscanın çekirdek yapısını cezaevi arkadaşlığı oluşturur.

Çeşitli nedenlerle cezaevine düşmüş olanların, buralarda başlayan arkadaşlıkları, cezaevi sonrasında mafyatik birlikteliğe dönüşür. Profesyonel suçluların oluşturduğu bu yapı, son zamanlarda Türkiye'nin en büyük ve güçlü mafya örgütlerinin doğmasına neden olmuştur. Bu gruplar, hemşericilik gibi görünen, ancak, Coscalarının merkezi, cezaevi arkadaşlı-

ğına dayanan gruplardır. Örnek olarak, organize suç örgütü lideri olduğu savıyla yargılanan PEKER ve grubu verilebilir.

d. Din Motifli Mafya

Türk Mafyasında dini inançların sömürülmesi bir başka yapısal unsurdur. Son zamanlarda dini inançların sömürülüp, kötüye kullanılmasını amaçlayan, dini örgütlenme gibi görünen mafya grupları türemiştir. Bu tür gruplarda capo, genelde şeyh, hoca, v.s dini liderdir. Capo'nun yakın çevresinde, kendisine dini duygularla bağlı müritler yer almaktadır.

"Bu Müritler, Coscanın çekirdek yapısını oluşturmaktadır. Bunların örgüte kazandırdıkları ve görev verdikleri üyeler ise alta mafya'yı oluşturmaktadır. Bassa mafya, şeyh veya mürşit veya hocanın himayesi altına aldığı kişilerdir. Bu tür örgütlenmelerde, dini motif kullanıldığından diğer örgütlenmelere nazaran sanıldığından çok daha sıkı ve gizli ilişkiler vardır. Örgütlenme yapısını çözmek, diğerlerine oranla son derece güçtür. Çünkü inançlarına göre, capoya ihanet Allah'a ihanettir. Bu tür örgütlenmelere örnek olarak, cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak savıyla yargılanan Adnan Hocacılar, Ali Kalkancı, Müslüm Gündüz gruplarını verebiliriz. Bu gruplar, üyelerinin aileleri veya capolarının dini kimliği vasıtasıyla güçlü partito ilişkilerine sahiptir.

e. Siyasi Görüş Motifli Mafya

Örgütsel yapının temelini oluşturan unsurlar açısından sayabileceğimiz diğer bir faktörde "siyasi görüş birlikteliği" dir. Aynı siyasi görüşü paylaşan, ancak, zaman içerisinde siyasi düşüncelerinin peşinden koşmaktan bıkan bazı gruplar, kısa yoldan para kazanmanın daha cazip olduğunu düşüne-

rek, mafios örgütlenmelere gitmişlerdir. Bu tip örgütlerde Capo, genellikle siyasi görüşü nedeniyle çok sıkıntı çekmiş ve diğerlerine oranla daha kıdemli olan kişidir. Çoğu, daha önce bu görüşleri nedeniyle cezaevinde yatmış olan bu mafiosolar, örgütlenmelerini de gayet profesyonelce yapmaktadırlar. Eleman sayıları çok fazla olmasa da bu tür gruplar son derece etkili olmaktadırlar. Eskiden ülkücü, solcu, Kürtçü, kökten dinci örgütlere üye olupta bugün mafyatik örgüt kuran birçok capoya rastlamak mümkündür. Hüseyin Baybaşin Kürtçü, Ümit Ölmez ülkücü, Behçet Cantürk Solcu, Mehmet Sümbül kökten dinci temelli mafyatik örgütlenme capolarına örnek olarak verilebilir.

Bu tip örgütlenmeler, genellikle devlet içerisindeki fikirdaşlarından destek almakta, partito ilişkilerinin temelini de bu özellik oluşturmaktadır.

f. İrticai Tandanslı Mafya

Türk Mafyasında son yıllarda rastlanan bir başka örgütlenme modeli, dini kullanma temelinde siyasi kalkışlı, siyasi amaçlı, ancak, mafyatik örgütlenme modelini kullanan gruplardır. Biz bunlara **irticai tandanslı organize suç örgütleri** diyoruz. Özellikle belediyeler etrafında örgütlenen bu mafyatik grupları bir araya getiren kökten dinci görüştür. Ancak, seçimlerle legal yönden yerel yönetimleri ele geçiren bu mafiosolar, nihai amaçları olan, ülke rejimini değiştirme düşüncesini gerçekleştirmek için, ele geçirdikleri bu yerel yönetimlerde mafyatik örgütlenmeler kurmakta, bu örgütlenmeler vasıtasıyla elde ettikleri parayla merkezi otoriteyi ele geçirecek siyasi partiler oluşturup, yine legal seçimlerle yönetime gelip, rejimi değiştirmeyi hedeflemektedirler. Bu-

nu yaparlarken de, mafyatik anlayışın temel karakteristik özelliği olan "çifte ahlak ve çifte hukuk" anlayışından hareket etmektedirler.

Bu tip mafyatik örgütlenmeler beklide dünyada ilk defa ülkemizde yapılmış ve bu nedenle tespit ve teşhisleri son derece zor olmuştur. Bu konuya geniş olarak ileride değinilecektir.

Türk mafyasında partito ilişkilerini, liderden çok yardımcıları veya görevlendireceği örgüt elemanları sağlar.

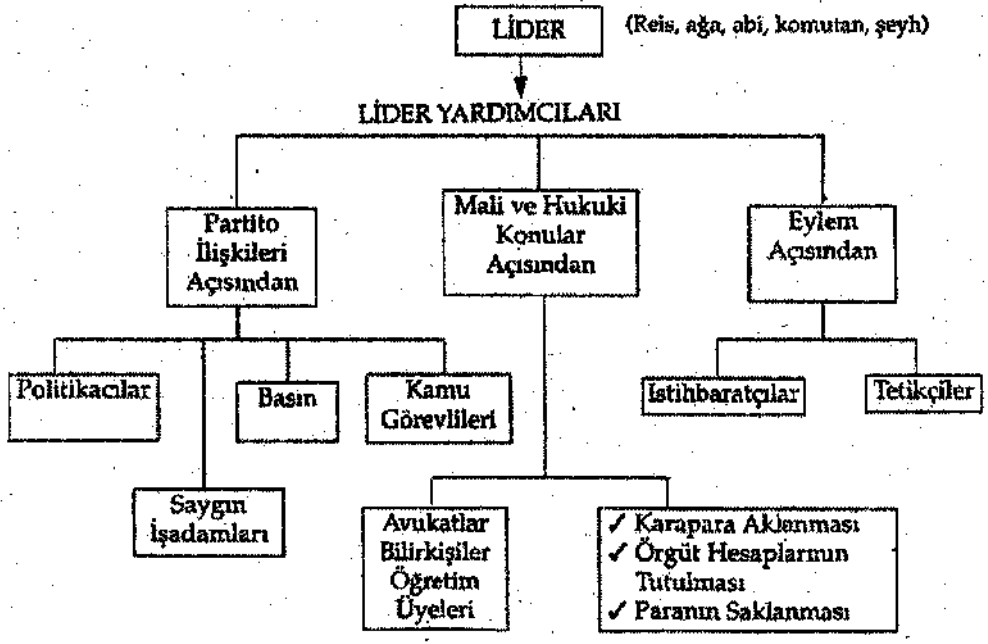
Üyelerini bir araya getiren faktörlerini incelediğimiz Türk Mafyasının genel olarak örgütlenme yapısı 97. sayfada şematize edilmiştir.

Bugünkü mafyatik yapılanmada 97. sayfadaki temel fonksiyon şemasında belirtilen bazı unsurların farklı kullanımları söz konusu olmaktadır. Örneğin, tetikçiler grubu yeni örgütlerde mafyatik örgüt şeması içerisinde yer almamakta, bunun yerine tetikçilik işleri, taşeron olarak kullanılan profesyonellere yaptırılmaktadır. Bu şekilde, eylemle örgüt arasındaki illiyet bağı ortadan kaldırılmaktadır.

Son olarak, 90'lı yılların son çeyreğinde yoğunluklu bir şekilde ortaya çıkan, bizce mafyatik örgütlenme içersinde yer almayan ancak, bazı yazarlar ve adli makamlarca bu kapsamda değerlendirilen adi suç örgütlerinden bahsetmek gerekir.

Adi suç örgütünden kast ettiğimiz; hırsızlık, oto hırsızlık, yankesicilik, kapkaç, gasp v.s. örgütlenmeleridir. Örgütlü suçtan çok, iştirak halinde, müteselsilen suç işleyen insanların bir araya gelmesiyle oluşan bir yapıya sahip bu tip örgütlenmelerde, temel birleştirici unsur hemşericilik ya da mahalle, semt arkadaşlığıdır. Bu tip örgütlenmelerde de lider bulunur, ancak mafyatik örgütlenmelere nazaran gevşek bir yapı söz konusudur. Gizlilik, omerta, partito ilişkileri olduk-

Türk Organize Suç Örgütlerinin Temel Örgütlenme Şeması (Fonksiyonel açıdan)

ça zayıftır. Örgüt içi şiddet kullanımı, itaatsizlik, kendi başına hareket etme, sık görülen özelliklerdir. Bu tip oluşumlar, suç işlemek için örgütlenme değil, suç işlemeye iştirak etmedir. İşlenecek suçun türü bellidir. Seçilen suçun alanları da bellidir. Suç genellikle mala karşı işlenmektedir. Hiçbir mafyatik örgütlenme kapkaç, hırsızlık, yankesicilik suçu işlemez. Mafioso'nun "onur"u vardır. Bu onur, bu tür suçların işlenmesine engeldir. Mafioso bu tür suçları işleyenlerden haraç alabilir. Onları yaptıkları işlerde kullanabilir. Ancak, bizzat kendisi bu suçları işlemez.

3- Devlet Destekli Mafya

Türkiye'de Susurluk olayı ve bunun ardından başlatılan Susurluk süreci olarak adlandırabileceğimiz süreç, sanki Amerika'nın yeniden keşfi gibi topluma tanıtıldı ve olağanüstü tepki gördü. Temelde devlet-mafyatik örgütlenme ilişkilerinin küçük bir ayağının, bir kaza ile su üstüne çıkması olan bu olay, bizce mafya tanımının içinde yer alan, mafioso-kamu görevlisi-politikacı ilişkisinden başka bir şey değildir.

Devlet-Mafya ilişkilerine iki açıdan bakmak gerekir. Birincisi; bizzat devlet tarafından organize edilen, yapılandırılan mafya örgütleridir. İkincisi; devlet üst yönetiminin doğrudan bilgisi dışında, alt kademe devlet görevlilerince, faaliyetlerine göz yumulan ve yararlanılan mafya örgütlenmeleridir.

Birinci örgütlenme tipi, hemen hemen tüm gelişmiş ülkelerin istihbarat servislerince yaptırılmakta ve kullanılmaktadır. Organize suç örgütlerinin dünya genelinde hükmettikleri paranın bir yıllık miktarı, dünyada kurulu ülkelerin yarısından fazlasının bütçesinden yüksektir. Bu durumda mafyadan çok daha iyi örgütlenmiş, gelişmiş ya da gelişmekte olan

ülkelerin devletleri ve gizli servislerinin, bu para üzerinde hak iddia etmemelerini düşünmek bile mümkün değildir. Özellikle demokratik ülkelerde, devlet bütçelerinin sıkı halk denetimlerine tabi olması, bu devletlerin kendi ülkelerinde veya başka ülkelerde yapacakları illegal operasyonları için kaynak ihtiyacını doğurmakta, bunu da mafya veya mafyatik faaliyetlerden karşılamaktadırlar. Bu sebepleri çoğaltmak mümkündür. Bugünkü devlet organizasyonlarının gücü göz önüne alındığında, en küçüğünden en büyüğüne devletlerin doğrudan yada dolaylı desteği olmadan mafyanın var olması mümkün değildir.

ÇULCU'nun kitabından aşağıya aldığımız bir kesit, aslında bu konuyu gayet iyi örneklemektedir; "1943 yılında Mussolini önderliğindeki faşist İtalya'ya karşı, ABD liderliğindeki müttefikler çıkarma yapmaya hazırlanıyorlardı. Bu çıkarma birçok askeri avantajı nedeniyle Sicilya'dan başlatılacaktı. Ama bunu tahmin eden Mussolini, Sicilya'da 200.000 İtalyan askeriyle bekliyordu. Tahmin edemediği ise ABD bağlantılı Sicilya mafyasının gücüydü. 1923 yılından itibaren ağır baskı altına alınan Sicilya mafyası, eski gücüne kavuşmak için beklerken, ABD'de La Cosa Nostra'nın şefi Lucky Luciano cezaevinde yatmaktaydı. İşte bu iki olgu, ABD'nin Sicilya çıkartmasının başarıya ulaşmasının da anahtarıydı.

1942 yılında ABD Deniz Kuvvetlerine Newyork rıhtımlarında sabotaj yapılacağı istihbaratı alan ABD gizli servisi, buralarda çalışan işçilerin büyük kısmının La Cosa Nostra üyesi olduğundan hareketle, cezaevindeki Capo, Lucky Luciano'yu ziyaret edip yardım istiyordu. Bu yardım gecikmiyor ve İkinci Dünya Savaşı boyunca buralarda yapılacak tüm sabotajlar, Cosa Nostra tarafından önceden öğrenilip, Deniz

Kuvvetleri'ne bildiriliyordu. Tek bir sabotaj bile olmadı. Sıra Sicilya çıkartmasındaydı ve adres yine cezaevindeki Capo, Lucky Luciano idi. Sicilya mafyasının Caposu, Don Calogero Vizzini ile ABD güçlerini temasa geçirende Luciano'ydu.

6 Temmuz 1943 günü, bir ABD avcı uçağı üzerinde "L" harfi yazılı bir paketi Vizzini'nin evine yakın bir yere attı. Pakette çıkarma planlarıyla ilgili emirler vardı.

10 Temmuz 1953'te bir tank Vizzini'nin evine yaklaştı, tankın üstünde "L" harfi yazılı bir kumaş vardı. Vizzini'nin evinin önünde de üzerinde "L" harfi bulunan bir bayrak sallanıyordu. Vizzini, tanka binerek evinden ayrıldı. Tank doğal olarak ABD güçlerine aitti.

Amerikan Birlikleri Villaba'ya kadar rahatlıkla gelmişlerdi. Ama buradan öteye İtalyan birlikleri son derece düzenli biçimde mevzilenmişti. Kanlı çatışmalar kaçınılmaz gibiydi... Ne var ki 21 Temmuz 1943 sabahı yapılan yoklamada, İtalyan birliklerindeki toplam eratın üçte ikisinin silah ve techizatlarıyla birlikte firar ettiği anlaşıldı. Şahitler, bu toplu firarların nedenini mafiosalara mal ettiler. Onların ifadelerine göre; bir gece önce bazı gölgeler, askerlerin çadırlarını tek tek ziyaret etmiş, subay ve erleri savaşmanın faydasızlığına inandırmış, bunlara sivil giysiler dağıtmış ve para vermişlerdi. Ayrıca, firarilere saklanacak yerler de gösterilmişti.

Savaşı kazanan ABD'liler, Vizzini'yi Villaba Kaymakamlığına atadılar. Bu tayinin bildirilmesi için düzenlenen törende halk şöyle bağırıyordu;

Yaşasın Mafya... Yaşasın Suçlananlar... Yaşasın Don Calo...[98]

Yorumsuz olarak özet ve alıntı yaptığımız bu olay, devlet-

98) ÇULCU, Murat, Dünyamızı Saran Mafia Cilt.II. sayfa.530-538.

mafya ilişkilerinin en güzel örneklerinden biridir. Burada, devlet mafyayı, savaş kazanmak için, mafyanın ülkesinde, kendi yararına kullanmıştır. O halde, mafyada milliyet aramak boşunadır. Bu, Türk Mafyası içinde geçerli ciddi bir kuraldır. Türkiye'den bir örnekle konuyu sonlandıralım;

Polis Teşkilatı içerisinde bir suç örgütlenmesi oluşturulmuş ve bu örgütlenmeye sanki PKK ve Dev-Sol gruplarına karşı mücadele yürütülecekmiş gibi bir imaj verilmiştir. Bu grup, büyük çoğunlukla eski ülkücülerden oluşmaktadır, ve tehdit, soygun, haraç toplama, uyuşturucu kaçakçılığı ye cinayet gibi suçlar işlemektedir."[99]

İkinci MİT raporundan alınan bu bölüm, yoruma gerek kalmadan konuyu açıklamaktadır. Bovernkerk ve Yeşilgöz'ün şu tespitleri de bugünkü polis teşkilatı açısından önemlidir.

"1971'de askerler emniyet güçlerinin başına kendileri geçtiler ve örneğin İstanbul da General Faik TÜRÜN babaların güçlerini kırmak için MİT'in yardımını istedi... gibi tanınmış aileler, silah kaçakçılığından tutuklandılar... bu kaçakçıların sorgulanması sırasında gizli servis elemanları, yüksek düzeyde bir polis görevlisinin Bulgaristan'dan Türkiye'ye silah kaçıran kaçakçılarla ilişki içinde olduğunu tespit ettiler. Bu kişi, eski Siyasi Şube Müdürü Şükrü BALCI'dan başkası değildi... Ancak, daha da hayret verici olan, bu olayın Şükrü BALCI'nın İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılığı'na terfi ettirilmesini engellememesiydi. Aynı Şükrü BALCI, daha sonraları da İstanbul Emniyet Müdürlüğüne getirildi".[100]

Bugün de geçerli bir partito kuralı vardır; **Mafya istediği emniyet müdürüyle oynar.**

---

99) BOVERNKERK, YEŞILGÖZ, age.s.326
100)BOVERNKEK, YEŞILCÖZ. age.s.242

Devlet görevlilerinin, üst yönetimin doğrudan bilgisi haricinde mafyatik örgütlere destek olması, halkı yakından ilgilendiren, **mafya nefesini** ensesinde **hissetmek** meselesidir. Otoparktan tutun, korsan CD satımı, ekmek fiyatlarının belirlenmesi, pazar tahtalarının açılmasına kadar her işe burnunu sokmuş olan mafyanın, devletten destek almadan yaşaması olanaksızdır. Özellikle, güvenlik güçlerinin yerel örgütlenmeleri, mafyatik gruplarla birlikte hareket etmektedir. Hal böyle olunca, en başta İstanbul'da çifte hukuk anlayışı hakim olmaktadır. Biri devletin hukuku, diğeri mafyanın.

Sizce halk hangisine uyar dersiniz? Kendisini koruyamayacağını düşündüğü devlete mi, yoksa her an öldürebilecek mafyaya mı?

Bu kısma son vermeden önce bir başka tespite daha yer vermek istiyoruz; **meslektaşların mafyalaşması.** Bizce Türkiye açısından son derece önemli bir husus, kol **kırılır** yen **içinde kalır** sözüne sonuna kadar sadık kamu yönetimi anlayışıdır. Bu anlayış, meslektaş mafyasının oluşmasının bizce en önemli nedenidir. ÇULCU'ya göre; "Henüz çağdaş hukuk devleti niteliğine kavuşamamış toplumlarda, ilkel savunma güdüsünün bir sonucu olarak ilkel dayanışma özelliği de varlığını sürdürmeye devam eder. Bu ilkel dayanışma güdüsü ise Mafyatik davranış biçiminin bir sonucu olarak, Mafyatik örgütlenme anlayışını ortaya çıkarır. Doktorlar doktorları, polisler polisleri, bekçiler bekçileri, profesörler profesörleri, kısacası, aynı mesleğin mensupları birbirlerini her koşul ve konumda kollayıp korurlar."[101]

İşte bu yapı mafyanın ekmeğine yağ sürmektedir. Meslek dayanışmasının mafios örgütlenmeye dönüşmesi, adliye, as-

101)ÇULCU, Mafia Üzerine Notlar, s.43-44

keriye, emniyet ve mülkiye gibi **hiyerarşik ve gizlilik** olgusu ağır basan mesleklerde daha fazla oluşu, meslektaş mafyasının, gerçek mafyaya bilerek yada bilmeyerek hizmet etmesini sağlar. Meslektaş mafyası Türkiye de bugün o kadar ileriye gitmiştir ki bu yapının içinde yer almayanlar meslekleri-nden olmaktadırlar.

C- ORGANİZE SUÇ ÖRGÜTLERİNİN TÜRLERİ

1- Genel Olarak

Tarihsel süreç içerisinde mafioso, faaliyet gösterdiği alanlara göre iki temel türe ayrılmaktadır. Bu iki tür mafyayı ÇULCU şöyle açıklamaktadır; **Tarım Mafyası** ve **Vecchio Mafya**. Mafya İtalya'da, merkezi, bürokratik hukuk devletine direnen, yerel bir güç görünümünde belirginleşmiş ve özelliklede 1860 ihtilali ve 1950 sonrasında, bürokratik devletin güçlenmesiyle yasadışı bir duruma düşmüştü. 1950-60 yılları arasında gelişmeler tarım mafyasından kent mafyasına geçişi sağlamış ve 1960-70 dönemi kent mafyasının yerleştiği bir dönem olmuştu.[102]

Biz tarımın mafyası ve vecchio mafya kavramları ile aynı anlama gelen geleneksel mafya ve girişimci mafya kavramlarını kullanacağız.

Geleneksel mafyanın uğraşı alanı, ortaya çıkış dönemine uygun olarak, arazi ve mülkiyet kavramlarıdır. Yerel halka ait arazilerin el değiştirmesinden, bunlar üzerindeki mülkiyet hakkının korunmasına kadar geniş bir yelpazeye yayılmıştır. Ancak, temel unsur topraktır.

Toprak mülkiyetine dayalı ekonomik ve sosyal yaşam ye-

102)ÇULCU.Murat.Dimyamızı Saran Mafia. Cilt II.s.728.

rini endüstri devrimi ve kapitalizmin etkisiyle girişimcilerin faaliyetlerine bırakınca, mafya da bu gelişmeye ayak uydurmuş ve geleneksel mafya yerini **girişimci mafyaya bırakmıştır.** Arlacchi, **girişimci mafya** kavramını şöyle açıklamaktadır; "Girişimci-Mafiosi, bilinen bireysel özelliklerinden pek çoğunun yeniden işe koşulduğu, şaşırtıcı bir kültürel evrimin ürünüdür. Tehlikeli işlerden zevk alma, vicdansızlık, eylemlerinin dolaysız sonuçlarına kayıtsız kalabilme gibi eski, hatır sahibi insana özgü bütün nitelikler, duruma özgü ufak tefek değişikliklerle girişimci mafioside de gözlenmektedir.

Mafyanın gücünün sanayide kullanılması, geleneksel topluma özgü değerlerin sürekli bir uyumlanma sürecine maruz kaldığı yeni bir olaydır... Mafiosinin işadamlarına dönüşmesi, ilk bakışta göründüğünden çok daha sorunludur.

Girişimci mafiosinin varolduğu bir pazardaki ilk rekabet avantajı, bir koruma şemsiyesinin açılmasından ibarettir..."[103]

Günümüzde, İstanbul'da üslenmiş birçok capo mafiosinin, "biz artık o işleri bıraktık, iş adamıyız" şeklinde söylemde bulunmaları, hatta yaptırdıkları özel haberlerde ve verdikleri gazete ilanlarında kendilerinden, "ünlü işadamı", "genç işadamı" gibi sıfatlarla bahsedilmesini sağlamalarının ardında, yukarıdaki tespitlerin yattığını söylemek yanlış olmaz. İtalyan ve ABD mafyasının 1970'li yıllarda dönüştüğü "girişimci mafya" türü, ülkemizde 1990'lı yılların ikinci yarısından itibaren görülmektedir.

Girişimci mafioso; iş dünyasına hızlı bir giriş yapan mafiosinin, işadamı sıfatıyla ortaya çıkması ve sahip olduğu şirketleri gerek örgütlenme, gerekse dışarıyla ilişkiler açısından mafya yöntemleriyle yönetmesidir.

103)ARLACCHI.Pino. age.s. 107-109.

Geleneksel mafiosonun onuruna düşkün, gösterişi sevmeyen, özel yaşamının gizliliğine azami derecede riayet eden yapısının aksine, girişimci mafiosonun şu özellikleri kayda değerdir;

• Girişimci mafioso, büyük bölümünü güç ve servetin gösterişli simgelerinin (lüks oteller, lüks lokantalar, her türden lüks araba) oluşturduğu özgün ve özel bir hayat tarzına sahiptir.

• Girişimci mafioso, kendisini zalim bir velinimet olarak gösterdiği düzenli röportajlar yapan, geveze biridir. [104]

Yukarıdaki iki tesit bugün Türkiye'de görülen mafiosi tiplerine tıpa tıp uymaktadır.

Mafya türleri ile ilgili olarak çeşitli yazarlar değişik görüşler ortaya atmışlardır. Önce kısaca bunları inceleyelim;

SÖZÜER, organize suç örgütlerini, işledikleri suçlara göre tasnif etmiştir. Buna göre organize suç örgütleri;

• İllegal uyuşturucu ticareti,
• İllegal silah ticareti,
• Kıymetli evrak sahtekarlığı (y),
• Altın kaçakçılığı (y),
• Tarihi eser kaçakçılığı (y),
• Sermaye yatırım dolandırıcılığı (y),
• Karapara aklama (y),
• Sübvansiyon, ihale ve kredi yolsuzlukları (y),
• Ödeme araçlarının kötüye kullanımı ve sahtekarlığı (y),
• Sahte para imali (y),
• Sigorta şirketleri aleyhinde dolandırıcılık (y),
• Yüksek değerdeki motorlu taşıtlar ile tır, konteyner ve gemi yüklerinin kaçırılması (y),
• Çöplerin illegal imhası ve başka ülkelere gönderilmesi (y),

104)ARLACCHİ, age. s. 107-109.

• İllegal organ ticareti (y),
• İllegal teknoloji transferi (y),
• Elde edilen eşyanın merkezi bir sistemde değerlendirildiği hırsızlık türleri (y),
• Yabancı ülkelere illegal işçi gönderilmesi (y),
• Tehdit yoluyla koruma parası alınması,
• Terörizm,
• İllegal şans oyunları alanlarında suçlar işlemektedirler.[105]

Bizce, sayılan bu suçların çoğunluğu (yanlarında işaretlenmiştir) yolsuzluk örgütleri tarafından işlenen suçlardır. Mafya'nın araç suçları burada yer almamaktadır. Bunlar cinayet, gasp, adam kaldırma v.s. suçlarıdır.

BOVERNKERK-YEŞİLGÖZ, mafya türlerini örgütlü suçların klasik pazarları adı altında incelemişlerdir. Bunlar şöyle sıralanabilir;

• Çek-senet mafyası,
• İhale mafyası,
• Protection rackets (zoraki koruma),
• Kaçak işçi ticareti,
• İnsan ticareti,
• Antik eşya kaçakçılığı,
• Uranyum kaçakçılığı,
• Uyuşturucu madde kaçakçılığı,
• Gecekondu mafyası,
• Cezaevi mafyası.[106]

105)SÖZÜER, Adem, Organize Suçluluk Kavramı ve Batı Ülkelerinde Bu Suçlulukla Mücadele İle ilgili Gelişmeler. MÜHF Hukuk Araştırmaları,İst.1995, c.9Sayı:1-3.S.261-262.
106)BOVERNKERK, YEŞILGÖZ, age, s.46-56.

Bu genel açıklamalardan sonra, ülkemizdeki mafya türlerine göz atmak gerekir. Uygulama ağırlıklı değineceğimiz mafya türlerini, faaliyet alanlarına göre belirlemeye çalışacağız.

2- Türk Mafyasının Türleri

Türkiye'de ve özellikle Türk mafyasının yerleşik merkezi İstanbul'da, o kadar çeşitli faaliyet alanlarına rastlamak olanaklıdır ki, insan bir an düşündüğünde, hayatının her alanının mafyatik örgütlerce sarıldığını ürpererek hissetmektedir. Bu bölümde "yolsuzluk örgütlenmesi" türlerini kapsam dışı bıraktığımızı tekrar hatırlatarak, ayrı ayrı mafya türlerini incelenmeye başlayabiliriz.

a. Çek-Senet Mafyası

Bugün Türk mafyası açısından geleneksel diyebileceğimiz bir mafya türü çek-senet mafyasıdır.

Bovernkerk-Yeşilgöz, örgütlü suçların klasik pazarları başlığı altında inceledikleri çek-senet mafyasını, şiddet kullanımı ve tehdit yöntemiyle alacak tahsil eden, özel ve yasadışı tahsil bürolarının, Türkçe'de kullanılan karşılığıdır, şeklinde tanımlamaktadırlar[107]

Yine aynı yazarlar, 12 Eylül 1980 darbesinden sonra cezaevine atılan ve çıkınca işsiz kalan ülkücülerin, oluşturdukları gruplarla, kendilerini para tahsilatı işine verdiklerini iddia etmektedirler. Yazarların bu görüş ve nitelemelerine katılmamaktayız. Hatta, bu tespitlerin kasıtlı olarak ülkücü camiayı zan altında bıraktığını düşünmekteyiz. Eski ülkücülerin mafya oluşumları içerisinde yer aldığı aşikardır. Ancak, çek-senet mafyası Türkiye de çok daha öncelere dayanmaktadır.

107)BOVENKERK.YESİLGÖZ. age.s 46.

Klasik Türk mafyasının temel işlevi haraç ve arabuluculuk üzerinedir. Arabuluculuk ise, çoğunlukla alacak borç ilişkisi üzerine yoğunlaşmaktadır. Kürt İdris, Dündar Kılıç, Hasan Cevahir, Hüseyin Heybetli, bu arabuluculuk işlerinin en ünlü isimleridir.

Ayrıca bu tür mafya sadece çek ve senede bağlanmış alacak borç ilişkisi için değil, aksine çoğunlukla bir kıymetli evraka bağlanmamış ilişkiler için devreye girmektedir. O halde, çek-senet mafyası sadece alacak borç ilişkileri açısından devreye giren ve bundan belirli oranda pay alan mafyadır. Kullanılan yöntemlere ileride değinilecektir. Mafyanın, alacağı tahsil ya da borcu ödememe garantisi vermesi, taraflardan haraç alması için yeterlidir. Konunun sonuca ulaşması ek ödemeyi gerektirir. Ayrıca, 1998-2003 sürecinde tahsilat büroları ortadan kalkmış, bazı avukatlık büroları da dahil olmak üzere iş yerleri, mafya adına devreye girmiştir.

Klasik çek-senet mafyası, bugün aynı bir tür olmaktan ziyade, hemen tüm mafya gruplarınca kullanılan bir kazanç yöntemi haline dönüşmüştür. Örneğin, uyuşturucu nakli koruması yapan bir mafya örgütü, aynı zamanda çek-senet tahsilatı da yapmaktadırlar. Tefecilerin etrafında türeyen çek-senet tahsilatçıları da tefecilik sektörünün türevi şeklinde örgütlenmektedir.

Çek-senet mafyasının ülkemizde ortaya çıkışı ve bugün adeta mafyanın çifte hukuk anlayışına haklılık kazandırmasının nedeni, İcra İflas Kanunu, Borçlar Kanunu ve Türk Ceza Kanunu'ndaki düzenlemelerin yetersiz oluşu ve yargının ağır işlemesidir. Özellikle, yasal düzenlemelerdeki yetersizliklerin elli yıldır istenilen düzeyde düzeltilememesi, Türk mafyasının partito ilişkilerinin gücünü göstermektedir.

Çek-senet mafyasının alacak borç ilişkisine dayandığını az önce söylemiştik. Acaba mafya, bu alacak borç ilişkisini nasıl kazanca dönüştürmektedir? Bu soruya verilecek cevap, bu tür mafyanın çalışma yapısında ortaya koyacaktır.

Çek-senet mafyası, genellikle bu evraklan verenleri, yani, borçluyu takip eder. Alacaklıların çeşitli vesilelerle kontak kurdukları mafyatik örgüt, borçlu tarafından ödenmeyen çek veya senedi ileride göreceğimiz kendilerine has yöntemleri kullanarak tahsil eder. Bu hizmeti karşılığında örgüt, alacaklıdan, onun, alemdeki hatırına göre(tanıdık, dost veya hatır sayılır bir kamu görevlisi yada politikacı yada iş adamı tarafından gönderilmişse v.s) belirlenen bir miktarda para alır.

Bu, hiç tanınmayan alacaklı için, tahsil edilen paranın en az %40'ı dır. Tanıdıklarda bu oran %25'e kadar düşmektedir.

Tahsil edilen paradan alınan oranın yanı sıra, işveren durumundaki alacaklıdan, çoğunlukla masraf adı altında peşin para da alınır. Hatta, bazen tahsil edilen paranın tümüne el konulabilir (alacaklının kelek **atması** durumunda).[108]

Çek-Senet mafyasına gelenler, ellerinde çek-senet olup da genellikle batak, yani tahsili olanaksız hale gelmiş alacaklarının peşinde koşan alacaklılardır. Bu tür tahsilatta, mafios örgüt, borçludan ödeme gücüne göre mevcut çek veya senetteki yazılı tutarın en az bir mislini tahsil eder, bu %100 lük kısım doğal olarak mafyanındır.

Çek-senet mafyasına sıklıkla başvurulan diğer bir durum ise borçluya elden veya açıktan nakit verilmiş, yani herhangi bir teminata bağlanmamış alacakların garantiye bağlanması ya da tahsil edilmesinin istenmesidir.

108) Kelek Atma; Alemin kurallarına uymama, racona aykırı davranışta bulunmadır. Örneğin alacaklı işi verdiği mafyadan geri almak isterse ya da başka bir gruba verirse kelek atmış olur.

Birinci durumda; borçlu şahsın, yasal takiple borcunu ödeme olanağı vardır. Ancak, alacaklının elinde yasal takip için gerekli ispat vesikaları ya da garantisi yoktur. Mafya, borçludan, borcuna karşılık, alacaklıya, çek-senet vermesini veya ipotek gibi garanti göstermesini temin eder. Alacaklı, böylece yasal takip için gerekli teminata kavuşmuş olur.

Bu halde mafya çok zahmet çektiğinden, alacaklıdan oldukça yüklü bir masraf alır. Bu masraf teminata bağlanan alacağın %70'ine kadar varabilmektedir.

İkinci durumda; borçlunun yasal takiple ödeme gücü bulunmamaktadır. Bu halde, mafya, doğrudan alacağın tahsiline girişir. Tabii, yine tahsil edilen para borçtan fazladır.

Çek-senet mafyasının bir diğer fonksiyonu da **yanlış düzeltmektir.** Örneğin, alacaklı X şahıstan ev almak için para ödemiş, ancak parayı alan X şahıs tapuyu vermemiştir. Mafya, burada tapunun verilmesini sağlar. Ücretini yerin değerine göre belirler.

Çek-senet mafyasının borçlunun yanında yer aldığı durumlarda vardır. Yani borçlu, mafyaya başvurursa onun da talepleri karşılanmaktadır. Borçlu, herhangibir alacaklı ile olan çek veya senet veya diğer borç garantilerinin, borç ifa edilmeden geri alınmasını mafyadan talep edebilir. Mafya, bu durumda, ilgili teminattan alacaklının vazgeçmesini sağlar (çeki-senedi geri alır, ipoteği kaldırır v.s). Burada, sağlanan hizmete karşı alınacak ücret, yukarıdaki gibi belirlenir ve hizmet sağlanan borçludan alınır.

Borçlu müflis duruma düşmüşse, tüm borçlarını ödemektense, bunların tutarının bir kısmını mafyaya ödeyerek, alacaklıların alacaklarından vazgeçmesinin sağlanmasını ister. Mafya, bu hizmeti de kendi yöntemleri ile görür. Uygulama-

da, genellikle müflisin iş yerine mafya mensupları oturmakta, gelen alacaklılarla kendi yöntemleriyle görüşerek, alacaklarından vazgeçmeleri için **ikna** etmektedirler. Aynı zamanda borçlunun korunması da mafya tarafından sağlanmaktadır.

Çek-senet mafyasının en acımasız ve gizliliğe riayet eden türü, yasadışı iş yapanların birbirleriyle düştükleri parasal anlaşmazlıkları çözen gruplardır. Genellikle, uyuşturucu kaçakçılarının birbirlerine **kelek** atması durumunda, devreye ya kendi bünyelerinde oluşturdukları tahsilat grupları ya da çek-senet mafyası girmektedir. Her iş yasadışı olduğundan, çok sert tahsilat yöntemleri uygulanır. Tahsilat dışında, **kelek** atan ayrıca cezalandırılır.

Özetle, çek-senet mafyası, alacak borç ilişkilerini kendi hukukuna göre, borçlu ya da alacaklı lehine çözer ve bunun karşılığında haracını alır.

b. **İhale Mafyası**

İhale işlemleri bu tür mafyanın temel kazanç kaynağıdır. Burada ihaleden çoğunlukla merkezi veya yerel yönetimler tarafından yapılan ihaleler anlaşılmalıdır. Uluslararası veya ulusal büyük şirketlerin yaptıkları ihaleler ile son yıllarda Türk devletinin en önemli gelir kaynağı olarak saydığı özelleştirme uygulamalarını da bu konuya dahil etmek gerekir.

Çek-senet mafyasından sonra, en önemli ve yaygın Türk mafyası türü ihale mafyasıdır denilebilir. Hareket alanı son derece geniş olan ihale mafyası, temelde "ihaleye fesat karıştırma" suçunu işlemektedir. Bu tür mafyanın ihalelere nasıl etkide bulunduğunu şöyle sıralayabiliriz;

İhale mafyası, basit haliyle, icradan, gümrük idaresinden, devlet kurum ve kuruluşlarının ihtiyaç fazlalarından v.s aç-

tıkları satış ihalelerine kalabalık ve silahlı gruplarla gider. Amaçları ihaleye girmek değildir. Ancak, çekilmek için, diğer ihaleye girenlerden çekilme parası alırlar (haraç). Özellikle akrabalar arası miras anlaşmazlığı yüzünden veya haciz işlemlerinden kaynaklanan ihalelerde, ihaleyi uzun süre o maldan yararlanan insanlar almak isterler ve bu güçlü istek mafyanın işine gelir, (örneğin babalarının evinin satılması durumunda, çocukların, kendilerini bu evi alma zorunluluğunda hissetmesi gibi). Bu tür ihalelere giren mafya, ihale mafyasının en organize olmamış, basit halidir. Genellikle, küçük veya yerel mafya grupları bu tarz işler yapmaktadırlar.

Açılan ihalelerde, ihaleye katılan müşterilerinin yanında yer almaları. İhale mafyasının en yaygın görünümü bu şekildedir. Bu tür mafya, ihalelere, kendilerini bu ihaleye alması için kiralayan kişinin yanında girer. Yaptıkları iş, ihaleye giren diğer taleplilerin, ya ihaleye girmelerini önlemek ya da istenilen düzeyde teklif vermelerini sağlamaktır. Bunun için her türlü mafyatik yöntemi kullanırlar.

Ülkemizde, devlet ve yerel yönetimler tarafından açılan ihalelerin bir çoğunda (özellikle yüksek meblağlılarda) mafyanın, doğrudan veya dolaylı etkisini görmek mümkündür. Doğrudan etkisi, bizzat ihaleye müdahale etmektir. Dolaylı etkisi ise arabulucular vasıtasıyla ihaleye girecek diğer taleplilere, kimin yanında ihaleye girdiklerini hissettirmektir.

Türkbank'ın özelleştirilmesi, mafyatik örgütlerin ihalelere ne ölçüde dahil olduğunun en güzel örneklerindendir. Bu ihaleye katılmak için, uluslararası ve ulusal birçok üst düzey firma teklif dosyası almıştır. Bu aşamada, ihaleyi almak isteyen bir işadamı, Türk mafyasının Capolarından birine başvurmuş, bu caponun, ihale dosyası alan iş sahiplerinden bazıları-

nı, yurtdışından bizzat kendi yaptığı telefon görüşmeleri ile, bazılarını da, bir takım politikacı ve işadamları vasıtasıyla selam göndererek ikaz etmesi sonucunda, bir kısım işadamı bu ihaleye girmemiş, girenler de, dönemin siyasi iradesinin araya girmesinin de etkisiyle, caponun ihalenin kalmasını istediği şahıstan daha düşük teklif vererek, onun kazanmasını sağlamışlardır. Bu süreçte, ilginç başka bir olay yaşanmıştır. İhaleye giren bir başka işadamı da, yurt dışında bulunan bu mafya caposunun baskısına karşı, bir başka mafya caposundan yardım istemiştir. Bunun üzerine, Türk mafyasının iki caposu arasında yaşanan gerginlik, karşılıklı görüşmelerle hemen çözüme kavuşmuş, yurt dışındaki caponun isteği (diğerinin çekilmesiyle) gerçekleşmiştir. Türkbank özelleştirme ihalesi, Türk mafyasının, işadamı, basın, politikacı, yani partito ilişi-

kileri açısından son derece önemli bir örnektir. Bu ihale üzerine yapılan polisiye operasyon esnasında gelişen olaylar nedeniyle, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti düşmüştür.

Mafiosonun doğrudan kendi adına ihaleye girmesi de mümkündür. Mafya caposu, ortakları veya doğrudan kendisine bağlı şirketlerini karlı ihalelere sokmaktadır. Bu durumda, ihaleyi yapan kurum veya kuruluştan da örtülü destek alınmaktadır, (bazen kapalı tekliflerden önceden haberdar olmak, bazen ihaleye karışan fesatın açığa çıkmamasını sağlamak v.s.). Mafyanın, özellikle legal görünüme kavuşmasını sağlayan iş kollarında yapılan ihalelere girdiğini söylemek mümkündür. Bunlardan bazıları; cezaevlerinin ihtiyaçlarını karşılama ihaleleri, otogar işletme ihaleleri, mezbaha yapım ve işletme ihaleleri, hastahane ihtiyaçlarını karşılama ihaleleri, okul ve hastane kantin işletme ihaleleri, otopark ihaleleri, gümrük satış ihaleleri, güvenlik ve temizlik ihaleleri v.s dir.

İhale mafyası, mafyatik örgütlenmenin silahsız çeşidi olan yolsuzluk örgütlerinin talebiyle, sorunların çözülmesi için de devreye girmektedir. Başka bir deyişle, ihale mafyası, "ihale yolsuzluk örgütlerinin", bu alanda sorunla karşılaşmaları durumunda, bu örgütlerce, devreye sokulmaktadır. Bunun üç amacı vardır;

• Yolsuzluk örgütleri mensupları dışında birilerinin ihaleye girmelerinin önlenmesi,

• Yolsuzluk örgütleri mensuplarının aralarındaki anlaşmayı bozan üyelerinin cezalandırılması,

• Sisteme uymayan kamu görevlilerinin sindirilmesi.

Yolsuzluk örgütlerinin en yaygınlarından olan ihale yolsuzluğu örgütleri, belirli bir alanda faaliyet gösteren iş sahiplerinin bir araya gelmesiyle oluşur. Her biri ayrı bir firma sahibi olan bu işadamları, kendi konularıyla ilgili ihaleler açan tüm kurum ve kuruluşlarının ihalelerine, adeta bir illegal consorsium olarak katılırlar. Her ihaleyi alacak olan, aslında bu consorsium tarafından önceden yapılan görüşmelerle belirlenmiş ve sıraya sokulmuştur. Herkes, sırası geldiğinde ihalesini almaktadır. Bu işe, bu birlikteliği yapan işadamlarının yanı sıra, ihaleyi yapan yer de ortaktır. Böylece, ihaleye istenildiği gibi fesat karıştırılmakta, kimse de bundan şikayetçi olmamaktadır. Bu tür ihaleler genellikle, %12-%15 iskonto aralığında kalmaktadır. Yani firmalar, ne tesadüfse, ihale için belirlenen fiyatın %12 ile %15'i oranında bir ucuzluk teklifi ile ihaleyi almaktadırlar. İşte, bu düzende en ufak aksaklık olursa, devreye ihale mafyasının ikna edici özelliği sokulmaktadır. Bu aksaklıklar şöyle olabilir;

• İhaleye, oluşturulan illegal consorsium dışında bir firmanın katılması,

• Illegal consorsium tarafından belirlenen sıraya, üyelerden birinin uymaması,

• (Genellikle yeni atanmış) Kamu görevlilerinin consorsium tarafından belirlenen kurallara uymaması, (örneğin %15 iskontoya itiraz, ihalelerin iptal edilmesi v.s)

2000 yılında, 23 ayrı ihale mafyası grubuna İstanbul'da operasyon yapılmıştır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı iktisadi teşebbüslere yapılan operasyonlar sırasında, Belediye şirketlerinden birisinin açtığı çok yüksek meblağlı ihaleye, illegal consorsium dışı bir şirketin verdiği kapalı zarf içindeki teklifin, illegal consorsiumun başı niteliğindeki şirketin sahibinin masasında bulunması, kamu görevlisi-yolsuzluk örgütü ilişkisine en güzel örneklerden birisidir. Özellikle İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştiraklerinden ihale alanların oluşturduğu birliktelik çok dikkat çekicidir. Çünkü, bu birliktelik, ihaleye katılan firmaların hemen tamamının dolaylı olarak aynı kişilere ait olması birlikteliğidir. Yani, asıl firma (ihaleyi kazanacak) ile ihaleye giren diğer firmalar, gerçekte aynı şahıslara aittir. Bu durumun, ihale edenler tarafından bilinmemesi herhalde olası değildir.

c. Arazi Mafyası

Başta İstanbul olmak üzere hemen tüm büyük kentlerimizde yaşanan en önemli sorun, "insanların başlarını sokacakları bir konutlarının" olmamasıdır. Göç hadisesinin devasa boyutu göz önüne alındığında, göç eden her insana barınacak bir yer bulma fikri de önem kazanmaktadır. Büyükşehirlerin klasik yerleşim alanı zaten yerlilerce doldurulmuş olduğundan, milyonlarca göçmene barınacak bir yer bulmak gibi son derece güç bir işle, ne devlet ne de yerel yönetimler baş

edebilmişlerdir. Bir yandan barınak arıyan insanların sayısının çokluğu, diğer yandan büyükşehirlerin yerleşik halkının daha iyi koşullarda barınma ihtiyaci, milyarlarca dolarlık bir rantın oluşmasını da beraberinde getirmiştir. Böyle bir rant kapısı, şüphesiz, önce mafyanın dikkatini çekmiş ve o ünlü Türk arazi mafyası çok kısa sürede ve çok sayıda örgütlenmiştir. Kimilerine göre gecekondu, kimilerine göre orman mafyası olarak nitelendirilen arazi mafyasının temel amacı, "barınma pazarı"nın büyük payını almaktır. Şimdi, faaliyet alanı olarak arazileri hedef almış bu mafya türünü incelemeye geçebiliriz.

Çek-senet, ihale mafyası gibi, arazi mafyası da ülkemizin en yaygın mafya türlerindendir. Başlangıçta, bu tür mafyanın en çok rağbet ettiği oluşum, hazine arazilerinin üzerine gecekondu yapılması tekelini ellerinde tutmalandır. Özellikle 1950'li yıllardan sonra Anadolu'nun küçük illerinden büyükşehirlere göç eden insanlar, barınma ihtiyaçlarını, çoğunluğu hazine arazisi üzerinde ev yaparak temin etmeye başlamışlardır. Bugün de, bu faaliyet yoğun biçimde devam etmektedir. İşte, bu şekilde göç veren yerlerin büyükşehire gelen öncüleri, hemşericilik temelli arazi mafyasını da örgütlediler. Kürt İdris, Dündar Kılıç, bu tip mafyatik örgütlenmelerin ilk liderleridir.

Arazi mafyası, üç tür arazi ile ilgili faaliyet göstermektedir;

- Gerçek veya tüzel kişiler adına tapulu araziler,
- Hazine arazileri (belediye ve kamu tüzel kişiliklerine ait araziler dahil),
- Orman vasfını yitirmiş veya yitirdiği iddia edilen araziler.

Gerçek veya tüzel kişiler adına tapulu arazilere yönelik olarak mafyanın faaliyette bulunması ilk bakışta anlamsız gelebilir. Ancak, arazi mafyasının en geniş hareket alanı bu tür araziler üzerinedir.

Tapulu olmalarına rağmen, sahipleri yurt dışına kaçmış, ölmüş veya mirasçılarınca takip edilemeyen, yani, sahipsiz kalmış veya mirasçısı kalmayıp da çok yaşlanmış şahısların arazileri ve gayrimenkulleri, mafya tarafından zorla işgal edilmekte ve hukuki destek alınarak kendilerinin veya adamlarının üzerine geçirilmekte ve satılmaktadır. Bu tür işlerin genellikle gayrimüslimlerin arazi ve diğer gayrimenkulleri üzerinde yapıldığı iddia edilmektedir. Özellikle yaşlı maliklerin mülkleri ellerinden mafyatik yöntemlele alınmaktadır.

Hazine veya belediye veya kamu tüzel kişiliklerine ait arazilerin ele geçirilip satılması, daha çok yolsuzluk örgütlerince yasal boşluklardan yararlanılarak veya **"yasalara karşı hile"** uygulanarak yapılmaktadır. Mafyatik örgütler, bu alanda, çoğunlukla yolsuzluk örgütlerinin işini kolaylaştırma fonksi-
 yonu görmektedirler. Yukarıda belirtilen arazilerden, en çok hazine arazileri talana hedef olmaktadır. Bunun en önde gelen sebebi, Türkiye' de hala **kadastro** çalışmalarının tamamlanmamış olması, ikinci sebebi de, hazine arazilerinin sağlıklı bir envanterinin yapılmamış olmasıdır. Üçüncü sebep ilk ikisinden daha vahimdir. Bu da, popülist politikalarla, siyasiler tarafından, hazine arazilerinin oya tahvili anlamına gelen, doğrudan yada dolaylı çıkartılan **imar affı** yasalarıdır. ÇULCU, "mevcut İstanbul kentinin yayılma alanının büyük bir yüzdesinin kadastrosu yok, kısacası arazilerin büyük bölümünün sahibi belli değil... topraklar ölçülüp biçilip, kayda, tapuya geçirilmemiş" demektedir.[109]

Gerçekten de, teknoloji bu kadar gelişmişken, kadastro çalışmalarının daha bitirilememiş olması, devlet-mafioso-yolsuzluk örgütleri ilişkisinin açık kanıtıdır. Bunun gibi, hazinenin,

109) ÇULCU Murat. Mafia Üzerine Notlar.s.198.

kendi malını bilmemesi veya bildiği halde koruyup gözetmemesi, üstüne üstlük arazileri işgal eden işgalcileri def edeceğine, işgaliye adı altında, hukuki durumu bir tek bizim ülkemize has bir para alması, hayret ve ibret verici değil midir?

Diğer yandan, hemen her yerel ve genel seçimden önce yapılan seçim vaadi gereği, seçimlerden hemen sonra çıkartılan **imar affı yasaları,** kamunun (yani üzerinde herkesin hakkı olan) mallarının yağmalanmasını sağlamaktadır. Adeta, gasp, yağma ve talan yasal hale getirilmektir.

Yukarıda açıklanan sebepler öncelikle gecekondu mafyasının doğumunda etkili sebeplerdir. Genellikle hazine arazileri üzerinde gecekondular yapılmakta ve çıkacak af yasası beklenmektedir. Bu durumdan yararlanan mafyatik örgütler, bir taşla birçok kuş vurmaktadırlar. Bunları şöyle sıralayabiliriz;

• Anadolu'dan büyükşehirlere göç eden ilk mafyatik liderler, şehirlerde gecekondulaşmaya uygun hazine arazilerini (şahıs arazileri, belediye ve tüzel kişilere ait arazilerde de görülmektedir) belirlemişler ve kendi hemşerilerini bu alanlara yerleştirmişlerdir. Bu alanlara, onların onay vermediği hiç kimse gecekondu yapamamıştır. Bunun içinde tabii ki mafyatik yöntemler kullanılmıştır.

• Hemşerilerine gecekondu mahalleleri kuran mafya capoları, hem prestij, hem de örgütlenmelerine ücretsiz elemanlar kazanmış ve kendilerinin de ummadığı kadar güç elde etmişlerdir.

• Hemşerileri için kurdukları ve örgütlenmelerini sağladıkları mahalleler vasıtasıyla, buralara komşu olan civar alanlarda oluşturulan gecekondu mahallelerini kontrolleri altına sokmuş ve yapılan her inşaattan haraç almışlardır. Açık açık

devlet arazilerini parselleyip satmışlardır.

Gecekondu mafyası, 1950'li yıllardan itibaren, başta İstanbul olmak üzere Büyükşehirlerde oluşmuş ve daha sonra girişimci mafyaya dönüşmüştür. Bizdeki "arazi mafyası"nı bir yönüyle Sicilya'da ki toprak mülkiyetine dayalı klasik mafyaya benzetmek olanaklıdır. Ama, bizce her şeyden önemlisi, modern Türk mafyasının iki temel tipinin, bu tür mafyadan türemiş olmasıdır. Bunlar, hemşericilik ve aile tipi mafyadır. Gecekondu mafyası, Cumhuriyet döneminden sonra Türk mafyasının ilk görünüş şekillerinden birisidir ve diğer mafya türlerinin çoğunluğu bu alanlarda oluşan "mafyatik topluluk" yapısından doğmuştur, denilebilir.

Arazi mafyasının bir türevi olan gecekondu mafyasının ortaya çıkmasının temel nedeni de devletin desteğidir.

Gecekondu mafyası, tipik mafyatik örgütlerce oluşturulan bir arazi mafyası türüdür. Hazine arazilerinin hileli yöntemlerle ele geçirilip, değerlendirilmesi işini ise yolsuzluk örgütleri yapmaktadır. Mafya, arazilerin yasal kılıfa uydurulmasında yolsuzluk örgütlerine yardım etmekte ve bunun karşılığında payını almaktadır.

Mafyanın bu tür yolsuzluk faaliyetlerine katkısını şöyle örnekleyebiliriz;

• Kadastro geçtikten sonra yapılan askıya itiraz süresi içerisinde, daha önceden anlaşılan (burada iknayı mafya yapar) zilyedin, zilyetliğine itiraz ederek; yeri, kendi adamlarının üstüne yaptıran yolsuzluk örgütleri, bu işlemden büyük miktarda rant elde etmektedirler. Özellikle Beykoz'da böyle çok değerli ve geniş arazilere sahip olunmuştur.

• Köylerde, köy senedi ile yapılan satışlarda muhtarların mafya ile birlikte hareket ettiklerine çok sık rastlanmaktadır.

• Bir başka örnek de, Osmanlı tapusuna sahip vatandaşların arazilerinin yolsuzluk örgütlerince alınmasıdır. Osmanlı döneminde orman arazilerine de şahsi tapu verildiğinden, kadastro çalışmalarında bu araziler hazineye geçirilmiştir. Ancak, bu arazilerin orman vasfını kaybetmesini sağlayan mafya, yolsuzluk örgütlerinin bu yerleri eski sahibi adına tapulandırıp satın almasını sağlamaktadır. Gerek mal sahibinin iknasında, gerekse arazinin orman vasfından çıkartılmasında (ormanların yakılması, komisyonun iknası v.s.) mafya devreye girmektedir,

• Kooperatif birliklerine hazine arazisi tahsisi ile ilgili yasal düzenleme, mafya tarafından, birçok yapay birliğin oluşturulmasına ve bunlara tahsis edilen arazinin fahiş fiyatlarla gerçek ya da tüzel kişilere satılmasına neden olmaktadır. Bu tip organizasyonlar, bizzat organize suç örgütlerince yapıldığı gibi, yolsuzluk örgütlerince mafya desteğiyle de yapılabilmektedir. Boğazköy, Beylikdüzü, Antalya'nın bazı bölgelerindeki kooperatifleşmelerin bir çoğunda, bu yöntem kullanılmıştır.

Orman arazilerinin, yasada sayılı koşullar yerine geldiğinde,[110] orman vasfını kaybetmeleri halinde, orman köylüsüne satışı olanaklıdır. Bu yasadan faydalanan yolsuzluk örgütleri, öncelikle orman arazisinin orman vasfını kaybetmesini mafya vasıtasıyla sağlamakta, (yakarak, keserek ya da komisyona baskı yaparak) daha sonra, orman vasfını kaybeden araziyi, yasal zilyedini bildik mafyatik yöntemlerle ikna ederek ele geçirmekte ve çok yüksek fiyatlarla satmaktadırlar. İstanbul Boğazı'nın iki

110) 31.08.1986 tarih ve 6831 sayılı orman yasasının değişik 2-b maddesi.

yanına bakıldığında bu alanlar gözle ayırt edilebilmektedir.

Arazi mafyasının faaliyet gösterdiği alanları, emlakçıların çok yoğun bulundukları yerlerde aramak gereklidir. Bu tür arazileri bulup örgütlere pazarlayanlar, genellikle emlakçılardır.

Bir başka yöntem de, ihtilaflı arazilerin ele geçirilmesidir. İhtilaflı olduğu belirlenen arazilerin sahipleri, mafios metodlarla ikna edilip, anlaşmazlık taraflardan birinin lehine yasal olarak çözümlenmekte, mafya da bundan payını almaktadır.

2000 yılı içerisinde İstanbul'da iki büyük arazi mafyası örgütüne karşı operasyon düzenlenmiştir.

Yöntemi ne olursa olsun arazi mafyası, devletin kadastro ve af duyarsızlığı nedeniyle daha uzun süreler ülke gündemindeki yerini muhafaza edeceğe benzemektedir.

d. Cezaevi Mafyası

Suç işlediği savıyla tutuklanan ya da mahkumiyet alan insanların ıslahı amacıyla kurulan cezaevlerinin, ülkemizde adeta suçlu akademilerine dönüştüğünü söylemek yanlış olmaz. Gerçekten de, ıslah amaçlı bu kuruluşlar, adeta profesyonel suçlu yetiştiren gayriresmi okullar gibi olmuşlardır. Bir yandan terör, diğer yandan organize suç örgütleri, cezaevlerini adeta parsellemiş ve hakimiyetleri altına almışlardır. Terör, kapsamımız dışında olduğundan, bu bölümde cezaevi mafyasını incelemeye çalışacağız.

"Mafya babalarının varlığıyla cezaevlerinde suç oranı düşüyor. Öyle bir otorite boşluğu var ki, o boşluğu mafya babaları dolduruyor. Cezaevinde hiç kimse infaz koruma memurunun ya da idarenin korkusuyla kendisini suç işlemekten alıkoymuyor, içerideki koğuştaki otoriteden korkuyor. Bu otorite çete reisi, mafya babası dediğimiz şahıs.

Maalesef, cezaevindeki mafya babaları olmasa bugünkü şartlarda içeride kan gövdeyi götürür, bu insanlar içeride düzeni, otoriteyi sağlıyor, orada ekonomik dengeyi sağlayan da bunlar. Olandan alıp olmayana verilmesini temin edenlerde bunlar... Biz o dünyanın dengelerini değiştiremiyoruz... Ve ne yazık ki cezaevlerini durultan da onların doğrulan"[111]

Bu sözler Bayrampaşa Cezaevi Eski Savcısı Avukat Necati Özdemir'e ait. Cezaevi mafyasını, eski bir cezaevi savcısı işte böyle anlatıyor. Realite bu, ama bu realite teslimiyetçiliğinde ta kendisidir.

Cezaevi mafyası, mafyanın cezaevini ele geçirmesidir, şeklinde tanımlanabilir. Cezaevi mafyayı ıslah etmemekte, mafya cezaevini kendi örgütsel hücrelerinden biri olarak kullanmaktadır. Türk mafyasının tipolojisini incelerken, cezaevi arkadaşlığının, bazı mafyatik örgütlerin yapılanmasındaki temel hücre olduğunu belirtmiştik. Cezaevleri, hem yeni organize suç örgütleri oluşturmakta hem de var olanların, başta eleman ihtiyacı olmak üzere, birçok taleplerini karşılamaktadır. Türk mafyası, cezaevlerinde hakimiyet kurmakta, çeşitli motiflerle ele geçirdiği cezaevi yönetimi, cezaevlerinin yakın ve uzak dış güvenliğini sağlayan devlet görevlilerini istediği gibi kullanmaktadır. Mafyanın, çifte ahlak ve çifte hukuk anlayışının uygulandığı en güzel örneklerden biri cezaevi mafyasıdır. Cezaevlerinde, bir devletin koyduğu kurallar ve hukuk, birde mafyanın kuralları ve hukuk sistemi vardır. Devletin mafyalaşmasmm en somut örneği buralarda görüldüğüne göre, herhalde uygulanan sistem mafyaya ait olandır.

Cezaevi mafyası; bir cezaevine, cezaevi dışında faaliyette

111) AYDIN, Birol, Kravatlı, Mafya, Selis Yayınevi İstanbul, 2003 s. 184-185.

bulunan bir mafyatik örgütün hakim olmasıdır. Bu hakimiyet, bazen cezaevlerinin tümüyle (adi tutuklar ve hükümlülerin kaldığı) bazen de bir kısmıyla ilgilidir. Büyük cezaevleri bazen iki veya üç mafyatik örgüt tarafından paylaşılmaktadır. Hakimiyet kurulan cezaevinde mafyatik yapılanmayı genellikle dışarıda olan caponun içerdeki adamlarından yetki verdiği sağlamaktadır. Capo, kendisi cezaevine girerse doğal olarak yapının lideri odur.

Cezaevi mafyası, öncellikle kamu görevlilerini elde etmektedir. Dış güvenlikle, uzak dış güvenlik görevlileri, rüşvet, hemşericilik, partito ilişkileri vasıtasıyla elde edilir. Dış güvenlik, cezaevi güvenliğini sağlayan birimlerdir. Uzak dış güvenlik de mafyatik örgütün o ilde faaliyetlerini görmezden gelen veya bilakis yardım eden mücadele birimleridir.

Cezaevi yönetimi ve iç güvenlik, yani infaz koruma görevlilerine, yukarıdaki motiflerin yanı sıra, tehdit ve şiddet de uygulanmaktadır. Bu nedenle birçok cezaevi müdürü, müdür yardımcısı, infaz koruma memuru, cezaevi içinde ya da dışında öldürülmüş veya silahlı saldırıya uğramıştır. Partito ilişkileri ile kendilerine direnen cezaevi yönetimini değiştirmeleri, hatta nakledildikleri cezaevlerine tayin ettirmeleri de mümkündür.

Cezaevlerinde hakimiyet kurma veya hakimiyet alanları ya da konularında anlaşamama nedeniyle, mafyatik örgütler arasında zaman zaman birçok kişinin öldüğü silahlı çatışmalar çıkabilmektedir.[112]

Cezaevlerindeki mafyatik örgütlenme, hem çok yüksek gelir elde etmekte, hem de birçok profesyonel eleman kazan-

112) 21 Eylül 1999 Tarihinde, Bayrampaşa Cezaevinde çıkan silahlı çatışmada yedi tutuklu ölmüş, üç tutuklu ağır yaralanmıştır.

maktadır. Türk mafya capolarından bazıları, cezaevlerine kamyonlarla yardım malzemeleri, yiyecek ve giyecek göndermektedir. Buradaki temel amaç, capoluklarını hissettirmek, örgütlerine eleman kazandırmak ve suçlular üzerinde hakimiyet kurmaktır.

Cezaevi mafyasının, bir ıslah kurumunu nasıl yüksek rant kapısı haline getirdiğini şöyle açıklayabiliriz;

• Cezaevine yeni gelenleri koruma ve hakimiyetleri altına alırlar. Çeşitli nedenlerle ceza veya tutukevlerine giren varlıklı şahıslar, daha karantinada mafya tarafından kontrole alınarak hâkimiyetleri altındaki alanlara getirtilirler. Buralarda, koruma için ayrı ücretlendirmeye tabi tutulurlar. Bu nedenle, buralara düşenlerin yakınları, cezaevinde hakim olan örgütün dışarıdaki elemanlarıyla görüşerek, bu korumanın yapılmasını temin ederler.

• Cezaevi içerisindeki koğuşlara temsilcilerini tayin ederler. Bunlar vasıtasıyla, telefon görüşmeleri, cep telefonu sokulması ve kullanımı, uyuşturucu dağıtımı, dışardan yiyecek, içecek, giyecek getirilmesi, sigara satışı, uzun veya kısa namlulu silah ve mermi satışı, koğuşlara lüks eşya getirilmesi işlerini düzenlerler. Yukarıda sayılanlar ve daha fazlası, yani tüm ihtiyaçlar, belirlenmiş bir fiyat listesi üzerinden karşılanır. Tüm bu maddelerin teminine, infaz koruma memurları ya yardım ederler ya da göz yumarlar. Cezaevinde, bir koğuştan diğerine nakil dahi mafyanın onayıyla olur. Yine, başka cezaevlerine nakil de böyledir.

• Cezaevi içi cezalandırma, mafyanın koyduğu kurallara tabidir. Tüm tutuklu ya da hükümlüler mafyanın emri altındadır. Çay satışına kadar, her hizmetten çok yüksek fiyatlarla yararlandırılırlar.

• Cezaevine düşen kendisi veya ailesi varlıklı insanlardan, koruma parasının yanı sıra dışarıdaki elemanlar vasıtasıyla haraç alınır. Haraç alınacak (koparılacak) varlıklı insanlar hakkında, cezaevindeki yakınlarından istihbarat alınır.[113]

• Cezaevi dışından alınan siparişlerle, içeride, dövülmesi, yaralanması veya öldürülmesi gerekenlere ait infaz işlemleri çok yüksek para karşılığında yapılır.

• Parası olmayan mahkum ya da tutuklulara mafya caposu, elde edilen gelirin bir kısmıyla bakar. Bu da mafyanın şanındandır. Birol AYDIN'ın cezaevi mafyasının geliri ile ilgili olarak yaptığı bazı tespitler konumuz açısından önemlidir;[114]

"Telefon görüşmesinin dakikasına on milyon lira ödeniyor. İçeriye cep telefonu sokmanın maliyeti beşyüz milyon lira. Daha ucuz olan telsiz telefon ahizesinin bedeli birbuçuk milyon."

"Silah taşımanın faturası 10.000 mark, odaya TV ya da buz dolabı sokmak 20.000 $".

"Cezaevinde adam vurmanın ya da cinayet üstlenmenin tarifesi 4.000 Mark ile 80.000 Mark arasında değişiyor."

"Cezaevinde (Bayrampaşa) yıllık 50 trilyon rant dönüyor. Bunun içinde, uyuşturucu, adam vurma var. Bir adam vurmanın bazen 5 milyon dolara çıktığı oluyor."

Ceza ve tutukevlerinde mafyanın hakimiyet kurmasını "F" tipi gibi cezaevi çeşitleri ile önlemek olanaklı değildir. Mafya, cezaevine, oradaki görevlileri, dışarıdaki adamları sayesinde elde ederek hakimiyet kurmaktadır. Örneğin, Nuriş kardeşler Uşak Cezaevi isyanından iki ay önce Uşak iline adamlarını getirmiş ve bu ilde geçici bir üs kurmuştur.

113) Koparmak kelimesi mafyatik örgüt mensuplannca, hedef şahıstan haraç para alma anlamında kullanılır.

114) AYDIN, Birol. age.s.167-171-192.

Cezaevinde bulunan bir caponun dışarıdaki örgütünü yönetmesi çok daha kolay ve güvenli olmaktadır. Haberleşme araçları, ziyaretçileri ve genellikle avukatları vasıtasıyla dışarıdaki örgütleriyle rahatlıkla irtibat kurup, onları yönlendirebilmektedir. Bu durumda, dış bağlantıyı kanıtlamak, örgütün eylemlerini capoya bağlayıcı delilleri bulmak, oldukça zor, hatta imkansız hale gelmektedir. Ayrıca, cezaevlerindeki kişisel güvenlikleri dışardan çok daha iyidir. Polis veya jandarma baskısı da olmadığından, içeride çok rahat planlamalar yapabilmekte ve serbest hareket edebilmektedirler.

Ceza ve tutukevleri bugün de mafyatik örgütlerin kaleleridir. Cezaevi arkadaşlığına dayanan mafyatik örgütlenmeler, çözülmesi son derece zor, profesyonel örgütlenmeleridir.

e. Otopark Mafyası

Büyükşehirlerde ve özellikle İstanbul'da, plansız şehirleşme, imarsız yapılan gecekondu alanlarının çokluğu, bunların yanı sıra araç ve insan sayısının fazla oluşu, buna karşılık otopark alanlarının çok yetersiz kalması, özetle, bu konuya talebin fazla, arzın az oluşu, otopark sorununu da kendiliğinden ortaya çıkarmaktadır.

Bu alanda, gerek rantın çok yüksek olması, gerekse yasal boşluklar, organize suç örgütlerinin ilgisini hemen çekmiş ve otopark mafyası, Büyükşehirlerin vazgeçilmez mafya türü olarak ortaya çıkmıştır.

Otoparkçılık (çoğunlukla) sermaye istemeyen, riski olmayan, çok fazla kolay ve nakit para kazandıran bir iştir. Bu nedenle, amacı "kolay kazanç" olan organize suç örgütlerinin önemli faaliyet alanlarından biridir.

Otopark mafyası, bu işi iki amaç için yapmaktadır. Birin-

cisi, yüksek rant elde etme, ikincisi, kara para aklama. Gerçekten de, yüksek nakit girdileriyle otoparklar, hem para kazanma hem de aklama yerleridir, denilebilir. Diğer yandan izinsiz otopark açmak veya faaliyette bulunmak kabahat türünden suç olduğundan, cezası çok hafiftir. Bu durum, mafyanın bu alana rağbet etmesinde etkendir.

Otopark işletenler aşağıdaki gibi sınıflandırılabilir;

- Trafik vakıflarınca işletilen otoparklar,
- Belediyelerce işletilen otoparklar,
- Yediemin otoparkları,
- Şahıslara ait otoparklar,
- Kamu kurum ve kuruluşlarına ait otoparklar,
- Otopark olmadığı halde, otopark olarak kullanılan ve değnekçiler tarafından işletilen alanlar.

• Trafik vakfınca işletilen otoparklarla ilgili olarak mafya açısından bir sorun bulunmamaktadır. Başka bir deyişle mafya bu alanlara hiç karışmamaktadır. Ancak, vakıf bazen mafyanın elindeki otoparkları almaya kalkışmaktadır. İşte bu noktada sorun yaşanmakta ve mafya yasal yollardan vakfı yenmektedir.

• Belediyelere ait otoparklar ya doğrudan belediye tarafından işletilmekte ya da işletilmeleri ihale yoluyla özel şahıslara bırakılmaktadır. Otopark ihalelerine mafyanın müdehalesini görmek olağandır. Mafya örgütleri, otoparkları bizzat işletmek için ihaleye girmekte ve almaktadırlar. Otopark mafyasının en geniş işletme alanı, bu tür otoparklardır.

• Yediemin otoparkları, genellikle şahıslar tarafından işletilmektedir. İstanbul'da trafik vakfı tarafından işletilenler de vardır. Yediemin otoparkları, çeşitli nedenlere çekilen veya geçici zapt veya müsadere olan araçların ücret mukabili sak-

landığı otoparklardır. Yediemin otoparkları, mafyanın en çok sahip olmak istediği türdür. Bu sayede emniyet ve adliye bağlantılarını da kurmaktadırlar.

• Şahıslara ait otoparklar. İstanbul'da kapalı ve çok katlı otoparklar genellikle şahıslara aittir. Yine, şehir içinde boş arazisi olup da bu işi yapan veya kiralayan şahıslar vardır. Mafya, bu tür otoparklara kendisi sahip olup işletebildiği gibi, bazen koruması altına almakta ya da buralardan doğrudan haraç toplamaktadır.

• Kamu kurum veya kuruluşlarına veya kitlere ait olup da ihale yoluyla işletilmesi özel sektöre devredilen otoparklar. Özellikle, hastane ve okul bahçelerinin otopark olarak kullanılması konumuz açısından çok önemlidir. İstanbul'da, hastane otoparkları genellikle özel sektöre ihale edilmektedir. Bu da ihalelere mafyanın girmesini ve doğal olarak bu tür otoparkları işletmesini sağlamaktadır. 1999 yılında Kartal Devlet Hastanesi otopark alanının işletilmesiyle ilgili ihale nedeniyle mafyanın çatışması sonucunda, bir şahsın öldürülmesi buna örnektir.

Okul bahçelerinin yaz aylarında otopark olarak kullanılmasını Milli Eğitim Vakfı şubeleri organize etmektedir. Uygulamada, Milli Eğitim ve okul müdürleri okul bahçelerini kiraya vermektedirler. Rantı yüksek yerlerdeki otoparkları kiralayan ve işleten de büyük çoğunlukla mafyatik örgütlerdir. 2001 yılında, bahçesi "Reina" adlı işletme tarafından kullanılan tarihi bir okulun tamamen yanması, oldukça dikkat çekicidir.

• Halk tarafından en çok yakınılan ve "otopark mafyası" olarak adlandırılan, ancak gerçekte "mafya" ile alakası olmayan ve bu nedenle organize suç örgütlenmesi kapsamında işlem yapılmayan en yaygın otopark işletmeciliği, "değnekçi"

diye adlandırılan bazı şahısların yaptığı işletmeciliktir. Sokak aralarında, cadde kenarlarında veya kaldırımlarda türeyen değnekçiler, herhangi bir sebeple, kısa süre için aracını buralara park eden sürücülerden, "otopark parası" adı altında ücret istemektedirler. Bu isteğe direnen yurttaşlar, dövülmekte, yaralanmakta ya da araçlarına zarar verilmektedir. Genellikle münferit olan ve semtin sabıkalı ya da ayyaşlarınca yapılan bu tarz işler, mafya örgütlenmesi dışındandır. Ancak, cezalarının yetersizliği, bu tip şahıslarla mücadeleyi olanaksız hale getirmekte, yurttaşlar da bu oluşumlardan çok fazla yakınmaktadırlar.

Otopark mafyası, yalnızca otopark işletmesiyle uğraşmamaktadır. Bir çoğu, otopark yanında oto yıkama istasyonu açmaktadır. Bu işte de yüksek ve kolay kar vardır.

Otopark mafyası, otopark ve yıkama alanlarını sadece para kazanma ve kara para aklama da kullanmaz. Buralar, aynı zamanda, bir nevi örgütün yerel şubesi gibidir. Bu işyerlerinde, silah ve mühimmat saklarlar. Buluşma ve konuşma, illegal alışveriş (silah, belge değişimi) işlerini görürler. Firari mensuplarını buralarda barındırırlar. Uyuşturucu ve silah mühimmat satışı için bu yerleri merkez olarak kullanırlar. Yine, silahlı elemanlarının toplanma alanları da otoparklardır. Ayrıca, bulundukları bölgede, adeta mafyanın temsilciliği gibi olduklarından, başvurular için temas noktası, yapılacak istihbaratlar için maske, silahlı saldırılar için operasyon merkezi gibi kullanılırlar. Bazı otoparklar, mafya tarafından sorgu merkezi gibi de kullanılmaktadır. Yine, çalıntı veya eylemde kullandıkları ya da kullanacakları araçları buralarda saklarlar. Özetle, otopark işletmeciliği, mafya örgütleri için son derece karlı ve yasadışı işlerini görmek açısından elveriş-

li bir iştir Bu nedenle, birçok mafyatik örgüt bu işi yapmakta, zaman zaman otopark ihalesi alma veya işletme açısından aralarında büyük silahlı çatışmalara varan anlaşmazlıklar yaşanmaktadır.

f. Servis Mafyası

Büyükşehirlerdeki öğrenci yoğunluğu, okulların ikamet edilen yerlerden uzak olması, okul servisçiliğini gözde bir meslek haline getirmiştir. Bu alanda hizmet alan kitlenin fazlalığı, elde edilen rantın yüksek olmasına da sebep olmaktadır. Ayrıca, gerek özel gerekse kamu sektöründeki personel taşımacılığı da çoğunlukla servis işiyle uğraşan taşımacılık şirketlerince yapılmaktadır. Böylece, ortaya çok geniş bir pazar ve yüksek kazanç çıkmaktadır. Bu durum, mafyatik örgütlerin servis taşımacılığı sektörüne de el atmasına neden olmuştur. Mafyatik örgütler, öğrenci ve personel taşımacılığı ihalelerine girmekte, bu ihaleleri ihale mafyasının hareket tarzı ve yöntemlerini kullanarak kazanmakta ve servis işlerini ya bizzat yapmakta ya da haraç karşılığı başkalarına vermektedirler. Öğrenci veya personel sayısının fazla olduğu yerlerde, bu tür mafyanın doğrudan etkisini görmek olanaklıdır. Mafya, bu ihalelere başkasının yerine de girebilmektedir.

Servis mafyası, özellikle öğrenci taşımacılığı ihalelerini, okul aile birliği üyelerini ve okul müdürlerini ya korkutarak yada ortaklık teklif etmek suretiyle almaktadır. Bu şekilde alınan ihalelerde servis, yetersiz araçlarla, eğitimsiz sürücüler tarafından yapıldığından, binlerce öğrencinin hayatı tehlikeye atılmakta, kendilerini şikayet eden olduğunda da bildik yöntemlerini devreye sokmaktadırlar.

Servis mafyasının, bir diğer kazancı da uyuşturucu satı-

şından gelmektedir. Mafya'ya teslim edilen çocuklar, uyuşturucu satışının en güzel müşterileri haline gelmektedir. İstanbul'da 2000 tarihinde servis mafyasına karşı yapılan bir operasyonda, içlerinde okul müdürü ve görevlilerinin de bulunduğu 8 şahıs yakalanmış bunların 3'ü tutuklamıştır. Şahısların servis taşımacılığı ihalesi nedeniyle, yaralama, kurşunlama, yol kesme ve darp suçlarına karıştıkları tespit edilmiştir.

g. **Hal Mafyası**

İstanbul başta olmak üzere, birçok kentimizde yüksek karlı işlere el atan mafya, hallerde de örgütlenmiştir. İstanbul'da iki önemli hal bulunmaktadır. Bunlar, balıkçılar hali ve yaş sebze ve meyve toptancıları halidir.

İstanbul ve dolayısıyla Türkiye'de, balığın fiyatı Kumkapı balıkçılar halinde belirlenmektedir. Yine, yurtiçi ve yurtdışı alım satım yapan büyük işadamları bu halde bulunmaktadır. Balıkçılar halinde esnaflık yaparak işlerini büyüten, balık üretme çiftlikleri kuran ve bu suretle Türkiye balık pazarının büyük çoğunluğunu elinde bulunduran büyük esnafın elindeki bu olanakları ele geçirmek isteyen mafya, hal merkezli örgütlenmiş ve burarın kontrolünü ele geçirmiştir. Esnaftan haraç alan, zoraki koruma yapan mafya, zaman zaman balık fiyatlarının belirlenmesinde de etkili olmuştur. Bazı büyük esnaf, çeşitli yöntemlerle yıldırılarak işletmelerine el konulmuştur. Mafya, avlanma yasağı dönemlerinde kaçak balık avını da organize etmektedir. İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü 2000 yılında balıkhaneye yaptığı operasyonlarda çok sayıda silah ve mühimmatın yanı sıra 21 zanlıyı yakalamış, bunlardan 5'i tutuklanmıştır.

Balıkçılar hali mafyası, haldeki hamallardan, nakliye işine

kadar birçok işi organize etmektedir. Partito ilişkileri açısından son derece güçlü bir yapıya sahip bu tür mafya, çeşitli illerimizde hala faaliyet göstermektedir.

Yaş sebze ve meyve toptancıları halinde, belirli illerden gelen toptancı ağalarının liderliğinde örgütlenen mafya, rantı çok yüksek bu alanı tamamen kontrol altında tutmaktadır. Tüm hal, iki ya da üç ağanın hakimiyeti altındadır. Bu capo(ağa)lar hemşericilik tipi mafyanın en güzel örneğidirler. Hale girip çıkan kamyonların kontrolü ve izni, mal indirip bindiren hamalların seçimi, sebze ve meyve fiyatlarının belirlenmesi, toptancı sayılarının tespiti gibi konular, bu capoların kontrolündedir. Zaman zaman aralarında meydana gelen anlaşmazlıklar, büyük kavga veya silahlı çatışmalara dönüşse de, hamal kavgası denilerek kapatılmaktadır. Bu mafya, Anadolu'dan gelen malın toptan alıcısı olduğundan, Anadolu üreticisi üzerinde hakimdir. Eleman sayısı olarak son derece güçlü bu mafyatik örgütler, bugün yoğun bir biçimde faaliyetlerine devam etmektedirler.

h. **Otogar ve Ambarlar Mafyası**

İstanbul başta olmak üzere büyükşehirler, yolcu taşımacılığı açısından çok yüksek bir taleple karşı karşıyadır. Bu talebi karşılayan yolcu otobüsü firmaları otogarlarda faaliyet göstermektedir. Yalnızca İstanbul otogarında, özellikle otobüslerin giriş-çıkışlarından trilyonlarca gelir elde edilmektedir. Milyonlarca insanın yararlandığı otogarlar, her zaman mafyanın önemli faaliyet alanları olmuşlardır. Otogarda yazıhane açmaktan tutun, büfe işletmeye kadar her iş karlıdır. Mafya otogarda hakimiyeti ele geçirmek için işletmeyi yapan derneği hedef almış (İstanbul'da) ve bu derneği her dönemde kontrol etmiştir. Otogar mafyası, otogara giriş-çıkış, otogar güvenliğinin

sağlanması, firmalara yazıhane tahsisi, otogar içerisinde sair işyeri açma ve işletme ile hamallık faaliyetlerini kontrol altında bulundurmaktadır. Ayrıca, uyuşturucu ve silah-mühimmat başta olmak üzere birçok malın kaçakçılığı otogar merkezli yapılmaktadır. Fuhuş mafyasının önemli faaliyet alanlarından biri de buralardır. Buralarda taksicilik yapmakta mafyanın denetimine tabidir. Otogar mafyası da zaman zaman kendi arasında ciddi silahlı çatışmalara girmekte ve çok sayıda mafioso bu çatışmalar sonucu ölmekte ya da yaralanmaktadır.

İstanbul'da birçok yerde ambarlar bulunmaktadır. Buralar, hemşericilik tipi mafios örgütlerin kontrolündedir. Kamyon giriş-çıkışı, ambarlarda faaliyet izni ve özellikle hamalların seçilmesi işleri mafios örgütlerce organize edilmektedir. Zeytinburnu'ndaki ambarlarda, zaman zaman bu hamal gruplarının silahlı çatışmalarına veya kamyon şoförlerinin büyük çaplı kavgalarına rastlanmaktadır. Adi olay gibi görünen bu eylemler, ambarlar mafyasının hakimiyet kurma çabalarından başka bir şey değildir.

i. Minibüsçüler Mafyası

İstanbul'da bazı mesleklerin icrasında odalar önemli rol oynamaktadır. Bunlardan birisi, binlerce üyesiyle Minibüsçüler Odası'dır. Önceleri, iki yılda bir yapılan daha sonra bakanlık onayıyla üç yıla çıkarılan minibüsçüler oda başkanlığının seçimine, doğrudan ya da dolaylı hile karıştıran mafya, kendisine özgü ikna yöntemlerini de kullanarak seçimleri kazanmaktadır.

Minibüsçüler mafyası, minibüs esnaf odasına üye olanlar üzerinden para kazanmaktadır. Yani, hedef kitleleri minibüs hatlarında taşımacılık yapan minibüsçülerdir. Oda, belli başlı minibüs hatlarının kısaltılması, uzatılması, yeni hat açılma-

sı, kısaltılan hattan diğer hatlara, geliri az olan hatlardan yüksek olan hatlara veya tam tersi kaydırma işlemlerini yapmaya yetkilidir. Tabii, bu işlemlerin karşılığında menfaati olanlar odaya haraç vermekte, zarara uğrayanlar ise mafios yöntemlerle sindirilmektedir. Hatta, bu sindirme işleminde trafik zabıtası da kullanılmaktadır. Şöyle ki; odayla ortak çalışan bazı trafik zabıtası görevlileri, oda uygulamalarına karşı gelen minibüsleri, çeşitli bahanelerle çalıştırtmamaktadırlar (araçlarına ceza yazılması, trafikten men edilmesi).

Yine, minibüs esnafından, yaptıkları her sefer karşılığında haraç alınmaktadır. Haraç toplama işini minibüs duraklarındaki kahyalar gerçekleştirmektedir. Kahyalar, topladıkları parayı oda yetkililerine vermekte, haraç vermeyenlere karşı mafyatik yöntemleri devreye sokmaktadırlar.

Bu mafya, minibüs esnafına devam zorunluluğu bulunan kurslarla sertifika verilmesini de organize etmekte, bu zorunluluğa uyulmadan, para karşılığı sertifikaları satmaktadır. Minibüs hattı plakasının fiyat belirlemesi de mafyanın elindedir. Capo ve yakınları, en elverişli hatlardan çok sayıda plakaya sahiptir. Ayrıca Trafik Vakfı ve şubesiyle kurulan partito ilişkileri sayesinde, eskiden at arabalarına ait olan veya çeşitli nedenlerle kullanılmayan plakalar, minibüslere aitmiş gibi tescil edilerek, yeni minibüs plakaları oluşturulmuş ve satışı yapılmıştır. Minibüs plakaları sınırlı sayıda olduğundan trilyonun üzerinde bir değerle alınıp satılmaktadır. Bir plakanın bu kadar değerli olmasını sağlayan da yine mafyadır.

İstanbul minibüs esnaf odasına yapılan operasyonlarda, 69 şahıs gözetim altına alınmış, çok sayıda usulsüz evrak ve belgeye el konulmuş ve DGM Başsavcılığı tarafından konuyla ilgili dava açılmıştır.

j. Fırıncılar Mafyası

İstanbul'da bir başka mafya türü fırıncılar mafyasıdır. Adını bu şekilde koymamız tüm fırıncıların mafyatik örgütlenme içerisinde yer aldığı anlamına gelmemektedir. Fırıncılar mafyası, İstanbul'un değişik ilçelerinde yer alan fırınların odalarını ele geçirip, ekmek fiyatlarının belirlenmesi ve belirlenen fiyatların altında ekmek satışını önleme fonksiyonu icra eder. Yani, hedef kitleleri fırıncılar ve ekmek satışı yapan bakkal, market v.s. dir.

Fırıncılar odalarını hakimiyetleri altına alan mafya grupları, hangi bölgeye hangi fırınların ekmek satacağını ve ekmeğin satış fiyatını belirler. Bu bölgelerde perakende satış yapan esnaf mafyanın belirlediği yerden ekmek almak ve belirlediği fiyattan satmak zorundadır. Sisteme uymayanlar, mafyatik örgütlerce uydurulmaktadır. Bu alanda, bölge bölge birçok mafyatik örgüt bulunmaktadır. Bunun doğal sonucu da aralarında sık sık çatışmalar yaşanmasıdır.

İstanbul'da 1999, 2000, 2001 ve 2002 yılında Ümraniye başta olmak üzere, bu alanda faaliyet gösteren çok sayıda mafya grubuna etkili operasyonlar yapılmıştır.

k. Pazarcılar Mafyası

İstanbul Umum Pazarcılar Odası etrafında odaklanan pazarcılar mafyası, trilyonlarca lira paraya hükmeden, çok sayıda elemana sahip, partito ilişkileri güçlü bir mafya türüdür. Yaklaşık 20 bin pazarcı esnafının bulunduğu İstanbul'da, her gün binlerce tezgah açılmaktadır. Bu rakamlar, bu alanda faaliyet gösteren mafyanın gücü ve örgütsel yapısının büyüklüğünü gözönüne sermektedir. Pazarcılar Mafyası, umum pazarcılar odası başkanı ve yönetim kurulunda bulunan bazı

üyelerinin liderliğinde, hemşericilik esasına göre yapılanmış bir mafya türüdür.

İstanbul'un çeşitli semtlerinde kurulan pazarlarda tezgah açabilmek için, odaya üye olmak gerekmektedir. Bu üyelikler, aynı zamanda mafyatik örgütün kurallarını kabul etme anlamına gelmektedir. Örgüt, üyelik için gerekli vergi levhalarını dahi istemeden, kendine en yüksek haraç verenleri üye kabul etmektedir. İstanbul'da kurulu pazar yerlerinin kaldırılması veya yeni pazar yerlerinin açılmasını, belediyelerle anlaşmalı olarak belirleyen oda, kapatılan pazar yerlerindeki esnafa yeni yer gösterilmesi ve yeni açılan yerlere üye kabulünde çok yüksek meblağlarda haraç almaktadır. Örgütün asıl geliri açılan tezgahlardan, tezgah başına haraç alınmasındandır. Haraç vermeyenlerse, mafiosiler tarafından ziyaret edilmekte, ya da odanın irtibatlı olduğu belediye zabıtalarınca bildik yöntemlerle sindirilmektedirler. Tezgah başına 500 bin ile 2 milyon T.L arasında günlük haraç alındığı düşünülürse, örgütün maddi gücü de hesaplanabilir. Bu miktar günlük ortalama 50 milyar T.L dir.

İstanbul'da pazarcılar mafyasına karşı yapılan operasyonda, aralarında belediye görevlilerinin de bulunduğu 32 kişi gözaltına alınmış bunlardan 19 şahıs tutuklanmıştır.

I. Liman Mafyası

İstanbul'un en görkemli mafya türlerinde biri liman mafyasıdır. Bu tür mafyatik örgütler limanlardaki taşımacılık işlerinden, sintine toplamaya kadar birçok alana hükmetmektedirler. Özellikle Haydarpaşa, Dilovası ve Ambarlı Kumport Limanlarında gemilerden inen malın taşınması mafya için en cazip işlerdendir. Taşıma işleri, taşımacılık kooperatifleri vası-

tasıyla yapılmaktadır. Mafya, bu alana ya bizzat kendisi kooperatif kurarak girmekte yada buraya giren kooperatifleri hakimiyeti altına almaktadır. Bizzat kendisi taşımacılık kooperatifi kurduğunda, kendi kamyonlarına öncelik tanımakta ve alana çok sayıda taşıma kooperatifinin girmesine izin vermemektedir. Alanı hakimiyeti altına aldığında ise, limana giren her kamyondan haraç almakta, yükleme ve boşaltma işlerinden de gelir elde etmektedir. Bu, mafyatik faaliyetler nedeniyle özellikle Ambarlı Kumport Limanı ve Gebze Dilovası Limanı'nda çok sayıda mafyatik eylem gerçekleşmiş, bu eylemler sonucu birçok insan ölmüş ya da yaralanmıştır.

Bu tür mafyanın bir başka uğraşı alanı da, liman işletmesi olmayan yat bannaklarında bağlı yatların sahiplerinden, sintine toplanması, yatlarının korunması v.s. hizmetler karşılığında astronomik haraçlar alınmasıdır. İstinye, Bebek, Tarabya bannakları bu tür mafyanın faaliyet gösterdiği yerlere örnektir.

m. Uyuşturucu Mafyası

Doktriner ve uygulama açısından en fazla kaynağa ve araştırmaya sahip olduğumuz mafya türü budur. Bu özelliği nedeniyle, hakkında ayrı bir dizi kitap yazılabilecek olan bu mafya türünü konumuz açısından özetle ele almaya çalışacağız.

Uyuşturucu ticareti, terör örgütlerinin olduğu kadar organize suç örgütlerinin de en önemli gelir kaynağıdır. Ancak, daha da önemlisi, bir mafya türü olan uyuşturucu kaçakçılık örgütlerinin bizzat kendilerinin, diğer bazı mafya türlerinin gelir kaynağı olmalarıdır. Konuyu daha sonra açıklamaya çalışacağız. Öncelikle uyuşturucu madde kaçakçılığıyla ilgili genel bilgilere bir göz atıp, bundan sonra işin mafya boyutuna bakmakta yarar vardır.

İnsanlık tarihinin başlangıcından itibaren uyuşturucu maddelerin keyif verici, ağrı giderici, hastalıkları iyileştirici olarak kullanıldığı bilinmektedir. İlkel toplumlarda, kabile ayinlerinde ve erkekliğe geçiş törenlerinde değiştirilmiş bilinç durumları denilen, gündelik bilinç düzeylerinden daha farklı olanlara ulaşabilmek için kullanılan, açlık, susuzluk, uyku yoksunluğu, sosyal ve duygusal yalıtım, ağrılı uyaranlar, dans, meditasyon, dua, işitsel uyaranlar, hipnotik telkinler gibi yöntemlere ek olarak, halusinojen bitkiler, afyon türevleri, koka yaprakları, esrar gibi psikoaktif maddeler büyük rol oynamaktaydı.[115]

Uyuşturucu maddeler, tarihsel süreç içerisinde tıbbi amaçlarla kullanılmış, keyif verici özelliği olması nedeniyle sonraları bu amaçla tüketilmeye başlanmıştır. Bu türden bir tüketimi besleyecek arz da beraberinde şekillenmiş, tıpkı ekonomik yapıdaki gibi bir arz ve talep ilişkisi oluşmuştur.

Uyuşturucu maddelerin bu yönü, özellikle yüzyılımızın ikinci yarısından itibaren menfaat çevreleri için rant, terörizm için finans kaynağı, uluslararası ilişkilerde ideolojik ve politik açıdan ve hedef ülke toplumuna yönelik sosyo-psikolojik dejenerasyon ile zihni ve ahlaki çökertme olgularını ön plana çıkartmıştır.

Anadolu'da afyon M.Ö 3000 yıllarından beri yetiştirilmektedir. M.Ö 4000 yıllarında Sümerler tarafından Aşağı Mezopotamya'da yetiştirilen haşhaş ve kenevir tedavi amaçlı olarak kullanılmaktaydı.[116]

Tarihte uyuşturucu ile ilgili ilk düzenlemeyi Fatih Sultan Mehmet, yasaklamayı IV. Murat yapmıştır.

---

115) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2000, s.1.
116) Ibid.s.4.

1938-1971 yılları arasında ülkemiz, dünya yasal afyon pazarının %50-55'ine sahip olmuştur. 1971 yılında afyon üretimi kısmen yasaklanmış, 1974'te bu yasak kaldırılmıştır. Günümüzde haşhaş, Toprak Mahsûlleri Ofisi tarafından Bolvadin'de kurulu Alkaloid Fabrikası'nda işlenmekte, fabrika üretiminin %90-95'i ihraç edilmektedir. Uyuşturucu madde ile mücadelenin etki ve başarısı, önce dünyada arz ve talebin yoğunlaştığı bölgelerle, bu bölgeler arasında oluşan güzergahların, bunların oluşumunda rol oynayan etkenlerin ve kullanılan yöntemlerin analizini gerektirir. Diğer bir ifadeyle, uyuşturucu madde ile mücadelede, onun, üretim, tüketim ve yasadışı ticareti ile yöntemleri üzerinde odaklanmadıkça, gerçekçi bir sentez yapılamamış ve mücadelenin çerçevesi belirlenememiş olacaktır. Bunun için, önce uyuşturucu güzergahlarının incelenmesi gerekmektedir. Genel olarak uyuşturucu madde trafiği incelendiğinde belli başlı güzergahlar şöyle sıralanabilir;[117]

- Güneydoğu Asya ülkelerinden Hong-Kong üzerinden deniz ve hava yoluyla Kuzey Amerika ülkelerine,
- Hindistan ve Güneybatı Asya ülkelerinden Malezya, Singapur ve Avusturalya'ya,
- Güneybatı ve Güneydoğu Asya ülkelerinden Hazar Denizi ve Karadeniz'in kuzeyinden Batı Avrupa ve İskandinav ülkelerine,
- Güneybatı ve Güneydoğu Asya ülkelerinden Kuzey Amerika ülkelerine,
- Lübnan, Kıbrıs Rum Kesimi, İtalya ve İspanya üzerinden ABD'ye,

117) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2000, s.14.

• Lübnan, Kıbrıs Rum Kesimi, Türkiye üzerinden Batı Avrupa ve Kuzey Amerika ülkelerine,

• Güneybatı Asya ülkelerinden Türkmenistan, Azerbaycan, Gürcistan üzerinden Batı Avrupa, İskandinav ve Kuzey Amerika ülkelerine,

• Güneybatı Asya ülkelerinden deniz yoluyla, Hint Okyanusu, Kızıldeniz ve Akdeniz üzerinden Batı Avrupa ülkelerine,

• Güneybatı Asya ülkelerinden Kazakistan üzerinden Karadeniz'in kuzeyinden Batı Avrupa ülkelerine,

• Meksika'dan Kuzey Amerika ülkelerine,

Ülkemizi doğrudan etkileyen Avrasya uyuşturucu trafiğine gelince;

Balkan Rotası; Balkan Rotası, Güneybatı Asya'da üretilen afyon türevi uyuşturucular için, özellikle eroin için kullanılan bir tabirdir. Bu rota, Güneybatı Asya haşhaş ekim bölgelerinden başlayarak, İran ve Türkiye topraklarını geçip Balkan Yarımadası üzerinde iki kola ayrılmakta, bir kolu Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Avusturya üzerinden Almanya'ya (Kuzey Kolu), diğeri ise Türkiye ve Yunanistan üzerinden çoğu kez deniz yoluyla Batı Avrupa'ya (Güney Kolu) ulaşmaktadır.[118]

Kuzey Karadeniz Rotası; Güneybatı Asya'dan iki ayrı kol halinde gelerek Karadeniz'in kuzeyinde birleşmektedir. Birinci yol, Afganistan'dan başlayıp Orta Asya Cumhuriyetlerinden geçerek, Rusya, Ukrayna, Beyaz Rusya ve Polonya üzerinden Batı Avrupa pazarına ulaşan kuzey yoludur. İkinci yol ise, Afganistan'dan İran'a oradan da kuzeye yönelerek Azerbaycan ve Kafkasya üzerinden yine Rusya ve Ukrayna'ya

118) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 99.S.1.

oradan da Batı Avrupa pazarına ulaşan güney yoludur.[119]

Doğu Akdeniz Rotası; Pakistan limanlarından Hint Okyanusu, Kızıldeniz ve Süveyş Kanalı'na, oradan da Güney Kıbrıs'ın güneyinden geçerek Akdeniz üzerinden Avrupa'ya ulaşan Doğu Akdeniz deniz yoludur.[120]

Son yıllarda bu rota, Pakistan'dan havayolu ile Batı Avrupa'ya sevkiyat şekline dönüşmüştür.

Önceleri basit bireysel suç olarak kabul edilen uyuşturucu madde kaçakçılığı, zaman içerisinde elde edilen karın çok yüksek olması nedeniyle başta terör örgütleri olmak üzere organize suç şebekelerinin finans kaynağı haline gelmiştir.[121] Böylece organize faaliyet kapsamına giren uyuşturucu kaçakçılığının münferit kaçakçılık safhası, torbacı denilen, sokak satıcılarının küçük miktarlardaki satışı ile sınırlı kalmaktadır.

Bunların çoğu da kullanıcı olan ve yeni mal temini için para kazanmayı amaçlayan şahıslardır. Bunlar, önce günlük kullanacağı uyuşturucu karşılığında, sonraları ise satıştan belli bir kar elde etmek amacıyla uyuşturucu satışı yapmaktadırlar.

KOM Daire Başkanlığına göre;

Yapısı itibariyle uyuşturucu kaçakçılığı da organize bir suçtur. Bu organizasyon içerisinde, hiyerarşik bir yapılanma ve iş bölümü söz konusudur. Bu iş bölümü, organizasyonun bünyesinde olduğu gibi, organizasyonlar arasında da olabilmektedir. Örneğin, kimi uyuşturucu organizasyonları temin edici, taşıyıcı, kimisi ise dağıtıcı, pazarlayıcı rollerini üstlen-

---

119) İbid. s. 2.

120) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2000, s. 21.

121) 2000-2001-2002 yıllarında Türkiye'de yakalanan uyuşturucu miktarı EK-I'de sunulmuştur. Kaynak, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2002 raporu s.18-19.

mektedir. Bunun yanı sıra, kişiler bazında da bir iş bölümü söz konusudur. Bazı şahıslar, araçlara zula yapma konusunda, bazıları ise imalat üzerinde uzmanlaşmışlardır. Teknolojik gelişmeler, sınır ötesi geçişlerin çabukluğu, ülkelerin ekonomi politikalarının değişimi gibi faktörler; kişilerin müşterek suç işlemelerini kolaylaştırmakta ve suça uluslararası bir nitelik de katmaktadır. Bununla beraber, aynı olayda, bağlantılı birkaç suç da yer almaktadır. Bir suç grubunun, örneğin uyuşturucu madde kaçakçılığı organizasyonunun, üyelerin kimliğini gizlemede sahte pasaport ve kimlik kullanması sahteciliği, edinilen kazancın yaşallaştırılması için paravan şirketler kurulması, banka, kambiyo işlemleri v.s yollarla kara para aklanması, dövizin kontrol dışında başka ülkelere götürülmesi döviz kaçakçılığını, paranın silaha yatırılması silah kaçakçılığını ve bu silahların terör örgütlerince kullanımı terörü doğurmakta, suç grupları arası yakınlaşmaya ve işbirliğine neden olmaktadır."

Genel olarak yapılan bu tespitlerden sonra İtalya ve Türkiye'deki uyuşturucu mafyasını inceleyebiliriz.

Sicilyan mafyasının uyuşturucu işine girmesi bir önceki bölümde alıntı olarak yazdığımız ABD ile müttefiklerinin Sicilya çıkarmasıyla başlamıştır. Sicilyan Mafyası-Cosa Nostra (Lucky Luciano)- Pentagon irtibatı yeni bir uyuşturucu pazarının oluşmasının da kapılarını açmıştır.

1950 - 60 sürecinde Cosa Nostra, ülke içinde dağıtım yapılacak uyuşturucuya gereksinim duyuyordu. Sicilya ise, doğudan gelecek bu uyuşturucunun güzergâhı üzerinde en güçlü istasyonu oluşturuyordu. Doğu Akdeniz'den getirilen afyon ve baz morfin Sicilya ve Marsilya'daki laboratuvarlarda eroin ve morfine dönüştürülüyordu. Buradan, hem orta ve

kuzey Avrupa'ya hem de ABD'ye naklediyordu. Böylece 1960'lara gidilirken, beyaz zehir alanında günümüze kadar ulaşılacak dev bir örgütlenmeye gidiliyordu.[122]

1970'li yıllar Türkiye'ye konulan haşhaş ekimi yasağının tartışmalarıyla başladı. ABD Türkiye'nin haşhaş ekmesini istemiyordu. Türkiye'nin haşhaş ekmesi, Uzakdoğu afyonu ile hem rekabet etmesine hem de kaçakçılık güzergahının yan yarıya kısalmasına yol açıyordu.[123]

Sicilya mafyası, Türk mafyasını ilk kez deniz taşımacılığı alanında tanıyordu. Nitekim o yıllarda uyuşturucu kaçakçılığı önce, Denizcilik Bankası'nın Akdeniz turuna çıkan gemileriyle yapılıyordu. Sonraları, bu iş daha da dallanıp budaklandı. Bazı özel gemiler de bu işe bulaştı. Sonuçta kaçakçılık resmi kuryelere kadar uzandı... Tüm bu gelişmeler ve yapılan kaçakçılık, Türkiye'de uyuşturucu işiyle uğraşan yer altı dünyasını da güçlendiriyordu.

Nitekim, deniz yoluyla yapılan bu kaçakçılıktan elde edilen birikimin kara taşımacılığı doğrultusunda yatırıma dönüştürülmesiyle Türkiye, Avrupa'nın en güçlü TIR filolarını kuruyordu.[124]

Yukarıda özetlenen görüşler, İtalyan-Türk Mafyasının uyuşturucu ortaklığını ve en üstte Pentagon'un ağırlığını göstermesi açısından önemlidir. ÇULCU'nun şu iddiaları da dikkat çekicidir; "uyuşturucu; çağdaş dünyanın, yeteneksiz ve sosyal bakımdan maraz teşkil eden bireyine bir seçenek olarak sunuluyor. Örneğin; ABD'nin en büyük metropollerinde kriminal bir tehdit oluşturan inançsız zenci unsurlarına uyuşturucu, bir yaşam tarzı seçeneği olarak seçiliyor. Böyle-

122) ÇULCU, Murat, Mafia Üzerinde Notlar.s.109.
123) Ibid.s.111.
124) Ibid.s.112-113.

ce, hem kitle kontrol ediliyor. Hem kayıtlı olmayan bir finans birikim elde edilip aklanarak yer üstüne çıkarılıyor. Bu para ile anayasal düzeni tehdit eden unsurlar çürütülüp yok ediliyor."[125]

Uyuşturucu mafyası, mafya türleri arasında en karmaşık, gizli ve acımasız olanıdır. Türk uyuşturucu mafyası ÇULCU'nun tespitine göre, önce hammadde üretimi ve nakli işleriyle uğraşmıştır. Daha sonra imal ve nihayet özellikle son 3-5 yıldır iç tüketim piyasasını oluşturmakla meşguldür. Türk uyuşturucu mafyasının Sicilya mafyası ile kontağını denizcilik sektörü sağladığından, Türkiye'nin en önemli ve üst düzey capoları denizcilik sektörüne hakim Karadeniz mafyasından çıkmaktadır. Bu mafyayaya rekabet, kurt kökenli mafya'dan gelmiştir. Belki de her iki grubun rekabetini de Susurluk gibi devlet destekli mafya düzenlemiştir denilebilir. Söz açılmışken, bir husus özellikle dikkatimizi çekmektedir. Neden yıllardır Türk güvenlik güçleri denizde uyuşturucu yakalayamamaktadır acaba?

Uyuşturucu kaçakçılığı örgütleri, uyuşturucu hammaddesinin yetiştirilmesi, kimyasal işlemlerden geçirilmesi (laboratuvarlar), taşınması, depolanması, toptancılara dağıtımı, tüketiciye dağıtımı, elde edilen gelirin yasallaştırılması faaliyetlerinden tümünü, birden fazla bölümünü ya da bir bölümünü yerine getirmek amacıyla kurulmuş olabilir. Tüm safhalar, genellikle birçok ülkede suç olarak kabul edilmektedir. Bu durumda, uyuşturucu mafyası kavramıyla, müthiş bir gizliliğe ve dolayısıyla disiplin, hiyerarşi örgüt içi cezalandırma sistemine sahip, uluslararası organizasyonlardan bahsedilmektedir. Uyuşturucu kaçakçılığı uluslararası bir niteliğe sa-

125) İbid s.145.

hip olduğundan, örgütlenmesi de buna uygun olmaktadır. Uyuşturucu maddenin üretiminden -tüketimine elde edilen kazancın geri dönüşüne kadar her safha ayrı örgütlenmeyi gerektirdiğinden, irili ufaklı birçok mafyatik örgütün varlığı söz konusudur. Bu organizasyon yapısında, çok sayıda mafya örgütlenmesinin birbiriyle irtibatının çok düzenli bir şekilde sağlanması da ayrı bir örgütlenmeyi gerektirmektedir. Örgütlerin örgütlenmesini ise büyük capolar veya uluslararası capolar sağlamaktadır. Bunların sayısı uyuşturucu maddenin türüne ve pazarın büyüklüğüne göre değişmektedir. Örneğin, kokainin üretim, nakil, pazarlama ve dağıtım işlerinde Colombiya'lı büyük capoların, eroin de Türk, İtalyan, İranlı, Pakistanlı büyük capoların etkili oldıklarını söyleyebiliriz.

Yukarıdaki özelliği nedeniyle uyuşturucu mafyasının her ülkeye göre değişen yapılanması söz konusudur. Bu yapıların ortak niteliği, uyuşturucu pazarında birden çok ülkenin birden çok büyük caposunun işbirliği veya iş ortaklığı yapmak zorunda olmalarıdır. Bu da uyuşturucu organizasyonlarının üst noktalarında, örgütler üstü capolardan oluşan bir doğal örgütlenmeyi gerektirmektedir. Bu yapıda; eroin kaçakçılığı yapan bir mafyatik örgütün bir ülkedeki gücü ne kadar büyük olursa olsun, caposunun, uluslararası üst organizasyonda yer alması olanaklı olmayabilir. Bu anlatımlarla açıklamak istediğimiz husus, uluslararası anlamda uyuşturucu mafyasının yapılanmasını şematize etmenin olanaksız olduğudur. Bu nedenle, Türk uyuşturucu mafya örgütlerinin yapısal özelliklerini konumuz açısından tespit etmeye çalışacağız.

Türk uyuşturucu mafyası genellikle "aile" tipindedir. Örgütün başında bir Capo bulunmaktadır. (Patron, Ağa, Reis) Capo, genellikle ailenin en muktedir karakter yapısına sahip

bireyidir. Bu nedenle, ailenin büyüğü olması şart değildir. Önemli olan işi yapabilecek iktidara sahip olmasıdır. Capo'nun yakın çevresi, ailesinden veya kan bağı ilişkisi bulunan yalan akrabalarından veya çok güvendiği dostlarından oluşur. Bu nedenle uyuşturucu mafyasının çekirdek yapısı, çözülmesi ve ulaşılması son derece zor ve az sayıda insandan oluşmaktadır. Örgütün hacmi ne kadar büyük olursa olsun, merkez yapı bu vasfını korur.

Eğer, örgüt imalattan Avrupa veya Arap pazarında dağıtıma kadar tüm faaliyetleri kendisi yapıyorsa -ki bu hacimde ki örgüt sayısı oldukça azdır-capoya bağlı birden fazla yardımcı vardır. Bunlar, hiyerarşik yapılanma içerisinde her iş için ayrı örgütlenme yapmaktadır. Bu örgütlenmeler, üzüm salkımı gibi düşünülebilir. Her salkım bir işi görmekte ve bir dala bağlı olmaktadır. Bir salkım ile diğeri arasındaki bağlantıyı, bu dallar, yani merkez yapının belirlediği elemanlar sağlamakta, dalları birbirine capo yardımcıları irtibatlamaktadır. O halde, uyuşturucu mafyası, niteliği gereği, birbirinden habersiz hücrelerin, örgütün merkez teşkilatı tarafından organize edilmesiyle oluşan bir yapıya sahiptir. Örneklendirerek açıklanırsa; başta Capo ve ona ölesiye sadık yakın çevresi (onun korumaları, şoförleri, sekreterleri) vardır. Daha sonra capo yardımcıları gelmektedir. Bunlardan da capo ile direk irtibatlı olan bir ya da iki kişidir. Bundan sonra, yapılacak işlerin niteliğine göre örgütlenmek gelir. İmalat yapılacaksa (eroin için) doğal ve kimyasal hammaddelerin temini, laboratuvarların kurulması, doktorların bulunması[126] ve üretimin yapılmasının sağlanması ve malın paketlenmesi işi bir örgütlenmeyle, hazır malın nakli, bu amaçla araçların, şoförlerin

126) Eroin imalini yapan kimyagerlere doktor denilir.

bulunması, zulaların yapılması, güzergah güvenliğinin sağlanması, ayrı bir örgütlenmeyle, yurtdışına nakilden önce, depolanması, tekrar zulalanması ve yurtdışına çıkartılması ayrı bir örgütlenmeyle, yurtdışında alıcıya teslimi ayrı bir örgütlenmeyle, elde edilen karaparanın aklanması ayrı bir örgütlenmeyle sağlanmaktadır.

Uygulamada, nakil işi üreticiden bağımsız örgütlerce, ücret mukabili gerçekleştirilmektedir

Yüksek risk ve buna bağlı olarak malın değerinin fazlalığı, örgütlenme yapısının çok hücreli ve çok basamaklı ve yine uluslararası oluşu, uyuşturucu mafyasının koruma ve tahsilat açısından özel örgütlenmelere gitmesini ya da başlıca mafya örgütlerinden destek almasını gerektirmektedir.

Özellikle nakil sırasında meydana gelen risklerden nakledici sorumlu olduğundan, yakalanma, malın kaçırılması gibi çeşitli sebeplerle meydana gelen anlaşmazlıklar, uyuşturucu aleminin kendi kurallarıyla çözümlenmektedir. Temel kural, herkesin sorumluluğuna katlanmasıdır. Bu kurala uymayanlar, ya uyuşturucu mafyası içerisindeki tetikçi grup tarafından ya da caponun anlaştığı bir başka mafyatik örgüt tarafından kurala uydurulur ve cezalandırılırlar. Genellikle büyük ölçekli uyuşturucu örgütleri, silahlı kanatlarını kendi bünyelerinde oluşturmaktadırlar. Yine, olası bir yakalanma durumunda, malı üstlenecek kişiler de bellidir. Bazen, yöntem gereği büyük miktarda mal naklinden önce, küçük bir parti mal yem olarak önden sevk edilmektedir. Bu sevkiyatta yer alanlar da güvenilir üstlenicilerden oluşturulmaktadır.

Uyuşturucu mafyası, kendi arasındaki anlaşmazlıkları büyük capoların hakemliğiyle çözmekte, racona uymayanlar ise örgütlerin tetikçi gruplarınca cezalandırılmaktadır. Malın ya-

kalanması durumunda polise konuşanlar veya ihbar edenler tetikçi grup tarafından, genellikle "ölümle" cezalandırılırlar. Örgüt içinden veya örgütlerarası ilişkilerden kaynaklanan alacak tahsili işlemleri de, bu tetikçi gruplar tarafından son derece sert yöntemlerle yapılmaktadır.

Tahsilat yapılsa bile ayrıca cezalandırılmaya gidilmektedir. Alacak-borç ilişkisi illegal olduğundan, mağdurun güvenlik güçlerine başvurması da olanaksızdır. Bu nedenle, özellikle İstanbul ve çevresinde meydana gelen faili meçhul cinayetlerin büyük bölümü uyuşturucu mafyası hesaplaşmasının sonucudur, denilebilir. Kaçırılan, aylarca rehin tutulan, işkence yapılan şahıslar ve aileleri de suçu ihbar etmemektedir.

Uyuşturucu mafyasının bir diğer sorunu, maddi durumları çok iyi olduğundan, başka tür mafyatik örgütlerin hedefi olmalandır. Fiilen uyuşturucu kaçakçılığı işi yapmayan, mafios örgütler, bu tür örgütlerden haraç almakta ya da zoraki korumalarını üstlenmektedirler. Büyük örgütlerde, bu tip örgütlere karşı, uyuşturucu mafyasının kendi kurduğu "silahlı kanat" devreye sokulmaktadır.

Türk uyuşturucu mafyası, diğer mafya türlerinin aksine güvenlik kuvvetleriyle silahlı çatışmaya girebilmekte, kendilerini rahatsız eden görevlileri öldürme dahil her yolla bertaraf edebilmektedir. Bu belirlemelerden sonra, Emniyet Genel müdürlüğü Kaçakçılık Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nın şu tespitlerine yer vermek gerekir;

Uyuşturucu madde kaçakçılığı organizasyonlarının çalışmaları zaman içerisinde daha sistemli hale gelmiştir ve bu sistem içerisinde aşağıdaki hususlar ortaya çıkmıştır. Uyuşturucu organizasyonlarının;

- Organizasyonda güvenliği sağlamak amacıyla; planlı

olarak akrabalık ilişkilerini geliştirdikleri, bunun yanında ticari ilişkiler de kurdukları,

• Diğer organize suç örgütleri ile ilişkili oldukları ve ilişkilerini bu örgütlerin başında bulunan kilit isimlerin vasıtasıyla sağladıkları,

• Aralarında görev dağılımı yaptıkları, çoğunlukla uyuşturucu maddeyi temin eden, taşımacılık işlemini yapan, satış işlemleri ile uğraşan (sokak dağıtıcılığı) gruplar olarak ayrıldıkları ve bu suretle bir grubun diğerinin ilgi sahasına girmediği, aslında bununla kaçakçılık faaliyetinin daha güvenli şekilde yürütülmesini sağladıkları,

• Önceleri sadece nakliyat ve satış işi ile uğraşan organizasyonların, sonraları elde ettikleri karı artırmak için, baz morfin halinde transfer ettikleri uyuşturucu maddeleri bizzat kendilerinin uyuşturucu madde haline getirerek sattıkları,

• Uyuşturucu maddelerin, çift basamak denilen bir sistem ile güvenli olduğu düşünülen başka bir ülkede depolanıp buradan sevkiyatlarının yapıldığı,

• Ülkemizden daha çok Almanya, Hollanda ve İngiltere'ye uyuşturucu madde sevkiyatlarının yapıldığı,

• Dünyada faaliyet gösteren terör örgütlerinin, militan kadrolarına silah ve lojistik destek sağlamak amacı ile Ortadoğu, Türkiye ve Avrupa hattında organize bir şekilde uyuşturucu madde kaçakçılığına yöneldikleri,

• Uyuşturucu madde kaçakçılığından elde edilen paraları aklamak üzere paravan isimlerle şirketler kurduklan, bu alarda kara para akladıkları ve aklanan paralar ile gayrimenkul alımına yöneldikleri tespit edilmiştir.

Uyuşturucu mafyasının dünya genelindeki hükmettiği para düşünüldüğünde, devlet organizasyonlarından destek

almadan ayakta durması mümkün değildir. ÇULCU'nun bu konudaki tespit ve iddiaları somut delillere dayanamasa da büyük ölçüde gerçeklik taşımaktadır. Kamu harcamalarının her kuruşunun hesabının sorulduğu ileri batılı demokrasilerde, gizli servislerin bazı kirli operasyonlarının finansmanında ve yine çıkarları doğrultusunda dünyaya şekil vermek için yaptıkları düzenlemelerdeki temel para kaynağının, uyuşturucu pazarından elde edilen büyük pay olduğuna inanmaktayız.

Uluslararası dev uyuşturucu kartelleri büyük devletlerin uluslararası ekonomik operasyonlarında da önemli rol oynamaktadır. Bu yönüyle bakıldığında, uyuşturucu kaçakçılığının sonlandırılması uzak gelecekte de olası görülmemektedir.

Ancak, bu, mücadelenin başarılı olmayacağı anlamını taşımamaktadır. Başta ulu önder Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, köle ulusları dünya devlerinin her türlü baskısına rağmen bağımsızlığa kavuşturan liderler gibi, uyuşturucu batağından kurtuluşun liderleri de elbette ortaya çıkıp, bu alanda insanlığı kölelikten kurtaracaktır.

n. Silah Kaçakçılığı Mafyası

Silah kaçakçılığı örgütlerini organize suç örgütleri kapsamında görmemekle birlikte, tüm silahlı örgütlerin en önemli lojistik destek gruplarından olduklarından, bu bölümde değerlendiriyoruz.[127] Ayrıca 4422 sayılı yasanın 10.maddesinde; 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanun'da yer alan suçlar, "teşekkül halinde" işlendiğinde, bu yasanın iki ila onuncu maddelerinin uygulanacağını belirtmekteydi. Silah kaçakçılığı örgütlenmelerini burada ele alışımızın en önemli nedeni ise " Türk Silah Kaçakçılığı

Örgütleri" nin Avrupa ve Ortadoğu mafyalarıyla sıkı işbirliği içerisinde olmalarıdır.

Silah kaçakçılığı, ülkemizi yıllardır uğraştıran önemli sorunlardandır. Organize suç örgütlerinin eylemlerinin korkutma, sindirme ve yıldırmaya yönelik olması, bu örgütlerin silah ve mühimmata en çok ihtiyaç duyan örgütlerden olması sonucunu doğurmaktadır. Organize suç örgütlerinin sermayesinin "korku" olduğunu daha önce belirtmiştik. Konuyu korku yaratma vasıtasına indirdiğimizde "bir adet tabanca" bu örgütlerin en önemli temel sermayesidir, diyebiliriz.

Bizce silah kaçakçılık örgütleri yolsuzluk örgütlenmeleridir.

Konumuz açısından inceleyeceğimiz silah kaçakçılığı "teşekkül halinde" olandır. 6136 sayılı yasaya göre; "Her türlü silah ve mühimmatı, yasalara aykırı olarak, gümrük işlemlerine tabi olmaksızın, ithal ve ithale teşebbüs etmek veya silah ve mühimmatı yurt içinde üretmek, her ne olursa olsun yasalara aykırı olarak yurt içine sokulmuş veya yurt içinde imal edilmiş silah ve mühimmatı, yurtiçinde bilerek bir yerden diğer bir yere nakletmek veya naklettirmek, nakletmeye bilerek aracılık etmek, satmak, satmaya aracılık etmek veya satmak amacıyla bulundurmak" silah ve mühimmat kaçakçılığı olarak kabul edilmiştir.[128]

Yasanın tarifinden de anlaşılacağı üzere silah ve mühimmat kaçakçılığı illa bu aletlerin yurtdışından ithalat rejimine uygun olmadan yurt içine sokulması anlamına gelmemektedir. Yurt içinde üretmek de silah kaçakçılığı suçunu oluşturmaktadır. Bu üretimin, yasalarda sonradan yapılan düzenlemeler nedeniyle, "izinsiz" olması gerekmektedir. Görüldüğü

128) 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanun, Madde 12.

üzere silah kaçakçılığı suçu da, uyuşturucu madde kaçakçılığı suçu gibi, aletlerin üretilmesinden, satılmasına ve bulundurulmasına kadar geniş bir alan içermektedir. Bu yapılanyla silah kaçakçılığı grupları, üretim nakil, depolama, satma açısından uyuşturucu kaçakçılığı mafyası gibi örgütlenmektedirler.

Teşekkül halinde kaçakçılık kavramının üzerinde durmak gerekir. 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Yasası'nın 1. maddesi teşekkülü; "Kaçakçılık ile iştigal etmek amacı ile iki veya daha fazla kimselerin önceden anlaşıp birleşmeleri" şeklinde tanımlamaktadır. O halde teşekkül halinde silah kaçakçılığı suçunun işlenmesi için, iki veya daha fazla kişinin silah kaçakçılığı ile iştigal etmek amacıyla, önceden anlaşıp birleşmeleri, yani devamlılık arz eden bir şekilde kaçakçılık fiilini işlemeleri gerekir. Örgütün oluşma nedeni, münhasıran silah ve mühimmat kaçakçılığı suçunu sürekli işlemektir.

Yukarıdaki hukuki tanımlardan sonra, bu tür mafyanın özelliklerine geçebiliriz.

Ülkemizde bu alanda iki tür kaçakçılık söz konusudur. **Birincisi;** fabrikasyon silahların kaçak olarak yurda sokulmasıdır. Avrupa ülkelerinden kaçak olarak genellikle karayoluyla, zaman zaman deniz yoluyla yurda sokulan silahlar ve mühimmat, belirli bölgelerde depolanıp talebe göre pazarlanmaktadır. Ülkemize yönelik fabrikasyon silah kaçakçılık suçunun temel müşterileri terör örgütleridir. Hatta bu örgütler, çoğu zaman kaçak silahların satışını da yapmakta, adeta silah kaçakçılarının bayisi gibi hareket etmektedirler. Bu konuya PKK terör örgütü örnek verilebilir. Müşteri terör örgütleri olunca, bu örgütlerin faaliyet bölgelerinde kaçak silah satışı yoğunlaşmaktadır. 12 Eylül 80 Askeri Darbesi'nden önceki 10 yıllık terör ortamında, silah ve mühimmat kaçakçıla-

rının faaliyet alanları, tüm yurda yayılmış terör faaliyetleri nedeniyle, bütün ülkeydi. Bu dönemde, denizden Karadeniz illeri başta olmak üzere hemen tüm limanlardan, karadan da hemen tüm sınır kapılarından kaçakçılık yapılmaktaydı. 1984 yılında PKK'nın Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde ortaya çıkması ve faaliyetlerini bu bölgelerde sürdürmesi, otorite boşluğunun had safhada olduğu Kuzey Irak başta olmak üzere, Suriye, İran, Azerbaycan, Gürcistan, üzerinden ülkemize fabrikasyon silahların sokulmasına sebep olmuştur. Gerek terör örgütü gerekse bu örgütün eylemlerine karşı oluşturulan korucular, silah kaçakçılığı mafyasının bu bölgede son derece yoğun faaliyette bulunmasını sağlamışlardır. Özellikle Korucular, uzun namlulu silahları yurda sokup, batı bölgelerimize nakil ve satış faaliyetlerinde önemli rol oynamışlardır. Bu faaliyetlerde devlet desteğini de göz ardı etmemek gerekir. Türk Mafya örgütlerinde, özellikle 1990'lı yıllardan sonra önemli ölçüde uzun namlulu silah, el bombası hatta lav ve roket atarların yakalanmasının sebebi, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinden getirilen silahların çok ucuza satılmasıdır. Fabrikasyon silahlar, yalnızca bu bölgelerden girmemektedir. Deniz yoluyla Bulgaristan, Rusya ve İtalya'dan, karayoluyla Almanya, Avusturya, Çek Cumhuriyeti ve Romanya'dan ülkemize fabrikasyon silah sokulmaktadır. Gaziantep, Şanlıurfa, Kilis, Şırnak, Adana ve Diyarbakır'da silah kaçakçılık mafyasının çok yoğun bir örgütlenme içerisinde olduğu ve yurt dışından gelen malın, bu illerde depolanıp batıya sevk edildiğini görmekteyiz. İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük illerde de bu mafya örgütlerinin dağıtım şebekeleri bulunmaktadır.

İkincisi; Yerli el yapımı olarak tabir edilen, çoğunlukla Karadeniz Bölgesi'nde küçük atölyelerde üretilen kaçak silahlardır. Devlet tarafından verilen ruhsatla, özel şahıslarca kurulan fabrikalarda silah imaline izin verilmektedir. Bu fabrikaların iyi denetlenmemesi sonucunda, buralarda izin verilenden fazla silah imal edilip satılmaktadır. Böylece, kaçak atölyelerde, çok daha kaliteli kaçak silah üretilmiş olmaktadır.

Yerli el yapımı silahların daha ucuz temin edilmesi bu silahlara talebin artmasına neden olmuştur.

Silah kaçakçılık mafyası, uluslararası kaçakçılık mafyasıyla sıkı işbirliği içerisindedir. Yabancı devletlerin gizli servislerinin yönlendirdiği, kartel haline dönüşmüş silah üretim şirketleri, mafyatik örgütlenmelerle yaptıkları anlaşmalarla dünya genelinde silah satışını illegal yollardan sağlamaktadırlar. Bu nedenle, hacmi en geniş, çökertilmesi en zor mafya türlerinden biri silah mühimmat kaçakçılığı mafyasıdır.

Türk silah kaçakçılığı mafyatik örgütlenmeleri, istisnalar dışında aile tipi yapıdadırlar. Çok dar bir çekirdek hücre etrafında üzüm salkımları şeklinde örgütlenmişlerdir. Yurt içerisinde silah üretimi, kaçak gelen silahların depolanması, zulalanması, nakli, perakendecilere satışı, ayrı ayrı örgütlendirilen gruplarca yapılmaktadır. Bu gruplar genellikle birbirlerini tanımamakta, çekirdek hücre tarafından organize ve kontrol edilmektedirler.

Uyuşturucunun zulalanması silahtan daha kolay olduğundan, silah kaçakçıları zula işinde oldukça zorlanmaktadırlar. Silahlar genellikle tanker tanklarında ya da büyük araçların yakıt depolarında zulalanmaktadır. Yine, yüklerin arasına karıştırmak çok sık kullanılan yöntemlerdendir. Karadeniz Bölgesi'nden getirilen silahların büyük çoğunluğu,

şehirlerarası yolcu otobüslerinin bagajlarında, çay, fındık veya yağ içine zulalanmaktadır. Depolama işi de son derece profesyonelcedir. Toprağa gömmek, evlerin bahçe ve eklentilerinde ustaca zulalar yapmak, malın bulunmasını oldukça zorlaşmaktadır. Silah mühimmat kaçakçılığı mafyası, illerde genellikle çok yaşlı veya hasta insanları kullanmadır.

Bu tür mafya, diğer mafya örgütlerince zoraki koruma altına alınabildiği gibi, haraç taleplerine de maruz kalmaktadır.

Ayrıca, örgütiçi veya örgütlerarası anlaşmazlık durumunda devreye diğer tür mafya örgütlenmeleri sokulabilmektedir.

Silah mühimmat mafyasının en çok faaliyet gösterdiği yerler "Atış poligonları," "silah tamir atelyeleri", "yasal silah ticareti yapan firmalar," "taş, kömür ve maden ocakları" dır.

Uyuşturucu mafyasında olduğu gibi, silah kaçakçılığı mafyasında da yakalanan maddelere göre yapılan istatistiklerin, mafya türlerinin gerçek hacimlerinin çok küçük bir kısmını gösterdiğine inandığımızdan bu veriler üzerinde durmayacağız.Yakalananlar açısından bazı istatistik veriler EK-II'dedir.[129]

o. Fuhuş Mafyası

Türk Dil Kurumu tarafından hazırlanan "Türkçe Güncel Sözlük"te; "***İçinde bulunulan toplumun kurallarına uymayan cinsel ilişkide bulunma; bir veya birkaç kişiyle para karşılığı cinsel ilişkide bulunma,***" şeklinde tanımlanan fuhuş, iki veya daha fazla sayıda kişinin birlikte işlediği suçmuş gibi gözükmesine rağmen, özellikle son zamanlarda, uluslararası nitelikte işlenen organize suç halini almıştır. Bu bağlamda ele alacağımız fuhuş suçları, Emniyet Genel Müdürlüğü APK Daire

129) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı 2002 Raporu, s.98.

Başkanlığı tarafından hazırlanan "Suç ve Suçlu Profili" isimli kitapta fuhuş; fuhuş yaptırma, fuhşa teşvik etme, fuhuş yapma, kadın ticareti ve aracılık, fuhuş maksadı ile kadın oynatma gibi ana başlıklar altında ele alınmıştır.[130]

Fuhuş suçlarına bu ana başlıklar altında bakıldığında, fuhuş mafyasının bu sektörde nasıl bir rol oynadığı daha kolay anlaşılacaktır. Burada, fuhuş mafyasının daha çok fuhuş yaptırma ile kadın ticareti ve fuhşa teşvik suçlarını işleyerek haksız kazanç elde etmeye çalıştığı söylenebilir.

Ülkemizde faaliyet gösteren fuhuş mafyasını çeşitli tasniflere tabi tutmak mümkündür;

Yabancı uyruklu kadınların zorla çalıştırılmaları;

Yabancı uyruklu kadınların iş bulma vaadiyle fuhuş mafyası tarafından ülkemize getirilerek bu sektörde çalışunlmalarıdır.

Fuhuş mafyasına yönelik olarak yapılan operasyonlar sonucunda yakalanarak haklarında işlem yapılan yabancı uyruklu kadınların alınan ifadelerinden; "Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra Rusya'da baş gösteren aşırı işsizlik ortamında, işsiz kalan genç kızların ve kadınların, gerek Türkiye'de gerekse diğer batı ülkelerinde iş bulma umuduyla, kendi ülkelerindeki fuhuş mafyasının eline düştükleri, Türkiye'ye gelme ve iş bulma karşılığında, kendilerine veya ailelerine yüklü miktarda senetler imzalattırıldığı, daha sonra ülkemizdeki fuhuş mafyası ile irtibata geçilerek, ülkemize gönderildikleri ve burada, genelde normal iş bulma amacıyla gelen kadın ve kızların pasaportlarına, yine aynı fuhuş mafyası tarafından el konularak, oteller veya evlerde zorla tutularak çalıştırıldıkları, hatta zaman zaman başka illere gönderildik-

130) Emniyet Genele Müdürlüğü, APK Daire Başkanlığı, Suç ve Suçlu Profili,, c.2, s.118.2002, Ankara.

leri, ayrıca burada da bilet parası, cep telefonu, giyim v.b. nedenler ile borçlandırıldıkları, çalışmamaları veya polise şikayet etmeleri halinde ülkelerindeki ailelerine ve yakınlarına zarar verileceği, şeklinde tehdit edildikleri ve bu yolla kazandıkları paraların büyük kısmını kendilerini çalıştıran fuhuş mafyası mensuplarına verdikleri," anlaşılmaktadır.

Yukarıda anlatılan sistem içerisinde çalışan fuhuş mafyasına yönelik olarak 2002 yılı içerisinde, İstanbul Polisi tarafından 16 ayrı operasyon yapılmış, yapılan bu operasyonlar sonucu toplam 237 kişi yakalanarak, haklarında "Teşekkül oluşturmak Suretiyle Uluslararası Kadın Ticareti Yapmak" suçundan işlem yapılarak adli mercilere sevk edilmişlerdir.

İnternet üzerinden yapılan kadın ticareti ve fuhuşa aracılık;

İnternet üzerinden oluşturulan bir adreste, fuhuş sektöründe de kullanılan, yine, çoğunlukla yabancı uyruklu olan kadınların fotoğraflarını yayınlamak sureti ile ilgi duyan kişilerin, aynı adreste verilen bir telefon numarası ile irtibata geçmeleri istenmektedir. Verilen telefon numarasında genellikle kod isim kullanan ve fuhuş şebekesi ile doğrudan bağlantılı olan bir kadın görevli bulunmakta, gelen talepleri capoya bildirmekte, capo ise, yine suç grubu üyesi olan taksiciler vasıtası ile kadınların verilen adreslere ulaşmasını sağlamaktadır.

Bu sistemde, sektörde kullanılan kadınların büyük bir kısmı, capoyu ve telefonunun başında bulunan yardımcısını tanımamakta, sadece kendine verilen adrese gidip, capodan gelen talimatlara göre hareket etmektedir. Hatta, çoğu, capo tarafından kendilerine irtibat amacıyla verilen telefonların numarasını dahi bilmemektedir.

Bu şekilde kapalı bir sistem ile çalışan fuhuş mafyasına

yönelik olarak İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü tarafından 2002 yılı içerisinde operasyon yapılmış, yapılan operasyonda fuhuş mafyasının caposu konumunda olan şahıs ve çete içerisinde yer alan 6 arkadaşı ile fuhuş sektöründe çalıştırdıkları Ukrayna ve Rus uyruklu 9 yabancı kadın yakalanarak haklarında, "Teşekkül Halinde Uluslararası Kadın Ticareti Yapmak Suçundan," adli işlem yapılmıştır.

Sahte evlilikler yaptırmak sureti ile fuhuşa aracılık yapmak;

İş bulma vaadi ile ülkemize getirilen yabancı uyruklu kadınlara, fuhuş mafyası tarafından, Türk erkekleri ile sahte evlilikler yaptırılmak sureti ile oturum izni alınmakta, böylece ülkemizde kalmaları ve sektörde rahatça çalışmaları sağlanmaktadır.

Ülkemize gelen yabancı uyruklu kadınların bir kısmı, aracılar vasıtası ile sahte evlilikler düzenleyen çete mensuplarına ulaşmakta ve bunlara para ödemek sureti ile sahte evlilikler gerçekleştirmektedirler. Çete tarafından bulunan erkekler, işsizler arasından seçilmektedir. Bunlar, kendilerine ödenen cüzi miktardaki paralar karşılığında bu evlilikleri kabul etmekte, evlendikleri kadınları dahi tanımamaktadırlar.

Yine, bu evlilik akitlerini gerçekleştiren evlendirme dairelerinin bazı görevlileri de para karşılığında sistem içerisinde rol almaktadırlar.

Bu şekilde, sahte evlilikler yaptırmak sureti ile fuhuş sektörüne aracılık yapan suç şebekelerine yönelik olarak İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü tarafından 2001 yılı içerisinde yapılan bir operasyonda, çete lideri ve beraberinde evlendirme memurları ve yabancı uyruklu kadınların da bulunduğu toplam 27 kişi yakalanarak, "Yabancı kadınlarla Türk erkeklerini hileli yollarla evlendirmek amacıyla çete kurmak, gö-

revi kötüye kullanmak ve rüşvet vermek ve rüşvet almak" suçlamalarıyla, Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sevk edilmişlerdir.

Türk uyruklu kadınları fuhşa zorlayan mafya;

Bundan önce üç başlık altında incelediğimiz fuhuş mafyası, uluslararası düzeyde faaliyet gösteren ve genellikle SSCB'nin dağılmasından sonra ortaya çıkan devletlerin vatandaşlarının ülkemizde fuhuşa zorlanmasıyla ilgili mafyadır. Doğu bloku ülkelerinden genç kız ve kadınların ülkemize getirilmesi işini, Rus, Çeçen ve özellikle Gürcü mafyası yapmaktadır. Uluslararası mafyatik örgütlenmeler, Türk mafyasıyla irtibata geçmektedirler. Türkiye'ye gönderdikleri genç kız ve kadınların başına, kendi mensuplarından bir kişiyi geçirmekte, bu şef, irtibata geçilen Tük fuhuş mafyasıyla ortak çalış-

maktadır. Yabancı fuhuş mafyası ile birlikte çalışan Türk mafyası genellikle koruma, müşteri bulma ve kızların polisle ilgili problemlerini halletme, örgütü terk edenlerin cezalandırılması işlerinde yardımcı olmaktadır. Yabancı uyruklu fuhuş mafyası, istihbarat faaliyetlerinde de kullanılmaktadır.

Yabancı uyruklu kadınların fuhuşa zorlanması ülkemizdeki fuhuş pazarının küçük bir bölümünü oluşturmaktadır. Oysa, Türk uyruklu kız ve kadınları zorla çalıştıran, çeşitli yöntemlerle fuhuş batağına sokan mafyatik örgütlenmeler diğerlerinden çok daha güçlü ve yaygındır. 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra, ülke gündemini terör ve anarşiden daha fazla işgal eden konu, Soğukoluk'taki randevuevlerine yapılan operasyonlardı. Türkiye, aylarca buralardaki fuhuş mafyasının yaptıklarını hayret ve ibretle izledi. Bu bataklık kurutuldu, ama sadece yer olarak. Fuhuş mafyası, olanca gücüyle çalışmaya devam etti.

Türkiye'de fuhuş mafyası, öncelikle resmi izin verilen genelevlerde örgütlenmiştir. İstanbul, Ankara, Adana, İzmir gibi çok iş hacmi olan yerlerdeki genelevler, fuhuş mafyasının etkisine girmişlerdir. Genelevlerde ev sahibi olmak, buralarda çalıştırılacak kadın ve kızları (son zamanlarda travestileri) temin etmek ve zorla çalıştırmaktan tutun, genelevlerin iç ve dış düzenini sağlamaya kadar birçok görev üstlenmiştir, fuhuş mafyası. Örn. İstanbul genelevinde tek bir patronun hakimiyeti vardır. (Ermeni asıllı bir Türk vatandaşı) Ancak, patronu koruyan mafya, kendi kurduğu düzeni sağlamaktadır. Genelevinde yeni ev açmak yada alıp satmak büyük caponun izniyle olur. Karşı gelen, capoyu koruyan mafyatik örgütlerce cezalandırılır. Her evde, caponun vekili vardır. Ayrıca küçük yaşta kız çocukları, çeşitli yöntemlerle genelevde çalıştırılmak için zorlanan kadın ve kızlar, caponun örgütünün sermayeleridir. Onlara, geneleve gelir gelmez yıllarca çalışsalar ödeyemeyecekleri miktarlarda, zorla senetler imzalattırılır. Kaçmak isteyenler yakalanıp, her türlü işkence ve dayağa maruz bırakılır. Bir yerden bir başka yere nakilleri caponun talimatıyla olur. Genelevlerindeki büfe, çayhane, lokanta v.s. mafya tarafından işletilir. Her çalışan kadın içse de içmese de, yese de yemese de mafya tarafından belirlenen parayı günlük çay, sigara, yemek v.s bedeli olarak öder. Patron, kadınların gelirlerinin %75'ini alır.

Genelevde uyuşturucu dağıtımı da mafyanın elindedir. 2001 yılında İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğünce İstanbul genelevine yapılan operasyonda, 139 kişi, 10 adet silah ve 187 adet zorla imzalattırılmış senetle göz altına alınmıştır. Bu operasyon sayesinde, yerel polisin bu mafyayla çok sıkı ilişki içinde olduğunun tespit edildiğini de belirtmek isteriz.

Genelevler, rantın çok yüksek olduğu yerlerdir. Bu tür yer-

lerde hakimiyet kuran mafya örgütleri, genellikle hemşericilik tipindedirler. Fuhuş mafyası, diğer mafya türlerinin en çok zoraki koruma ve haraç aldığı mafya türüdür. Hemen her fuhuş örgütlenmesinin bir koruyucu mafios örgütle ilişkisi vardır.

Ülkemizde, genelevlerinden sonra, fuhuş mafyası randevuevleri, güzellik salonları, okullar ve masaj salonları, bar ve eğlence merkezlerinde örgütlenmektedir. Okul çocukları, uyuşturucuya alıştırılıp fuhuş mafyasının eline düşürülmektedir. Bu tür mafya örgütlenmesi, fuhuş mafyasının en tehlikeli türüdür. Okullarda fuhuş ve uyuşturucu kullanma yaşı 13'e düşmüştür. Ancak, özellikle İstanbul'da, bu tür mafyaya karşı hiçbir önlem alınmamaktadır. Bunların dışında, fuhuş mafyası yabancı mafyatik örgütlerle birlikte "çocuk pornosu" konusunda faaliyet göstermektedir. Ülkemizde yine okulla-

rın etrafında örgütlenmiş bu tür mafyanın en güzel örneği Bursa'da 2003 yılında yapılan bir operasyonda görülmüştür. Çocuk pornosu işiyle uğraşan mafya, birçok çocuğu kaçırmakta, bu amaçla kullanmakta veya satmaktadır.

Son zamanlarda, büyükşehirlerde travesti sayısının artması, bu tip cinsel eğilimi olanların fuhuş mafyasınca zorla çalıştırılmalarına neden olmuştur. Yani, fuhuş mafyası, travestileri de kullanım alanı içerisine almıştır. Bu da ayrı, bar ve eğlence merkezlerinin açılmasından, sokak fuhuşuna kadar, pek çok alanın mafyanın kontrolüne geçmesine sebep olmuştur.

Türk fuhuş mafyasıyla ilgili Emniyet Genel Müdürlüğü tespitlerine EK-III'te yer verilmiştir. Bu konudaki verilerin fuhuş mafyasından çok, bu mafyanın zorla kullandığı veya kontrolü altına aldığı insanları belirlemesi bizce üzücü ve mafyanın resmi belgelerle saklanmasının kanıtıdır diyebiliriz.[131]

131) EGM. APK Daire Başkanlığı, age.s.n 8. 144.

p. Kumar Mafyası

Yeraltı aleminde en acımasız kuralların uygulandığı alanlardan birisi kumardır. Ülkemizde kumarhanelerin açık olduğu dönemlerde, buraları bizzat mafyatik örgütler işletmiştir. Ancak, sadece işletmelerin mafyatik örgütlenme biçiminde olması, buralardan, başka mafyatik örgütlerin haraç almasına da engel olmamıştır. Kumarhanelerin kapılan, içeride düzenin sağlanması, kaybedenlere zorla çek-senet imzalatılması, tapu ve mallarına el konulması işleri, hem kumarhane mafyası hem de onlardan zoraki koruma karşılığı haraç para alan diğer mafyatik örgütlerce yapılmaktaydı. Kumarhaneler, aynı zamanda uyuşturucu ve fuhuş mafyasının yoğun faaliyet gösterdikleri alanlardır. Zengin müşterilere kadın bulunması, özellikle yurtdışından getirilen müşteriler sayesinde kokainin ülkeye sokulması ve buralarda kullanımının sağlanması, bu tip mafyatik örgütlenmelerce gerçekleştirilmiştir. Uyuşturucu kaçakçılığı başta olmak üzere, birçok suçtan elde edilen kara para da en rahat kumarhaneler vasıtasıyla aklanmıştır. Kumarhaneler kralı olarak bilinen Ömer Lütfi TOPAL'm öldürülmesi, bu sektörde çok büyümesinin devlet destekli mafyanın işine gelmemesi nedeniyledir. TOPAL, racona uymamış ve bunun bedelini canıyla ödemiştir. 1998 yılında TOPAL'lara yapılan operasyonlarda binlerce tapu senedi, çek-senet, 6.000.000$ nakit para ile çok sayıda uzun ve kısa namlulu silah bulunması, TOPAL'm mafyatik örgütünün ne kadar güçlü olduğunu göstermektedir. O yıllarda, kumarhanelerde kurallara karşı gelen müşterilerin nasıl acımasızca darp edildikleri, vurulduklan, öldürüldükleri Türk kamuoyunun gözleri önüne serilmiştir.

Kumarhanelerin kapanması, kumar mafyasını hiçbir şekilde ortadan kaldırmamıştır. Kumar mafyası, artık tamamen ye-

raltına çekilmiş, son derece lüks ev, villa, otel odası, tatil köyü v.s yerlerde özel kumar partileri düzenlemeye başlamıştır. Yine, bazı ünlü derneklerin lokalleri, aleni olarak kumarhane görevi ifa etmeye başlamıştır. Güvenlik güçleri bu dernek lokallerine hala girememektedir. Bu yerlerde, kumar mafyası etkinliğini sürdürmekte, yine birçok insanın gayrimenkul ve menkullerine el konulmakta, çek-senet imzalatılmakta, karşı gelenlere bildik mafyatik yöntemler uygulanmaktadır.

Kumarhaneler, aynı zamanda başta uyuşturucu ticareti yapanlar olmak üzere uluslararası mafyanın en önemli karapara aklama merkezlerindendir.

D- KULLANDIKLARI YÖNTEMLER VE ÖZELLİKLERİ

1- Kullandıkları Yöntemler

a. Genel Olarak

Organize suç örgütlerinin, kendi örgütlenme yapıları içerisinde kural koymaları ve koydukları kurallara örgüt mensuplarının uymasını sağlayıcı yöntemler ayrı, faaliyetlerinde kullandıkları yöntemler ayrı olarak değerlendirilmelidir. Biz birinci alanı, "özellikleri" başlığı altında inceleyeceğiz.

Mafyatik örgütlerin kullandıkları yöntemlerle, işledikleri suçların arasında yakın bir ilişki vardır. Bazen, işlenen suç yöntemin kendisi olabilmektedir. Mafyatik örgütlerin kullandıkları yöntemlerin belirlenmesi, bu örgütlerin büyük ustalıkla gizledikleri eylemlerinin teşhisinde çok önemlidir. Genel olarak bakıldığında; tüm dünyada mafyatik örgütlerin temel yöntemleri tehdit veya her türlü zor(cebir, şiddet v.s)

dunuz, burada ölmek istersiniz" der... bundan sonra sembolik tehditler gelir. Çakıl taşlarının bir haç işareti şeklinde söz dinlemeyenin bahçesine konulması... Aynı taşlardan sedyeyi simgeleyen bir dik dörtgen... Bir kurşun, sarımsak ve tuz da gelecekte tehlike olduğuna işarettir... Zeytin ağaçları ve asmaları kesilir...Eğer köylünün bağı, ağaçları yoksa samanları yakılır."[139]

İleride göreceğimiz, Türk mafyasının yöntemleriyle birçok yönden örtüşen bu eylemler, mafyanın sermayesinin "korkutma" yöntemlerine dayandığını göstermektedir.

Mafyanın, bugün kullandığı sembollerle tehdit yöntemi, pek de yeni değildir. Örn. 2004 yılında ünlü bir spor yorumcusuna düzenlenen silahlı saldırıda, bir demet çiçekle şahsa yaklaşılmış olması, vurulan şahsın "nezaket kurallarını aştığı" yönünde bir mafya uyarısıdır. Burada sembol olarak kullanılan çiçek, "nezaketi" simgelenmektedir.

20. Yüzyılın başında Amerika'da, Mafya, baskı yapmak istediği kişilere korku salmak için kaba saba çizilmiş bir "Kara El" resmi gönderiyor ve taleplerde bulunuyordu. Bu uyarılara uyulmazsa, bu kez bir çitin üzerinde veya evinin yanında aynı işarete rastlanıyordu. Yine uyulmazsa, her türlü şiddet yöntemi kullanılıyordu. 1907 yılı gelip çattığında "Kara El" in şiddet dalgası New York'u kasıp kavurdu.[140]

1928'de Atlantik sahillerinde Lucky Luciano ve Al Capone'nin de hazır bulunduğu bir toplantıda alınan kararlar mafya yöntemlerini belirleyen temel kuralları koymaktaydı;

– Uluslararası bir cinayet örgütü kurulacak. Delegeler (mafya delegeleri) Amerika haritası üzerinde belirli sınırlar

139) ÇULCU, Mafia Üzerine Notlar.S.65.
140) ÇULCU, Dünyamızı Saran Mafia Cilt II. s. 461.

işaretleyecek. Her şef, kendi sının içindeki bölgelerin yönetimini üstlenecek.

– Dinle uğraşanlar ve askerler korunacak. Şefin bağlı olduğu aile üyelerinin haberi olmaksızın kimse öldürülmeyecek. Her ailenin kendine özgü bir yargılama sistemi olacak.

– Gizli ajanlar, politikacılarla ve polislerle irtibat kurup anlaşma yapacak. Ancak, onlardan alınan haberlerden sonra eyleme geçilecek.

– Genç çete üyeleri bir eğitim devresinden geçirilecek.[141]

Türk Mafyasının kullandığı yöntemler, örgütün türüne göre değişmektedir. Burada tespit edebildiğimiz tüm yöntemleri açıklamaya çalışacağız. Bunun için, önce Türk organize suç örgütlerinin hangi suçları işlediklerine bakmak gerekir. Karşımıza çıkan tablo, yöntemler konusunda da fikir ve-

rebilecektir.

b. İşledikleri Suçlar

İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nce 2000 yılında yapılan operasyonların suç türlerine göre tasnifi şöyledir;

141) ÇULCU, Murat, Age.s.492.

2000 Yılı İçerisinde Yapılan Operasyonlardaki Suç Türlerine Göre İstatistikler

Suç Türleri	Toplamlar
6136	199
4422	102
ÇEK SENET TAHSİLATI, TEFECİLİK	7
ŞİKAYET DİLEKÇESİ	17
TEHDİT ŞANTAJ	11
DOLANDIRICILIK	1
PKK ADINA ÖRGÜTE YARDIM	1
TELSİZ KANUNA MUHALEFET	1
İHALEYE FESAT KARIŞTIRMAK	2
BAŞKASINA AİT ARSAYI İŞGAL ETMEK	1
MEMURA MUKAVEMET	1
GÖREVİ SUİSTİMAL	3
İZİNSİZ YABANCI UYRUKLU İŞÇİ ÇALIŞTIRMAK	2
SAHTE PASAPORT-KİMLİK-SÜRÜCÜ BELGESİ BULUNDURMAK	19
UYUŞTURUCU MADDE TAŞIMAK	11
ADLİ MERCİLERCE ARANAN ŞAHSIN YERİNİ BİLDİRMEMEK	4
TOPLU KAÇAKÇILIK	2
PANKART AÇMAK	1
TARİHİ ESER KAÇAKÇILIĞI	3
Genel Toplam	388

2000 Yılı İçerisindeki Yapılan Operasyonlarda Suç Türlerine Göre Yakalanan Şahıs İstatistikleri

Suç Türleri	Yakalanan Şahıs
4422 SKM + CÜRÜM İŞLEMEK	655
AMACIYLA TEŞEKKÜL OLUŞ.	
6136 SKM	488
TETKİK	1006
ŞİKAYET DİLEKÇELİ	29
SAHTE KİMLİK (PASAPORT, NÜFUZ	37
CÜZ. SÜRÜCÜ BELGESİ)	
ESRAR UYUŞTURUCU MADDE	15
KULLANMAK BULUNDURMAK	
1918 SKM MUHALEFET SUÇLARI	20
TEHDİT DARP	29
DOLANDIRICILIK	12
ÇEK SENET TAHSİLATI, TEFECİLİK	17
GÖREVİ SUİSTİMAL	5
RÜŞVET, HARAÇ ALMAK VE VERMEK	8
TEFECİLİK	7
TARİHİ ESER KAÇAKÇILIĞI	25
TOPLAM YAKALANAN ŞAHIS	2353

Yukarıdaki verilerden de anlaşılacağı gibi, en çok 6136 sayılı Ateşli Silahlar, Bıçaklar ve Diğer Aletler Hakkındaki Kanu'na ve 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleri Kanunu'na Muhalefet suçlarından işlem yapılmıştır.

Öte yandan, Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nün 6 yıl-

lık mukayeseli icraat tablosuna bakıldığında[142] İstanbul'daki mafya örgütlerinin son 6 yılda (1998-2004) toplam 264 yaralama, 108 kurşunlama (oto, ev, işyeri) 90 adam kaçırma, 77 cinayet olayı gerçekleştirdiği görülmektedir. Bu veriler, mafya tarafından işlendiği tespit edilen suçlarla ilgilidir. Mafyayla irtibatlandırılamayanlar da hesaba katıldığında, ortaya çok daha vahim bir tablo çıkacağı aşikardır.

SÖZÜER'e göre, organize suç örgütlerinin işlediği suçları daha önce belirtmiştik.[143]

Genel olarak bakıldığında Türk organize suç örgütleri aşağıdaki suçları işlemektedir;

aa- TCK ile ilgili olanlar

- Göçmen Kaçakçılığı, m.79,
- İnsan Ticareti, m.80,
- Kasten Öldürme, m.81,
- Kasten Yaralama, m.86,
- Cinsel Saldırı, m.102, Reşit Olmayanla Cinsel İlişki, m.104, Cinsel Taciz, m.105,
- Tehdit, m.106, Şantaj, m.107, Cebir, m.108, Kişiyi Hürriyetinden Yoksun Kılma, m.109,
- Siyasi Hakların Kullanılmasının Engellenmesi, m.114,
- İnanç, Düşünce ve Kanaat Hürriyetinin Kullanılmasını Engelleme, m.115,
- Kişilerin Huzur ve Sükununu Bozma, m.123,
- Haberleşmenin Engellenmesi, m124,
- Hakaret, m.125,129,130,
- Haberleşmenin Gizliliğini İhlal vd.m.132,133,134,135,

142) Bkz. Ek-4.
143) Bkz. s.104-105.

• Hırsızlık, m.141, Hakkı Olmayan Yere Tecavüz, m.154, Güveni Kötüye Kullanma, m.155,

• Bedelsiz Senedi Kullanma, m156, Dolandırıcılık, m.157, Nitelikli Dolandırıcılık, m.108,

• Karşılıksız Yararlanma, m.163,

• Tehlikeli Maddelerin İzinsiz Olarak Bulundurulması Veya El Değiştirmesi, m.116,

• Uyuşturucu veya Uyarıcı Madde İmal ve Ticareti, m.124 ve m.126,

• Kıymetli Damgada Sahtecilik, m.131, Mühürde Sahtecilik, m.133 vd.m.134, 135, 136.

• Kamu Barışına Karşı Suçlardan m.138,139.

• Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurmak, m.220,

• Fuhuş, m.227, Kumar, m.228,

• Ekonomi, Sanayi ve Ticarete İlişkin Suçlardan, m. 154, 156, 157, 158,

• Rüşvet Verme, Alma, m.252,

• Adliyeye Karşı Suçlardan m. 267, 268, 270, 271, 272, 275, 277, 278, 280, 281, 282, 288, 291, 292, 296, 297,

bb-Diğer yasalar

• 6136 sayılı Ateşli Silahlar Bıçaklar ve Diğer Aletler Hakkında Kanunu'na muhalefet.

• Orman Yasası'na muhalefet.

• 4926 sayılı, Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'na muhalefet,

• 2313 sayılı. Uyuşturucu Maddelerin Murakebesi ile ilgili kanuna muhalefet.

• 1774 sayılı, Kimlik Bildirme Kanununa muhalefet.

• 2559 sayılı, Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu'na muhalefet.

• 1481 sayılı, Asayişe Müessir Bazı Fiillerin Önlenmesi Hakkında Kanuna muhalefet.

Diğer ülkelerde organize suç örgütlerince en çok işlenen suçlara da bakmak gerekir.

Danimarka'da, uyuşturucu suçları,

İngiltere'de, uyuşturucu madde ticareti, organize dolandırıcılık, sahtecilik, sanat eseri ve antika hırsızlığı, silah kaçakçılığı, karapara aklama, pornografi suçları,

Yunanistan'da, uyuşturucu madde kaçakçılığı, izinsiz silah ticareti, orman tahribi, antika eşya kaçakçılığı,

Avusturya'da, uyuşturucu madde ticareti, uluslararası kredi kartı ve çek dolandırıcılığı, motorlu taşıt hırsızlığı, silah kaçakçılığı,

Almanya ve ABD'de, uyuşturucu madde ticareti,[144]

Japonya'da, uyuşturucu madde, silah suçları, kanuna aykırı şans oyunları, tehditle koruma bedeli altında zorla para almak, fahişelik organizasyonları, porno kayıtları üretimi, insan (özellikle çocuk) ve organ ticareti.[145]

c. Yöntemler

Yukarıda açıklanmaya çalışıldığı gibi, organize suç örgütleri en hafifinden en ağırına birçok suç işlemektedir. Şüphesiz, bu suçların bir çoğunu işlemek için, organize suç örgütü mensubu olmaya gerek yoktur. Çoğu, ferdi ya da iştirak halinde işlenebilecek suçlardır. İşte sorun da buradadır. Organize suç örgütleri, bu gerçekten hareketle, işlenen suçla örgüt arasındaki irtibatı kopartmakta, en azından buna çalışmaktadırlar. Bu durumda, bir suçun organize suç örgütlerin-

144) SÖZÜER. age.s.264.269

145) ÜNVER Yener, "Uluslararası Bir Ceza Hukuk Sempozyumundan Notlar, www. akder.org.

ce işlenip işlemediğinin tespiti sorunuyla karşılaşılmaktadır. Bu tespit, örgütün teşhisi ve çökertilmesine sebep olabilecektir. Bunu bilen örgütler, kullandıkları yöntemlerle, hem eylemleri örgütleri adına yapmakta, hem de bu illiyet bağının (eylemle örgüt arasındaki) kurulmasını engellemeye çalışmaktadırlar. O halde, organize suç örgütleri, yöntem açısından iki alanda hareket ederler. Birincisi suçu işlemek, ikincisi örgütle suçun irtibatını kesmek. Şimdi bu yöntemleri tespit etmeye çalışalım.

aa- Örgüt Adına Suç İşlemek İçin Kullanılan Yöntemler

Organize suç örgütlerinin temel yöntem olarak korku yaratmak gayesiyle her türlü zor ve tehdidi kullandıklarını be-

lirtmiştik. Burada, bir anlamda zor ve tehdidin kullanış biçimleri, yani yöntemin uygulanması açıklanmaya çalışılacaktır. Bu açıklamada, örgütlerin türlerine göre hareket tarzlarına da yer verilecektir.

Türk mafyatik örgütlerinin hemen tümünün faaliyeti içerisinde yer verdiği alacak-borç ilişkilerine müdahalede kullanılan yöntemler şöyle sıralanabilir;

Alacaklı yanında yer almıyorsa, tahsil edilmesi gereken bir borç vardır. Bu borç teminata bağlanmış, ancak teminat karşılıksız çıkmışsa, mafyanın görevi ya yeni teminat almak ya da alacağı tahsil etmektir. Teminatsız alacaklarda da aynı fonksiyon söz konusudur. Bu durumda, organizasyonu güçlü mafya örgütleri tarafından, alacağın temliki usulü ile alacak yasal olarak üstlenilir. Bu da sıklıkla, örgütün avukatlarınca, alacağın, mafyanın kontrolündeki bir elemanına resmen temlik edilmesiyle olur. Çek, ciro edilir. Senet, sanki

alacaklı tarafından kendi borçlusuna alacağına karşı verilmiş gibi gösterilir veya borçlunun malındaki ipotek, haciz v.s. işlemler, mafyatik örgüt elemanının üstüne geçirilir veya alacağın yasal yollardan tahsili için, mafya avukatına vekaletname verilir. Bu andan itibaren alacaklı devreden çıkar, artık alacaklı mafyadır.

Bu yöntem, miras, gayrimenkul, işyeri ortaklıklarının ihtilaflarında da kullanılır. Mafyaya gelen taraf, kendi hissesini örgüte devreder. Artık ikinci ortak mafyadır. Bundan sonra, avukat borçluya giderek alacaklının alacağını temlik ettiğini ve işi kendisine verdiğini, kendisinin de X caponun adamı olduğunu, borcun kendilerine ödenmesi gerektiğini söyler. Borçlu, borcunu ödemezse örgütün birkaç adamı borçluyu ziyarete gider ve kendisine süre verir. Bu arada cezaevinde de olsa capo veya yardımcısıyla telefon irtibatı kurup, borçluyu görüştürürler.

Telefondaki kişi kendisini tanıtır ve gelenlerin dediğini yapmasını, aksi halde başına her türlü kötülüğün geleceğini binbir küfür ve hakaretle söyler. Borç yine ödenmezse, şahıs bu sefer silahlı en az 3-4 kişi tarafından ziyaret edilir ve hakaret ve darp edilerek ağır bir gözdağı verilir ve çocukları ve eşi veya sevgilisi veya yakınları hakkında yapılan istihbaratlar kendisine anlatılarak, her an takip edildiği, onların başına bir şey gelebileceği, bu bilgileri elde edebilecek kadar güçlü oldukları da hissettirilerek, anlatılır. Bundan sonra, istekleri yerine gelene kadar şu yöntemler kullanılır;

- Ev, işyeri ve cep telefonlarına sürekli tehdit telefonları gelir.
- Trafikte iki üç araba tarafından taciz edilir.
- Evinin kapısı önüne, işyerine veya arabasının üzerine

boş kovan, dolu bir fişek veya kar maskesi, kelepçe v.s konulur.

– Şahıs diz veya diz üstünden veya kalçasından vurulur.

– İkinci silahlı eylemler, genelde birincisinden daha ağır sonuçlara yol açacak şekilde yapılır. Örn; çapı yüksek tabancayla 10-15 kez isabet verilir. Arabası, işyeri, evi kurşunlanır, kundaklanır, boşken bombalanır.

– Yine istekleri yerine gelmezse, kendisi kaçırılarak, işkence, ağır darp gibi fiillere maruz bırakılır ve borcun çok üstünde çek veya senet imzalattırılır. Ya da ellerindeyken, yakınlarıyla görüştürülüp (imkan varsa) paranın getirilmesi sağlanır.

– Tüm bunlar başarısız kalırsa şahıs öldürülür. Ama, borcun ödenmesi için en yakın mirasçılarına, yine aynı yöntem-
 ler uygulanmaya başlar.

– Bazen, kaçırılan şahsın uygunsuz fotoğrafları çekilip, ayrıca şantaj yapılır. Tabii her eylemde şahsa bir not iletilir, **"polis veya jandarmaya gidersen ölürsün."**

Gayrimenkul, miras ya da iş yeri ihtilaflarıyla ilgili sorunlar da, yukarıdaki yöntemlerle çözülür. Burada karşı tarafa getirilen teklif; ya değerinden çok az bir miktara hissesini satması ya da değerinin çok üzerinde kendi hisselerinin satın alınmasıdır. Tabi hiçbir tahsilat işinde borçlu, gerçek borcunu ödemez. Kat kat fazlasını ödemek zorundadır.

Özellikle gayrimeşru alacak-borç ilişkilerinin tahsilinde, yukarıdaki yöntemlerden silahlı aşamayla işe başlanır. Yani, önce borcun ödenmesi istenir, ödenmezse doğrudan silahlı eylemlere geçilir. Bu tür tahsilatlarda borcu ödememenin cezası ölümdür. Ayrıca, çok ağır şiddet ve cebir yöntemleri uygulanır. Örn; Kaçırma, aylarca aç, susuz bırakma, bir çukur

veya depoda tutma, bir yere zincirleme, her türlü işkence tatbik etme v.s. Gayrimeşru alemin kendi aralarındaki tahsilat işlerinde, cesetleri bulmak son derece güçtür. Yakılır, gömülür, v.s. Doğal olarak, şikayetçi yoktur.

Mafyanın, borçlunun yanında yer alması durumunda, genellikle bu şahsın işyerine örgütün bir elemanı oturtulur, etrafta çok sayıda silahlı elaman bekler. Gelen alacaklılara, borçlunun artık kendileri olduğunu ve ödemeyeceklerini söylerler. İtiraz eden, hemen ağır bir şekilde darp edilir, bıçaklanır veya silahla vurulur. Ayrıca, alacaklılardaki teminatlar, şahıs kendiliğinden vazgeçmez veya vesikayı getirmezse, hemen faaliyete geçirilerek kendisinden alınır. Bunun için tehdit, yaralama, kaçırma ve hatta öldürme eylemleri gerçekleştirilir.

İhale mafyasının basit şeklinde, genellikle ihaleler esnasında çok sayıda elemanla ihale yapılan alana gelinir, burada silah teşhiri veya darpla istenmeyen şahısların ihaleye girmesi engellenir. İhale mafyasının diğer türlerinde,[146] hedef şahıslardan ya ihaleye girmemeleri ya istenilen düzeyde teklif vermeleri ya da taahhütlerine uymaları istenir. Bu istek doğrudan mafyatik örgüt elemanlarınca ilgililere iletilebildiği gibi, aracılar vasıtasıyla da söylenebilir. Hatta, bazen basın-yayın organları yoluyla, dolaylı olarak ihaleye gireceklere hissettirilir. Karşı gelmenin cezası, ayaktan vurmaktan, ölüme kadar giden, bir dizi cebir ve şiddet kullanımıdır.

Türk mafyasının en önemli yöntemlerinden biri zoraki koruma, diğeri doğrudan haraç almaktır.

Eğlence sektörünün yoğun olduğu yerlerde, mutlaka mafyatik örgütlenmeler vardır. Mafyatik örgütler buralardan; elde edilen gelirlere ortaklık, uyuşturucu dağıtımının düzen-

146) Bkz.s.20 v.d.

lenmesi, fuhuş, otoparkların, büfelerin, bazen kahvehanelerin işletilmesi, kapı girişlerinden elde edilen paraya ortaklık, sanatçıların kontrol altına alınması, ücretsiz yararlanma, güç gösterisi yapma gibi birçok amaçla yararlanmaktadırlar.

Mafyatik örgütler, öncelikle, bar, pavyon, müzikhol, gazino gibi yerleri zoraki koruma altına almaktadır. Böylece işyeri sahiplerinden, bu koruma karşılığında düzenli olarak belirledikleri parayı alırlar. Koruma altına girmek zorunludur. Aksi halde işyerinin kapanmasını sağlayacak olaylar çıkartılır, işyeri kurşunlanır, kundaklanır, bomba atılır, müşterileri vurulur, kapı girişindeki korumalar vurulur, işyeri sahibi darp edilir, silahla vurulur v.s. Yine direnen olursa, (ki pek nadir rastlanır) öldürülür.

Buraların kapılarındaki body-guardlar genellikle mafyatik örgüt elemanları veya onlara tabi kılınan kişilerdir. Mafyanın kapı girişlerinden elde edilen gelirlere de zoraki ortaklığı vardır. Uygulamada, büyük eğlence yerlerinde kapı girişlerinden alınan peşin para, işletmenin korumasını yapanlara aittir. Yine, otopark ücretlerini de genellikle bunlar almaktadır. Mafya kapı, otopark ve işletmeden koruma parası alır. Bu amaçla, sanatçılardan ayrıca para alınır. İşletmenin içerisindeki her türlü uyuşturucu dağıtımı ve fuhuş organizasyonu da kontrolleri altındadır.

Türk mafyası, eğlence yerlerinin bulunduğu yerlerdeki koruma faaliyetlerini, bölge hakimiyeti esasına göre yapar. O bölgede bulunan tüm işletmeler, oraya hakim mafyatik örgütün korumasındadır. Örn.İstanbul'da, Beşiktaş sahil kesiminden Sarıyer'e kadar olan alan bir örgütün, Sarıyer, Levent, Etiler, Beyoğlu, Kadıköy sahili, Üsküdar sahildeki yerler de ayrı ayrı mafyatik örgütlerin hakimiyetindedir.

Zaman zaman bölge kontrolü konusunda örgütler arasında silahlı çatışmaya varabilen anlaşmazlıklar olmaktadır. Zoraki korumada alınan para, zorla da olsa yapılan hir hizmet karşılığıdır. Mafyanın korumasını üstlendiği yerlere, başka grupların veya bireysel saldırıların yapılmasına karşı, gerekli tedbirler alınmıştır. Buna rağmen bir hareket yapılırsa, anında karşılık görmektedir.

Haraç ise, hiçbir neden yokken birisinden maddi menfaat istemek ve bunu zorla almaktır. Birçok mafyatik örgüt, haraç yöntemini sıklıkla kullanmaktadır. Özellikle, maddi durumu iyi olan işadamlan veya zenginlerden, adeta sahip olduklan lüks yaşantının vergisi, mafya tarafından alınmaktadır. Geleneksel olarak, zenginden alıp fakire dağıtma anlayışından kaynaklanan bu yöntemin, fakire dağıtma bölümü göstermelik olmakta, mafya bu yöntemle elde ettiği gelirle daha çok güçlenip, yeni suçlar işlemektedir. Haraç alma yöntemleri çok çeşitlidir. Burada birkaçını anlatmaya çalışacağız; işinde gücünde olan, yasalara saygılı, varlıklı ve arkası güçlü olmayan, pis işlere bulaşmamış ve bulaşmak istemeyen iş adamları, hedef olarak belirlenir. Bundan sonra istihbarat çalışması yapılarak, hakkında bilgi toplanır. Öyle ki şahsın evi, işyeri, yakınlarının ev ve işyerleri tüm telefon numaralan, araç plakaları, çocuklarının gittiği okullar ve servisleri, yemek yediği lokantalara kadar belirlenir. Daha sonra çeşitli şekillerde kendisine ulaşılır. Bunlardan bazıları şunlardır;

- Evi, işyeri veya cep telefonundan aranarak kendisinden doğrudan haraç istenir.
- Ev veya işyerine tehdit ve haraç isteği yazılı mektuplar gönderilir.

• Otosunun camına pusula bırakılır.

• Aracı gönderilerek talepler iletilir.

• Silahlı birkaç kişi, kendisini bir yerde sıkıştırıp isteklerini iletir.

Daha sonra, şahsın haraç parayı ne zaman ve nerede ödeyeceği söylenir. Ödememe durumunda, yukarıdaki alacak tahsili yöntemleri uygulanır.

Haraç, sadece para isteme şeklinde olmaz. Fiilen hedefin evine, işyerine, arazisine, otosuna v.s. el koymakta bu kapsamdadır. Bir sabah işyerine giden hedef şahıs, mafyanın silahlı adamlarının masasında oturduğunu görür. Ne olduğunu sormasıyla başlayan macerası, işyerini onlara devretmesiyle sonuçlanır (tabi yaşayabilirse). 2004 yılında bu tür yöntemlerin kullanılamayacağını savunanlar olabilir. Ancak, ne yazık ki mafyatik örgütlerin bugün en çok kullandığı yöntemlerden birisi yukarıda anlatılandır.

Türk mafyası, uyuşturucu kaçakçılarından fuhuş, insan ticareti, organ ticareti, her türlü ithalat ve ihracat kaçakçılarından, genelev mafyasından da haraç almaktadır. Yani mafyanın parasını yiyen mafyatik örgütler söz konusudur. Bir nevi üst mafya örgütlenmeleri olan bu oluşumlar, genellikle devlet görevlileriyle birlikte hareket etmektedirler. Örn. hayali ihracatçıları tespit ve operasyon yapmakla yükümlü kamu görevlileri, bunların listesini mafyaya vermekte onlarda haraçlarını almaktadırlar. Gelir ise bölüşülmektedir.

Mafya düzeninin hakim olduğu şehirlerde, büyük küçük iş adamları, sermaye sahipleri, sanatçılar, futbolcular, mankenler v.s. kendilerini güvende hissetmek için, mafyatik örgüt liderleriyle iyi geçinmekte, onların taleplerini öncelikli olarak karşılamaktadırlar. Bu da ihtiyari gibi görünen, ancak

temelde zoraki olan bir koruma türüdür.

Mafyatik örgütlerin, iş kollarına nüfuz etmesi ve buralarda hakimiyet kurması çeşitli yöntemlerle olur. Türk mafyası, genellikle iş kollarının bağlı bulunduğu, oda, dernek, vakıf gibi yerleri ele geçirmekte ve bundan sonra, o iş kolunda faaliyetini sürdürmektedir. Balıkçılar hali, meyve sebze hali, otogar, minibüsçüler, servisçiler, pazarcılar, fırıncılar odalarının veya derneklerinin yönetimine kendi adamlarını sokmakta ve seçimlerde bunların işbaşına gelmesini sağlamaktadırlar. Bu sağlanınca, legal bir görünüm altında mafyatik faaliyetlerini rahatça sürdürebilmektedirler. Bu faaliyetler, o iş koluna mafyatik örgütün onayı olmadan kimsenin girememesi, girenlerin aidat adı altında ve belirlenen zamanlarda haraç vermesi, bazen iş koluna ait malların fiyatlarının belirlenmesi ve bunun dışına çıkılmaması v.s. dir. Mafyanın koyduğu kurallara uyulmasını sağlamaya yönelik yöntemler, genelde tehdit ve zor kullanımıdır. Fırıncılar ve Minibüsçüler odalarını ele geçiren mafyatik örgütlerin yöntemleri örnek verilebilir;

Mafya türlerinden bahsederken, fırıncılar odalarını ele geçiren veya hakimiyet altına alan mafyatik örgütlerin, ekmek fiyatlarını, hangi fırınların nerelere ekmek vereceklerini belirlediklerini söylemiştik. Belirlenen fiyatın altında ekmek satmaya kalkan veya bölgelere ayrılmış fırınların satış alanlarına uymayan esnaf, önce tehdit edilir ve kurallara uyması istenir. Bunlar, belirlenen alan dışında veya belirlenen fiyatın altında ekmek satan fırıncılar ya da bu ekmekleri alan esnaftır. Tehditle kurallara uymamaya devam edenler, darp edilir, silah veya bıçakla yaralanır, işyerleri kurşunlanır, ekmek dağıtım araçları kurşunlanıp, şoförleri dövülür, araç ve işyerleri kun-

daklanır, hala kurallara uyulmuyorsa öldürülürler.

Minibüsçüler odasınca, sefer başına verilmesi belirlenen haracı (aidat) vermeyi aksatanlar, kahyalar tarafından denetlenerek, dövülmek suretiyle cezalandırılırlar. Aksaklık devam ederse, bu esnafın araçlan trafik ekiplerince trafikten men edilir, sahip ve şoförleri sıkıştırılır, dövülür, araçları kurşunlanır, silahlı saldırıya maruz bırakılır. Odanın hat değiştirme kararlarına uyulması da bu şekilde sağlanır.

Türk mafyasının, İtalyan mafyası gibi evvelden beri başvurduğu önemli yöntemlerden biri "arabuluculuk" tur. Herhangi bir konuda ihtilafa düşenlerden birinin başvurusuyla, mafyatik örgüt devreye girerek, devletin temsilcisi gibi ihtilaf hakkında hüküm verir. Bu hükme uymak zaruridir. O nedenle, İstanbul'un Anadolu yakasında, Kadıköy, Maltepe, Beykoz ve Üsküdar ağırlıklı olmak üzere insanlara, "Burası X Capo'nun Cumhuriyeti" denmektedir. Arabuluculuk, terör örgütlerinin halk mahkemelerine benzer bir işlev görmektir. Aradaki fark, mafyanın arabuluculuk yöntemine devlet dahil, kimsenin müdehale etmemesidir. Mafya, bu yöntemle hem gelir elde etmekte hem de yerel otoritesini güçlendirmektedir. Böylece, ortaya devletin hukukunun yanısıra mafyanın hukuku, yani çifte hukuk anlayışı çıkmaktadır. Devletin kendilerini en fazla hapsedeceğini düşünen yerel halk, kendisine her türlü şiddeti uygulama özgürlüğüne sahip mafyanın kurallarına daha çok uymaktadır. Gerçekten de "**zor oyunu bozar**" kuralı, mafyanın silah gücüyle uygulanmaya çalışılmakta ve vatandaşlar buna boyun eğmektedir.

Fuhuş mafyası, en çok genç kız, kadın ve genç erkekleri kaçırma, alıkoyma, tecavüz etme, uyuşturucuya alıştırma, bu insanları adeta mal gibi alma, satma, belirli yerlerde fuhuş

amaçlı çalışmaya zorlama, çok yüklü miktarlarda borçlandırma gibi yöntemler kullanmaktadır. Görüldüğünün aksine, şantaj boyutunun çok yüksek olması nedeniyle, en sert şiddet içerikli mafyatik yöntemler bu tür örgütlerde vardır. Dövme, alıkoyup aylarca aç susuz bırakma, tecavüz, yaralama, öldürme, kasete çekip şantaj yapma, yüz ve boyun bölgelerine iz bırakıcı ecza atma v.s. en sık rastlananlardır.

Cezaevi mafyası, dışarıdaki mafyadan çok daha tehlikeli yöntemleri, devlet kontrolü altındaki bu yerlerde uygulamaktadır. Dışarıdan alınan siparişlerle, içeriye giren zanlı yada mahkumları öldüresiye dövme, her türlü işkenceyi uygulama, tecavüz, şişleme, bıçaklama, sorgulama, öldürme v.s. yöntemler uygulanmaktadır. Cezaevi mafyasının kurallarına uymayanlara karşı, son derece sert yaptırımlar tatbik edilmektedir.

bb- Örgütle Suç Arasındaki Bağı Kesmek İçin Kullanılan Yöntemler

Türk organize suç örgütlerinin, işlenen suç ile örgütün irtibatını kesmek için uyguladıkları yöntemler de önemlidir. Bunların deşifre edilmesi, karşı yöntem geliştirilmesi açısından gereklidir. Belli başlı yöntemler şunlardır;

• Legal görünüm altında faaliyet göstermek,

Türk mafyatik örgütleri, 1999 yılına kadar aleni bir şekilde tahsilat ve irtibat büroları kurmuş ve buralarda müşteri kabul etmişlerdir. Mafyaya başvurmak isteyenler, bu yazıhane şeklinde çeşitli adlarla kurulmuş bürolara gelmekteydiler. Buralarda, her zaman yeterli sayıda örgüt elemanı, silah ve mühimmat bulunmaktaydı.

Kumarhanelerin açık olduğu dönemlerde, koruma adı al-

tında kendilerine tahsis edilen ve genellikle buraların girişindeki odaları kullanmaktaydılar.

Mafyatik örgütlerin en çok, inşaat, otopark, galeri, su istasyonu, benzin istasyonu, ithalat-ihracat şirketi adı altında bürolar açtıkları gözlenmekteydi.

1998 yılının ikinci yarısından itibaren, tüm yurtta mafya ile mücadele amacıyla kurulan Organize Suçlar Şubelerinin yoğun ve gayretli çalışmaları, mafyatik örgütlerin bu alanda taktik değiştirerek, yazıhanelerden çekilmelerine sebep oldu. Ancak, bu durumda faaliyetlerini sürdürmelerini engellemedi. Daha güçlü örgütsel yollara başvurdular. Özellikle, kendilerine bağlı avukatların büroları, hakimiyetleri altındaki bölgelerde faaliyette bulunan kendilerine yakın esnaf ve tüccarların işyerleri, ikametleri irtibat büroları olarak kullanılmaya başlandı. Güvenlik güçlerinin üzerlerindeki baskısı arttıkça, artık birebir görüşme yöntemleriyle irtibat kurmaya başladılar. Hatta, telefonların güvenli olmaması nedeniyle, pusula kullanma, yüz yüze görüşme, yöntemlerine geçtiler. Ancak, her koşulda en güvenilir yerleri Avukatlık büroları ve lüks otel odaları ile lobileridir. Bazı büyük galeri ve barları da irtibat merkezi olarak kullanmaktadırlar.

Türk girişimci mafyası; mezbaha, ithalat-ihracat şirketleri, petrol istasyonları, reklam şirketleri, mankenlik ajansları, plak şirketleri, büyük futbol takımlarının başkan ya da yönetim kurulu üyelikleri, borsa şirketleri, inşaat firmaları, denizcilik şirketleri, dernek, vakıf ve odaların başkan ve yönetim kurullarında yer alma, özel okul, internet sitesi, tv kanalı açma gibi birçok işle uğraşıyor gibi görünmektedir. Onun için, kendilerine işadamı sıfatı verilmesini büyük bir hararetle sağlamaya çalışmaktadırlar.

• Omerta kuralının titizlikle uygulanması,

İtalya ve ABD'de olduğu gibi, Türk mafyası da omerta kuralını tavizsiz uygulamaktadır. Öyle ki omertayı bozmak, her türlü talepten vazgeçip, yalnızca bu sebeple cezalandırmayı gerektirir.

Omertanın örgüt içi uygulamasını bir sonraki başlıkta ele alacağımızı belirtip, omertanın mağdur ve tanıklara uygulanması üzerinde duracağız.

Sermayesi korku olan organize suç örgütlerinin varlıklarının devamı, ancak işledikleri suçların gizlenmesiyle olanaklıdır. Bu gizleme, suçun ortaya çıkmasından, örgütle bağının kesilmesine kadar her alanı kapsamaktadır.

Mafya, hedef seçtiği şahıslara karşı işlediği hiçbir suç için şikayetçi olunmasını istemez. Şikayetçi olan mağdur, ayrıca ve daha ağır cezalandırılmayla tehdit edilir. Başlangıçtaki tehdit unsurlarının, özellikle güvenlik güçlerine bildirilmesini istemez. İşlenen suçlara tanık olunması da mafyanın istemediği diğer bir olgudur. Bu nedenle, herkesin gözü önünde işlenen bir cinayet ya da yaralama suçunda tanık bulmak olanaksızdır. Bulunanlar da, aynı olayın mağduru gibi, eşgal veremez ve teşhis edemezler. Şikayetçi mağdur (müşteki), şikayetini en geç mahkeme huzurunda geri alır. Aksi halde, başlarına daha büyük felaketler gelmesi kaçınılmazdır. 2003 sonunda, ünlü bir sanatçının eşinin ayaklarından vurulması olayında, mağdur, tüm kamuoyunun gözü önünde şahısları teşhis edemeyeceğini beyan etmiş, teslim olan sanıkların itirafıyla şahısları tanıdığı ortaya çıkmış, ama şikayetçi olmamıştır. Bu olay tipik bir "omerta" kuralı uygulamasıdır. Bir mağdur zarara uğruyor ve "düşmanım yok, kimseyle alacak-borç ilişkim yok, tehdit almadım, suçu işleyenleri tanımıyorum" gibi be-

yanlarda bulunuyorsa, bilinmelidir ki orda kesinlikle "omerta" kuralı uygulanmaktadır. Yine 2004 yılında İstanbul'da bir barda, yüzlerce insanın gözü önünde bir gencin boğazının kesilerek öldürülmesini gören hiç kimsenin olmaması da bu konuya önemli örneklerdendir. Birçok mafyatik eylemde, mağdurlar, güvenlik güçlerince alman ifadelerinde şikayetçi olmakta, mahkeme safhasında şikayetlerinden vazgeçmektedirler. Hatta, operasyon yapan güvenlik güçleri suçlanmaktadır. (Örn. "zorla öyle yazdılar, biz şikayetçi değiliz. Şikayetçi olmazsak işkence yapacağız dediler" gibi).

Eylem açısından kullanılan yöntemler şöyle sıralanabilir;

• Eylemleri değişik bölgelerde yapmak,

Mafyatik örgütler, eylemlerini büyükşehirlerde değişik bölgelere yaymaktadırlar. Böylece, her ilçede kurulu adliye teşkilatı ve yerel polis, olayları münferit olarak değerlendirip işlem yapmakta, eylemle örgütün irtibatı kesilmektedir. Bu konuda, yerel adliye ve polis yetkilileriyle olan partito ilişkilerini de kullanarak, eylemlerin şubelere bildirilmesi geciktirilmekte ya da hiç bildirilmemesi sağlanmaktadır. İstanbul'da 33 ilçe olduğu düşünülürse, mafyanın bu açıdan ne kadar geniş bir hareket kabiliyetine sahip olduğu anlaşılmaktadır.

• Eylemleri üstlenmemek,

Yapılan eylemleri, koşul ve duruma göre üstlenmemek işlerine geliyorsa o şekilde hareket etmektedirler. Özellikle, kurşunlama, bombalama, kundaklama gibi eylemleri üstlenmemektedirler. Sebebi kolay tespit edilemeyecek cinayet ve yaralama eylemleri de bu kapsamda düşünülmelidir.

• Eylemleri üstlenmek,

Bazen, eylemleri birilerinin üstlenmesi, örgüte ulaşılmasının engellenmesi açısından daha avantajlı olabilmektedir. Bu

durumda, eylemi yapan kişi güvenlik güçleri ya da adliyeye teslim olmaktadır. Teslim olma, alemde bambaşka bir racondur. Teslim olan, eylemi münferit olarak üstlenir. Kesinlikle örgütü ele vermez. Tabii ki bunun için soruşturmayı yapanlarla irtibata geçip onları görmek[147] gereklidir. Eylem çok ses getiren veya önemli bir kişi aleyhine işlenmişse veya kamuoyu duyarlık göstermişse, fazla uzatılmadan "teslim olma" düzeni uygulamaya konulur. Yine, önemli bir olayda kullanılan silahla, olayı gerçekleştirdikleri yerden başka bir adliye bölgesinde kasten önemsiz bir suç işlerler. Silahın balistik incelemesi sonucunda, önemli olayda kullanıldığının tespiti yapıldığından, o, olayda üstlenmiş olurlar. Bu, teslim olmanın bir başka yöntemidir.

• Eylemi başkasının üstlenmesi,

Mafyatik örgütlerin güçlü partito ilişkileri varsa, suçu işleyenin yerine başka bir şahıs suçu işlemiş gibi üstlenir. İlgili zabıtaca bu hususa çoğunlukla bilerek göz yumulur.

Böylece, hem örgüt hem de örgütün muteber elemanı soruşturmadan kurtulur. Genellikle, lider veya örgütün üst yapısının ya da çok iyi elemanlarının (iyi tetikçi, bombacı v.s.) yaptığı eylemlerde, bu yönteme başvurulmaktadır. Örn. Ömer Lütfi TOPAL olayında, Bodrum'da bir şahsı öldürüp arabayla kaçan şahsın, araba kullanmayı bilmediği seneler sonra İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nce tespit edilmiştir. Bu şekilde eylemi üstlenip cezaevine girenlere mafya lisanında "ceset" denmektedir.

• Taşeron kullanmak,

Özellikle girişimci mafya tipi, genellikle örgüt prestijini il-

147) Görmek kelimesi mafyatik örgütlerce "rüşvet vermek, menfaat temin etmek" anlamında kullanılır.

gilendiren olaylar hariç, eylemleri kendilerine vefa borcu olan veya parayla tuttuklan kirahklara yaptırmaktadır. Bu şahıslar yakalandıklarında, kimin adına eylem yaptıklarını asla söylememektedirler.

• Reşit olmayanların kullanılması,

18 yaşına kadar her küçüğün çocuk sayılması ve küçüklere ceza indiriminin olması, yine bunlarla ilgili özel soruşturma, koğuşturma ve yargılama yöntemlerinin kabulü, mafyatik örgütlerin birçok eylemi 18 yaş altındaki küçüklere yaptırmasına neden olmaktadır. Bu yaş grubunda bulunanların, zabıta tarafından ifadelerinin dahi alınamaması ve derhal savcılığa çıkarma zorunluluğu, örgütle eylem irtibatını kesmektedir. Özellikle, cinayet, uyuşturucu dağıtımı ve kamuoyunca tanınan şahıslara karşı yapılan eylemlerde bu kesim kullanılmaktadır.

• Eylem sebebinin değiştirilmesi,

Mafyatik örgütlerce en sık kullanılan yöntemlerden biri de budur. Yapılan eylem kişisel sebeplere bağlanır. Örn. 2003 yılında bir şahıs işlediği cinayetin gerekçesini şöyle anlatmaktaydı; "X caponun sevgilisini rahatsız etti. Ben de o capoyu çok sevdiğimden, kendisinin haberi olmadan onu öldürdüm," Bu şekilde, "yanımdaki kıza laf attı vurdum", "küfür etti öldürdüm" gibi birçok sebep bulmak mümkündür. Bu yöntemin başarıyla uygulanması için partito desteği şarttır.

• Partito ilişkilerini güçlü tutmak,

Yukandaki yöntemlerin bir çoğu örgütün partito ilişkileriyle ilgilidir. Ancak, bu ilişkiler bizzat yöntem olarak da kullanılabilir. Mafya, yerel veya merkezi güvenlik birimleri üzerinde çok fazla hakimiyet kurarsa (genellikle parayla ve siyasi müdehaleyle) eylemlerden önce, ilgili yerden izin almakta ve onların kontrolünde eylemi gerçekleştirip, yukandaki yöntemlerden

en elverişlisini kullanmaktadır. 1998 öncesinde, bazı polis birimlerinin önceden bilgisi dahilinde, cinayet dahi işlenmiştir.

• Eylem biçimlerini değiştirmek,

Mafyanın yaptığı eylemler, genellikle kendileriyle mücadele eden güvenlik güçlerince teşhis edilebilir. Bunu bilen örgütler, kendilerine yoğun baskı uygulandığı dönemlerde eylem biçimlerini değiştirerek, eylemin kendilerine ait olduğunu gizlemeye çalışırlar. Örneğin, ayaktan vurma klasik mafya eylemidir. Bunun yerine bıçaklama biçiminde eylem yaparak, eylemi adi bir görünüme sokarlar. Yine, trafik kazalarıyla birçok eylem yapmaları mümkündür. Hüseyin BAYBAŞİN'in şu anlatımları bu açıdan ilgi çekici ve önemlidir; "Mesela polis şeflerinden Karakaplan,[148] bana basın toplantısı sırasında piç demişti. Bu söylediğinin bir bedeli olmalıydı. Mesleğini tabii ki icra edersin, ama birisine piç demek, işte o olmaz. Bir kazada öldü."[149]

Mafyanın en sık kullandığı gizleme yöntemi, intihar süsü vermedir. Yüksekten atma, ası suretiyle veya tabancayla veya zehirlenerek intihar eylemleri mafya tarafından ustaca yapılmaktadır.

• Eylemleri kanıtsız bırakmak,

Mafyanın profesyonelce uyguladığı yöntemlerden biridir bu. İşlenen suçların kanıtlarını yok etmek, değiştirmek, başkasına yönlendirmek, ceza muhakemesini çok iyi bilen avukatları ve adliyedeki güçlü ilişkileri sayesinde her zaman mümkündür. O nedenle, birçok cinayet, gasp v.s, ağır suçtan

148) Doğan KARAKAPLAN, 1985 sonrasında İstanbul Emniyet Müdürlüğünde, başta Asayiş Şb. Müdürlüğü olmak üzere birçok birimde görev yapmış, son derece dürüst ve yiğit bir emniyet müdürüydü. Gerçektende bir trafik kazasında can verdi.

149) BOVERNKERK, YEŞİLGÖZ, age.s. 301.

kolayca yakayı sıyırabilmektedirler. Bu şekilde kullandıkları yöntemlere bazı örnekler verilebilir;

Grup olarak yakalandıklarında; ele geçirilen silah, mühimmat ve yapılan eylemleri, mahkeme safhasında, yakalananlardan, caponun istediği mafiosi üstlenir.

Cinayet ve yaralama gibi eylemlerde, suç aleti yok edilir. (denize atma, parçalayıp eritme, silah tamircileri vasıtasıyla horoz ve iğne özelliklerinin değiştirilmesi v.s.)

Kaçırma, alıkoyma, haneye tecavüz, yol kesme, yağma, senet gaspı gibi eylemlerde, kar maskesi, çorap gibi teşhisi önlemeye, eldiven gibi parmak izi bırakmamayı sağlamaya, sahte plaka gibi aracı belirlemeyi ortadan kaldırmaya yönelik tedbirler alırlar.

Yalancı tanık bularak davaların seyrini değiştirirler. Adli-

tıp, bilirkişi ve tanıkları, çeşitli yöntemlerle etkileyerek gerçeği saptırırlar.(Rüşvet, tehdit, şantaj v.s) Mahkeme heyetini partito ilişkileriyle etkilemeye çalışırlar. Bu hususta, en çok avukat ve politikacıları kullanırlar.

Polis, savcılık veya mahkeme dosyalarının tamamını veya kanıtlarla ilgili bölümlerini yok ederler.

Adli emanetlerdeki kanıtları yok ederler.

Zabıta safhasında suç aletlerinin vasıflarını değiştirirler, örneğin; işleyen tabancanın bazı parçalarını eksiltip veya kırıp 6136 sayılı yasa kapsamına girmesini engellerler. Tutulan tutanakların lehlerine olmasını temin ederler. Olay mahalline, hasımlarına ait deliller bırakırlar. Örn. Bir cinayet olayında hasımlarından birinin fotoğrafı yapıştırılmış sahte kimlik bırakırlar. vs.

Suçun vasfının değişmesini sağlarlar. Örn. Senet gaspı suçundan müşteki olan bir şahıs, mahkeme safhasında, senedi

kendi rızasıyla imzaladığını, ancak, şahısların kendisini darp ettiklerini, darptan şikayetçi olduğunu beyan eder.

Suç işleme esnasında kendi adamlarından biri yaralanırsa tedavi ettirip, doktorların zabıtaya haber vermesini engellerler.

Zabıtanın, kendilerine işkence veya kötü muamele yaptığını, işlerine gelmeyen her soruşturmada ileri sürerler. Böylece ifadelerini geçersiz kılmaya çalışırlar.

Yalancı tanıklarla zabıtanın arama, yakalama, yer gösterme v.s işlemlerini tartışılır hale getirip, davayı lehlerine döndürmeye çalışırlar.

Gözaltındayken, ifade vermemek için, kendilerine zarar verirler ya da doktor kontrolü sırasında, adamlarınca önceden ayarlanan doktorlar vasıtasıyla, "acil" kaydıyla hastaneye yatırılmalarını sağlarlar. Böylece gözaltından ve sorgulamadan kurtulurlar.

Basın kuruluşlarını yönlendirerek, yargılama makamlarını etki altına almaya çalışırlar.

Kendileriyle uğraşan görevlilerin yaptıkları işlemlerin tartışılır hale getirilmesi için, yasal görünüm altında her türlü hileye başvururlar. (İşkence, kötü muamele, rüşvet, irtikap, haksız menfaat temini iddiaları, kendileriyle hedef görevlinin ilişkili olduğu yönünde şaibe çıkarmak. İktidardaki siyasi partilerin görüşüne göre, görevlilerin görüşleri konusunda dedikodu çıkarma, gözaltına alındıklarında partito ilişkileri olan güçlü kişilerle olan irtibatlarının kendilerinden polis tarafından ısrarla sorulduğunun söylenmesi v.s.)

• Gıyabi tutuklama müessesesinden yararlanma,

Suç işlediği için aramaya alman mafya mensupları için gıyabi tutuklama müzekkeresi çıkartıldığında, mafya, elemanını suçun işlendiği yerin çok uzağında bir cumhuriyet savcılı-

ğına teslim eder. Böylece suçla fail arasındaki irtibatın örgüte sirayet etmesi önlenir. Asıl soruşturmayı yapan zabıta birimi bu şahsı sorgulayamadığından, örgütsel yapı ortaya konulamaz. Gıyabi tutuklama müzekkeresi olmadan da aranan suçlular cumhuriyet savcılıklarına teslim olup, partito ilişkileri sayesinde, zabıtaya teslim edilmeden tutuklanabilmekte veya serbest bırakılabilmektedir. Bu şekilde, örgütsel yapıya ulaşılması olanaksız hale getirilmektedir.

2- Organize Suç Örgütlerinin Özellikleri

Organize suç örgütlerinin özellikleriyle ilgili doktrinde çok fazla bilgiye rastlamamaktayız. Bu konuda, yöntem, yapı, tür ve örgüt içi kuralları bir arada ele alıp tespit yapan Kaçakçılık Organize Suçlar Daire Başkanlığı'na göre organize suç örgütlerinin karakteristik özellikleri şunlardır;

• Suç organizasyonlarının yapısı; bir şirket, holding yapısına çok benzemektedir.

• Durmadan çoğalan gruplar arası irtibat söz konusudur.

• Suçu üstlenmek, örgütte kalmanın en önemli unsurlarındandır.

• Güvenlik kuvvetlerine yönelik herhangi bir eylemleri yoktur. Bu psikolojik tesire müsait bir taktiktir. Ancak gerektiğinde çekinmezler.

• Sürekli arsa alımı, şirketlere ortak olma, ihalelere katılma ve iş adamı hüviyetine bürünme gibi legal görüntülü faaliyetlerde bulunurlar.

• Devlet mekanizması içerisinde birçok unsuru kullanmak ve aracılık yapmak, yapılanmanın en büyük özelliğidir.

• Kamuoyunda mevcut psikolojik ve sosyal yapının ge-

reklerine uygun mesajlar, tavırlar sergilemektedirler.

• Sabıkalı olmak ve cezaevi görmek gibi vasıflar hiyerarşik yapının gereğidir.

• Yakın çevre, akraba ve dostlara, sürekli aylık, hediye verilmesi, liderliğin tarzıdır.

• Kanunlardaki boşluklardan ortaya çıkan rant alanlarını, şiddet kullanarak kendi zeminlerine çekerler, bu tür rant alanlarını ellerinde tutmaya çalışırlar.

• Suç sicili temiz olan kişiler vasıtası ile şirketler kurup, karapara aklama yöntemine başvururlar.

• Aralarında anlaşmazlık bulunan kişileri anlaştırarak, bunlardan menfaat sağlamak suretiyle, kendilerini adaleti tesis eden unsurlar olarak gösterirler.

• Vakıflar oluşturarak, yardım görüntülü zorla para almaya çalışırlar.

• İlk yapılanma safhasında, güvenlik teşkilatlarından ayrılma veya emekli kişilerin, gerek nüfuzunu gerekse silah gücünü kullanarak, güçlerini arttırmaya çalışırlar.

• Örgüte girenlerin ve örgüt hakkında fazla bilgisi olan üyelerin, örgütü kendi istekleri ile terk etmeleri zorlaştırılmıştır. Yapı içerisinde bu tehdit unsurlarını da gündemde tutarlar.

• Yasadışı yöntemlerle yapılan ticareti yönlendirerek, menfaat temin ederler.

• Lüks bir yaşantı sergileyerek, örgüt yapısını tanımayan ya da yeni girmek isteyenleri örgütün içine çekmeye çalışırlar.

• Her örgütün kendi içerisinde yazılı olmayan kuralları olup, örgüt üyelerinin bu kurallara kesin uymaları sağlanmaya çalışılır.

• Örgüt üyelerinden, lidere karşı mutlak itaat beklenir.

• Örgütün genişlemesinde, hemşericilik önemi yer tutar.

• Örgüt liderleri çeşitli sebeplerden dolayı parasız ve gelirsiz kaldıkları zamanlarda en kısa yoldan paraya, o bölge içerisinde kadın alım satımı yapan kişilerden haraç alarak ulaşır.

• Polise suçluyu teslim etmek en çok tercih ettikleri yoldur. Bu teslim alma konusunda, suçsuz olan mensuplar, suçu kabul edip teslim olabilirler, bu sırada asıl suçluyu başka bir görev yerine sevk ederler.

• Organize suç liderleri, yaptıkları illegal faaliyetleri kamufle edebilmek için toplumun ve devletin sağduyusuna hitap eden davranışlarda bulunurlar. Bununla, hedef kitleye mesaj vermek isterler.

• Aranan şahıslar, pasaportlarını genelde iyi bildikleri, kontrolleri altındaki şahısların üzerine çıkarırlar. Bu şahıslar temizdir. Herhangi bir şekilde olumsuz sicil kayıtları yoktur.

• Örgüt liderleri, kar etmeyi ve mümkün olduğu kadar gizli kalmayı amaç edinirler. Kamunun onlardan korkması gerekir. Kendilerini emin ve hakim hissederlerse açıkça faaliyet gösterebilirler.

• Mal varlıkları, genelde başkalarının üzerine kayıtlıdır.

• Eylem yaparken kullandıkları arabalar, genellikle kiralık ve plakaları sahtedir.

• İhaleler örgütün sürekli takip ettikleri faaliyetlerdendir. Bu yöntemle ticari hayatın her aşamasında yer alırlar.

• Yerel iş gruplarını kontrol altına alırlar. (Kuruyemiş, kokoreç, otopark görevlileri, oto kiralama, oto galeri, oto yıkama, yağlama yerleri gibi.)

• Tetikçi veya elemanlar tutuklu veya mahkum olduklan sürece ailelerine bakılır, aylık ödenir, bu liderin en büyük görevidir. Lider örgütünü bu şekilde motive eder.

Bizce,-organize suç örgütlerinin özellikleri, örgütlenme ve örgüt içi kurallarla ilgilidir. Daha çok örgütsel bazda liderin koyduğu kurallar ve yeraltı aleminin kuralları özellikleri belirlemektedir.

Türk organize suç örgütlerinin özelliklerini şöyle sıralayabiliriz;

En belirgin özellik, her mafyatik örgütün bir liderinin olmasıdır. Örgütü kuran, yöneten, kuralları koyan, liderdir. Örgüt, adeta liderin adıyla özdeşleşmektedir. O'nun ölmesi halinde aile tipi örgütler haricinde, örgüt dağılmakta veya eski gücünü kaybetmektedir.

Liderin otoritesi mutlaktır. İtaatsizlik cezalandırmayı gerektirir. Yine, konulan kurallara uymamak, örgütü ele vermek, omerta kuralını bozmak, örgüt içi disipline uymamak (ast-üst ilişkisi) cezalandırma sebepleridir. Mafyatik örgütlerin cezalandırma yöntemleri ise şöyle açıklanabilir;

Cezalandırma, işlenen suçun ağırlığına, örgütün disiplin anlayışına, liderin tutumuna göre değişmektedir. Bazı örgütlerde lider çok serttir veya olaylar karşısında ne tepki vereceği önceden belli olmayan psikopat bir yapıya sahiptir. Bu tür örgütlerde, cezalandırma çok şiddetli olmaktadır. Yine uyuşturucu, silah kaçakçılığı gibi örgütlenmelerde cezalar çok ağırdır.

Yaptırımlardan en hafifi, kolu, bacağı v.s. kırılana kadar dövmektir. Daha sonra, bir yere kapatma, aç susuz bırakma, işkence yapma, öldürmeyecek uzuvlarından bıçak ya da silahla yaralama, ağır bir eylemi gerçekleştirmeye zorlama, diğer arkadaşlarının yanında madara etme, kendisi ve ailesine yapılan yardımı kesme, yakınlarına zarar verme, örgütten atma, sakat bırakma (gözünü çıkarma, dilini kesme v.s.) ve öl-

dürmeye kadar varan birçok yaptırım uygulanmaktadır.

Öldürme, genelde lidere veya örgüte ihanet halinde verilen bir cezadır. Örgütün sırlarını ifşa, eylemlerle lideri irtibatlandırma, örgüt aleyhine tanıklık, örgütün silah, mühimmat, para, v.s. mallarını, güvenlik güçlerine söyleme, örgütün parasını çalma, muhbirlik yapma, belli başlı ihanet sebepleridir. Bu nedenle, bu tür örgütlerde gözaltında doğru ifade veren birçok mafiosi, ifadelerinin ağır işkenceler altında alındığını söyleyip, örgüt ve liderin cezalandırmasından kurtulmak istemektedir. Yapılan işkence şikayetlerinin büyük çoğunluğu, örgütiçi cezalandırmadan kurtulmaya yöneliktir. Böylelikle, liderleri ve örgüt uğruna ağır işkencelere uğramış mağduru oynamakta, kendilerini yakalayan görevlilerden de intikam almış olmaktadırlar.

Liderin en az cezalandırma kadar önemli diğer bir fonksiyonu, elemanlarına sahip çıkmadır.

Örgüt mensupları, her zaman ve her koşulda örgütçe korunurlar. Başlarına özel ya da örgütle ilgili bir sorun geldiğinde, kendilerine ve ailelerine sahip çıkılır. Örn. Cezaevine düşen bir mafiosi, orada örgütün elemanlarınca hemen koruma altına alınır. Cezaevinde kaldığı sürece kendisinin ve ailesinin tüm ihtiyaçları karşılanır. En iyi avukatlar tutulur. Yaralanan bir mafiosinin bütün hastane ve tedavi masrafları lider tarafından karşılanır v.s. Burada, uyuşturucu kaçakçılığı mafyasının bir özelliğinden bahsetmek gerekir. Yakalanan ve uyuşturucuyu kendi adına üstlenen elemanlara, verilen ceza hükmü kesinleşinceye kadar çok iyi bakılır. Hüküm kesinleştikten sonra, tüm destek çekilir. Çünkü, bundan sonra o elemana ihtiyaç kalmamıştır.

Türk mafyasının özelliklerini incelerken kaçma ve saklan-

ma yöntemlerine de değinmek gerekir. Organize suç örgütü mensupları bir suçu işledikten sonra aramaya alınırlarsa, nerelerde ve nasıl saklanırlar?

Türk mafyasının çok sık kullanılmamakla beraber, hücre evleri bulunmaktadır. Genellikle, suçu işledikleri zabıta bölgesinin dışında, yeni yerleşime açılmış, çok sayıda insanın oturduğu siteler tercihleridir. Örn. Polis bölgesinde işlenen suçlarda, hücre evi jandarma bölgesinde tutulmaktadır. Hücreevlerinde ve civarında olay yapmaz ve dikkat çekmezler. Yine, genellikle, gruptan birinin sevgilisi ya da sevgilisinin arkadaşlarının evi tercih edilir. Evlerde telefon bulundurmamaya özen gösterir, genellikle gece giriş-çıkış yaparlar.

Bir başka saklanma yerleri, doğup büyüdükleri şehir veya köylerdir. Bu şekilde, çok uzun süre firarda kalmayı başarabilirler. Özellikle, Karadeniz ve Kürt kökenli mafya grupları bu yönteme başvurmaktadır.

Mafyatik örgüt güçlüyse, elemanlarını yurtdışına çıkarmakta, Avrupa ülkeleri veya Türki Cumhuriyetler'de saklamaktadır.

Lüks oteller ve tatil köyleri de mafyanın elemanlarını rahatlıkla sakladığı yerlerdir. Yine lüks yatlar, uluslararası çalışan gemilerde de elemanlarını saklamaktadırlar.

Eleman saklama yerlerinden en güveniliri belki de hiç kimsenin aklının ucundan geçmeyecek olan "cezaevleri"dir. Örgütün cezaevi kolu, aranan bir suçluyu cezaevine illegal olarak sokup saklayabilmektedir. Cezaevinde saklanmanın bir başka yolu da başka bir kimlikle basit bir suç işleyip cezaevine girmektedir. Cinayet, gasp, v.s. ağır suçlar işleyenler, izlerini kaybettirmek için sahte bir kimlikle cezası çok daha az olan bir suç işler ve cezaevine girerler. Bu şekilde uzun süre saklanabilr ve izlerini kaybettirmeyi başarabilirler.

Yine çeşitli kişilere ait çiftlik, fabrika ve villalarda uzun süre saklanmaları olanaklıdır.

Mafya mensupları, telefon kullanımının sakıncasını iyi bildiklerinden, genellikle telefon kullanmamakta ya da çok sık telefon makinası ve sim kart değiştirmektedirler. Yakınlarını umumi telefonlardan ve değişik yerlerden aramaktadırlar. Hiçbir telefon kendi üstlerine kayıtlı değildir. Yine kredi kartı kullanımı da onlar için güvenli bir yol değildir.

Kaçak örgüt mensupları için her türlü sahte belge temin edilmektedir. Bunlar pasaport, ehliyetname, evlenme cüzdanı olabileceği gibi, sahte kimlikle alınmış kredi kartları, telefon sim kartları, sahte silah ruhsatları da olabilmektedir. İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nce yapılan operasyonlarda 1998 yılında 49, 1999 yılında
 56, 2000 yılında 60, 2001 yılında 97, 2002 yılında 71, 2003 yılında 97 adet sahte kimlikli mafya mensubu ele geçirilmiştir.[150] Bu da sahte kimlik kullanımının yaygınlığını ortaya koymaktadır.

Türk mafyası, genellikle ruhsatsız tabanca taşımaktadır. Tabancalar evlerde, arabalarda özel hazırlanmış zulalarda bulunmaktadır. Ağır silah ve bombalar ile mühimmat, ancak eyleme gidilirken veya başka bir grupla her an çatışma ihtimali olduğunda araçlardan alınır. Aksi halde, örgütle bir veya birkaç güvenilir kişinin bildiği sabit zulalarda saklanır. Bazı mafya grupları zabıtanın takibinde olduklarından ya sahte ruhsatlı tabanca taşırlar ya da yanlarında ruhsatlı tabancası olan kişiler bulundururlar (emekli polis, asker, taşıma ruhsatlı silahı olan sivil şahıs vs). Türk mafyası, genel arama ve kontrollerden, sah-

150) İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şube Müdürlüğü İstatistikleri Bkz.ek-4.

te kimlik ya da yanlarında polis, asker, savcı v.s. kamu görevlileri bulundurarak kurtulur. Eğlence yerlerine veya eyleme giderken, araçlarına polis, asker şahısları alarak arama ve kontrollerden rahatlıkla geçerler. Yine, sivil polis aracı görünümünde araçlar kullanarak, kendilerine polis süsü verirler. Örn. Beyaz Ford Escort, Renault 9-11 gibi araç modellerini tercih ederler. Araçlarında polis arabalarında bulunan herşey mevcuttur. Ayrıca sahte polis kimliği de kullanmaktadırlar.

Son dönemde, bazı mafya grupları, suç işlememiş elemanlarına partito ilişkileriyle çok sayıda taşıma ruhsatlı silah aldırmakta ve legal görünümde silah taşıma yöntemini kullanmaktadırlar.

Mafyatik örgütler, ele geçirdikleri iş kollarının legal görünümdeki yazıhane veya işletme binalarını üs ve irtibat yeri olarak kullanmaktadırlar. Örn. Tır garajları, otoparklar, bazı odaların yönetim merkezleri, ambarlar, v.s.

Türk mafiosileri, genellikle koyu renk ve çizgili takım elbise giymeye, kısa saç, kirli sakal bırakmaya meraklıdırlar. Capo ve yardımcıları Mercedes, BMW gibi araçların yüksek modellerini kullanırlar. Araçlar, genelde koyu renk camlı ve zırhlıdır. Silahlarında genellikle Türk bayrağı rumuzu vardır. Koyu renk gözlük takarlar.

Ev, işyeri ve araçlarında; silah, mühimmat, ağır silah, bomba, roketatar, kelepçe, jop, kar maskesi, dürbün, çelik yelek, sahte plaka, her türlü sahte belge, çok sayıda çek-senet, tapu, uyuşturucu madde bulunur.

Savaşa hazırlanan mafyatik örgüt liderleri, gayrimenkul satmaya başlarlar. Bu önemli bir veridir. Capo, gayrimenkul satmaya başlamışsa, çok sıkı bir çatışmaya hazırlandığını düşünmek gerekir.

Türk mafyası kendine has lisan kullanır. Argolarından anlamak oldukça güçtür. Burada birkaç örnekle yetineceğiz,

• Ötmek = Polis ya da jandarmaya, sorguda konuşmak anlamındadır.

• Düdüklü tencere = Susturuculu silah demektir.

• Yakayı ele vermek = Güvenlik güçlerine yakalanmaktır.

• Madara olmak = Rezil olmak anlamındadır.

• Kafası Dumanlı-Hayalet = Uyuşturucu almış demektir.

• Manita = Sevgili anlamındadır.

• Kirli silah = Suçta kullanılmış silah anlamındadır.

• Hasta etme = Sinirlendirme, kızdırmadır.

• İndirme = Vurma anlamındadır, "indirin gitsin", "indirin o zamanı."

• Güzel abi = Kendilerine yardımcı olan kamu görevlisi.

• Vukuat = Suça karışmak.

• Topuktan kan alma = Ayaktan vurma.

• İşini bitirme = Öldürme.

• Gurbete çıkma = Firarda olma.

• Dolma = Yalan üzerine fikir inşa etme.

• Geveze = Otomatik silah.

• Tantana etmek = Gevezelik yapmak.

• Aklını almak = Çok korkutmak.

• Ciğerini sökmek = Ölümle ya da darpla tehdit etmek.

• Düdük = İşe yaramaz adam.

• Yazılma, sarkma = Başkasının işine el atma.

• Kelek atma = Racona uymama.

• Kofti kafti = Hırsız, yankesici.

• Gaddar = Katil.

• Traş = Boş laf, boş iş.

• Havasını alma = İtibarını düşürme.

• Façasını bozma = Yüzüne iz bırakma.

Her mafiosinin bir sevgilisi vardır. Ailelerinden aylarca ayrı kalsalar da sevgililerinden ayrı kalamazlar.

Yine evlerinde, genellikle eşleri adına bulundurma ruhsatlı tabanca ve tüfek bulundururlar.

Mafiosiler genellikle lakap kullanırlar. Bu lakaplardan bazıları; Ayı, Katil, Dede, Arap, Jilet, Ustura, Kamyon, Faça, Topal, Çolak, Kafa, Şerbetçi, Bıçkın v.s. dir.

Türk organize suç örgütü mensuplarının eğitim durumlarına bakıldığında, ortaya şu sonuçlar çıkmaktadır; İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şubesi'nce 2000 yılı içerisinde yakalanan 2353 zanlıdan 124'ü üniversite veya yüksekokul, 352'si lise, 488'i ortaokul, 981'i ilkokul mezunu, 408'i okur yazar değildir. Yüzde olarak ilk sırayı, %42 ile ilkokul mezunları almakta, bunu sırasıyla %21 ile ortaokul, %17 ile lise mezunları, %15 ile okur yazar olmayanlar, %5 ile üniversite veya yüksekokul mezunlarının izlediğini görmekteyiz.

Türkiye genelinde yapılan istatistiklerde, 1998- 2000 yıllarında yakalanan 2201 zanlının 255'i yüksekokul ve üniversite, 497'si lise, 427'si ortaokul, 995'i ilkokul mezunu, 31'i okur yazar değildir.[151]

2001 yılında yakalanan zanlıların %49'u ilköğretim, %39'u ortaöğretim, %4'ü okuryazar, %23 okuma yazma bilmez, %6'sı yüksekokul veya üniversite mezunudur.[152]

2002 yılında yakalanan zanlıların %68'i ilköğretim, %21'i Ortaöğretim, %5'i yüksekokul, %4'ü okur yazar, %2'si okuma yazma bilmeyendir.[153]

151) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2000, s.120.
152) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2000, s.89.
153) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2002 raporu s.95.

Görüldüğü gibi, Türk mafyasının büyük çoğunluğu cahil, veya ilköğretim mezunudur. Üniversite ve yüksekokul mezunları genellikle capo yardımcıları ya da partito ilişkilerini sağlayan elemanlardır. Tetikçilerin büyük çoğunluğu da cahil ya da ilköğretim mezunları arasından çıkmaktadır.

Mafyatik örgüt mensuplarının yaş durumuna bakmakta da yarar vardır; Türk mafyasının %70'inin yaş aralığı 21-40'tır. Bundan sonra %20 ile 41-60 yaş aralığı gelmektedir.[154]

Lider kadronun yaş aralığı 40'ın üzerindedir. Tetikçiler, genelde 15-30 yaş aralığındadır. Uyuşturucu ve silah kaçakçılığı gruplarında üstleniciler genelde 60 yaşın üstünde ya da 18'in altındadır.

Mesleki Gurubu	Zanlı Sayısı
Serbest	1602
Boşta gezer	273
İşçi	157
Emekli	65
Galerici	45
Polis	39
Öğrenci	37
Tekstilci	34
Özel Güvenlik Görevlisi	29
Müteahhit	27
Muhasebeci	26
Öğretmen	14
Askeri Pesonel	13
Korucu	2

154) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2001 s.89, 2002s.95.

Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nın 2000 raporuna göre, 2000 yılında ülke genelinde yakalanan toplam 2363 organize suç zanlısının meslek gruplarına göre dağılım şöyledir.[155]

Bu verilerden de anlaşılacağı üzere, Türk mafyası, genellikle legal görünümlü bir iş yapmaktadır. Boşta gezenlerin büyük çoğunluğu mafya tarafından tetikçi ya da suç üstlenici olarak kullanılmaktadır.

Türk mafyatik örgüt mensuplarının büyük çoğunluğu, sabıkalıdır. Yine büyük bir kısmı uyuşturucu kullanmaktadır. Özellikle tetikçiler, psikopat yapıdaki gençlerden seçilmektedir. Türk mafyasında en yaygın kullanılan uyuşturucu, çeşitli cesaret verici haplar ve esrardır. Capolar genellikle kokain ve esrar kullanırlar. Eroin kullanımı yaygın değildir.

Örgütler, başta capolar olmak üzere, genellikle psikolojik tedaviye ihtiyacı olan suçlulardan oluşan bir özellik gösterirler. Capoların bir çoğu "megaloman" dır. Adam öldürmek, yaralama yapmak, gasp, adam kaldırmak v.s ağır suçları işlemek, güvenilirlik ve cesaret göstergeleridir.

Mafyatik örgüt mensupları, yaptıkları illegal işlere kendi aile efratlarını karıştırmamaya özen gösterirler. Özellikle capoların eş ve çocukları, alemden ve suçtan uzak tutulur. Namus kavramı oldukça hassas oldukları bir konudur. O nedenle küfür, alemde affı olmayan bir husustur. Kendilerinin küfür etme özgürlükleri vardır, ancak kendilerine küfür edilmesi en azından yaralama sebebidir.

Türk mafyası, her fırsatta çok acımasız ve güçlü olduğu mesajını vermeye çalışır. Bunda basını da kullanır. Örn. Nuriş Kardeşler çetesi lideri Nuri ERGİN, 1998 yılında İstanbul

155) KOM, 2000 Raporu, s. 121.

Asayiş Şube Müdürlüğü görevlilerinin yanında ve gözaltında iken **"hepinizi mermi manyağı yaparım"** şeklinde bağırabilmiştir. Bu hareketle, ***"devletin elindeyken bile insanları alenen tehdit edecek kadar güçlü*** ve ***acımasızım,"*** mesajı kamuoyuna verilmektedir. Yine, 2000 yılında Nuriş Kardeşler, Alaattin ÇAKICI gruplarının basın önünde mektuplaşma ve hakaretlerle başlayan ve daha sonra kanlı çatışmalara dönüşen düellolarında da ***"kim daha güçlü,"*** mesajı verilmekteydi. 2001 yılında, Cemal SİNCAR'ın gazetelere yansıyan, "Allah'ın gönderdiği son psikopat benim" çıkışı, 2002 yılında Derya TUNA'nın vurulmasının ardından Sedat PEKER ile İbrahim TATLISES'in Akmerkez'de buluşmaları, mesaj verme niteliğinde davranışlardır. Yakalan capoların serbest kalmalarını da ***"devlet bize bir şey yapamaz, biz güçlüyüz"*** mesajı olarak lanse etmeleri bu konuya başka bir örnektir.

Türk mafyasının en önemli özelliklerinde biri, kendi hakimiyetlerin de gördükleri bir işin, kendilerinin onayı olmadan sonlanmayacağıdır. Bunu prestij meselesi olarak görürler. Örneğin, haraç aldıkları yada zoraki koruma yaptıkları bir yerin, örgütün onayı olmadan bu yükümlülükten vazgeçmesi mümkün değildir. Yine, kendilerine iş getiren azmettiriciler, çoğunlukla mafya tarafından gelir kapısı olarak kullanılırlar. Onlar, yaptıkları başvurudan, mafyanın onayı olmadan kurtulamazlar. Bu durum, mafiosi ya da caponun sevgilileri içinde geçerlidir. Onlar istemeden, ayrılmaları söz konusu değildir. Mafya lisanında ***"azat etmek"*** olarak kullanılan bu özellik, başlı başına şiddet kullanma sebebidir. Mafya azat etmezse, hakimiyetindeki herkes köledir.

Mafiosiler ve özellikle capolar, lüks ve popüler eğlence yerlerine gitmeyi, buralarda en ön masalarda oturup gövde

gösterisi yapmayı, istedikleri şarkıları sanatçılara söyletmeyi ve tabii ki ücret ödememeyi severler. Buralarda hizmette en ufak kusur, "silahlı müdehale"yi gerektirir. Capo herhangi bir sebeple ayağa kalkarsa, bütün adamları ayaklanır. Bu mekanlara giriş ve çıkışlarında, müşteriler itilip kakılıp capoya yol açılır. Capolar, tanınmış sanatçı ve mankenlerle ilişkiye girmeyi de önemli bir güç göstergesi olarak görürler. Yine, sünnet düğünlerinde kirvelik, nikah törenlerinde tanıklık yapmak, pahalı hediyeler takmak, capoluğun şanındandır. Bu tür yerlere de çok sayıda koruma ve adamlarıyla gelip ağırlıklarını koyarlar.

Türk organize suç örgütü mensupları lüks yaşama tutkunudur. En iyi yerlerde otururlar, en lüks otellerde ağırlanır, en pahalı elbiseleri giyerler (Elbiseler genelde bol gelse de önemli değildir). Saatlerinden, kuaförlerine, aşçılarına kadar her şey en iyi kalitededir. Zehirlenme riskine karşı aşçılarını devamlı yanlarında taşırlar. Şoförleri en sadık adamlardır.

Türk capoların başka bir belirgin özelliği, kendilerini simgeleyen hediyeler dağıtmalarıdır. Bu hediyelerin kıymeti, verilen kişinin önemine göre belirlenir. Örneğin, bir capo uzun süre, çok önem verdiği kişilere (genellikle partito ilişkisi içinde olduğu, yüksek mevkide ya da üstün hizmeti görülenlere) hep aynı marka çok değerli saat hediye etmekteydi. Bu saatlerin Türkiye distribütörü, O'nun izni olmadan kimseye satış yapamıyordu. Hediye saatler öneme göre altın veya pırlanta taşlı olabiliyordu. Altın tesbih, örgüt liderinin baş harflerinin yazılı olduğu manşet, kravat iğnesi hediye eden capolar da mevcuttur.

Türk mafyası, daima gündemde kalmak ister. Bu nedenle önlerine gelen her fırsatı güncel olarak kullanır. 1998'den iti-

baren kamuoyunda futbola olan aşırı alaka, mafyatik örgütlerin belirli futbol kulüpleriyle ilgilenmesine neden olmuştur. Birçok ünlü kulüpte fiilen yönetime girmişler ya da altyapılarını denetimleri altına almışlardır.

Türk mafyası, hararetle, uyuşturucu satıcı ve dağıtıcılarına karşı olduğu savunur ve bunu kanıtlamak için, bu durumdaki şahıslara ölüme varan ***cezalar*** verir. Popülist yaklaşımları sadece kullanım, yurtiçinde satım ve dağıtımla ilgilidir. Yurtdışına uyuşturucu gönderilmesi ise mubahtır. Gavurun çocuğunu zehirlemek, milliyetçi olduğunu savunan Türk mafyasının büyük bir bölümü için gerekli ve sevaptır! Bu nedenle uluslararası uyuşturucu kaçakçılığı örgütlerinin sevk ve koruma işlerini yapmakta herhangi bir sakınca görmezler.

Türk mafyası son yıllara kadar malvarlığını gizlemek konu-
 sunda, uyuşturucu ve silah kaçakçılık örgütleri haricinde, titiz değildi. 4422 sayılı yasayla birlikte, gelir ve mallarına el konulması tehlikesi belirdiğinden, nakit para ve mallarını gizlemek için çeşitli yollara başvurmaya başladılar. Evvelden beri nakit paralarını, güvenilir tefeciler eliyle işletmekteydiler. Bugün de genellikle bu yöntemi kullanmaktadırlar. Aynı tefeciler, kamu görevlilerinin illegal paralarını da işletmektedirler ve bunlar güvenlik güçlerince bilinmektedir. 1998 yılında İstanbul Mali Şube Müdürlüğü'nün yaptığı bir operasyonda ele geçirilen bir tefecinin özel defterinden, büyük mafya capoları ile üst düzey kamu görevlilerinin olağanüstü meblağlarda paralarını işlettiği tespit edilmiştir. Operasyonu yapan görevliler ise müthiş bir baskı ve dirençle karşılaşmışlardır. Yeni TCY ile mafya örgütlerinin bu problemleri de ortadan kalkmıştır. Çünkü, el koyma hükümlerine TCK md. 220 dahil değildir.

Capolar, örgütün malvarlığını güvenilir muhasiplerinin

üzerine yaparlar. Bunlar genellikle uzaktan akrabalarıdır. Cezaevi mafyası topladığı paraları, cezaevi içine getirttiği kasalarda dahi saklamaktadır. Örgütlerin paralarını, borsa, finans kuruluşları, dövizci ve kuyumcularda sakladıkları da bilinmektedir.

Son yıllarda ünlü bir mafya caposu, bu şekilde para emanet ettiği bir işadamının parayı batırması üzerine, hayli büyük nakit sıkıntısına düşmüştür. Para ya da mal konusunda kelek, silahlı eylemle cezalandırılır.

Türk mafyasının özelliklerini tespit edebildiğimiz kadarıyla belirlemeye çalıştık. Bu bölüme son vermeden Türk mafyasının resmini tarif etmek istiyoruz;

İki parçadan oluşan bir fotoğraf tasvir edilirse; birinci parçada kravatlı, takım elbiseli, düzgün tıraşlı, hafif gülümseyen iki mafiosinin görüntüsünü varsayalım. Fotoğrafın alt yüzünde ise bu iki mafiosinin elleriyle gırtlağına sarıldıkları ve kafasına silah dayadıkları bir mağduru düşünelim. İşte fotoğraf budur. **İkinci parçayı ancak boğazlanan görebilmektedir.**

Nihayet, Türk mafyası, başta uyuşturucu madde, silah mühimmat kaçakçılığı olmak üzere, kaçakçılık suçlarında ve Türklerin yoğun olarak bulunduğu yabancı ülkelerde faaliyet göstermektedir. Globalleşme ve küreselleşme tüm mafya örgütlerinde olduğu gibi Türk mafyasınında uluslararası nitelik kazanmasında önemli bir faktör olmuştur.

BÖLÜM II

TERÖR-POLİTİKA-ORGANİZE SUÇ İLİŞKİSİ TÜRKİYE'NİN YENİ MAFYASI

I- TERÖR-ORGANİZE SUÇ

A- TERÖR ÖRGÜTLERİ-ORGANİZE SUÇ ÖRGÜTLERİ

1- Genel Olarak

Buraya kadar, organize suç örgütlerinin ne olduğunu anlatmaya çalıştık. Organize suç ve örgütlenmesi amaç olarak "kolay kazanç elde etmeyi" benimsemiştir. Terör örgütleri de özünde organize suç işlemektedirler. Örgütlenme yapılan, suçun işlenişi, organize veya örgütlü faaliyetlerdir. Ancak, amaç unsuru açısından net bir farklılık vardır. Terör örgütlerinin amacı "siyasi" dir. Bu tip örgütler de kolay kazanç maksadıyla hareket etmektedirler. Ancak, bu maksat nihai amaçlarına ulaşmak için kullandıkları bir araçtır. O halde terör örgütleri bünyelerinde, hem amacı " kolay kazanç" olan organize suç örgütlerini barındırıyor hem de bu yapı içerisinde "siyasi" olan amaçlarına ulaşmaya çalışıyorlar denilebilir mi? Veya terör örgütleri organize suç örgütlerini kullanmaktadır. Veya terör örgütleri aslında organize suç örgütlenmeleri olup da ulaşamayacaklarını bildikleri "siyasi" amaçları göstermelik midir? Bu sorular çoğaltılabilir. Cevapları da ancak her iki örgütlenmenin

derinlemesine incelenmesiyle olanaklıdır. Bunun içinde şu soruyu cevaplayarak işe başlamak gerekir. Terör ve örgütü nedir?

1991 Tarih ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun birinci maddesinde, "**terör; baskı, cebir ve şiddet, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle, anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuk, sosyal, laik, ekonomik düzenini değiştirmek, devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk devletinin ve Cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek, devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü eylemlerdir.**

Bu kanunda yazılı olan örgüt, iki veya daha fazla kimsenin aynı amaç etrafında birleşmesiyle meydana gelmiş sayılır.

Örgüt terimi, Türk Ceza Kanunu ile ceza hükümlerini içeren özel kanunlarda geçen teşekkül, cemiyet, silahlı cemiyet, çete veya silahlı çeteyi de kapsar."

Yine aynı yasanın üçüncü maddesine göre; "Türk Ceza Kanununun 125, 131, 146, 147, 148, 149, 156, 168, 171 ve 172'inci maddelerinde yazılı suçlar, terör suçlarıdır." Yasa 4. maddesinde terör amaçlı suçları saymış 7. maddesinde T.C.K'nın 313 ve 314 ve 315'inci madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla terör örgütlerinin hangileri olduğunu belirtmiştir.

Terör veya terör eylemi ile ilgili somut bir tanım üzerinde uzlaşılamamıştır. Burada birkaç tanım verdikten sonra konumuza geçeceğiz.

Öncelikle, Terörle Mücadele Yasası'nın yukarıda belirtti-

ğimiz tanımına bakıldığında; "siyasi amaçla, baskı, cebir, şiddet, korkutma, yıldırma, sindirme, tehdit yöntemlerinden birinden biriyle bir örgüte mensup kişi veya kişilerce girişilecek her türlü eylem, terör eylemi olarak kabul edilmiş, siyasi amaç unsuru da özellikle belirtilmiştir. Dikkat edilirse, yöntemler sınırlı sayıda ve tek tek belirtilmiştir.

Mehmet AĞAR, "en basit tanımıyla, siyasi amaçlarla örgütlü ve sistematik, sürekli, şiddet kullanımıdır," şeklinde, terörizmi tanımlamakta,[156] daha sonra tanımı genişleterek; "terörizm; bir ülkede, siyasi, sosyo-ekonomik, kültürel (dini ve etnik) amaçlı hedeflere, illegal teşkilatlar yoluyla, şiddet, baskı, korku ve bezginlik yaratarak ulaşma stratejisinin genel adı"dır, demektedir.[157]

Alman Federal Yargıtay'ının içtihadına göre; "terör örgütü, belli bir süre devam etmesi öngörülen ve en aşağı üç kişinin belirli ağır suçları işlemek üzere örgütsel bir şekilde bir araya gelmeleri ile" oluşur.[158]

ÖZEK'e göre, terör; "hukuksal olmaktan çok siyasal bir kavramdır. Anayasal, siyasal ve toplumsal düzenin cebir-şiddete dayanan, hukuka aykırı yöntemlerle değişimine yönelik eylemler "terör eylemi" dir. Demokratik düzende, "terör eylemi", "bireyin demokratik düzende yaşama hakkı"nı ihlal eden suç sayılır.[159]

ÖZEK, ayrıca, bugün terör kavramının nasıl anlaşıldığını şöyle açıklamaktadır; "**Günümüzde terör kavramı** ise,

156) AĞAR, Mehmet, Yazılı Tebliğ Metni, Hukuk Devletinde Terör ve Örgütlü Suçla Mücadele, Umut Vakfı Yayınları, Mayıs 1996, İst. s.31

157) Age. s.34-35

158) REBMANN, Kurt, Hukuk Devletinde Terör ve Örgütlü Suçla Mücadele, age, s.66.

159) ÖZEK, Çetin, age, s.212.

anarşizm öğreti ve amacından farklı niteliktedir. Terör, günümüzde, bir şiddet öğretisine dayanmakta, şiddet, stratejik amaç olarak kullanılmaktadır. Günümüzde, siyasal şiddet, siyasal sitemin ancak şiddet eylemi ile değişebileceği inancından kaynaklanmaktadır. Bu nedenle de, şiddet bir amaç değil araçtır.[160] Gerçekte, terör eylemi kendine özgü bir suç tipi değildir. Bir suç tipine uygun bir eylem, siyasal amaçlı şiddetle işlendiğinde, terör eylemi var sayılır. Bu açıdan terör eylemi, suçun özünü değil, niteliğini belirleyen bir terimdir."[161]

Terör, siyasal şiddet eylemi olarak, siyasal iktidar düzenini değiştirmeye yönelik bir mücadele aracıdır. "Terörizm", siyasal toplumsal yapıyı, siyasal şiddet yöntemiyle yıkarak, amaçlanan yeni bir düzen getirmek dinamizmini içerir.[162]

Terör eylemi ile ilgili Jarach'ın tespitleri şöyledir;[163]

- Global veya sınırlı bir ideolojik amaca uygun siyasal iktidar düzenini oluşturmak için, mevcut siyasal iktidar düzenini yıkmaya yönelik eylem programının varlığı,
- Siyasal iktidar düzeninin değişim ve dönüşüm yöntemi olarak, siyasal şiddet (terör) yönteminin benimsenmesi,
- Hiyerarşik yapıda, genelde silahlı örgütlerle eylem programı kapsamında değişik şiddet eylemlerini gerçekleştirmek,
- Masum, amaçla ilgisiz bireyleri, yığınları da kapsayan, yaygın şiddet uygulaması,
- Terör örgütünü olduğunca güçlü gösterip, toplumda azami tedirginlik yaratmak amacıyla, şiddet eyleminin en zor, olumsuz koşullarda uygulanması,

160) ÖZEK, age. s. 213.
161) ÖZEK, age. s.214.
162) ÖZEK, age. s.215.
163) ÖZEK, age. s.126.

• Gizlilik,

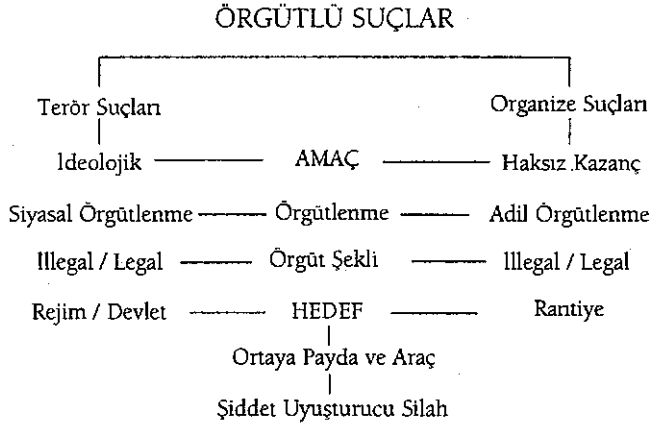
• Disiplinli örgüt yapısında, karar, emir ve görevlerin yerine getirilmesi yükümlülüğü, yükümlülüklere aykırı davranışların örgüt içi yaptırımla cezalandırılması.

2- Farklılıklar-Benzerlikler

Buraya kadar yapılan tespitlerden de anlaşılacağı üzere, terör veya terör eyleminden söz edebilmek için siyasi bir amaca ulaşma hedefi olmalıdır. Bu amaç olmadan, terörden veya terör eyleminden söz etmek olanaklı değildir.

Organize suç örgütlerinin amacı ise siyasi değil çıkar elde etmektir demiştik. O halde iki örgütlenme biçimi arasındaki temel fark, "amaç" unsurudur. Bu noktada bir soru sormak gerekir. Acaba organize suç örgütlenmeleri terör örgütlerinin amacını benimserlerse terör örgütüne dönüşürler mi? Yoksa organize suç örgütü olarak değerlendirilmelerini sağlayıp, siyasi amaca ulaşma gibi müthiş bir sinsi oyun içerisinde yer alabilirler mi? Biz bu soruya Türkiye açısından ne yazık ki "evet" cevabını vereceğiz. Gerekçelerine ileride döneceğiz, ancak, burada terör-organize suç örgütü karşılaştırmasını tamamlamak gerekir. ÖZBEN'e göre; terör ile organize suçlar, amaç, örgütlenme ve hedef yönünden ayrılmakta, örgüt şekli, ortak payda ve araç açısından benzerlik göstermektedir. Buna göre; terör suçlarının amacı ideolojik, organize suçların haksız kazanç, örgütlenme yapılan; birinde siyasal, diğerinde adi, hedef; birinde rejim/devlet, diğerinde rantiyedir. Örgüt şekli her ikisinde de illegal/legal olabilmekte, ortak payda ve araç, şiddet, uyuşturucu ve silahtır. Şematik olarak ifade edilirse durum şöyledir;[164]

164) GÖKÇEGÖZ, Fazlı, Organize Suç Kavramı, Terör Suçları ile Bağlantısı ve Etkin Mücadele Yöntemleri, Organize Suçlarla Mücadele ve Polis. Seçkin Yayınevi, Ankara, 2003, s-114.

Bu karşılaştırmaya kısmen katılmaktayız. Bizce, amaç açısından herhangi bir sorun yoktur. Örgütlenme yapısı açısından, klasik mafya örgütleriyle terör örgütlerinin birbirleriyle hiçbir benzerliği bulunmamaktadır. Ancak, modern girişimci mafya ile terör örgütlerinin örgütlenme yapıları ile kullandıkları yöntemler birbirlerine önemli derecede benzemektedir. Örgüt liderliği, örgütlenme şekilleri, korku ve zoru yöntem olarak kullanma, eylem gerçekleştirme yöntemleri, (tehdit, haraç, gasp, cinayet, bombalama, şantaj, rehin alma v.s.) eylemleri üstlenip üstlenmeme konusundaki tavırları, eylemle örgüt arasındaki irtibatı kesme, güvenlik güçleri ve adliyeyi etkileme, örgüt içi gizlilik, cezalandırma sistemleri, hemen hemen aynıdır. Amaca ulaşmak için suç işlemek, ortak özelliktir. Yine, suçun profesyonelce işlenmesi, delillerin yok edilmesi v.b. özellikleri de birbirlerine uymaktadır.

Ayrıca, terör örgütü liderleri ve yakın çevrelerinin lüks ve rahat yaşamı, organize suç örgütü liderlerinin yaşamıyla örtüşmektedir. Bu konuda birçok örnek vermek olanaklıdır. Bizce, terör örgütleri, organize suç örgütlerinin siyasi kimliğe

bürünmüş şeklidir. Esasen, Türk mafyasında birçok örgütlenme modeli de siyasi kimliğe bürünmüştür. Israrla karşı olduğumuz **"ülkücü mafya"** deyimi bunun bir örneğidir.[165]

Yine uyuşturucu işinde ***"Kürt Mafyasının"*** kalkış noktası bölücü ve siyasidir. YEŞİLGÖZ, Baybaşin ile yaptığı görüşmede ilginç tespitlerde bulunmaktadır; "Cantürk örneğinde olduğu gibi Baybaşin de Kürt ulusal hareketine finansman düzeyinde katkıda bulunuyor" deyip, söyleşiden örnek veriyor; ***"Ben, Kürt sorununu objektif ve kakkaniyet ölçüleri içinde çözmeye uğraşan, katkıda bulunan Kürt kavramlarını destekliyorum. Bu tür yardımlar için kendi çevremden de katkı ricasında bulunuyorum... Katkım genellikle büyük miktarlarda olmuştur... Kendi açımdan ben, Kürt kimliğinin gelişmesine, Kürt sorununun çözülmesine katkıda bulunmuşumdur."***[166] ***Bugün T.C. Başbakanı ile Baybaşin'in fikri açıdan aynı noktada buluştuklarını esefle müşekade etmekteyiz.***

Örgütlerin ortak payda ve araçları da bizce az sayılmıştır. Ortak payda = illegal kazançtır. Bu kazancı elde etme yöntemi korku ve zor kullanmadır. Bu kazancı elde etmek için terör örgütlerinin, bazı organize suç türleri ile ilişkiye girmesi söz konusudur. Bunlardan başlıcaları, uyuşturucu, silah ve mühimmat, pazarcılar, ambarlar, liman mafyası gibi türlerdir.

---

165) "Ülkücü Mafya" deyimine neden karşı olduğumuzu ikinci kitapta ele alacağız.

166) BOVERNKERK, YEŞİLGÖZ, age.286.

B-TERÖR ORTAMININ ORGANİZE SUÇA ETKİSİ

1-Tarihsel Süreç İçerisinde

Burada öncelikle tarihsel süreç içerisinde terör-organize suç ilişkisinden bahsedeceğiz. Daha sonra günümüzde bu ilişkinin geldiği boyutu tespit etmeye çalışacağız.

Terör ortamı, organize suç örgütlerinin bizzat ortaya çıkışında etkili olduğu gibi, güçlenmeleri, kendilerini gizlemeleri, daha rahat hareket edebilmelerini de sağlamaktadır. Öncelikle; devlet ülkedeki birlik ve beraberliğin sağlanması ve ulusal güvenlik açısından terörle mücadeleyi uzun yıllar birinci planda tutmuş ve bunun doğal sonucu olarak devlet aygıtı, terörle mücadeleye uygun dizayn edilmiştir. Burada anlatılmak istenen, ülkedeki terör ortamı, devletin olanaklarının öncelikle ve ivedilikle terörle mücadele açısından dizayn edilmesine neden olmuştur iddiasıdır. 12 Eylül 80 öncesinde yaygın terör ve buna bağlı şiddet hareketleri ülkeyi müthiş bir terör ortamına sokmuştur. İnsanlar, adeta yaşadıkları her güne şükretmeye başlamışlardır. Bu durum, organize suçla mücadelenin uzun süre ikinci plana itilmesine sebep olmuştur. Yine, devletin terörle mücadeleye birincil önem vermesi, gerek psikolojik harekat faaliyetleri, gerekse terör eylemlerinde verilen can kayıplarının fazlalığı, toplumun, özellikle bu tür olaylara karşı duyarlı olmasını sağlamış, organize suçlar var olduğu halde, toplumsal duyarlık açısından çok gerilerde yer almıştır.

Bugün dahi yukarıdaki tespiti doğrulamak mümkündür. Ülkenin herhangi bir yerinde meydana gelen terör olayı, anında tüm toplum tarafından öğrenilmekte ve şiddetli tepkiye neden olmaktadır. Ancak, organize suç örgütleri tarafın-

dan gerçekleştirilen daha ağır eylemler, ne yazık ki lokal olarak kalmakta ve toplumdan gerekli tepkiyi görmemektedir. İşte bu tehlikeli durum, organize suçların gerek ortaya çıkmasına, gerekse nitelik ve nicelik olarak büyümesine ve nihayet terör örgütlerinin hedeflerinden bile fazla derecede, ülke rejimini tehdit eder hale gelmesine neden olmuştur.

Gerek terör örgütleri, gerekse bunların yarattığı güvensiz ortam, organize suç örgütlerinin faaliyet alanlarını genişletmiş, ayrıca devlet mafya ilişkilerinin yoğun olarak tesisine neden olmuştur.

1970'li yıllarda, özellikle silah ve mühimmat kaçakçılığı alanında müthiş organize suç örgütleri oluşmuş ve bunlar büyük kazançlar sağlamışlardır. Yabancı ve yerli gizli servislerin desteğindeki silah kaçakçılık medyatik örgütleri, terör örgütlerinin bu alandaki ihtiyaçlarını karşılamışlardır. Yaygın terör faaliyetleri, can güvenliği problemini doğurdukça, ülkede silahlanmayan kimse hemen hemen kalmamış, bu da bu tür örgütlerin olağanüstü derecede büyüyüp güçlenmesine neden olmuştur.

Yine, çok gelir getiren uyuşturucu kaçakçılığı, terör örgütlerinin finans ihtiyacı nedeniyle desteklemeleriyle olağanüstü boyutlarda örgütlenmiştir.

"Çağımızın, ikisi de birbirinden korkunç, iki temel olgusu var; ***Terör ve uyuşturucu***...

Bu iki temel olgu, ülkemizi ve insanlarımızı tehdit altına almış bulunuyor. Türkiye 30 yıldır terörle iç içe yaşıyor. Yükselen terör ise, finans kaynak olarak beraberinde "uyuşturucu" olgusunu getiriyor.

En basit anlamıyla terör uyuşturucuyu, uyuşturucu ise terörü besliyor. Böylece şiddet kan dökerek semiriyor. Uyuştu-

rucu ise insanlığı çürüterek terör ve arkasındaki güçlere yataklık yapıyor.

Türkiye, bu kısır döngüyü kıramıyor. Kıramadığı için de terör ve uyuşturucu baskısı altında her bakımdan enerji kaybediyor. Zayıflıyor ve güçsüzleşiyor."[167]

ÇULCU'nun bu görüşleri, terör ortamı-mafya ilişkilerini oldukça güzel açıklamaktadır. Gerçekten de, uyuşturucu zehir olup insanlığın damarlarının içine akmakta, buradan gelen para, silah olup teröre bürünüp, insanlığın damarlarını koparmaktadır. Organizasyonu yapanlar da, yine insanlar olmaktadır. İnsana insanın yaptığını başka hiçbir varlığın yapamadığını bu manzara kanıtlamaktadır.

1984 yılında, PKK'nın silahlı eylemlere başlamasıyla, silah ve mühimmat kaçakçılığı, sağ tandanslı organize suç örgütleri ve uyuşturucu kaçakçılığı alanındaki bazı devlet görevlileri destekli örgütlenmeler, küçümsenmeyecek derecede artmıştır.

Susurluk süreci bunun en güzel örneklerindendir. PKK terör örgütünden zarar gören Türk güvenlik güçlerine yardım ve destek, milliyetçi görünümlü organize suç örgütlerinden gelmiştir. Özellikle, Karadeniz kökenli bu gruplar, birçok şehit ailesine ev almış, maddi yardımda bulunmuş, yaralıların tedavisinde ve hukuki savunma alanında aktif rol oynamışlardır. Bu şekilde, devlet güçlerinin sempati ve güvenini kazanan gruplar, zaman içerisinde hükümet düşürecek gücü elde etmişlerdir. Türk mafyası, devlet görevlileri katında elde ettiği bu prestiji, işbirliğine çevirerek, özellikle uyuşturucu ticareti güzergah ve koruma işini Kürt mafyasının elinden almış, bu şekilde, "hem gavur zehirlenmiş, hem de bu örgütler zenginleşmiş"tir.

167) ÇULCU, Murat, Mafia Üzerine Notlar.s.167.

Mafya-devlet ilişkisi ile ilgili olarak, terör kapsamında Bovenkerk-Yeşilgöz'ün tespitleri şöyledir; "Türk devletinin temsilcileri PKK'nın faaliyetlerini uyuşturucu ticaretinden ve şantajdan elde ettiği gelirlerle yürüttüklerini varsaymakta ve bu nedenle başka ülkelerin polis teşkilatlarından PKK'ya karşı mücadelede yardım istemektedirler. PKK'nın temsilcileri de yeri geldiğinde, Türk devletinin kendisinin uyuşturucu ticareti yaptığını, silahlı çeteleri kendilerine karşı mücadeleye yönlendirdiğini ve böylece hukuk devletinin temellerinin zayıflamasına yol açtığını iddia etmektedirler... Belirtilmesi gerekir ki, hem PKK hem de Türk devleti ya da en azından bunlara bağlı bazı birimler, fiili olarak, uyuşturucu ticaretine, şantaj ve öldürme olaylarına karışmışlardır.[168]

Eski MİT Kontrterör Dairesi Başkanı Mehmet EYMÜR şöyle demektedir; "Kaçakçılık, anarşi ve terörün yayılmasında önemli bir faktör olmuştur, çünkü örgütlerin silah ihtiyacı vardır. Edindiğimiz istihbarata göre, uyuşturucu yurtdışına gitmekte ve yerine de silah gelmektedir. Fakat kaçakçılık bulaşıcı bir konudur ve biz gümrüklerdeki kimi askeri ve sivil memurun bu işe karışmış olmasından ötürü, yeterli araştırma yapamıyoruz."[169]

"12 Eylül öncesinin iki ünlü ülkücü lideri Abdullah ÇATLI ve Haluk KIRCI'nın daha sonraki yıllarda devletin bazı görevlileri desteğinde, Türk Mafyasına şekil verdiği görülmektedir. Kumarhaneler Kralı olarak nam yapan Ömer Lütfi TOPAL'ın öldürülmesinde kullanılan silahta ÇATLI'ya ait parmak izlerinin tespiti bunu göstermektedir. KIRCI hakkında da çek-senet tahsilatı ile ilgili birçok soruşturma yapılmıştır.

168) BOVERNKERK-YEŞİLGÖZ. age.s.239-240.
169) EYMÜR, Mehmet, Analiz, Bir MİT Mensubunun Anıları, İstanbul, Milliyet Yayınları, İst 1991.S. 134-135.

Ayrıca, Abdullah ÇATLI ve Oral ÇELİK, Amsterdam yeraltı dünyasında görüldüler. Burada Bekir ÇELENK ve Oflu İsmail örgütleriyle ilişkileri vardı. 1985 sonunda ÇATLI, dörtyüz gram eroinle Fransız polisi tarafından yakalandı ÇELİK, Hollanda'da az miktarda uyuşturucu ve üç adet silah bulundurmaktan yakalandı."[170]

Oral ÇELİK, Papa'ya suikast olayında adı geçen ülkücü kökenli bir eski teröristtir.

Şüphesiz yukarıdaki örnekleri çoğaltmak mümkündür. Kamuoyunda MİT raporları olarak bilinen iki raporda, terör-mafya-devlet ilişkisi açık açık, isim isim yer almaktadır.

Mafya-terör ilişkisiyle ilgili olarak ÇULCU'nun şu görüşlerine yer vermeden geçemeyeceğiz; "Mafya ile terör odakları arasındaki fark, mafyanın devlet düşmanı gibi değil, tıpkı devlet gibi, hatta devlet içinde örgütlenmesiydi. Devletle Mafya artık o kadar iç içe yaşıyordu ki, devletin Mafyatik organları ortadan kaldırabilmesi için kendi organlarının bir kısmını feda etmesi gerekiyordu. Örneğin, Mafyanın mali kaynaklarını kurutabilmesi için, bankacılık sırlarını açıklaması, banka sistemini sarsması gerekiyordu. Buna karşılık terörizm, askeri bir konuydu. Teröristin, askeri düzeye, yani silahlı çatışma düzeyine ulaşması gerekiyordu. Aksi takdirde eylemi suç teşkil etmiyordu. Askeri düzey, teröristin kariyerinde zirve oluyordu."[171]

İtalya'da Kızıl Tugaylar terör örgütünün kökünü kazıyan antiterör grubunun başındaki General Dalla Chiesa, Mafya ile mücadelenin başına verilmişti. Terörle mücadelede müthiş başarılara imza atan bu başarılı general, Sicilya'da, Mafyaya, 126 günde yenildi.[172]

170) BOVERNKERK-YEŞILGÖZ, age.s.250.
171) ÇULCU, Dünyamızı Saran Mafia, üçüncü cilt, s.817.
ÇULCU, age.s.818.

Son röportajında şöyle diyordu; "**Kendimi, açık denizde sallanan bir kayıkta hissediyorum. Fırtına koptuğunda öyle veya böyle batacağım.**[173]

Fırtına, 3 Eylül 1982'de koptu. General, uzun namlulu silahlarla taranarak öldürüldü.

Bu örnek, aslında terör karşıtı olarak dizayn edilmiş toplum ve devlet yapısını, mafyanın nasıl ele geçirebildiğini göstermektedir. Türkiye'de de durum budur.

2- Günümüzde Terör-Organize Suç İlişkisi

Yukarıda belirtmeye çalıştığımız gibi, terör ortamı, hemen her zaman organize suç örgütlerinin işine gelmiştir. Kamuoyu ve devletin koruyucu mekanizmaları terörle uğraşırken, organize suç örgütleri devletin yanında ve serbestçe faaliyetlerini sürdürmüşlerdir. Terör ortamının yarattığı bu avantajlı durumdan yararlanıp büyüyen organize suç örgütleri, terör örgütlerinin dikkatini çekmiştir. Gerek bölücü terör örgütü PKK, gerekse diğer sol ve irticai örgütler, finansman sorununu çözmek için organize suç örgütlerinden yararlanma yolunu seçmişlerdir.

Terör-mafya ilişkisinde belirleyici unsur, devlet görevlileridir. Devletin teröre ve mafyaya müdahalesinin sınırlarını bu belirleyici unsur çizmektedir. EYMÜR'ün yukarıda naklettiğimiz görüşlerine aynen katılmaktayız. 12 Eylül öncesinde silah kaçakçılık kartelleri Türkiye'de kamu görevlilerinin de katılımıyla büyük bir pazar oluşturmuşlardır. Silah terörü beslemiştir. Silah elde etmek için gerekli para uyuşturucudan sağlanmıştır. Böylece silah kaçakçılığı, uyuşturucu kaçakçılığı örgütleri, terör örgütleri ve devlete ait kurumların bazı gö-

173) ÇULCU, age.s.818-832.

revlileri, el ele ülkeyi askeri darbe ortamına hazırlamışlardır.

Özellikle, PKK'nın Güneydoğu ağırlıklı, tüm yurttaki eylemleri, yine silah kaçakçılığı-uyuşturucu-terör-devlet görevlileri dörtlüsünü harekete geçirmekle birlikte, Türk mafyasının diğer türlerinin de gelişmesine ve büyümesine olanak sağlamıştır. PKK terörü ile, Güneydoğu'da yeni bir tür mafyanın da kapıları aralanmıştır. Bu, PKK'ya karşı kahramanca mücadele eden koruculuk teşkilatının bazı mensuplarınca oluşturulan **korucu mafyasıdır**. Yurtdışından uzun menzilli silahları devlet kontrolünde getiren korucular, bunların büyük bir bölümünü mafya ve terör örgütlerine satmışlardır. Yine çek-senet tahsilatı, uyuşturucu ticareti işlerine de bakmışlardır. Terörle mücadeleyi bahane ederek, kurdukları mafya örgütleriyle, adam kaçırma, şantaj, cinayet, yağma gibi suçlar işlemişlerdir. PKK terörünün Türkiye'ye kazandırdığı bir başka mafya türü de **"itirafçılar mafyası"** dır. PKK'dan kaçıp devlete teslim olan ve örgütün çökertilmesine yardımcı olan pişman teröristler, kısa sürede cezaevlerinden çıkmış ve tanıdıkları devlet görevlilerinin (bazen bilmeyerek) yardımlarıyla, özellikle büyükşehirlerde ciddi mafya örgütleri kurmuşlardır. Bu gruplar, özellikle PKK yanlısı olduğu söylenen yada bilinen uyuşturucu, tarihi eser, silah mühimmat, akaryakıt kaçakçıları ile hayali ihracat, naylon fatura düzenleme gibi suçları işleyenlerden haraç almak, çek-senet tahsilatı, zoraki koruma, şantaj, tehdit, adam kaldırma, yaralama, kurşunlama ve cinayet gibi suçlar işlemişlerdir. Bugün de itirafçılar mafyası özellikle İstanbul'da olanca kudretiyle işbaşındadır.

Terör - mafya ilişkileri ile ilgili olarak birçok örnek verilebilir. Türk kamuoyu ve devleti genellikle terörü uyuşturucu

ile irtibatlandırmaktadır. Şimdi bu konuda çeşitli görüşleri inceleyebiliriz;

ÇULCU, uyuşturucu-terör ilişkisi ile ilgili olarak şu değerlendirmeyi yapmaktadır;

"Türkiye'ye karşı dün olduğu gibi bugün de, yarın da kim bir komplo düzenlemeye kalkarsa, elini eroine bulaştırmak zorunda.

...Türkiye; uyuşturucu kaçakçılığı üzerine inşa edilen yıkıcı planların en çarpıcı örneğini 1984-96 sürecinde yaşadı.

PKK belası, uyuşturucu parasıyla finanse edildi. Devlet uyuşturucu kaçakçıları ile ne kadar başa çıkabildiyse, PKK ile de aynı oranda başa çıkabildi."[174]

ÇULCU'nun son paragraftaki değerlendirmelerine tamamı ile katılmamız mümkün değildir. Uyuşturucu ile ne kadar başa çıkabildiyse PKK ile de aynı oranda başa çıkmak, yani PKK mücadelesi ile uyuşturucuyu aynı ağırlıkta almak realiteye aykırıdır. Aralarında irtibat vardır, ancak bu şekilde mücadelenin sınırlarını belirleyen katılıkta değildir. PKK terör örgütü yalnızca uyuşturucudan finanse edilmemektedir. Dağ köylüsünün tavuğundan tutun, Kürt orijinli zenginlerin parasına Kürt mafyasının müthiş desteğine kadar geniş bir yelpazede insanlar, PKK'ya yardım etmişlerdir. Toplanan haraçlar, yapılan diğer kaçakçılık türleri de bunlara eklenmelidir.

ÇULCU, PKK'nın silahlandırılması için batılı güçlerin uyuşturucu kartını oynadığını ileri sürmektedir. Görüşlerine kanıt olarak, 1990-94 yılları arasında Avrupa'ya sevk edilen uyuşturucu miktarının yüksekliğini gösteriyor ve şöyle devam ediyor; "Çünkü, Batılı odakların destekleyip yönlendirdiği PKK, bu dönemde genel taarruza geçiyordu. Bu genel taarruz silah ve

174) ÇULCU. Murat, Mafia Üzerine Notlar, s. 137.

cephaneyi gerektiriyordu. Batılı istihbarat örgütleri, silah ve cephane üreticileri lobisinin baskısıyla uyuşturucu takibini iyice gevşetiyor, dolaylı olarak PKK'lı silah alıcılarına finans kaynağını oluşturuyorlardı."[175] PKK'nın silah alması için Türkiye rotalı uyuşturucu ticaretiyle mücadelenin gevşetilmesi spekülatif olmakla birlikte, ÇULCU'nun şu görüşleriyle beraber ele alındığında anlam kazanmaktadır. "Cantürk, Buldan, Sincar, Topal gibi, PKK ile bağlantılı para babalarının başına gelenler, PKK'nın kaynaklarını kuşkusuz olumsuz yönde etkiliyordu."[176]

Cantürk, Buldan, Sincar ve Topal faili meçhul cinayetlere kurban giden Kürt orijinli uyuşturucu mafya liderleriydi. PKK örgütüne ciddi maddi destek verdikleri bilinmekteydi ve TOPAL'ın öldürülüşü, ölü ÇATLI ile ilişkilendirilmişti. ÇULCU, bunların ölümünün PKK ile mücadelenin bir parça-

sı olduğunu ima etmektedir. **Bu noktada, terör-mafya ilişkisini anlatan oyunun devlet tiyatrosunda sergilendiğini söylemek olanaklıdır.** Bizce, cinayetler PKK ile mücadele görüntüsü altında Türk Mafyasında güç değişimidir. Birileri, gücü A'dan alıp B'ye vermiştir. Bu değişim devlet içerisinde de anlaşmazlıklara neden olmuş, sonuçta "Susurluk olayı" denilen meşhur kazayla bu anlaşmazlığın taraflarından biri tasfiye edilmiştir. Diğeri? Hala icebergin alt tarafında, varlığını sürdürmeye devam etmektedir. 2004 yılı itibarı ile bu el değiştirme tersine dönmüş, yani, siyasal ve operasyonel destekle Kürt mafyası rakipsiz bırakılmıştır.

Son günlerde Kıbrıs sorunu gündemde olduğundan uyuşturucu mafyasıyla ile ilgili senaryolardan birini de burada nakletmekte fayda görmekteyiz.

175) ÇULCU, Murat, age. s. 53.
176) ÇULCU, Murat, age. s. 54.

Murat ÇULCU, 1996 yılından itibaren Asya-Avrupa uyuşturucu rotasının Türkiye üzerinden güneye kaymaya başladığını, Kızıl Çin, Afganistan, İran, Suriye üzerinden gelen uyuşturucunun önemli bir bölümünün, Suriye'nin limanları vasıtasıyla Kıbrıs Rum Kesimi ve Yunanistan üzerinden Avrupa ülkelerine sevk edilir duruma geldiğini iddia etmekte ve bunun nedeninin başarılı operasyonlarla darbe yiyen PKK'nın ekonomik kaynaklarının, yeniden güvenceye kavuşması Türkiye'nin bu kaynaklar üzerindeki kontrolünü tamamen yitirmesi, Avrupa Birliği içerisinde taşınması güç bir ironik problem haline gelen Yunanistan'ın, kara para sayesinde nefes alması, Güney Kıbrıs için sarf edilen, günlük 2 milyon dolarlık silahlanma giderinin finanse edilmesi olduğunu belirtmektedir.[177]

Bugün için bakıldığında, Kıbrıs'ta Türkiye aleyhine bir çözümün dayatıldığı görülmektedir. Bu dayatmayı, Kuzey Irak'ta fiilen kurulan Kürt devleti, PKK'nın yeniden Türk sınırları içerisinde faaliyete başlaması, ABD'nin Kıbrıs'ta üs alma istemleriyle birlikte ele aldığımızda, yine bir taşla birden fazla kuş vurma operasyonu ile karşı karşıya kaldığımızı söyleyebiliriz. Görünen o dur ki; Kıbrıs, uyuşturucu kaçakçılığının siklet merkezi haline getirilmiştir. Buradan elde edilen para da PKK, Kuzey Irak Kürt Devleti, AB ve ABD'ye girecek, Kıbrıs ve Yunanistan'ın kalkınması ve silahlanması ile, AB ve ABD'nin uluslararası operasyonları için kullanılacaktır.

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün yaptığı araştırmalar, PKK'nın hem silah kaçakçılığı hem de uyuşturucu mafyasıyla olan ilişkilerini biraz da olsa açıklamaktadır. Araştırmalarda sadece PKK terör örgütünün mafya ilişkisine yer verilmiş olması, diğer terör örgütlerinin bu mafya türleriyle ilişkili ol-

177) ÇULCU, Murat, age. 155-157.

madıklarını göstermez. Öyle olsaydı, 2000 yılında Beykoz'daki Hizbullah'a ait villada yapılan operasyonda ele geçen, ama geçmediği ileri sürülen, milyonlarca markın nereden geldiğini, bu örgüte ait binlerce silahın nasıl temin edildiğini açıklamak olanaksız olurdu.

1990-95 yılları arasında yapılan 12 silah ve mühimmat kaçakçılığı operasyonunda PKK bağlantısına rastlanmıştır. Bu operasyonlarda toplam 76 şahıs yakalanmış bunlardan 22.305 adet çeşitli çap ve markada fişek, 186 adet değişik çap ve markada silah, 5 adet 106 mmlik havantopu, 8 adet 82 mmlik havantopu, 5 adet havan dürbünü ele geçirilmiştir.[178]

Kaçakçılık Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı, narkoterörizm adını verdiği uyuşturucu-PKK bağlantısıyla ilgili olarak şu değerlendirmeyi yapmaktadır;

2002 yılı içerisinde ismini KADEK olarak değiştiren PKK terör örgütünün, uyuşturucu maddelerin Avrupa ülkelerine sevk edilmesinde, uyuşturucu madde organizasyonları ile yakın işbirliği içerisinde olduğu belirlenmiştir.

KADEK (PKK) terör örgütü, halen Avrupa ülkelerinde kendi kontrolleri altında bulunan siyasi mülteciler veya yasadışı yollardan bu ülkelere gelenler aracılığıyla Avrupa uyuşturucu pazarında sokak satıcılığını kontrol etmek istemektedir.

KADEK (PKK) terör örgütünün, uyuşturucu madde kaçakçılığı yaptığı, uluslararası raporların yanısıra, Türkiye'de gerçekleştirilen uyuşturucu madde operasyonlarında yakalanan şahısların ifadelerinden, terör örgütleriyle bağlantılı suç kayıtlarından, örgüt ve hücre evlerinde ele geçirilen uyuşturucu maddelerden ve dokümanlarda ki uyuşturucu alışveri-

178) Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı, Kaçakçılık ve Sahtecilik Olaylarının Genel Değerlendirmesi, Ankara 1997, s.18-19.

şinin para kayıtlarından anlaşılmaktadır.

2000 yılında yayınlanan ABD Uluslararası Suç Değerlendirmesi Raporu'nda, terör örgütü PKK'nın;

• Batı Avrupa ve Güneydoğu Anadolu'da eroin kaçakçılığı yaparak terörist faaliyetlerini finanse ettiği,

• Soğuk savaşın sona ermesinden bu yana ülke yönetimlerine karşı mücadele eden terörist ve aşırılık yanlısı örgütlerin, geleneksel organize suç grupları ve uyuşturucu kaçakçılarıyla giderek daha fazla içiçe geçerken, faaliyetlerini klasik ve yeni suç alanlarında yoğunlaştırdığı,

• Güneydoğu Anadolu'da da Türkiye'ye giren eroinden önemli gelir sağladığından bahsedilmektedir.

Ayrıca 2002 Nisan ayında ABD Adalet Bakanlığı bünyesinde faaliyet gösteren Uyuşturucuyla Mücadele Birimi (DEA) Başkanı Asa Hutchinson, Amerikan Kongresi'nde yaptığı narko-terörizm ile ilgili konuşmasında; terör örgütü PKK'nın Türkiye'nin güneydoğusu ve faaliyet gösterdiği alanlarda uyuşturucu kaçakçılığından komisyon aldığı ve uyuşturucu kaçakçılarını himaye ettiğini vurgulamıştır.[179]

Yukarıdaki değerlendirmelerde dikkat çekici bir husus vardır. Türk emniyet birimleri PKK'nın bizzat ***uyuşturucu kaçakçılığı*** yaptığını iddia etmektedir. Hatta, Avrupa'da sokak ***dağıtım*** işini de örgütün kontrol ettiğini belirtmektedirler. ABD'liler ise PKK'nın fiilen uyuşturucu ticareti yapmadığını, buna karşın uyuşturucu kaçakçılığından komisyon aldığını ve uyuşturucu kaçakçılarını himaye ettiğini vurgulamıştır. Bizce de PKK'nın fiilen uyuşturucu ticareti yapması örgütsel pratikle bağdaşmamaktadır. Terör örgütü, mafya örgütlerinin yapısında dizayn edilmemiştir. Bu nedenle uyuştu-

179) KOM, 2002, Raporu, Ankara, 2003, s.15-16.

rucu kaçakçılığı gibi profesyonellik gerektiren suçları PKK terör örgütünün işlemesine gerek ve olanak yoktur. Bu kapsamda, ABD'li yetkililerin görüşüne katılmaktayız.

KADEK (PKK) terör örgütüyle bağlantılı olduğu tespit edilen, 1984-2002 yılları arasında gerçekleştirilen toplam 294 uyuşturucu madde kaçakçılığı operasyonunda, 188 şüpheli yakalanmıştır. Bunlardan; 2 ton 916 kg 409 gr. ***eroin***, 21 ton 340 kg. 104 gr. ***esrar***, 4 ton 297 kg. 714 gr. ***baz morfin***, 2 ton 125 gr. 258 gr. ve 2.484.003 kök ***Hint Keneviri***, 22 ton 6081t ***asetik anhidrit***, 604 kg 240 gr ***kokain***, 277.000 ***amphetamin tablet***, 1 ton 80 kg. ***sodyum karbonat***, 7 kg. 673 gr. ***afyon sakızı***, 19 kg 238 gr ***eroin artığı madde***, 2 adet ***uyuşturucu imalathanesi*** ele geçirilmiştir.[180]

Yukarıdaki maddelerin parasal karşılığı korkunç bir ra-
 kamdır. Ele geçen madde bazında hesaplandığında karşımıza çıkan bu tablo, ele geçmeyen maddelerde göz önüne alındığında çok daha vahim olmaktadır. Bu sonuç, bize, PKK'nın ana finans kaynağının Kürt orijinli uyuşturucu mafyası ve arka plandaki destekçilerinin olduğunu göstermektedir. Bu finans kaynağı bugün Güney Kıbrıs ve Yunanistan üzerinden faaliyetini sürdürmektedir. Dolayısıyla, PKK terör örgütünün artık Türk devletinin uyuşturucuyla mücadelesinden rahatsızlık duymasına da gerek kalmamıştır denilebilir.

C- MAFYA- POLİTİKA İLİŞKİSİ

Terör-Mafya ilişkilerini inceledikten sonra, mafya-siyaset ilişkisini de inceleyip buradan, ülkemizin yeni mafyasına geçebiliriz. Çünkü, bu yeni mafya kısmen terör, kısmen siyaset

180) 2002 Raporu, s. 16-17.

içirmekte, nihai hedefte ise *"Karşı devrim"* öngörmektedir.

Mafya-politikacı ilişkileri, mafyanın partito örgütlenmesi içerisinde yer almaktadır. Bu hususlara daha önce yer verilmiştir. Burada konu biraz daha açılarak, mafyanın politik arenadaki etkileri, siyasal özerkliği incelenmeye çalışılacaktır.

1- Tarihsel Süreç İçerisinde

Mafya politika ilişkisi, İtalya'da gerek klasik mafyanın, gerekse, girişimci veya kent mafyası veya nuovo mafya olarak adlandırılan günümüz mafyasının var olması için gerekli olan en önemli unsurdur. Mafya, politik süreçte etkili olduğu sürece gücünü koruyabilmekte ve ayakta durabilmektedir. Türkiye için de geçerli bu kuralın İtalya'da işleyişine özetle bakmak gerekmektedir.

Sosyal işlevi ağırlıklı olan klasik İtalyan Mafyası, özellikle büyük topraklar üzerinde hakimiyet kurmuştu. Merkezi otoritenin koyduğu genel hukuk kurallarına karşı yerel hukuku koyan mafya, hemen her dönemde yerel politik güç olarak kalmıştır. Klasik mafya, yerel örgütlenme ile zaman zaman merkezi otoriteyi büyük zaafa uğratmıştır. 1943 yılında ABD ve müttefiklerinin faşist Mussolini'yi devirmek için Sicilyan Mafyası ile işbirliği yapması ve savaş sonrası mafya liderlerini yerel yönetim örgütlerinin başına getirmesi, bunun en güzel örneklerindendir.

1946 dan sona faşizmin sona ermesiyle, Mafyatik örgütler ekonomik güçlerini koruyabilmek için, yeni oluşan politik sahneye girmek zorundaydılar.

Tüm Sicilyan Mafyasının gözü Capo, Don Calo'unun üzerindeydi. Don Calo, dışarıya karşı komünist ve sosyalistlerle işbirliği yapmaya yatkın görünüyordu. Ama, ailesindeki,

özellikle dini işlerle uğraşan akrabaları O'nu, Katolik "Democrazia Christiana..." (DC) Hıristiyan Demokrat Parti'yi tutmaya ikna etmişlerdi... Ama o sırada bir başka hareket Don Calo ve Mafiosinin işine daha çok geliyordu. Bu akımın sözcüleri Sicilya'nın, İtalya'dan ayrılmasını istiyordu. Bu görüşü Amerikalılar da destekliyordu.[181]

Calabria'nın Lonia yöresinde küçük bir kasaba olan Canolo'nun geleneksel mafya şefi D'Agostino, önce sendikacı, daha sonra bütün savaş sonrası yıllarda, kasabanın komünist belediye başkanı oldu.[182]

Sicilya'nın İtalya'dan ayrılmasını savunan Sicilyan Mafyası, Sicilya'nın Bağımsızlığı için Gönüllüler Ordusu'nu kurdurdu. Bu harekete, mafya başlangıçta destek verir gibi göründü ama asıl amacı kendi ayrıcalığını korumaktı. Bu ne-

denle, uzun ve kanlı süren ayrılıkçı harekete bazı zaman karşı çıktılar, bazı zaman da destek oldular.

Mafya ve büyük toprak sahiplerinin, kendi ayrıcalıklarını korumak amacında olduklarını anlayan Hristiyan Demokratlar bu kartı oynama kararı aldılar.

Bunun sonucunda Mafyasolarla büyük toprak sahipleri 1945 sonbaharında, Doğu Sicilya'daki EVIS (Sicilya'nın Bağımsızlığı için Gönüllüler ordusu) militanlarına yaptıkları yardımı kestiler.[183]

Daha sonraki yıllarda mafya, ayrılıkçıların tasfiyesi sürecinde merkezi hükümetle birlikte hareket etti. Bu süreçte, ayrılıkçıları, ayrılıkçılara vurdurma planı da mükemmel bir şekilde uygulandı.

Mafya ile Hıristiyan Demokratlar arasında tam işbirliği 10

181) ÇULCU, Dünyamızı Saran Mafia II. s. 544-545.
182) ARL ACCHİ, age, s.82.
183) ÇULCU, age, s.553.

Nisan 1948'de sağlandı. Bu toplantıda Mafiosolar, olanca güçleriyle Hristiyan Demokrat Parti'yi destekleme kararı aldı.[184]

1947 seçimlerini mafiosonun desteğine rağmen Hristiyan Demokratlar'ın kaybetmesi, mafyanın kontrolündeki ayrılıkçıların köylüye karşı silahlı saldırılarına sebep oldu ve 1948'de ki seçimleri Mafya-Hristiyan Demokrat Parti işbirliğinin sonucu olarak, Hristiyan Demokrat Parti Kazandı.[185]

1945-1959 yılları arasında, mafyanın emek pazarını ve politika piyasasını denetim altına alma çabalarına direnen en azından kırk sendikacı ve sol kanat militanı öldürüldü.[186]

1948'de yapılan seçimleri Hristiyan Demokratlar'ın kazanmasıyla, herkes istediğini elde etmişti. Politikacılar, büyük toprak sahipleri, soylular ve mafya.[187]

Bundan sonraki politika-mafya ilişkisini ÇULÇU şöyle anlatmaktadır;[188]

"1970'li yılların başına kadar, Sicilya'daki Mafya saltanatı herkes tarafından kabul edilmekle beraber kendisinden çok daha büyük ve güçlü bir sistemin parçasıydı. Bu sistemin dizginleri ise seçkin bir politikacı grubunun, özellikle de adanın ekonomisini kontrol eden Hıristiyan Demokrat politikacıların elindeydi. O Hıristiyan Demokrat politikacılar ise Palermolu Fanfaniciler diye adlandırılan Salvo Lima, Giogia ve Vito Ciancimino idiler. Bunlar 20 yıl boyunca, Batı Sicilya ekonomisinin temel öğeleri olan kredi, inşaat ve Sicilya'nın 19 özerk bölgeden biri olması nedeniyle bürokratların tayin edilmesi sektörlerini ellerinde bulundurdular.

184) ÇULCU, age, s.560.
185) ÇULCU, age, 562.
186) ARLACCHİ, age, s. 83.
187) ÇULCU, age, s 563
188) ÇULCU, Dünyamızı Saran Mafia III s.794-795.

Palermo Fanfaniciler'inin böylesine önemli yetkilere sahip olması, ister istemez mafyayı ikinci plana itiyor, onu "alt komisyon" durumuna getiriyordu...

Ancak, 1970'li yılların başında, güneyde idari bir re-organizasyon yapıldı. Bürokraside meydana gelen yetki değişikliklerini, Mafya, üst düzeyde değerlendirerek bunu kendi lehine çevirdi... Böylece, çevreye salınan korku ve terör yöntemleriyle, bir Mafya finans oluşmaya başladı.

Artık, adadaki güçler dağılımı değişmişti. Çünkü mafyanın ekonomik koruma gücü ve etkinliği gayri yasal biçimde olsa bile, politik ve klasik devlet korumacılığıyla boy ölçüşecek bir düzeye ulaşmıştı. Mafya, bu gücünü, özellikle politika alanında hissettiriyor, yerel yönetimde etkili olabilmek için diğer güçlerle rekabete giriyor, çıkarlarına yapılan en küçük olumsuz müdahalede bile politik ve adli odakların üzerine yürüyor, bunların temsilcilerini öldürmekten kaçınmıyordu...

Kilisenin, mafyatik unsurlarla mücadele açısından ortaya koyduğu iradenin unsurlarından birisi de; Hıristiyan Demokrat Parti içindeki Mafyatik unsurların temizlenmesine yardımcı olmak, Partinin mafyatik tutum dışındaki temiz Katoliklerin eline geçmesini destelemek... olarak belirleniyordu".[189]

Görüldüğü gibi İtalyan Mafyası, her dönemde politik koşullara göre manevra yapmış ve temel amacı olan "kolay kazanç"a ulaşmak için, bazen politikacılarla işbirliğine girmiş, bazen politikacıları belirleme sürecinde etkili olmuştur. Hatta, ülkelerini işgal eden yabancı güçlerle işbirliği yapmış, Sicilya'nın bağımsızlığı gibi, bir ayrılıkçı hareketi menfaatleri ölçüsünde desteklemiştir. Aslolan mafyatik iktidarın ayakta durmasıdır. Bunu sağlayacak her türlü politik oluşumla maf-

189) ÇULCU, Murat, Ages.806.

yanın uzlaşması mümkünüdür. Faşist Mussolini'nin mafyayı sindirmeye yönelik faaliyetleriyle içine kapanan Sicilya Mafyası, 1943 çıkarmasıyla iktidarını yeniden elde etmiş, ileriki yıllarda, başlangıçta komünistlerin arasında örgütlenmiş, bu siyasi düşünceyle uzlaşamayınca, Hıristiyan Demokratlar'la birlikte hareket etmeye başlamıştır. Bir dönem, Sicilya'nın bağımsızlığını destekleyen bir tavır takınarak bu amaçla kurulmuş çetelere destek olmuş, başka bir dönem, hareketin tasfiyesinde rol almıştır. Özellikle girişimci Mafya olgusundan sonra, Mafya, artık kendi iktidarının siyasal özerkliğini ilan etmiştir. Mafyanın siyasal özerkliği, aynı zamanda mafyanın siyaset dünyası ile arasındaki geleneksel ilişki biçiminden de ayrıldığı noktayı ifade etmektedir.[190]

Prof. ARLACCHİ'ye göre;

"Girişimci mafyanın yükselişi, yerel mafioso'nun hükümetin siyasal temsilcilerine olan eski tabiliğine son verdi. Kendi etki alanının ötesindeki dünya ile ilişkilerinde mafya şefi, artık parlamentodaki yerel temsilcinin ya da hükümetin yüksek memurlarının arabuluculuğuna gerek duymamaktadır, doğrudan kendi hesabına davranmaktadır. Mafiosi ile politikacılar arasındaki ilişkilerin biçimi de mafyanın gücü arttıkça değişikliğe uğradı. Sayfalar dolusu dosyalar göstermektedir ki Mafiosi artık, hamilerinin koruyuculuğunu her zaman aramamaktadır; hamiler ise mafiosiyi ziyaret için yorucu deniz yolculuklarına katlanabiliyorlar."[191]

O halde girişimci mafyanın ekonomik güç haline gelmesi, mafyanın kendisinin, başlı başına siyasal güç olmasını sonlamıştır diyebiliriz. Bu güç de özerkleşmiştir.

190) ARLACCHİ, age. s.190.
191) ARLACCHİ, age, s. 191.

ARLACCHI'ye göre; mafyanın siyasal gücünün özerkliği iki ilkede ifadesini bulmaktadır. Bunlar;

• Mafya liderleri ile siyasal liderlerin beraber yer aldığı, yerel ve ulusal ekonomik ve mali kurumlar arasındaki karşılıklı ekonomik çıkar ilişkilerini birbirine bağlayan, ***mafya siyasal lobisinin*** ortaya çıkması,

• Mafya gruplarının kendilerine, alt içsel siyasal temsil biçimlerini geliştirmeleri. Bu içselleştirme sayesinde, mafya gruplarında yer alanlar ya da mafyayla yakın ilişkileri olanlar artık bizzat siyasal görevler üstlenmektedirler.

ARLACCHI, mafya siyasal lobilerinin, devlet ve yönetim dünyasındaki üstünlük mücadelesinde, başka gruplar karşısında güçlü rakipler haline geldiklerini belirtmektedir. Güçlerini pekiştirerek genişletmek için tehdit ve şantaj yapmaya, hatta cinayet işlemeye tümüyle hazır oldukları saptamasını yapmakta, mafyanın siyasal iktidar içinde tutunacak yer bulmak için, kamu ihalelerinde işbirliği yaptığı büyük şirketler kurduğu, ittifaklardan büyük destek gördüğünü iddia etmektedir.[192]

ARLACCHI'nin bu tespitleri, bir sonraki bölümde detaylı olarak inceleyeceğimiz Türk Mafyasının politik boyutuyla adeta örtüşmektedir.

ARLACCHI, tanınmış mafiosoların, tanınmış politikacılarla ortaklık kurduklarını, inşaat ve finans şirketleri, sigorta şirketleri, sanayi ve tarım şirketleri, turistik ortaklıklar ve otel yatırımları gibi Sicilya, Calabria ve başka bölgelerde de büyüklü küçüklü mafya siyasal lobilerinin ortaya çıktığını belirtmektedir.[193]

İtalyan Cumhurbaşkanlığı'na adaylığını koymuş BOBBİO,

192) ARLACCHI, age, s.191.
193) ARLACCHI, age, s.193.

Der Spiegel muhabirinin 1982 yılında sorduğu şu soruya şöyle cevap vermekteydi;

Soru; Parti baronlan ve parti gangsterleri... Son yıllarda İtalyan politikacılarının suçlan bu kadar sık örtbas etmelerini ve kriminalleri dostları arasında saymalarını nasıl açıklıyorsunuz?

Cevap; Bu, özellikle güneyde görülen bir olaydır. Orada, politikacıların güçleri seçmen oylarına bağlı olduğu için, mafya ve Camorra ile ilişkileri vardır. Buna, demokrasinin yumuşak karnı diyebiliriz. Yasalara göre politikacı, tüccar gibi malını pazarlamak zorundadır. Bunun için de ister mafyaya ister Camorraya olsun, her türlü fiyatı ödemeye hazırdır.[194]

ARLACCHİ'ye göre mafyanın özerk gücü, ikinci ifadesini içsel siyasal teslimiyet ilişkilerini besleyişinde bulmaktadır. Yani, önde gelen mafya gruplarının seçimlerde ağırlıklarını bizzat mafya üyesi olan adaylardan yana koyma ya da cosca şefi ya da şeflerinin yakınlarını destekleme eğiliminde...[195]

Burada siyasal lobicilikten de öte bizzat mafiosonun politikaya girmesi söz konusudur.

"Haziran 1980 yılındaki siyasal ve idari seçimler, mafya gruplarına, siyasal temsil yapılarını "içselleştirme" düzeylerini değerlendirebilme fırsatı verdi. Mafiosinin ya da yakınlarının adları, seçim listelerinde pek çok siyasal mevki için, aday olarak boy gösterdi. ***Mafiosinin yakınları olan adayların başarısı, eski siyasal seçkinlerin yerlerinden edildiğinin göstergesiydi."***[196]

İtalyan Mafyası açısından dikkat çekici husus şudur; ***Siyasal anlamda, ilke olarak ele geçirmeye çalıştıkları yerler, yerel yönetimlerdir. Daha sonra merkezi yönetimi ele geçirmeye çalışmış ve bunda da büyük oranda başarılı olmuşlardır.***

194) ÇULCU, Dünyamızı Saran Mafia, cilt III.s.793-794.
195) ARLACCHİ, age. s. 198.
196) ARLACCHİ, age. s. 200.

2- Türk Mafyasının Politik Boyutu

1950'li yıllardan itibaren Türk Mafya'sı politika gücüyle ilişkiye geçmiştir.

Türk mafyası, Türkiye'nin kendisine özgü koşulları nedeniyle çok partili demokratik hayata geçişle birlikte, politika sahnesinde yerini almıştır.

Türk mafyası da aynı İtalyan mafyası gibi, 1950-60 ve 70'li yılların ortalarına kadar, toprak rantiyesi başta olmak üzere kentleşme sürecinin getirdiği diğer avantajlı alanlar üzerinde faaliyet yürütmüştür. Özellikle, gecekondu ve arazi mafyası o dönemin en ağırlıklı mafya türlerindendi. Bu şekilde, yerel ekonomik güce ulaşan mafya, aynı zamanda oy potansiyeli olan büyükşehirin kenar mahallelerini koruyor ve üzerinde hakimiyet tesis ediyordu.

Türk toplumun mafios yapısı, mafyanın bu işlevini kolaylaştırmaktaydı. Ağalık, aşiret sahibi olma gibi sebeplerle yerel halk gücünü elinde bulunduran mafyatik liderler, Türk seçim sisteminin avantajlı düzenlemeleriyle 1950'li yıllardan, itibaren parlamentoya taşınmış ve siyasal yön ne olursa olsun her bölgede bu gücü belirleyen unsur olmuşlardır. Büyükşehirlerin kurulması, kente göç hareketlerinin yoğunluğu, kırsal kesimdeki liderlerin gücünü pek etkilememiştir Bunda en önemli sebep, nüfusu ne olursa olsun illerin çıkardığı milletvekili sayılarının değişmemesiydi. Bunun sonucunda büyükşehirlerde ortalama 100-150.000 seçmenle bir milletvekili çıkarılırken, bu sayı kırsaldaki illerde 10-15.000'e inmekteydi. Bugün de, bu sistem devam etmektedir. Böyle bir sitemde yerel güce sahip liderler, her zaman parlamentoda temsil ve karar alma sürecinde etkili olmuşlardır. Örn. Elazığ eski milletvekili Ali Rıza SEPTİOĞLU, yaşadığı sürece milletvekili seçil-

mitir. Şanlıurfa'da Bucak aşiretinin temsilcilerinin de her dönemde parlamento da yer bulduğunu söylemek olanaklıdır, büyükşehirlerin nüfusu 1980'li yıllardan sonra göç alarak arttığından, yeni yerleşim alanlarına hakim olan mafya, her zaman politikacıların başvurduğu kapı olmuştur.

Bugün, yukarıda anlattığımız toprak hakimiyetine dayalı klasik İtalyan mafyasının gücü gibi, Türk mafyasının gücü de bu alanda devam etmektedir. İtalya'da bugün tasfiye olmuş olan klasik mafya, Anadolu'da tüm heybetiyle faaliyettedir. Türk mafyatik örgütlerinin büyük ölçeklileri Anadolu'da toprak hakimiyetine dayalı mafya yapısını aynen sürdürmektedir.

1970'li yılların son yarısından itibaren gelişen terör olayları ve ekonomik sorunlar, Türk mafyasının büyük ölçekli uyuşturucu ve silah kaçakçılığı mafya türleriyle tanışması ve kaynaşmasını sağlamıştır. Bu değişim bile, Türk mafyasının girişimci mafya kimliğine bürünmesine neden olmamıştır.

Cumhuriyetin kuruluşundan itibaren, girişimci sayısının azlığı, devletin yaptığı yatırımların fazlalığına sebep olmuştur. Devrimi gerçekleştiren Ulu Önder, Mustafa Kemal ATATÜRK ve arkadaşları, devletçilik ilkesini bu nedenle benimsemişlerdir. Cumhuriyet Halk Partisi'nin devrimin yerleşmesi için gösterdiği çaba nedeniyle, özellikle Anadolu kökenli mafyatik örgütlenmeler siyasete ağırlıklarını koyamamışlardır. 1950'de, DP iktidarıyla birlikte bu mafyatik unsurlar, tüm güçleriyle siyaseti etkileri altına almış, devlet yatırımlarından büyük paylar elde etmişlerdir. Özellikle, devlet ihalesi alan işadamlarıyla ortaklık kurmuş, paylaşımda doğrudan etkili olmuşlardır. Böylece, İtalya'da olduğu gibi mafya siyasal lobisi, bu yıllardan itibaren Türkiye'de oluşmaya başlamıştır. Bu lobi, bugün de son derece etkili olmaktadır. 1980 darbesinden sonraki tek partili

dönem, mafyanın, büyükşehirleri sadece arazi ve gecekondulaşma açısından parsellemesinin ötesinde mevkilere taşınmasına neden oluyordu. Yerel mafyatik güçler, tek parti iktidarının da hakim gücü haline geliyorlar, onlarla irtibatlı kent mafyası da iş kollarını, ticari piyasayı, yerel yönetimleri ele geçiriyordu.

Türk mafyası, tek parti iktidarları döneminde her zaman altın çağını yaşamıştır. Bunun nedeni, mafyatik güçlerin tek parti iktidarı içerisinde yer almaları ve bu iktidarı ayakta tutan itici güç olmalarıdır. Parti liderleri, bu mafyatik örgütlenmeyi hiçbir zaman kıramamışlardır. Merhum Turgut ÖZAL'a yapılan silahlı saldırı bu kapsamda değerlendirilmelidir. Hemen her seçim döneminde, meclislerin yarısından fazlası mafyatik özellikler taşıyanlarca işgal edilmiştir. ÇULCU; bu konuda şu örneği vermektedir; "Bu bağlamda, yerel ahlak ve hukukun savunucusu olan milletvekillerinin, TBMM tavanına çiğ köfte yapıştırması, demokraside yerel ahlakın genel ahlaka egemenliğinin göstergesi sayılır. Zira, o milletvekilini oraya gönderen mafyatik güç de, evinde çiğ köfteyi tavana yapıştırmaktadır".[197]

ÇULCU, yerel mafyatik otoritenin Meclis'e milletvekili gönderip, burada hakimiyet kurmasına da şu örneği vermektedir; "Belirli bir çevrede yerel gücü 1, 2 ve 3 numaralı Mafya aileleri oluşturur. Bu çevrede, siyasal partilerin yerel başkan ve örgütlerini bu üç Mafios aile belirleyecektir. Bu yerel güçlerin amacı, genellikle birbirleriyle siyasal rekabet içine girmek değil, buradaki siyasal yapıyı kontrol altında tutmaktır.

Nitekim, seçim döneminde, A, B ve C partilerinin aday adaylarını bu üç aileden oluşan yerel güç belirleyecektir. Belirlenen adaylar, yerel delegeler tarafından sadece onaylana-

197) ÇULCU, Murat, Mafia Üzerine Notlar, s.15.

caktır. Yani, tayini yerel mafyatik güçler yapacak, nihayet halk bu tayinin yasal işlemini tamamlayacaktır."[198]

Gerçekten de bu yapı, bugün Anadolu'yu temsilen Meclis'e giren milletvekillerinin %90'nının yapısıdır. Arta kalan büyükşehirlerdeki örgütlenmeleri de, buralara hakim olan mafya tamamlamaktadır. Sonuçta milli mafyatik örgüt, siyasi çoğunlukla ülke yönetimini üstlenecektir.

1990'lı yıllara gelindiğinde, Türk mafyası, Anadolu kökenli mafyatik örgütlenmelerin yanı sıra, bunların, İstanbul başta olmak üzere büyükşehirlerde oluşturdukları hemşericilik, aşiret, geniş aile temelli örgütlenmeleriyle Anadolu'yla bütünleşmiş bir hale geliyordu. Artık mafya, zaten doğrudan ya da dolaylı elinde tuttuğu siyasal yapıyı belirleyen, istediği gibi yönlendiren bir konuma gelmiştir. Bunun doğal sonucu olarak, bürokraside istediğini yaptırabilmekte, yargı ve yürütme gücüne doğrudan etki edebilmektedir.

1990'lı yıllar, girişimci Türk mafyasının ortaya çıktığı yıllardır. Özellikle, 1998'de mafyaya karşı başlatılan güçlü mücadele, Türk mafyasını girişimciliğe itmiştir. İstanbul'da, polisin müthiş baskısı, değme delikanlıların, bir anda işadamı kisvesine girmelerine neden olmuştur!

1996 yılında ortaya çıkan Susurluk skandalında, taraflardan biri üst düzey polis şefi, biri devlet destekli mafyatik lider, diğeri de yerel mafyatik örgütlenme liderlerinden bir politikacıdır. Bu olay, bir kaza ile ortaya çıkan basit bir tablodur. Aynı yıllarda Cumhurbaşkanlığı ile doğrudan ilişki kuran, başbakanları yatlarında ağırlayan, hatta devlet düşmanları yakalandığında yurda getirilmesi için uçaklarını tahsis eden mafyatik güçler mevcuttur.

198) ÇULCU, age, s. 15.

1998 yılınaa gelindiğinde, Türk Mafyasının capolarından biri, mevcut hükümeti düşürmekle tehdit ediyordu. Bu olay aslında mafya-politika-işadamı-devlet ilişkilerinin boyutunu da ortaya çıkartıyordu. ARLACCHI'nin, mafyanın siyasal lobisi diye adlandırdığı olgu, Türkiye 'de açıkça kendini gösteriyordu. Olayı şöyle özetleyebiliriz;

Devlet görevlileriyle ilişkileri son derece iyi olan; bu sayede kırmızı pasaporta sahip bir Türk caposu arandığı için yurtdışına çıkarılmıştı. Bu capo, politikada o kadar etkiliydi ki zamanın azınlık hükümetinin Başbakanı'nı elindeki bazı kasetlerle zor durumda bırakabileceğini iddia ediyordu. Bu söylemler kamuoyunda duyulmadan, Türkiye'de önemli bir bankanın özelleştirmesi gündeme geldi. Bu banka TÜRKBANK'tı. Bankayı almaya birçok önemli zengin ve kuruluş talip olmuştu. Bunlardan birisi, hükümetle ilişkilerini sağlamak ve ihaleyi almak için devreye Başbakana yakın güçlü bir işadamını soktu. Bu işadamı Başbakan'la, ihaleyi almak isteyen işadamını görüştürdü. Diğer yandan da aynı işadamı, ihaleye giren diğer işadamlarının engel çıkarmasını önlemek için, yurtdışındaki bu ünlü Capo'ya başvurdu. Capo'nun adamları ihaleye gireceklerle birer birer görüşüp, Capo'nun selamını söylediler. Tabii kimi desteklediğini de. Hepsi ikna olmuştu. İhale, Capo'nun istediği işadamında kaldı. Ancak onaylanmadan TÜRKBANK operasyonu yapıldı. Bu operasyondan Başbakan'ı sorumlu tutan Capo, yurtdışından başbakana ait bazı ses kayıtlarını piyasaya sürüyordu. Diğer yandan, gözaltındaki işadamının doktor raporu almaya giderken yaptığı bir işaretle, sahibi olduğu tv. kanalı bu işadamı ile Başbakan arasındaki ilişkileri açıklayan bir kaseti yayınlıyordu. Bunun sonucunda azınlık hükümeti düşürülüyordu.

Bu olay 1998 yılında, Türk mafyasının politik gücünü, siyasal lobicilikte ne kadar ileri gittiğini açıkça göstermektedir. 2002 genel seçimlerinden önce, üç partili bir koalisyon hükümeti ülkeyi yönetmekteydi. Girişimci mafya capolarından birisi, parlamentoda üzerinde etki sahibi olduğu 30-40 kadar milletvekili ile koalisyon dengesini değiştirecek, hatta hükümeti düşürebilecek kadar güce sahipti.

1999 seçimlerinden önce, kamuoyunda X Hocacılar olarak bilinen grup, DYP il teşkilatını büyük oranda ele geçirmişti. Yine, bazı MHP'li milletvekillerinin seçim kampanyaları bu grup tarafından finanse edilmişti. Aynı seçimlerde Karadeniz kökenli mafya grupları, kendilerine bağlı 30 civarında milletvekilini parlamentoya sokabilmişlerdi. Bu milletvekillerinden bazıları daha sonra mafyatik ilişkileri nedeniyle yargılanmıştı.

Türkiye'de, seçim sisteminin yerel mafyatik yapıların güçlü etkisinde olduğunu belirtmiştik. Milletvekili seçilebilmek için, gerekli finansman ihtiyacı da oldukça yüksektir. Bu nedenle, kolay ve büyük kazanç peşinde koşan mafya, ekonomik gücüyle, seçimlere, siyasal partilere müdahale de etmekte, hemen her dönemde, yerel mafyatik liderlerin yanı sıra, kent mafyasının etkisindeki adaylar seçilebilmektedir.

Türkiye'de 90'lı yılların son yarısından itibaren ortaya çıkan ve güçlenen girişimci mafya, hemen her önemli iş koluna el atmıştır. Spordan borsaya, at yarışlarından liman işletmeciliğine kadar her alan, bu mafyatik örgütlenmelerin kontrolüne geçmiştir. Mafya-siyaset ilişkileri de bu mafya hakimiyetli zeminde, mafyanın üstünlüğüne dayanan bir yörüngede seyretmektedir. Mafya, politik arenada kendisine yer bularak aşağıdaki avantajlara sahip olmuştur.

- Öncelikle, hükümetler tarafından düzenlenen kamu

kaynaklarının, bizzat kendilerine ya da kendi etkileri altındaki işadamlarına aktarılmasını sağlamıştır. Bu kaynak aktarımı, sadece ihaleler yoluyla olmamıştır. Devletin yaptığı her ekonomik faaliyetten, mafya ve yandaşları çıkar elde etmiştir. Örneğin; TEKEL idaresi yıllarca mafyatik örgütlerce soyulmuştur. İhracat kaydıyla yapılan sigara alımları, iç piyasada satışla sonuçlandırılmış, mafya ve onlara bu olanağı sağlayan politikacılar, milyonlarca dolar rant elde etmişlerdir. İşin ilginç tarafı, bu konuda, bugüne kadar hiçbir siyasi iktidar araştırma yapma gereği duymamıştır. Yine, denizlerde motorin kaçakçılığı bu ikili güç tarafından organize edilmiştir. Karayolları inşaatlarından, deprem gibi vahim yaşamsal afetlerden bile bu ikili pay kapmıştır. Vatandaşın, ilacı, ekmeği, sosyal yardımı hep bu ikili tarafından rant kapısı yapılmıştır.

• Hukuki açıdan mafya ile mücadele uzun yıllar göz ardı edilmiştir. Hala da edilmektedir. 1999 yılına kadar ülkede mafya ile mücadele yasası çıkartılmamıştır. Mevcut yasa hükümleri de uzun yıllar mafyaya karşı uygulattırılmamıştır. 1999'da çıkartılan yasa da, yine mafyatik gücün politik yandaşlarınca 2001 yılında birçok örgüte uygulanamaz hale getirilecek şekilde değiştirilmiş ve nihayet 2005 yılında yürürlükten kaldırılmıştır. Diğer yasalarda da mafya düzeninin iyi bir biçimde işlemesini sağlayacak düzenlemeler yapılmıştır. Örn. Orman Yasası'nda, yasanın, orman vasfını kaybetmiş arazilerin orman köylüsüne devrini düzenleyen 2/b maddesine aykırı hareket etmenin müeyyidesi konulmamıştır. Yine, denizde motorin kaçakçılığı yapanların el konulan tankerlerinin müsaderesinden sonra satışında, bu tankerlerin, eski sahiplerine ait motorin kaçakçılığı örgütlerince alınmasını engelleyici hiçbir tedbir alınmamış ve bunlar yine kaçakçılık örgütlerinin eline

geçmiştir. Hem de devlet satışları ile. Bu alanda yüzlerce örnek verilebilir.

• Türk Mafyası, politikacılarla olan ilişkileri sayesinde, bürokrasi ve yargıda kendi grubunu kurmuştur. Mafyanın gözüne giren bürokratlar yerlerinde kalabilmiş ya da iyi yerlere gelebilmiştir. Mafyanın gözüne girmek ise, onların emirlerine harfiyen riayet etmekle olanaklıdır. Mafya bürokrasi ve yargıda öylesine etkilidir ki, hakim, savcı ve emniyet müdürü ataması yaptırmaktadır. Örn. Eski İstanbul Emniyet Müdürlerinden Orhan Taşanlar 1996 yılında 5,5 ay süren İstanbul Emniyet Müdürlüğü görevinden alındığında, kendisini kumar mafyasının görevinden aldırdığını söylüyordu. Yine bir mafya lideri, 1998 yılında yattığı cezaevini fazla gürültülü bulup naklini istiyor, giderken cezaevi müdürünü de götürüyordu. Cezaevlerine uzun namlulu silahlar sokabilen mafya, cezaevi yönetimlerini adeta teslim alabiliyordu. Yine, Genelkurmay Başkanlığı'na yapılacak atamalarda dahi etkili olmaya çalışıyordu. Futbol Federasyonu Başkanı'nın seçilmesinden, bazı bakanların atanmasına kadar her alanda politik gücünü kullanan Türk Mafyası, hiçbir zaman bu ilişkilerini gizleme gereği duymamıştır.

• İtalya'da olduğu gibi, Türk mafyası da kendi içinden eskiden beri siyasi aday çıkarmıştır. Aradaki tek fark İtalyan mafyası girişimci kimliğine büründükten sonra bu faaliyete girişmiş, Türk mafyası ise hem klasik, hem girişimci kimliğiyle bu alanda yer almıştır.

• Türk Mafyasının politikayla ilişkileri oynak ve dönek bir zemin üzerinde cereyan etmektedir. Mafya, her dönemde siyasi iktidarı ele geçiren siyasal parti ya da partilerin taraftarı olmuştur. Bu nedenle, siyasal partiler seçim kaybetse de maf-

ya hiçbir zaman kaybetmez. Çok bilinmeyenli denklemleri çözmek için uğraş vermez. Mafya, denklemin her yerine kendisini koyar, çıkan sonuç kendisinden bir parça olur. Bunu nasıl sağlar diye sorulduğunda, verilecek yanıt, yine mafya mantığı içerisinde kolaydır. İktidara aday partilerin hepsi birden desteklenir. Örneğin, şu anki başbakan Karadenizli ise onunla zaten ilişki vardır. Namzet Başbakan da Karadenizli ise onunla da dirsek teması kuruludur. Hangisi gelirse gelsin mafya iktidarı yerindedir. Özetle, Türk mafyasının İtalyan mafyasında olduğu gibi siyasal özerkliği vardır. Bu siyasal özerkliği sağlayan, siyasal görüş birliği değil, açıkça çıkar birliğidir ve dünyada en güçlü birliktelikler çıkar birlikteliklerdir. İktidar hırsı çıkarla birleşince idealler, hümanizm ve inanç ortadan kaybolur. Artık uyulacak tek kural vardır; "ra-

con" ve onu da mafya belirlemektedir.

Bizce, Türkiye'de terörü, anarşiyi, ekonomik bozukluğu, siyasal iktidarsızlığı, demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla uygulanamayışını, mafyatik örgütlerin siyasal iradeye olağanüstü etkili olması sağlamaktadır. Türkiye, bu mafya- siyaset ilişkisini kesemediği sürece sıkıntılarından kurtulamayacaktır. Bu nedenle, ülkemize, "temiz yürekler" gereklidir. İtalya'yı temiz eller yeterince yıkayamamıştır. Türkiye'nin bu yerleşik mafyatik yapısını ancak ve ancak ***cesur, dürüst, temiz yürekler yıkayabilirler.***

• Ve nihayet mafya-siyaset ilişkisinin aleni cereyan etmesi, halkı politikadan uzaklaştırmış, politikacıları halk nazarında güvensiz ve iktidarsız kılmıştır. Halk, politikacılarda bulamadığı iktidarı, başka yerlerde aramaktadır.

II-TÜRKİYE'NİN YENİ MAFYASI (AK BABALAR ÖRGÜTÜ)

A- ÇİFTE AHLAK-ÇİFTE HUKUK ANLAYIŞI

Ünlü sosyolog Prof. Dr. Henner Hess'in Mafyatik yapılanmanın nedeninin ***"merkezi otoriteye karşı, yerel gücün direnişi"*** olduğunu iddia ettiğini daha önce belirtmiştik. Bu düşünceye göre, yerel gücün kendisine özgü hukuk ve ahlak anlayışı vardır. Bu anlayış, merkezi otoritenin hukuk ve ahlak anlayışından farklıdır. Bu anlayış farkı, yerelin, merkezi otoriteyle devamlı çekişmesine ve çelişmesine sebebiyet vermektedir. Bu durumda, bir ülkede ya da toplumda, bir merkezi otoritenin belirlediği ahlak ve hukuk anlayışı, bir de yerel güçlerin belirlediği ahlak ve hukuk anlayışından bahsetmek gerekmektedir ki buna çifte ahlak ve hukuk anlayışı denmektedir.

Toplumun mafyatik olup olmadığını da bu çifte ahlak-hukuk anlayışı belirlemektedir.

Türkiye'de bu husus çok açıkça görülmektedir. Ulu Önder ATATÜRK ve arkadaşlarının yaptığı devrimler, merkezi

otoritenin çağdaş hukuk ve ahlak anlayışını ülkede hakim kılma çabasından başka bir şey değildir. Bu amaçla, çoğu çağdaş, batı kökenli yasalar ve uygulamalar, ülkeye ithal edilmiştir. Sorun da burada başlamıştır. Yerel güçler, yüzyıllar boyunca sahiplendikleri kendi ahlak ve hukuk anlayışlarını terk etmek istememişler ve Cumhuriyet kurulduğundan bugüne kadar, merkezi otorite-yerel güç çekişmesi yaşanmıştır. Çifte ahlak ve hukuk anlayışı, sadece Cumhuriyet dönemine has bir yaklaşım değildir. Osmanlı ve Selçuklular'da da bu anlayışa rastlamak mümkündür. Şimdi Prof. Hess ve ÇULCU'nun bu konudaki yaklaşımlarına bir göz atmak gerekir;

Çifte ahlak anlayışının, İtalya'da öncellikle kiliseler tarafından savunulduğunu iddia eden ÇULCU, Guiseppe Alongi'ye dayanarak Sicilya'daki kiliselerin verdiği şu izinlerden bahsetmektedir; ***"Kilise, hükümetin hakkı olmayan bir şeyi elde ettiğine, kiliseden ayrıldığına ve protestan olduğuna inanıyor ve tekrarlıyor. Kilise, ona karşı tüm kutsal silahlarıyla, büyük ve ısrarlı bir mücadele veriyor. Bugün kala rakiplerin, alenen köylülerin karşısına geçip, cekennem ateşine ve kutsal Meryem'e inanmayan bir kükümet nasıl iyi ve adil olabilir, dedikleri görülüyor. Köylüler onlara inanıyor. Hükümete karşı duydukları güvensizlik artıyor. Rakipler, hükümete karşı yalan söylemeleri, sadece dışa karşı saygı gösterip, yüreklerinin derinliklerinde ondan nefret etmeleri konusunda, köylülere izin veriyorlar.***[199]

Ülkemizde yıllardır, Atatürk devrimlerine karşı mücadele veren irticai unsurların dayanak noktalarıyla, İtalya'nın kiliselerinden çıkan bu ses arasında müthiş bir benzerlik bulunmaktadır. Tarikatlar, cemaatler, bazı imamlar, bazı camilerin

199) ÇULCU, Murat, Dünyamızı Saran Mafia, Cilt II.s.335.

şeyhleri, yıllardır bu söylemdedirler. Onlara göre; İslam dininden uzak ve hatta dinsiz olan Türkiye Cumhuriyeti'ne güvenmemek gerekir. Sadece dışa karşı saygı gösterip, yüreklerinin derinliklerinde ondan nefret etmeliler. **Bir tarafta Katolik kilisesi, diğer yanda İslam din adamları, şaşırtıcı benzerlikler...** ÇULCU, bu benzerliğe Sicilya'da bulunan Arapların anlayışı açısından dikkat çekiyor; **"sizden kötü bir şey gören kimse onu eliyle bozsun, buna gücü yetmezse diliyle bozsun, buna da gücü yetmezse onu, kalbiyle inkar etsin,"** İslami emrinin etkisi nedeniyle, Sicilya'daki Arapların din, inanç ve varlıklarını koruduğunu iddia ediyor.[200] İslam'ın bu önemli emri şüphesiz ki yerinde kullanıldığında, mutlak gerekli bir kuraldır. Ancak;

Cumhuriyet Rejimi'ni kafir olarak gösterenlerin, bu emri, rejim aleyhine gündeme getirip, özünden saptırıp kullanmaları hiç de ahlaki olmayan bir yerel ahlak kuralı haline getirilmiştir.

Kilise önderliğinde, Arap-Sicilyan yaşayış tarzıyla şekillenen ahlak anlayışı, zamanla Sicilya'da hakim duruma geliyordu. Öyle ki hükümetin memurları dahi bu genel ahlaka ve hukuka aykırı ahlak ve hukuk anlayışını benimsiyorlardı.

1885 yılında Partinico Mülki Amiri bu durumu şöyle dile getiriyordu; **"Yasa, halkın zararına konmuş, faydasız bir araç görülüyor. Hükümet ise odacısından kral adı verilen ayrıcalıklı yaratığa kadar bir dizi insanların oluşturduğu canavardır. Her şeyi yutar. Alenen çalar. Çok az sayıda kişinin yararına, tüm topraklara ve şahıslara hükmeder. Zira silah ve süngü ile korunmaktadır."**[201]

200) ÇULCU, age.s. 335.
201) ÇULCU, age. 336.

2005 yılında, Türkiye'de, siyasal iktidarı elinde bulunduran yerel ahlak ve hukuk anlayışını savunan grubun söylemi ile yukarıdaki 1885 tarihli söylem adeta örtüşmektedir. Onlara göre; laik T.C. hırsızdır. Meclis'te, "Atatürkçüler hırsızdır, diyen milletvekilleri görülmektedir. Onlara göre bu hırsız ve yolsuzlukların koruyucusu da Türk Silahlı Kuvvetleri'dir. İddia aynen böyledir. Yolsuzluk yapan Atatürkçülerdir, diyen zihniyet, o fikrin koruyucusu olan Türk Silahlı Kuvvetleri'ne her zaman, zemin ve fırsatta saldırmaktadır. Amaç, yerel ahlak ve hukuk kurallarını (ki bunlar bu ahlak ve hukuk kurallarının, İslam ahlak ve hukuku olduğunu savunmaktadırlar) merkezi otoritenin ahlak ve hukuk kurallarına üstün kılmaktadır.

ÇULCU'nun Sicilyalı memurların devlete ihaneti konusundaki tespitleri bugünün Türkiye'si açısından oldukça önemlidir.

"Yeni devlet anlayışı sadece kendisinin kabul ettiği genel ahlak prensiplerini yerleştirmeye uğraşıyor, fakat kendiside yeterince bu prensipleri benimseyip uygulayamıyordu. Zira modern bürokratta varolması gereken vasıflara sahip memurları henüz yetiştirememişti.

Devlet otoritesini temsil edecek olan memur, kamu hizmetlerinin yürümesini sağlayan bir kişiden çok, devlet kuruluşlarının dışında herhangi bir yurttaşmış gibi davranıyordu Yerel yapıdaki grup içi bağlar, devlet işlerine ve bürokrasiye de hakim durumdaydı. Aile ve dostluk bağları, duygusal yakınlıklar ve koruma altındakilerle olan ilişkiler, memuriyetin gerektirdiği hiyerarşiyi dejenere ediyordu.

...Sicilyalı memur yasayı, sık sık ve bıktıracak şekilde kişisel otorite gösterisi haline getiriyor, görevi bir gelir kaynağı haline dönüştürüyordu.

...Bir yanda yasayı koruyan polis karakolları, diğer yanda bunlarla halk arasındaki sürekli ve esrarengiz bağlantıları doğuran ilişkiler

...Tutuklanması gereken kişilere, daha tutuklama emri imzalanmadan önce haber verilir. Sanığı tutuklamaya gelen güvenlik kuvvetleri, onun, üç-dört günden beri kayıp olduğunu öğrenirler".[202]

Türkiye'de bugünkü durum, bundan farklı değildir. Merkezi otoritenin hukuk ve ahlak anlayışını uygulamakla görevli memurlar, kendi menfaatlerini devlet menfaatlerinin üstünde tutmakta, yasaların verdiği gücü paraya tahvil etmektedirler. Mafya-politika ilişkilerini incelerken ortaya koyduğumuz gibi, genel meclis üyelerinin, yerel mafyatik güçlerin temsilcileri olması sebebiyle, yerel parti teşkilatları, orada çalışan tüm kamu görevlileri üzerinde etkili olmakta, kendileriyle iyi ilişkiye girmeyen veya isteklerini diledikleri gibi yerine getirmeyen kamu görevlilerinin mesleki kariyer veya görev yerleriyle oynamaktadırlar. Bu durumda, merkezi otoritenin temsilcisi memurlar, ya yerel mafyatik gücün emrine girmekte ya da başlarına en hafifi tayin olan çeşitli belalar gelmektedir. Çoğunlukla yerel otoritenin gücüne boyun eğen Türk kamu görevlileri, yerel hukuk ve ahlak anlayışını benimsemekte, yerel güce karşı gelenlere ise, genel hukuk kurallarını eksiksiz uygulamaktadırlar. Özellikle tek parti iktidarlarında bu hakimiyet daha belirgin olarak hissedilmektedir. Örn. AKP iktidarı merkezi otoritenin memurlarını, yerel parti örgütlerinin isteğiyle atamakta ve bunu açıkça yapmakta sakınca görmemektedir. Aynı uygulamalara DP ve ANAP iktidarları zamanında da rastlanmıştır.

202) ÇULCU, age.338.339.

Özetle, yerel ahlak ve hukuku temsil eden güçler (aşiret, dini cemaat, tarikat v.s.) bulundukları yerde siyasi örgütlerini kurmakta, buradan gösterdikleri adayları halk seçmekte, bu adaylar milli meclisi ve hükümeti oluşturmakta, bu hükümette onların istediği atamaları ve düzenlemeleri yapmaktadır. Tüm bunlar olurken, devrimlerin altı oyulmakta, baştan beri devrimlere karşı olan, özellikle din kökenli yerel otoriteler, yerelin din ağırlıklı bu anlayışını genele hakim kılmaya çalışmaktadırlar. Bunun bugünkü literatürdeki adı ***"karşı devrim"***dir.

ÇULCU; yukarıdaki görüşlerimizi doğrular nitelikte; "kaldıki çoğulcu demokrasi kuralları çerçevesinde siyasiler, oy çokluğu temin edebilmek için yerel ahlak ve yerel hukuk anlayışının savunuculuğunu yapmakta, bu anlayışları TBMM'ye taşıyarak devletin tepesine egemen kılmaya çalışmaktadırlar. Bu iddianın en belirgin kanıtı ise bazı milletvekillerinin, Medeni Kanun'un yasaklamasına ve genel ahlakın, reddetmesine karşılık, çok eşliliği hem uygulamaları hem de savunmalarıdır,"[203] demektedir.

Cumhuriyet Gazetesi yazarlarından Mustafa BALBAY şu tespiti yapıyor; "Son gelişmeler de bir kez daha gösterdi ki; pek çok konuda hükümetin bakışıyla devletin bakışı örtüşmüyor. Sakat bir durum... Oysa, hükümetler halkın oylarıyla iktidara gelir ve devletin daha iyi işlemesi için çaba harcar. Türkiye'de bugün şöyle bir çarpık tablo yaşıyoruz. ***Devletin başlıca muhalifi hükümet. Hükümete muhalefet etmek yasak.***[204]

BALBAY, açıkça çifte ahlak ve hukuk anlayışını dile getiriyor ve bu anlayıştan yerelin hükümet olduğunu, genelde

203) ÇULCU, Mafia Üzerine Notlar.s.30
204) BALBAY, Mustafa, Cumhuriyet Gazetesi 04.03.2004. s.8. sü.8.

ise, elde bir tek devletin kaldığını ima ediyor. Gerçekten de bugün durum, bu derece vahimdir. Türkiye'nin yeni mafyasını anlatırken, bu yerel ahlak ve hukuk anlayışının din elbisesi giyip nasıl hükümetleştiğini delilleriyle açıklamaya çalışacağız. Burada yerel-genel ahlak, yerel-genel hukuk çatışmasından bazı örnekler verelim;

• Töre cinayetleri, namus cinayetleri, kan davaları yerel ahlak ve hukuk içerisinde haklılıkla karşılanmakta, genel ahlak ve hukukta ise bütünüyle reddedilmektedir. Oysa Doğu, Güneydoğu Anadolu ve Karadeniz Bölgesi başta olmak üzere tüm Anadolu ve büyükşehirlere göç etmiş Anadolu insanı, bunları büyük ölçüde tasvip etmektedir.

• Kadının zinası - erkeğin zinası ayrımı, genel hukukta kaldırılmış ve her ikisi de eşdeğer alınmış, suç olmaktan da çıkarılmışken, yerel hukuk ve ahlak anlayışında "kadının zinası," cinayet sebebidir. Bu sebep bizzat devletin memurlarınca da meşru sayılmaktadır.

• Kurban derilerinin THK yerine Kur'an kurslarına ya da tarikatlara verilmesinde, genel hukuk ve ahlak THK'yi, yerel ise ikincisini tercih etmektedir.

• Cuma namazı vakitlerinin mesai dışı sayılması. Genel hukuk ve ahlakta böyle bir düzenleme yoktur, ancak yerel de tamamen böyledir. Hatta Meclis'te bile

• Kızların, erkeklerle birlikte eğitim görmesi, genelde zorunlu, yerelde haram ve günahtır.

• Rüşvet ve menfaat, genelde yasak, yerelde, kafir devlet yeterince maaş vermediğinden mubahtır.

• Faiz, genelde serbest, yerelde haramdır. Ancak kafir devletin sonunun gelmesi için desteklenmelidir.

• Fuhuş, genelde yasak, yerelde erkeklik gücünün kanıtı-

dır. Özellikle Rus kadınları, Türk erkeklerinin iktidarlarını kanıtlamak için önemli araçtırlar.

• Suçu haber vermek, genelde olması gereken, yerelde ispiyonculuktur.

• Mafya, genelde yasak, yerelde desteklenmesi gereken güçtür.

• Başörtüsü, genel hukuk ve ahlakta kamusal alanda yasak, yerel hukuk ve ahlakta, dindarlık, ahlaklılık, dürüstlük simgesidir. Kesinlikle serbest olmalıdır.

• Vergi vermek, genelde bir vatandaşlık ödevi, yerelde lüzumsuz, kafir devleti güçlendiren bir olaydır.

• Türk ordusu, genel ahlakta "peygamber ocağı", yerel dinci örgütlenmelerde, kafir ordusudur.

• Cumhuriyet, genelde en yüce rejim, yerel dinci örgütlenmelerde kafirlerin rejimidir.

• İçki içmek, genelde serbest, yerelde haramdır.

• Dans etmek, genelde modernlik ölçütü, yerelde fuhuşun aleni yapılanıdır.

Bu örnekleri yaşamın her alanında ve anında görmek mümkündür. İşte, Türkiye böylesine derin ve yaygın bir çifte ahlak ve hukuk anlayışına sahiptir.

Bu çifte hukuk ve ahlak anlayışına sahip ülkede, genel ahlak ve hukuku savunan Türk bürokratlarını tasfiye edip "kadrolaşma hareketi" adı altında yerel hukuk ve ahlak anlayışına sahip bürokratları da iş başına getirdiğinde, yerel, genele fiilen hakimiyet kurmuş olacaktır.

B- AK BABALAR ÖRGÜTÜ'NÜN TAHLİLİ

1- Fütüvvet ve Fütüvvet Mafyası

2002 yılı Kasım ayında gerçekleşen seçimler, Türkiye Cumhuriyeti'nin 84 yıllık aydınlığına önemli ölçüde darbe vurmuştur. Her ne kadar 2004 yerel seçimleri öncesinde "84 Yıllık Karanlığa Son" sloganlarını, iktidar partisinin Niğde ilindeki seçim arabalarının üstüne yazsalar da, ***karanlığın kendi ruh ve beyinlerinde olduğunu***, kalpleri, gözleri ve kulaklarındaki pasın artarak devam ettiğini görmememiz olanaklı değildir.

Son derece güçlü maddi olanaklarıyla 2002 genel seçimlerini alanlar, 84 yıllık karanlığa son vermek için, 2004 yerel seçimlerine de yüklenmişlerdir. 2001 yılında kurulan bir siyasi partinin, 2002'de Anayasayı değiştirecek çoğunlukla iktidara gelmesi için yaptığı harcamaların kaynağını ise kimse merak etmemektedir. Zaten, bu yüzden siyasal partilerin kapatılmasını öngören Anayasanın 69. maddesi, aynı siyasal parti tarafından Avrupa Birliği uyum yasa değişiklikleri bahanesiyle değiştirilmiştir. Böylece, kaynağı bilinmeyen paralarla siyasal parti kurmak ve seçimlere katılmak, Anayasal açıdan risksiz hale getirilmiştir. İşin ilginç yanı, ana muhalefet partisinin bu tuzağa hiç düşünmeden düşmüş olmasıdır.

Mafyanın tanımını yaparken, amaç unsurunun "kolay kazanç" olduğunu söylemiştik. Yine ülkemizde mafya ve mafya ile mücadelenin uzun yıllar gözardı edildiğini belirtmiştik. İşte bu iki olgu, 1990'lı yıllardan itibaren Türkiye'de yeni bir mafya düzeninin doğmasına sebep olmuştur. Aşağıda açıklayacağımız bu yeni mafya örgütlenmesine biz AK Babalar Örgütü

diyeceğiz. AK sözcüğü siyasal anlamda başka türlü kullanılabilir. Biz, örgütü leş yemekle ünlü Akbaba'ya benzettiğimizden bu nitelemeyi yapmayı uygun gördük. İşin partisel yanı konumuzu ilgilendirmemektedir. AK Babalar Örgütü dinsel temellere dayandığından, önce İslam dininde yer alan bir kavramı açıklayarak konuya girmek gerekir. Bu kavram **"fütüvvef"**tir.

Fütüvvet, Kur'anda 6 ayette rastlanan Feta sözcüğünden türemiştir. Feta sözcüğü, "delikanlı" anlamındadır. Fütüvvet ise "yiğit bir delikanlıda bulunan övgüye layık niteliklerin toplamı, özellikle cömertlik" anlamındadır.[205] Sülemi'den nakille Süfyan-ı Sevri'ye göre fütüvvet; ***dostların kusurunu affetmektir.***[206] Sülemi'ye göre; ***"fütüvvetin esası, daima bütün işlerinde ve sözlerinde için dışın bir olması, yaptığı işlerle övünmeyi bırakmak, dinin gereklerini gözetmek, sünnete uymak, Allah buyruklarını tutmak, yasaklarından kaçmaktır."***[207]

"Zaman içerisinde, bu bireysel özellik belirten kavram sosyal bir kurum durumuna gelmiştir. Bu anlamıyla fütüvvet, toplumsal birim içinde bir müslüman bireyin tüm davranışlarının nasıl olacağını belirliyor, hükümlere bağlıyordu. Üstelik, bu hükümler maneviyat ile dünya hayatını birleştirerek örtüştürüyordu. Bir müslümanın ahlaki, ekonomik, hukuki ve toplumsal davranışlarını belirlemesinin yanı sıra, onun, Allah, peygamber ve ermişlerle olan zihinsel münasebetlerini de ilke ve kurallara bağlıyordu."[208]

---

205) İslam Ansiklopedisi, Fütüvvet.s.700-701.

206) Ebu Abdirrahman es-SÜLEMİ, Tasavvufun Ana İlkeleri, Sülemi'nin Risaleleri Çev. Prof.Dr. Süleyman ATEŞ. A.Ü. Basımevi, Ank. 1981. s.92.

207) İbid.s.93.

208) Ebu Abdirrahman Muhammed İbn el Hüseyin es-Sülemi, Tasavvufta Fütüvvet.Çev. Doç.Dr. Süleyman ATEŞ, İlahiyat Fak. Yay. Ankara,1977.s.91.

Fütüvvet, müslümanları iyi ve doğru yola sevk etmek için birçok ilke ve kurallar bütünüdür. 16. Yüzyıla kadar Fütüvvete dayalı sosyal yapı, Osmanlı Imparatorluğu'nda oldukça iyi bir şekilde uygulanmıştır. Bu yüzyıldan itibaren, Osmanlı devletinde görülen ekonomik, askeri gerileme ve çeşitli isyanlar, Osmanlı tebasının ahlak anlayışını da bozmuş ve fütüvvete dayalı sosyal yapıda büyük tahribata yol açmıştır. ÇULCU bu değişimi şöyle açıklamaktadır;

"Eşkıyalık zemininde fütüvvet, sosyal bakımdan yine iç dayanışmayı sağlayıp pekiştiriyor ve fakat bu kez islami ilkeler, birliğin uhreviyattan çok dünyevi çıkarlarını savunmak yönünde işlev görüyordu. Ancak, bu işlev de zaman içinde değişime uğruyor, bu **"dinsel kökenli birlikler", "çıkar birliğine"** dönüşüyordu. İlkeler, dinsel hedeflerden çok, dünyevi amaçlar doğrultusunda işlev görüyordu. Böylece fütüvvet ilkeleri **çifte anlayışla** uygulanıyordu. Örneğin, dinsel bağlaşıklık içinde bulunan **dostlar**, yine aynı görünümü yansıtıyor ve fakat gerçekte çıkar birliği içindeki dostluk ilişkileri bağlamında eylemde bulunuyorlardı. Bu değişime, bozulmaya paralel olarak fütüvvet bağlamında ortaya çıkmış kurumlar da **çıkar** örgütlerine dönüşüyor, dinsel görünüm altında **mafyatik yapılanmalar** gösteriyor, barındırıyordu."[209]

Bazı fütüvvet ilkeleri şöyledir; "Doğruluk, vefa, dostlarla şakalaşmak, güzel komşuluk, güzel konuşmak, ahde vefa, çocukları terbiye etmek, büyüklere karşı edepli davranmak, Allah için dost ve Allah için düşman olmak, dostlarının işini gönülden yapmak, canıyla malıyla dostlarını ihtiyaçlarını karşılamaya koşmak, halkı yaptıkları işlerde mazur görmek, müslümanlara şefkat, merhamet ve iyilik etmek, dünyadan

209) ÇULCU, Murat, Her Sakaldan Bir Kıl, s.338.

yüz çevirmek, Allah'a yönelmek, rabbiyle zengin olmak ve zenginliğine şükretmek, hiç kimseden çekinmeden hakkı söylemek, sevinecek şeye şükretmek, belalara sabretmek, hıyanetten uzaklaşmak, gizlide Allah'ın yasaklarına uymak, az ile yetinmek, dostunun dostuyla dost, düşmanıyla düşman olmak, dostunun şerefini kendi şerefinin üzerinde tutmak."[210] Fütüvvet gereklerinden biri de, fetanın şu beş şeyi nefsinde taşımasıdır; "***emanet, siyanet, sıdk, güzel kardeşlik, içi düzeltmek***." Kim bunlardan birini terk ederse, o adam fütüvvet şartları dışına çıkmış olur. [211]

Fütüvvet ilkelerinin pek çoğu, peygamber efendimizin hadis ve sünnetlerine dayanmaktaydı. Örneğin, günah olmayan konularda dostların hatalarının örtbas edilmesi bir fütüvvet ilkesidir ve şu hadise dayanmaktadır;

"Allah'a imandan sonra aklın başı, hakkı terk etmek olmayan hususlarda halkı idare etmektir."[212]

Dostların hatalarını aramamak ilkesinin dayandığı hadis, "Eğer sen müslümanların hatalarını peşine düşersen, onları bozarsın veya onları bozmaya yüz tutarsın."[213]

Fütüvvete dayalı sosyal yapı, Osmanlı'nın çöküşüyle sona ermemiştir. Dini kuralların egemen olduğu toplumsal bir yapı olarak, Türkiye Cumhuriyeti döneminde de yerel ahlakın en önemli dayanak noktalarından olmuş ve günümüze kadar da gelmiştir. Tabii ki, bugünkü fütüvvet anlayışı bazı yöre ve örgütlerde bozulmamış, bazılarında ise tamamen yozlaşmış yapıdadır.

Fütüvvet anlayışını anlatmamızın sebebi, AK Babalar

210) SÜLEMİ, Tasavvufta Fütüvvet. s. 94.
211) SÜLEMİ, Tasavvufun Ana İlkeleri, s. 92.
212) SÜLEMİ, Tasavvufta Fütüvvet. s. 27.
213) İbid. s. 25.

Örgütlenmesi'nin temelinde bu anlayışın yozlaşmış halinin egemen olduğu yönündeki iddiamızdır.

Cumhuriyet döneminde, birçok dinsel örgütlenme aleni bir şekilde faaliyetini sürdürmüştür. Bunlar tarikat (Örn. Nakşibendi), fikir akımı (Örn. Fettullahçılık) adı altında, tekke, dergah, sokak, mahalle, semt örgütlenmeleriyle fütüvvet anlayışına uygun yaşam sürme iddiasındadırlar. Zaman zaman Türk kamuoyunun gözü önünde, yozlaşmış fütüvvet anlayışının en güzel örnekleriyle ortaya çıkanları da, bu anlayışı kendi çapında doğru uygulayanları da görülmektedir.

Ali KALKANCI, Müslüm GÜNDÜZ örgütlenmeleri bunlardan en çok hafızalarda kalanlarıdır. Her ikisi de yozlaşmış fütüvvet gruplarıdır. Dinsel kökenli birliktelik savıyla ortaya çıkan bu gruplar, çıkar birlikteliğinin en güzel örneklerini sergileyerek, din olgusunun mafyatik örgütlenme için nasıl bir dayanak noktası olabileceğini de gösteriyorlardı. Böylece, bu tip yozlaşmış fütüvvet örgütlenmelerinde, sadece dinine bağlı olduğu için yer alanlar, çıkar birlikteliğini fark ettiklerinde artık çok geç oluyordu.

1997 yılında, Türkiye'nin gündemine bomba gibi düşen, Fadime ŞAHİN ile Aczimendi Tarikatı lideri Müslüm GÜNDÜZ olayı, esasen yozlaşmış fütüvvet olgusunun ta kendisidir. Fadime ŞAHİN, Kadiri Tarikatı Şeyhi Ali KALKANCI'nın elinden kurtulur kurtulmaz, Şeyh Müslüm GÜNDÜZ'ün eline düşmüştü ve şöyle diyordu; "Herkesten yardım istedim, çırpındım çırpındım ama kurtulamadım. Müslüm GÜNDÜZ'e rastladım. O'nun beni programlı, planlı olarak kullanmak istediğini fark edemedim. Müslüm GÜNDÜZ'e yakalandım. O'nun kıyafetine aldandım. Dini kimliğine inandım. Allah rızası için bu kapıdan girdim. Bir sarhoşun, bir putperes-

tin bana veremeyeceği zarara uğradım. Allah rızası için beni kurtar dedim. Beni davet etti."

Sonrası, bilindiği gibi imam nikahı, tecavüz, tehdit v.s. her türlü mafyatik yöntem. Sonuçta Şeyh Müslüm GÜNDÜZ'le basılan 24 yaşında üniversite mezunu genç bir kız.

Fadime ŞAHİN gibi, Ali KALKANCI'nın eşi Emine KALKANCI da isyan ediyordu. Emine KALKANCI eşi Ali KALKANCI'nın tarikat görünümü altındaki mafyatik yapısını açıkça anlatıyordu. Nasıl tehdit edildiğini, Ali KALKANCI'nın "Allah rızası" kavramının arkasına sığınarak neler yaptığını, hangi siyasal partilerle çıkar ilişkisi içinde olduğunu açık açık anlatıyordu.

Aslında, yukarıda çok kısa hatırlatılan iki olay fütüvvet anlayışının yozlaşmasını çok güzel örneklemektedir. Bir yandan tarikat yapısı ve bu yapının üslendiği dergahlar, başta şeyhler ve onların dinsel güçlerine tanık müritler, diğer yandan, bunların Allah rızası için fütüvvet anlayışıyla oluşan gönül dostlukları, daha sonra bu dostlukların çıkara dönüşmesi, çıkar elde edilmesine karşı çıkanlara, yani olayı fark edenlere, baskı, tehdit, şantaj uygulanması, yine Allah rızası bahane edilerek kurulan partito ilişkileri... Bunun adı 2000'li yıllarda fütüvvet mafyasıdır. Biraz daha sonraki yıllarda bu fütüvvet mafyası AK Babalar örgütüne dönüşecektir.

Yukarıdaki örneklerle ilgili olarak ÇULCU'nun şu değerlendirmeleri ilginçtir; "Bayan KALKANCI'nın babasının mirası nedeniyle öldürülebileceğinin söylenmesi ve tehdit altında tutulması diğer şeyhlerle Ali KALKANCI arasında bir partito ilişkisinin tesis edilmiş olması... Bu partito içine RP'li milletvekili Temel KARAMOLLAOĞLU'nun oğlu ve kızının da dahil edilmesiyle politik bir uzantı kazanması. Bu politik

uzantının aynı şekilde, üç büyük şehrin belediye başkanlarını da içine alması... Bu partito ilişkileri içinde, bazı akçeli işlerin çevrilmiş olması... Bazı şaibeli ihalelerin KALKANCI'ya verilmiş olması...

Bunlar, hep mafyatik örgütlenmenin bilimsel ve sosyolojik örneklerini oluşturuyordu..."[214]

AK Babalar Örgütü'nün ortaya konulabilmesi için, yozlaşmış fütüvvet anlayışı tabanlı, bu güya din örgütlerinin gerçek yüzünün iyi anlaşılması gerekmektedir. Çünkü bu Örgüt, fütüvvet anlayışının ilk görünümünü, yani, saf yanını uygular gibi görünerek, "**Allah rızası için**" büyük kitleleri yanına çekmekte; bu kitleleri, yozlaşmış fütüvvet anlayışındaki üst yapıya, gerçek fütüvvet ilkeleriyle bağlamakta, üst yapıda ise tam bir yozlaşmış fütüvvet anlayışıyla çıkar birlikteliği oluşturmaktadır. Bu yapının farkına varanlar ise her yöntemle susturulmaktadır. Bu kapsamda; kamu görevlileri işlerinden atılmakta, her türlü zulüm yapılmakta, gazetecilerin işlerine son verdirilmekte, basın ve yasama ile yürütme gücü üzerinde her türlü, tehdit, şantaj uygulanmaktadır. Somut olaylara ileride değineceğiz.

ÇULCU, şöyle devam ediyor; "Şimdi KALKANCI olayının bir başka boyutuna bakmakta yarar var. KALKANCI' nın emanetinde bir silah bulundu... Yapılan araştırma sonucu silahın Ali KALKANCI'ya, Siirt Belediye Başkanı Mehmet Fahri ÇELİKEL tarafından verildiği anlaşıldı. Kısacası, Siirt Belediye Başkanı'nın da tıpkı GÖKÇEK ve ERDOĞAN gibi, Ali KALKANCI ile partito ilişkisi olduğu belirlendi... Bilindiği gibi, KALKANCI'nın şeyhi de Bitlis'te yaşıyor. Böylece dinsel zeminde tarikat görünümü altında tesis edilmiş olan mafyatik ilişkiler,

214) ÇULCU, Mafia Üzerine Notlar s.95.

son derece geniş bir alanda etkinlik kazanmış bulunuyor."

Gelelim KALKANCI olayının benzin istasyonu boyutuna... Bilindiği gibi Emine KALKANCI, Ali KALKANCI ile bir kez görüştüğünü söyleyen Recep Tayyip ERDOĞAN'ı suçlarken, benzin istasyonu olayını gösteriyordu... Ancak Küçükçekmece'deki bu benzin istasyonunun ruhsatı yoktu. Ali KALKANCI, Büyükşehir Belediye Başkanı ERDOĞAN ile yakınlığı nedeniyle mühürlenmesini engellemiş, ERDOĞAN, emrindekilere buraya ilişmemeleri talimatını vermişti." [215]

Örnek çok açık, bir tarikat şeyhi, yozlaşmış fütüvvet ilkeleri gereği, bir belediye başkanından yardım istemiş, aynı kurallara bağlı başkan da, çıkara dönüşen fütüvvet ilkelerini uygulamıştı. İşte, böylece Türkiye'nin yeni mafyasının o günler-

de pek de dikkat çekmeyen oluşumu başlamıştı. Bu örgüt, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tanımadığı, tanımlayamadığı, ama kendisini yok edebilecek donanıma sahip, fütüvvet esaslı, sözde şeriat amaçlı, çıkar amaçlı suç örgütüydü. Biz, bu tür yapılanmalara ***"dini tandanslı çıkar amaçlı suç örgütleri"*** diyoruz. Fütüvvet mafyası olarak da adlandırabileceğimiz bu örgütlenme, legal siyasal alanda da faaliyet yürüttüğünden, yani, partito ilişkilerine gerek kalmaması için, "partito ilişkilerini de" bünyesine aldığından veya belki de, partito ilişkileri olarak dış güçleri (ABD, AB gibi) gördüğünden, bu örgüte **fütüvvet mafyası** diyebiliriz.

Türkiye Cumhuriyeti'ni şaşkınlık içinde bırakan bu yeni örgütü, detaylarıyla incelememiz gerekmektedir.

---

215) ÇULCU, age. s97. 98.

2- Unsurlar Açısından

Türkiye'nin bu yeni mafyası, ticaret, siyaset, tarikat üçgeninde konuşlandığından, Uğur MUMCU'nun şu tespitleriyle konuya girmek uygun olur;

"Siyaset ticarete, ticaret siyasete, din de her ikisine araç edildi mi, artık bu sömürünün sonu gelmez... Din ticareti ile meşgul olanlara bakın, hemen hemen hepsi milyarder. Yalnızca Türk Lirası ile milyarder değil bunlar, dolar milyarderi, mark milyarderi olmuşlardır bir çoğu.

Oh ne kolay!... Çek bir besmele, gelsin paralar... Finans kuruluşları, şirketler ve bu finans kuruluşları ve şirketler aracılığı ile kazanılan milyarlar. Elhamdülillah müslümanız. Elhamdülillah milyarderiz!... Bir kolumuz siyasette, öbür kolumuz ticarette, ayaklarımız da tarikatlarda.

Bir üçgen bu, ticaret, siyaset ve tarikat üçgeni... Bunlar dindarın sahtecileridir. Zavallı yoksul, müslüman yurttaşların kanlarını emenler de bunlardır. İnanç sömürücüleridir bunlar..."[216]

1 Mart 1989'da kaleme aldığı bu yazıyla, rahmetle andığımız MUMCU, **aslında fütüvvet mafyasını tanımlıyordu. Tarikatlar manevi üs, ticaret güç, siyaset araç, güya ümmetçi diktatörlük amaçtır bu örgütlenmede.** 1987'de bu tehlikeye açıkça dikkat çeken MUMCU, bu yozlaşmış fütüvvet ehline işaret ediyor ve bunların zavallı **müslümanların kanını emen sülükler olduğunu** ima ediyordu. **O sülükler, bugün, mütedeyyin, yoksul,** ama samimi **müslümanların bir çoğunun sanal cesedini yiyen, AK Babalara dönüşmüştür.** Evet, olay tam tamamına böyledir. Fütüvvete

216) MUMCU, Uğur Tarikat, Siyaset Ticaret, İmambayıldı,. Umag. Vakfı Yayınları, Ankara, 1997 s.l.

bağlı müslüman ahali, yoz fütüvvetçilerin eline düşmüştür. Kimi zaman bunların para kaynağı, kimi zaman gönüllü fedaisi, kimi zaman işledikleri suçların üstlenicisi... Hepsinde ortak kalkış noktası; **Allah Rızası.**

MUMCU, şöyle devam ediyor, sanki bugünü görürcesine ve bizce öldürülmesinin sebeplerini de belki de bilerek söylercesine; "***Bir yanda sakte müslümanlar, din tacirleri, inanç sömürücüleri... Bir eli siyasette, öbür elleri ticarette, ayakları tarikatlarda dolaşanlar...***

Öte yanda da sahte Atatürkçüler... İşlerine geldiği sürece, bu sakte müslümanlar ile kol kola girip, öpüşenler... Birbirlerine siyasal destek sağlayanlar. Yasakçılıkla, hothotçulukla Atatürkçülüklerini kanıtlayacaklarını sananlar. Müslüman'ın, kimsesizi ve yoksuluna karşı Atatürkçülük taslayıp, gericinin, yobazın iş ve sermaye çevreleri ile içli-dışlı olanların karşısında sus-pus olanlar..."[217]

2005 Türkiye'si 1997'de ancak bu kadar iyi özetlenebilirdi. **Yoz fütüvvetçiler ile yoz Atatürkçüler birleşmiş, arkalarına da oldukça fiyakalı bir manda ile malak almış (AB-ABD), el birliğiyle, fütüvvet ehli ile gerçek Atatürkçüleri kuşatıp yok etmeye çalışıyorlar.**

a. Amaç Unsuru Açısından

AK Babalar Örgütü'nün görünen amacı, her mafya örgütünde olduğu gibi kolay kazanç sağlamaktır. Nihai amaç ise eğer bu birinci amacın rehavetine, lüksüne, şaşasına dalmaktan kurtulabilirlerse, rejimi değiştirmektir. Şu halde, geleneksel mafya amacından sapan bir amaca sahiptir, AK Babalar Örgütü. İki aşamalı örgütsel amacı vardır bu tip

217) MUMCU, aee.s2.

örgütlenmenin. **İlki**, kurulan örgüt sayesinde kamu kaynakları sömürülerek büyük kazanç elde edilecek, **ikincisi**, bu maddi güçle devletin karar mekanizmaları ele geçirilecek ve **ılımlı İslam devrimi** gerçekleştirilecek. Konumuz açısından ilk amacı detayıyla inceleyip, ikincisine genel değerlendirmede değinmeye çalışacağız.

AK Babalar Örgütü'nün birinci amacı kolay kazanç elde etmektir. Bu amaca, suç işleyerek ulaşmak istemektedirler. Ancak, her mafya örgütünü yaptığı gibi amaçla-suç arasındaki irtibatı kesmesi gerekmektedir. Bu aşamada, devreye "Allah Rızası" gibi ulvi, dini bir kavram sokulmaktadır. Yani amacın kamuflesi "Allah'ın Rızası" kavramıyla sağlanmaktadır.

Allah rızası için iş yapmak, fütüvvet ilkelerinin en önemlilerindendir. Bu kavram sayesinde hem gizli örgütlenme yapabilmek, hem suç işlemek, hem de amacı gizlemek mümkündür. Çünkü, bu kavram, bu konuda çifte ahlak ve hukuk anlayışının da temelini oluşturmaktadır. Bu kavramın emrettiklerini yerine getirmek genel hukukta suç olsa da, onlar için önemli değildir. Fütüvvet anlayışı, genel hukuku tanımamaktadır.

Hele ortada Allah için bir iş yapmak varsa! İşte bu kolay kazanç elde etme amacı, yüce bir kavram olan Allah rızasını kazanmak için, söyleneni yapmakla kamufle edilmekte, böylece, bu örgütte amaç, örgütün üst yapısını oluşturan yozlaşmış fütüvvet anlayışına sahip yöneticilerce, hem örgütün alt tabakasından, hem de devletten gizlenmekte veya en azından öyle yapmaya çalışılmaktadır. Hal böyle olunca, bu örgüte karşı yapılan her operasyon, müslümanlara karşı yapılmış gibi lanse edilmekte ve güçlü bir kamuoyu oluşturulmaktadır. Başlangıçtaki kolay kazanç amacı, ilerde görüleceği üzere, siyasal oldu bittilerle rejimi değiştirmeye yönelecektir.

b. Örgütlenme Açısından

AK Babalar Örgütü, klasik mafya örgütlenmesinden bazı farklılıklar göstermekle beraber, temelde mafyatik örgüt yapısındadır.

Örgütün başında lider bulunmaktadır. Lider, siyasal bir kimliğe sahiptir. Fütüvvet anlayışından gelen ve bu nedenle dini örgütlenmelerce tanınan ve bilinen lider, aynı zamanda bir din adamıdır. Uzun süre, Mısır kaynaklı İhvan-ı Müslimin Örgütü'nün Türkiye kolunu temsil eden bir dinsel yapılanmanın içinde, uygulamalı ve aktif, din ve siyaset eğitimi almış lider, örgüt üzerinde mutlak bir hakimiyete sahiptir. Kendisine karşı gelmek, eleştirmek veya emirlerine itaatsizlik mutlak cezalandırmayı gerektirir. Örgüt içerisinde, hem en üst otorite hem de büyük insandır. **O, Allah'ın seçerek yer-**

yüzüne gönderdiği veli kullarındandır. O, ne derse doğrudur. Aslında Halife olacak adamdır. Peygamber ümmetini karanlıktan ve emperyalist batının uşaklığından O kurtaracaktır. Allah'ın ipine sımsıkı sarılan müslümanların lideridir O. Hem şefkatli hem de serttir. Herkes O'nun tebaasıdır. Fütüvvet yapısını çok iyi bildiğinden, aldığı eğitim nedeniyle iyi bir hatip olan reis, konuşmalarında hep halkın bu yönüne çalışır. Bütün işi fütüvvetin ahlak ve hukuk anlayışını kaşımaktır. Böylece, reis, taraftar kazanma sorununa sahip değildir. Zaten, 10. Yüzyıldan beri fütüvvet olgusuyla yoğrulmuş müslüman Anadolu toplumu, reisi çok iyi anlamaktadır. Bu nedenle capo, birçok konuda genel hukuk ve ahlak anlayışını açıkça reddetmekten çekinmemektedir. Örn. Fütüvvet kurallarına göre, hanımlar başörtüsü takmalıdır. Capo hemen oradadır ve genel ahlak ne derse desin, o çifte ahlak anlayışının en güzel örneklerini vererek, açık açık "türban yasağı ka-

firliktir," diyebilmekte ve türbanın dini simge olduğunu ilan etmektedir. Bu konuda şu söylemler ve yapılan uygulamalar örgütün fütüvvet anlayışına sahip olduğunun en güzel örnekleridir.

• **"Ben İstanbul'un imamıyım"**[218]

• **"Bize göre Demokrasi amaç değil, ancak bir araçtır. Hangi sisteme gitmek istiyorsanız bu düzenlerin seçiminde bir araçtır."**[219]

• İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nin ilk oturumunu, geleneksel saygı duruşu yerine "fatiha suresini" okutarak açmıştır.

• İstanbul'un su sıkıntısını çözmek için "yağmur duasına" çıkması ve 2004 yılında CHP'yi bu konuyla ilgili (su sorunu) olarak, "kökü bereketsiz" ilan etmesi.

• **"Türkiye Cumhuriyeti 1923'ten beri sürekli gerileyiş içindedir. Türkiye'nin 70 yıllık tarihi boşa harcanmış bir zamandır"** demektedir.[220]

• **"Türkiye'nin yarınında artık Kemalizm'e ve Kemalizm benzeri rejimlere, sistemlere yer yoktur"** demektedir.

• **"Onuncu Yıl Marşı okumakla Türkiye raylarla donanmıyor. Bu işler lafla olmuyor. Marşı oku, demiraglarla ör. Neyi ördün yahu neyi?... Ama bak biz örüyoruz, öreceğiz İnşallah. Daha da devam edeceğiz."**[221] İyi ördüğünden onlarca vatandaş öldü. Ama o da Allah'tan deyip, sıyrılıverdi işin içinden. Örme işini dünürü milyon dolarlık ihale ile yapmış olsa da.

---

218) Hürriyet Gazetesi, Neşe DÜZEL, Röportaj.
219) ÇÖLAŞAN, Emin Hayır Değişmedi!!! Hürriyet Gazetesi, 25 Mart 2004 s.5.
220) ÇÖLAŞAN, age. s.5.
221) İbid.s.5.

• İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde, Ramazan ayında belediyede yemek çıkarılmaması, içki yasağı, kılık kıyafet yasasına uygun giyinmeyenlerin belediyede istihdamı, askerden "irticai faaliyetleri" nedeniyle atılanlara belediyede iş verilmesi v.s. Fütüvvetin, çifte ahlak ve hukuk anlayışının liderde ne kadar var olduğunu açıkça göstermektedir. Hele şu söylemler fütüvvet anlayışının benimsendiğinin kesin kanıtlarıdır;

"**Türkiye'yi İslam'ın devlet planı içinde düşünüyorum.**" "**En üst belirleyici, İSLAMIN İLKELERİDİR. Her şey ona göre belirlenir.**"[222] Burada, İslam'ın ilkelerinden kastedilen fütüvvetin ilkeleridir. Aslında lider, açık açık fütüvvet anlayışında olduğunu söylemektedir.

Bunun gibi birçok konuda, genel hukuk ve ahlaka karşı, fütüvvet anlayışı kaynaklı dini hukuk ve ahlak anlayışını savunmaktadır. Bu savunularından birinde, genel hukukun temsilcisi merkezi otoritenin tepkisini çekince, mahkum olup capoluğun şanından olan cezaevini de görmüştür. Ama bu olay, Capo'nun gücü ve taraftarlarını arttırmıştır. O, artık dini uğruna kafir devlet tarafından zulme uğramış bir mücahiddir. Her ne kadar bu unvan, O'nu yetiştiren hocasına aitse de, O bir süre sonra unvanı hocasından alacaktır. AK Babaların Capo'su kişilik olarak mafyatiktir. Yetiştiği külhanbeyi mahallesinde, mafyatik kültürün her ayrıntısıyla tanışmıştır. Beyin rahatsızlığı bulunsa da kurduğu örgüte hakimiyeti tamdır.

Ak Babalar Örgütü, bir caponun başkanlığında, yaklaşık 1000 kişilik bir yoz fütüvvet grubu tarafından oluşturulmuştur. Capo'nun yakın adamları, ona her dönemde maddi-manevi destek olmuş, hizmetini görmüş kişilerdir. Aralarında,

222) Ibid.s.5.

fütüvvetin kuralı olan, gönül bağı vardır. Bu bağa, çıkar birlikteliği de eklendiğinde artık yıkacak hiçbir güç yoktur.

AK Babaların örgütlenmesi, diğer mafyatik örgütlenmelerden farklıdır. AK Babalar, yerel ahlakın ve hukukun (fütüvvet yapısı) temsilcileri olarak önce tarikatlarda örgütlemişler, daha sonra siyasal oluşum içerisine girerek, çeşitli siyasal partiler kurmuşlardır. Bu örgütlenme biçimi, legalize olmak, taraftar kazanmak, yerel ahlak ve hukuku merkezi otoriteye egemen kılmak amacı taşımaktadır. Ancak, siyasal örgütlenmeyi yapanlardan da sadece bir bölümü AK Babaların üyesidir. Yani taraftarlar, oy verenler, hatta siyasal örgütlenmeyi yapanların büyük bir bölümü bu örgüte üye değildir. Örgütten haberdar da değillerdir. Burada ayırd edici özellik, bu farkında olmayan büyük grubun, samimi olarak fütüvvet anlayışını benimsemiş olması, diğerlerinin, bu yapıyı kullanan yoz fütüvvet anlayışına sahip olmalarıdır. Özetle, fütüvvet anlayışına dayalı siyasal örgütlenme AK Babalar Örgütü'nün yalnızca bir bölümü, ama hacmi en geniş kısmıdır. Bu kısım, örgütün legal görüntüsü ve mafyatik anlayışın siyasal özerkliği için kullanılmaktadır. Diğer bir kullanım alanı da rejimi değiştirmek için merkezi otoriteyi ele geçirmektir. Yani, yerel ahlak ve hukuku merkeze egemen kılmaktır. Tıpkı İtalya'da Sicilyan Mafyası'nda olduğu gibi. Hatırlanacağı üzere bir dönem (1943) Sicilyan Mafyası'da merkezi otoriteye karşı yerel gücü hakim kılmak için, ülkeye çıkarma yapan ABD ve İngiliz güçleriyle işbirliği yapmıştı. AK Babalar Örgütü de -tesadüf bu ya- başlangıçta şiddetle karşı olduğu bu ülkelerle, aynı amaç için işbirliği yapmaktan çekinmemektedir. Öyleyse AK Babaların örgütlenme yapısında siyasi bir hareket ve örgütlenme vardır, ancak, bu, mafyatik yapı tarafından kullanılmaktadır.

Capo'nun yakın çevresi, sadık adamları ve kapıkulu nizamındaki hizmet erlerinden oluşur. Bu hizmet erleri arasında kamu görevlileri de vardır. Klasik mafya örgütlenmesinde caponun danışman kadrosu çok sınırlıdır. AK Babalar Örgütü'nde, iki önemli danışma grubu vardır. Biri tarikat temsilcilerinden oluşan **fütüvvet istişare konseyi,** diğeri örgütün işlediği suçlan planlayan, organize eden ve gizleyen **danışman kadrolardır.** Ak Babalar'da capo, bu iki grup danışma örgütüne büyük önem vermektedir. Bunlar, bir anlamda capo yardımcılığı görevini üstlenmektedirler.

Hiyerarşik yapı, örgütte mutlak otoriteye sahip Capo ve yakın çevresinden aşağıya doğru katı bir seyir izler. En önemli kontrol araçlan, "dini inanç" tır. Hiyerarşik yapıya uymayan, fütüvvet ilkelerine de uymamaktadır. Dini bütün reise itaat etmemek, İslam'da büyük günahlarlardandır. Caponun danışmanlarına sorarak aldığı kararlar, hiyerarşik bir düzende uygulanır. Örgüt üyeleri, emir ve talimatlan tartışmak değil, uygulamakla mükelleftirler.

Örgütte "gizlilik" kuralı mutlak uyulması gereken en önemli unsurdur. Burada, klasik mafya örgütlerindekinden farklı bir anlayış vardır. Klasik mafya örgütlenmelerinde örgütün varlığının gizlenmesi önemli değildir. AK Babalar Örgütü'nde bu önemlidir. Aksi halde büyük destekçileri olan fütüvvet ehlini, yani tabanlarını kaybetmek söz konusudur. Yine, merkezi otoritenin son kalesi **devlet örgütünün** dinamik unsurlarını karşılarına alma riski vardır. O nedenle örgüt, mafyatik değil, aksine yolsuzluk ve mafyatik örgütlerle mücadele eden bir siyasal oluşum imajı vermektedir. Böylece, bir taşla birden fazla kuş vurulmaktadır. Şöyleki; öncelikle örgütün varlığı gizlenmektedir, tabandan gelecek tepkiler

önlenmektedir, aynı zamanda yolsuzluk ve organize suç örgütleriyle mücadele edildiği izlenimi yaratılarak, kendi faaliyetlerini rahatça icra edebilmektedir. Bu nedenlerle **örgütün varlığı mutlaka gizlenmelidir.** Bu gizlilik iki aşamada sağlanır. **Birincisi;** örgütü, bu yapıyı bilmeden destekleyenlerden gizlemek. **İkincisi;** örgütü ulusal ve uluslararası kamuoyu ve devletlerden gizlemek.

Birinci gizliliği sağlamak, fütüvvet anlayışı içerisinde oldukça kolaydır. Tabanda, İslami hukuk ve ahlak anlayışıyla örgütledikleri destekçilerinden, siyasi yandaşlarından örgütü gizlemek için kullandıkları temel motif "Allah Rızası" dır. Bu kapsamda yaptıklan ve oldukçada başarılı oldukları propaganda şudur;

Onlar gerçek fütüvvet ehlidir. Onlara yapılan yolsuzluk, mafya örgütü suçlamaları, müslümanlara atılan çamurdur. Asıl hırsızlar bu iftirayı atanlardır. Doğru-dürüst, Allah'ın kitabını bilen insanları, hakiki müminleri bu iftiralarla karalamak istemektedirler. Bunlara inanılmamalıdır. Bu konuda inançtaki ölçü, Allah'a ve Kur'an'a inananların yanında olmaktır. Fütüvvet kuralları böyle gerektirir. Fütüvvet yapısında herkes dosttur. Bu dostluk Allah adına yani Allah dostluğudur.

Doğrusunu söylemek gerekirse bu propaganda, örgütü yandaşlarından gizlemede tutmuştur. Bu durum daha da süreceğe benzemektedir.

İkinci gizliliği sağlamak için, ulusal çıkarlardan ödün vererek, uluslararası hakim güçlerin emrine girmekte sakınca görmemektedirler. Bu ilişkiler sayesinde, ulusal dinamik güçleri baskı altında tutmaktadırlar.

Örgütü gizleme dışında, örgütün faaliyetlerini de gizle-

mek, her mafyatik örgütte olduğu gibi AK Babalar'da da önemlidir. İşlenen suçlarla örgüt ve lider arasındaki irtibatı kesmek anlamındaki gizlilik, büyük bir titizlik ve pişkinlikle uygulanmaktadır. Burada da örgütün feda edebileceği elemanların sayısının çok oluşu ve feda edilenlerin bunu büyük bir "İslami onur" saymaları, önemli rol oynamaktadır. Büyük İslam davası için; "ağaç **dikmediği halde, dikmiş olmak**" ve "**karşılığında para almak**" yolsuzluk değil, bilakis dine hizmettir. Yakalanınca da "bunlar yalandır, müslümanlara iftira ve eziyettir" deyip, mücahid edasıyla yargılanmaları ve ne olursa olsun örgütü ve lideri deşifre etmemelerinin temelinde de inanç, başka bir deyişle fütüvvet olgusu vardır. Yine vergi vermemek, naylon fatura kesmek, hak etmediği halde devletin parasını almak (hakedişlerde fazlalık) kafir devlete karşı yürütülen İslam mücadelesinin gereğidir. Örnekleri çoğaltmak mümkündür. Bu anlamdaki gizliliği sağlama her fütüvvet temelli örgüt için fazla güç değildir. **Müslümanları satmak, en onursuz iştir. Bu onursuzlukla yaşamaktansa ölmek daha iyidir.** Bu felsefe, örgüt yapısının çözülmesinde, işlenen suçların örgütle irtibatının ortaya konulmasında, büyük sorun olmaktadır. Lidere ulaşmak zaten olanaksızdır. Bu örgüte karşı yapılan operasyonlarda, lidere ulaşılmasını sağlayacak önemli bir zanlının, operasyon sırasında evinde aşırı dozda hap içmesi ve gözaltına alındıktan sonra; "***x* liderimi benden alamazsınız, O'nun adını ölsem de vermem**" deyip, bayılması ve ölümden son anda kurtarılması (güvenlik güçlerince) bu anlayışın en güzel örneklerindendir.[223]

Gizliliği sağlamanın diğer bir yöntemi, herkesi suça iştirak

223) Olay, 2001 BİT operasyonları sırasında İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nde Yaşanmıştır.

ettirmektir. Böylece herkes suç işlemiş, bunun sonucunda çıkar elde etmiştir. Örgüt ele verilirse, kendileri de ceza alacaklardır. O nedenle delillendirilen konuları bile, bireysel süç olarak üzerlerine almakta, asla örgüt ve liderden söz etmemektedirler. Esasen, başta Hizbullah örgütü olmak üzere, birçok dini kökenli terör örgütü bu unsuru kullanmaktadır. İşlenen suç, bireysel bir nedene dayandırılmakta, böylece örgütle suç arasındaki ilişki kesilmektedir. (Örn. "Namusuma dil uzattı," "borcunu ödemedi" v.s gerekçeler).

AK Babalar örgütlenmesinde cezalandırma da önemli bir örgütsel özelliktir. Lidere ihanet edenler, başta ekonomik açıdan olmak üzere birçok cezai yaptırıma uğrarlar. En önemlisi, bunlara artık güvenilmez, İslam düşmanı addedilerek örgütten dışlanırlar. Konuşmaları durumunda, başlarını büyük derde sokacak tehdit ve şantaj malzemesi örgütün elinde mevcuttur.

Örgütlenme açısından dördüncü özellik olan süreklilik, doğal olarak AK Babalar'da da vardır. Yerel yönetimlerle başladıkları suç işleme olgusuna, daha sistemli ve organize bir şekilde devam etmektedirler. İstanbul Büyükşehir Belediyesi' nde örgüte hizmet etmiş, bundan dolayı yargılanmış ve yargılanmakta olan örgüt mensupları, bugün merkezi otoritenin kilit noktalarına getirilmiştir. Bunların hemen hepsi belediyede örgütsel hizmet yüklenip tecrübe kazandıkları alanlarla ilgili merkezi otorite birimlerinin başına getirilmişlerdir. Örgütün parasını saklayan ve aklayanlar da devletin harcama hesabı sorulmayan ünitelerinin başına atanmıştır. Örgüt, özellikle 2002 yılından itibaren son derece yüksek bir mali güce ulaşmıştır.

Örgüt, siyasal alanda özerkliğini ilan ettiğinden, partito

ilişkileri açısından bir sorun bulunmamaktadır. Politik olarak gücü eline aldığından, kamu görevlileri emrine girmiş, işadamları ve basın da bilinen mafyatik tehdit ve şantaj yöntemleriyle susturulmuş, hatta daha da ileri gidilerek örgütün legal görüntüsünü pekiştirmek için kullanılır hale gelmiştir. Bu yapısıyla örgüt, Arlacchi'nin ortaya koyduğu, mafyanın siyasal özerklik ifade eden ikinci yönünü oluşturmaktadır. Yani, önde gelen mafya gruplarının (yerel fütüvvet grupları) seçimlerde ağırlıklarını Capo'nun lehine koymaları ve fütüvvet mafyasının siyasal özerkliğini ilan etmesi olgusu gerçekleşmiştir. Bundan sonra, kamu görevlileri doğal olarak örgütün emrine girecek, basın ve işadamları da bu siyasal özerkliğe sahip gücün önünde eğilecektir. Örgüt, bu görüntüsüyle İtalyan Mafya örgütlenmeleriyle büyük benzerlik göstermektedir. Hatırlanacağı üzere, İtalya'da mafya, önce yerel yönetimleri sonra merkezi otoriteyi ele geçirerek siyasal özerkliğini ilan etmiştir.

Siyasal özerkliğe sahip örgüt, öncelikle kendisini deşifre eden ve bu kapsamda kendisine operasyon yapan kamu görevlilerini tasfiye etmiştir. Doğal olarak bu tasfiye işlemi hukuka uydurularak yapılmıştır. Bundan sonra, süratle ve öncelikle, örgütü rahatsız edebilecek yönetsel mekanizmalara, kadrolaşma adı altında fütüvvet inancına sahip kamu görevlilerini atamış ve kendisini garantiye almıştır. Bu kapsamda, adliye ve emniyet örgütünde, köklü, ancak dar kadro operasyonları gerçekleştirilmiştir. (Örn. Ankara ve İstanbul DGM Başsavcıları değiştirilmiş, Üsküdar ve Ankara Başsavcılıklarına yeni atamalar yapılmış, UZAN ailesinin yargılanması için özel mahkeme ihdas edilmiş, Emniyet Örgütü'nün, İstihbarat, Kaçakçılık Merkez Teşkilatı ile İstanbul'daki uzantıları

kontrol altına alınmıştır). Jandarma Örgütü'nün, örgüte yönelik operasyonlarının önünü kesmek için, jandarma sorumluluk alanlarını daraltan yasal düzenlemelere gidilmek istenmiş ve hala istenmektedir. Örgüt, üst yargı organlarını kendisi için tehdit olarak gördüğünden, dokunulmazlıkları kaldırmamakta (söz verildiği halde) ısrar etmiş, gerekçe olarak da **"Yargıya güvenmeme"** gibi bir kavramı tartışmaya açmış, bu süre içerisinde de Emniyet istihbarat ve kaçakçılık örgütlerine getirdiği fütüvvet ehli kamu görevlileri vasıtasıyla yaptırdığı bir operasyonla, bu görüşün haklılığını kanıtlamaya çalışmıştır. AB uyum paketi adı altında, Anayasa Mahkemesi'nin "Yüce Divan" sıfatına son verilmesi, Cumhurbaşkanı'nın yüksek yargı organları üyeliklerine atama yetkisinin elinden alınması gibi, örgütü zorlayacak her alanda, yasal tedbirlere başvurmaktadır.

AK Babalar Örgütü siyasal özerkliğini ilan eder etmez, bireysel Anayasa değişiklikleri yaptırmış, bununla da yetinmeyip yolsuzluk paralarıyla kurulan siyasal partilerin kapatılmasını sağlayan Anayasa'nın 69. maddesini değiştirmiştir. Devamında, örgütün geçmişinin temizlenmesi için **"vergi barışı"** **"kambiyo affı"**, **"naylon fatura affı"**, **"eve dönüş yasası"**, **"Türk Ceza Yasası"** gibi yasalar çıkartılmıştır. Böylece, örgütün geçmiş suçları, kısa sürede affa uğratılmış, siyasal bölümü de Anayasa Mahkemesi denetiminden kurtarılmıştır. Ayrıca yolsuzluklarla mücadele kanununa, yolsuzluk sanıklarına af getiren düzenlemelerin eklenmesi de bu kapsamda düşünülmelidir.

AK Babalar Örgütü, başta ekonomik alan olmak üzere, birçok özerk kurum ve kuruluşun fiilen özerkliğine son verdirmiş, böylece tüm finans sistemini kontrol altına alarak,

işadamlarını örgütün hakimiyet alanına sokmuştur. UZAN operasyonlarıyla ciddi gözdağı verilmiş ve bu alanda (işadamlarına) kimseye kıpırdayacak yer bırakılmamıştır. UZAN'lardan sonra sırada olan ve basın kuruluşlarına sahip diğer batık banka patronları, alenen örtülü şantajla örgüte teslim olmuşlardır. Şimdi, örgütün basın kuruluşları devreye girdikçe, sırasıyla hepsi birer birer tasfiye edileceklerdir. Böylece, aynı zamanda basın patronu olan işadamlarına ait basın kuruluşları, **mütareke basınından işbirlikçi basın** aşamasına terfi ettirilmiştir. Artık, AK Babalar, tam anlamıyla siyasal özerkliğe sahiptirler ve partito ilişkileri AB ile ABD açısındandır. Legalliklerini, bu iki küresel patronun desteğinde aramakta, bunun için de her türlü ulusal çıkara aykırı tavizi vermektedirler.

Bu konuya en güzel örnek, 4 Kasım 2002'de ABD savunma Bakan Yardımcısı Dr. Paul WOLFOWITZ'e yazılan mektuptur. Mektup aynen şöyledir;

"Sevgili Dr. Wolfowitz,"[224]

"**Ülkelerimiz arasındaki tarihi ortaklık ve dostluğun gelecekte de devam edeceği ümidini paylaşan bu mesajımı, ortak dostlarımız aracılığıyla, size direkt olarak iletmek istiyorum.**

Resmi sıfatınızdan dolayı, seçim sonuçlarının generallerimiz arasında bazı rahatsızlıklar yaratmış olabileceği-

224) Wolfovitz ABD Savunma Bakan Yardımcısı'dır. Pentagon'un Şahinler kanadının liderlerindendir. Irak, Filistin ve Afganistan'daki müslümanlara yapılan zulümlerin baş sorumlularındandır. Fütüvvet ehliyim diye ortaya çıkanlar, Irak'taki işkenceleri kınayamamakta, ama müslümanlık kartını oynamaktadırlar. Bu, yozlaşmış fütüvvet anlayışının en güzel örneğidir. Aynı zamanda sözde amaca ulaşmak için papaz cübbesi giymektir. Bizim generallerimizle görüşmek için ABD Bakan Yardımcısı'ndan icazet almak ise, asla Mustafa Kemal ATATÜRK'ün ülkesine yakışmayan ilişkilerdir.

nin, kuşkusuz farkındasınızdır. Generallerin Türkiye için ümitlerini, partimin ve benim de paylaştığımı bilmenizi isterim. Ki bu ümitler, Türkiye'nin, birinci dünya toplumunun, gelişmiş, laik ve güvenilir bir üyesi olmasıdır. Ve şuna eminim ki, şimdiye kadar hiç olmamış bir şekilde birleşerek, ülkemizin en yüksek menfaatleri için birlikte çalışabileceğiz.

Bu amaç için mümkün olan en kısa sürede General ÖZKÖK'le gizli ve özel bir toplantı yapma fırsatı bulacağımı ümit ediyorum. Şahsi cep tel numaram şudur...

Bu yardımınız ve ülkeme olan geçmiş dostluğunuz için çok teşekkürler. Sizinle şahsen tanışmayı ümit ediyorum Saygılarımla,[225] Recep Tayyip ERDOĞAN.

İtalyan mafyasının II. Dünya Savaşı örneğinde olduğu gibi, AK Babalar'da da ulusal çıkar ya da islami onur aramak boş uğraştır. Mafyanın amacı "çıkar elde etmektir." Bu nedenle din de, iman da, milliyet de bu çıkara hizmet ettiği oranda kutsaldır.

c. Yöntem Açısından

AK Babalar Örgütü, gerek geleneksel gerek girişimci, gerekse kendine özgü örgütlenme yöntemlerine sahiptir.

AK Babalar Örgütü, örgüt içi ilişkilerde "fütüvvet ilkelerini", dışarıya karşı ise "korkutma" yöntemlerini kullanmaktır.

Örgütü birarada tutabilmek ve özellikle de geniş tabanın elde kalması için fütüvvet ilkeleri kullanılmaktadır. Bu ilkelere karşı gelen veya ihanet eden veya uymayanlar örgütten dışlanmakta, daha önce suça iştirak ettiklerinden, suçu açık-

225) SAVAŞ, Vural Türkiye Cumhuriyeti Çökerken, Bilgi Yayınevi, Ank. 2004 s.62-63

lamaları olanaksız olmakta, bu husus ayrıca, örgütün üzerlerinde tehdit ve şantajla baskı oluşturmasını sağlamaktadır. Yani, hem suçlu olduklarından konuşamamakta, hem de örgüt tarafından bu unsur, kendilerine yapılacak cezalandırmayı kabullenmelerine sebep olmaktadır. Bu nedenle, örgütten dışlananlar, başta ekonomik olmak üzere birçok yönden cezalandırılmakta, daha da ileri giderlerse, bilinen mafyatik yöntemlerle şiddete maruz kalmaktadırlar. Fütüvvet ilkelerine uymamak, aynı zamanda manevi sorumluluğu da gerektirdiğinden, dışlananlar bu yönde de ağır baskılara uğramaktadırlar. Yukarıda belirttiğimiz nedenlerle Ak Babalar Örgütü'nde "itirafçı" bulmak son derece güç, hatta imkansızdır. Bu sıfata girecek olanların, başta ailelerini inkar etmeleri gerekmektedir. O nedenle, polis sorgularında gerçeği söyleseler de hemen "işkence, kötü muamele" iddialarının arkasına sığınarak, daha önce söylediklerini inkar etmektedirler. Onlar için, ölümden bile beter olan şey, inançlarından saptıklarının yakın çevrelerince iddia edilmesidir.

Örgüt, dışa karşı "korkutma" ile ilgili tüm mafyatik yöntemleri kullanmaktadır. Bunlar arasında, cinayet dahil her türlü zor kullanma da vardır. Örn. kendileri aleyhine araştırma yapan bazı uzmanları ölümle tehdit etmek,[226] tanıkları bildik yöntemlerle susturmak, kamu görevlilerini işlerinden atmak, sürgüne yollamak[227] cezalandırmak, kendilerine uymayan işadamı, tüccar ve esnafı sahip oldukları kamu gücüyle sindirmek v.s.

AK Babalar Örgütü, fütüvvet ilkeleri bağlamında hareket

226) 2001 BİT operasyonlarında Hesap Uzmanları Kurulu'nun bazı yetkilileri bu şekilde tehdit edilmişlerdir. Evraklar DGM'deki dava dosyasında mevcuttur.

227) Sürgün Cezası 2004 Türkiye'sinde fiilen uygulanmaktadır.

ettiğinden, bazı radikal İslamcı terör örgütlerinden de zaman zaman destek görmekte ya da örgütlere destek vermektedir. Bosna, Çeçenistan, Afganistan'a yardım kampanyaları, buralardaki savaşa giden militanları örgütleme ve koruma, örgütün önemli icraatlarındandır. 2003 yılında İstanbul'da patlayan canlı bombalar, bu şekilde destek verilerek Bosna-Çeçenistan, Afganistan'a gönderilen militanlardan oluşmaktaydı. Yine, Müslüman Kardeşler Örgütü temsilcilerini İstanbul'da ağırlayan ve masraflarını kamudan toplanan paralarla ödeyende bu örgüttür. Bu ilişki, örgütün, eylem bazında zaman zaman radikal İslamcı terör örgütlerinden yardım almasını sağlamaktadır. Bu kapsamda, Hizbullah terör örgütünün bazı İslami tandanslı işadamlarını haraç alma görüntüsü altında öldürmesi dikkat çekicidir. Bu cinayetlerin arkasındaki sebepler yeterince incelenmemiş, terör örgütüne finans sağlamak gibi bir gerekçenin arkasına sığınılmıştır. İncelemeyi yapacak birimlerin, fütüvvet mafyasından haberlerinin olmaması da bu incelemenin yapılmasına önemli engellerdendir. Yine, 2002 yılında fütüvvet grubu içerisinde yer alan önemli bir işadamının, fütüvvet mafyası üyelerince öldürülmesi de bu açıdan incelenememiştir.[228]

Bizce fütüvvet ehli olan bu işadamı, mafya oluşumunu fark ettiği için öldürülmüştür. Çünkü, cinayet sebebi AK Babalar Örgütü Capo'sının takipsizlikle kapanan Güngören'deki Büyükşehir Belediye binasının yeri ile ilgili yapılan yolsuzluklardır. Bizce, Nakşibendi dergahının şeyhlerinden Prof. Dr. Esad COŞAN'ın Avustralya'da geçirdiği trafik kazası sonucu ölümü ile Üzeyir GARİH cinayeti de örgütle doğrudan veya dolaylı bağlantılı ciddi eylemlerdendir. Yine, Bosna Savaşı'na katılan

228) Mustafa HASANOĞLU Cinayeti, 2002.

ve dönemin Büyükşehir Belediyesi yönetimince desteklenen bazı militanların, "Umut Davası"nın birincil sanıkları olması, oldukça dikkat çekicidir. Capo'nun, El Kaide şeyhleriyle samimiyeti de görüşümüzü desteklemektedir.

3- Tipoloji

Organize suç örgütlerinin yapısını incelerken irtica-i tandanslı mafyadan söz edilmişti. AK Babalar Örgütü, bu tip mafya örgütlerinden en etkilisidir. Örgütü oluşturan, ayakta tutan, gizleyen, büyüten, özetle varlık veren "fütüvvet ilkesi" dir. Bu yüzden çifte ahlak ve hukuk anlayışına sahip örgüt, önce, yerel yönetimleri ele geçirmiş, buradaki mafyatik faaliyetlerle çok büyük miktarda para elde etmiş ve bu paranın gücüyle siyasal anlamda örgütlenerek, merkezi otoriteyi ele geçirmiştir. Örgütte, aynı bir fütüvvet örgütlenmesi olan "Ahilik" gibi, usta-çırak ilişkisi, katı bir hiyerarşi ve şeyhlik unvanları vardır. Toplum içinde ayrıcalıklı bir konuma sahip olmak isteyen örgüt, özellikle Anadolu'da yüzyıllardır yaşayan fütüvvet ahlak ve hukukunun oluşturduğu sosyal yapıya oynamış ve bunda da başarılı olmuştur. İslam'ın ilk devirlerinden beri etkili olan ve Selçuklu-Osmanlı dönemlerinde geniş bir uygulama alanı bulan, fütüvvete dayalı sosyal ve siyasal anlayışın, 21. yüzyılın son çeyreğinde yozlaşmış bir şekilde mafya tipi olarak AK Babalar örgütlenmesiyle yeniden ortaya çıktığını söylemek olanaklıdır.

Şüphesiz, bugünkü fütüvvet anlayışı ile İslam'ın Selçuklu ve Osmanlı'nın ilk dönemlerindeki fütüvvet anlayışını karşılaştırmak olanaklı bile değildir. ÇULCU'ya göre "Fütüvvet sözcüğü **yiğit, eli açık, dürüst, mert, delikanlı** tipiyle idealize edilen insanları organize bir topluluk, yerel bir güç haline

yargı gücü aracılığıyla kullanır. "Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir" sözü, milletin, meşru olarak yetki devri yaptığı organları aracılığıyla egemenliğini kullanacağı anlamına gelir. Bu üç güce meşruiyet veren, o gün yaşayanlar (halk)değil, millettir. Bu çok basit bir demokratik kuraldır.

Bu anlamda bakıldığında, millet (ülke üzerinde, devlet kurulduğunda ve öncesinde var olan, çeşitli bağlarla birbirine bağlanan, sonra ölen, doğan, hala yaşayanlar, yaşayacak olanlar) kendisine ait olan egemenliğinin kullanımını, yargı, yürütme ve yasama gücüne devretmiştir. Milletin yetki verdiği Yargı ve Yürütme güçlerini yok sayıp, kullanım yetkisini sadece seçimlerle gelenlere, yani o zaman diliminde yaşayan halka indirgemek ve Yasamayla özdeşleştirmek, en azından bu konuşmayı yapanın demokrasi ve devlet kavramlarını bilmediğini gösterir. Bilsin ya da bilmesin, oynadığı yer fütüvvet ilkelerinin alanıdır. Birbiriyle hiç alakalı olmayan konular, dinsel alana kaydırılmakta ve dinsel sonuçlar çıkartılmaktadır. Bir başka örnek şudur; **"İngiltere Başkonsolosu bana Siz Avrupa Topluluğu"'na girme konusunda ne düşünüyorsunuz?" dedi. Ne diyeceksin? Onu bana sormayacaksın onu git Brüksel'e sor dedim. Onlar ne düşünüyor? Onlar bizi AT'ye almamayı düşünüyor. Bizde girmemeyi düşünüyoruz. Çünkü Avrupa Topluluğu'nun asıl adı Katolik Hristiyan Devletler Birliği idi.**

Çözüm ortada. 1,5 milyarlık İslam alemi müslüman Türk milletinin ayağa kalkmasını bekliyor. Kalkacak mıyız? Şu hafta işte onun ışıkları göründü kalkacağız. Allah'ın izniyle. Bu kıyam başlayacak ve şu anda 1,5 miyar İslam alemi, bizden onurlu kalkışı bekliyor."[232]

232) ÖZTÜRK, İbid s. 8.

Yukarıdaki konuşmanın üzerinden 10 yıl geçmeden, bu sözleri söyleyen zat, resmi sıfatı dahi olmadan Türkiye'nin AB'ye girmesi için Avrupa ve ABD'de **önemli kişilerle, önemli görüşmeler** yapıyordu. Yukarıdaki sözler, açık açık fütüvvet ilkelerine bağlılığın göstergesidir. Sonra yapılan ise, örgütün kamuflesinden başka bir şey değildir. Amaç, AB'ye girme bahanesiyle gerçekleştirilmek istenen fütüvvete dayalı rejimin karşısındaki gücü, yani TSK'yı güçsüzleştirmek, Anayasa ile garanti altına alınan bazı Cumhuriyet ilkelerini otomatikman değiştirmektir. Böylece örgüt ülkeye sahip olacaktır. Bir başka örnek; **"Hem laik, hem müslüman olunmaz. Ya müslüman olacaksın ya laik. İkisi bir arada olduğu zaman adeta ters mıknatıslanma yapar. Mümkün değil ikisinin birarada olması. Durum böyle olunca, ben müslü-**

manım diyenin aynı zamanda gelip laikim demesi mümkün değil. Niye? Çünkü müslümanın yaratıcısı Allah, kesin hakimiyet sahibidir...(sanki müslüman olmayanları başkası yaratmış gibi konuşmaktadır) Tutturmuşlar laiklik elden gidiyor, laiklik elden gidiyor. Bu millet istediklen sonra tabii elden gidecek ya. Ve bunun önünü kesemezler. Zorla bu milletin elinde tutmaya gücü yetmez. Millete rağmen bu yürümez. Zaten, sonra nedir bu laiklik Allah aşkına? Bir tarif edin diyorsun, tarif etmiyor."[233]

Bu sözleri söyleyen fütüvvet ehli, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı'na yazdığı mektupta generallere karşı arabuluculuk istiyor ve daha öncede yazdığımız gibi şöyle diyordu. ***"...ki bu ümitler, Türkiye'nin birinci dünya toplumunun gelişmiş laik ve güvenilir bir üyesi olmasıdır..!"***

İşte fütüvvet..! İşte fütüvvetin 2003 versiyonu..! İşte

233) OZTURK, ibid.

fütüvvetin yozlaşması.

Bir başka örnek; "**Osmanlı 600 yıl 30'u aşkın etnik grubu ümmet düşüncesiyle bir arada tuttu. Buyurun, şu anda 70 senedir tutabildiler mi? (Cumhuriyetçileri ve Atatürkçüleri kastediyor) Tutamadılar, ülke birbirine girdi. Peki siz nasıl tutacaksınız? Biz inanç birliğiyle tutacağız. Allah'ın izniyle çözüm bu. Çünkü ben Hakkari'nin Yüksekova ilçesindeki Kürt Ahmet'i benim müslüman kardeşim olduğu için seviyorum ve bağrıma basıyorum.**"[234] Osmanlı'daki ümmetçi yapıyı ayakta tutan da fütüvvet ilkeleridir. Bu söylem, fütüvvet ve ilkelerinin Cumhuriyet ve Atatürkçülerce benimsenmemesinin ülkeyi felakete götürdüğünü iddia etmektedir. İnanç birliği, fütüvvetin temel ilkelerindendir ve açıkça zihniyeti ortaya koymaktadır.

Hakkarili Kürt Ahmet'i müslüman kardeşi olduğu için bağrına basan fütüvvet ehli, 2004 yılı yerel seçimlerinde bunun karşılığını görmüş ve Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da etnik oyları toplayabilmiştir. Bu söylem ve sonuç, Anadolu'da yüzyıllarca hakim olmuş fütüvvet anlayışının hala yaşadığının en güzel örneklerindendir.

Son bir örnek "**...Şu anda basında tröstler birbirini yiyor. O ona diyor sen sahtekarsın, o ona diyor sen sahtekarsın. Al birini vur ötekine. Bunun önünde televizyonlar durabilir mi? O da duramayacak. Onlarda gelip ekranlarını bize teslim edecekler hiç endişeniz olmasın**"[235]

3 Kasım 2002 genel seçimlerinden sonraki süreç düşünüldüğünde, fütüvvet ehlinin tahminlerinin ne kadar tuttuğunu görmekteyiz. Gerçekten de ekranlar yoz fütüvvetçilere

234) ÖZTÜRK, ibid.
235) ÖZTÜRK, ibid.

teslim oldu, olmayanlarda UZAN örneğinde olduğu gibi zorla oldu. ***Hatta, kendilerine en büyük düşmanlığı yapan, sözde Atatürkçü saktekarlar onlara teslim olan t.v. ekranlarına yönetici bile oldu.***

Özetle, örgüt tam bir fütüvvet mafyası yapısındadır. İslam gibi yüce bir dini kullanan ve başta caposu olmak üzere hepsi, bu dini öğrenerek yetişmiş elemanlardan oluşan, gizlilik, hiyerarşi gibi mafyatik özelliklere sahip bir yapıdadır.

Mafya örgütlenmesinin tüm unsurlarına sahiptir. Legalize olmak için kullandığı temel unsur ise bizzat yaptığı siyasal-sosyal örgütlenmedir. Örgüt, mafyatik yöntemlerin yanısıra, yolsuzluk örgütlerinin yöntemlerini de kullandığından, çekirdek yapısı, diğer mafyatik örgütlerle aynı olmakla birlikte, fonksiyonel açıdan farklılık göstermektedir. Örgütlenme, yerel güç odağı olarak öncelikle dergahlarda başlamıştır. Liderin şu sözleri bu görüşleri doğrulayıcı niteliktedir; ***Ben tekkeye değil, dergaka gittim.***[236] Nitekim, liderin yakın çevresi, yani alta ve bassa mafya grupları da dergah ağırlıklıdır. Tekkelerde yetişenlere de rastlanmaktadır. Liderin, Türk mafyasının geleneksel nitelendirmelerinden olan ***"Reis"*** adıyla anıldığı bilinmektedir. POYRAZ, kitabında bu konuyu şöyle nakletmektedir. "... İstanbul gençliğinin Reis diye hitap ettiği... "[237]

Lider, örgütün tek hakimidir. Mutlak otorite sahibidir. Fütüvvet anlayışına uygun eğitim almış, bu anlayış ve yapı içerisinde yoğrularak "Reis" liğe terfi etmiştir.

Reisin yakın çevresi, fütüvvet anlayışında kendi görüşüne uygun insanlardan oluşur. Bu anlayış; bozulmuş, yozlaşmış fütüvvet anlayışıdır.

236) POYRAZ Ergün, Hilafet Ordusundan Arap Kürt Partisine Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İst. 2003. s.96.

237) POYRAZ, age. 89.

Gerçek fütüvvet ehli, aynı siyasi görüşü paylaşsalar bile reisin uzak çevresine dahi giremez. Bu durumla karşılaşan fütüvvet ehli, reisin neden böyle davrandığını anlamaya çalışsa da anlayamaz. Çünkü onların gözünde "reis" fütüvvet ilkeleri gereği **"dürüst, Allah yolunda cihad eden, özü sözü bir"** insandır. Bu durumdakilerin bir çoğu, hata ve eksiği kendilerinde ararlar, ancak, nafile, bulamazlar. Bu konuya en güzel örneklerden biri RP Antalya milletvekili adayı Ali KARKOÇ'un Mülkiye Başmüfettişi'ne verdiği ifadedir.

KARAKOÇ, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürü iken bir takım yolsuzlukları görünce, Reis'e çıkıp durumu anlatmayı denemiş ve ifadesinde şu söylemde bulunmuştur; "...**Ben de kendisine (reise) aynı siyasi görüşe sahip olduğumuzu, buralara gelebilmek için halka bu şekilde söylemlerimizin bulunmadığını, söylemlerimizle icraatlarımızın çatıştığını ve bundan vicdanen rahatsız olduğumu, dolayısı ile prosedürlere uygun olmayan evraklara imza atmayacağını söyledim Tayyip Bey de bana, imzalayan birisinin olacağını söyledi... Halen Florya'da sosyal ve turistik tesislerde memur olarak çalışmaya devam etmekteyim...**" [238]

Bu şahsın yapılanlardan vicdani rahatsızlık duyması, bozulmamış bir fütüvvet anlayışına sahip olduğunu göstermektedir. Ancak, karşısındakinin ne olduğunu çözümlemesi hala mümkün olmamış görünmektedir. İşte, örgüt böyle bir yapıya sahiptir.

Örgütün, reisten sonra gelen en önemli unsuru, istişare kurullarıdır. Bir yandan, ***fütüvvet*** ehlini içlerinde tutabilmek için bazı büyük tarikat, İslami düşünce akımı ve İslam düşü-

238) POYRAZ. age.s.133.

nürlerini yanlarına almakta, diğer yandan örgütün işlediği suçları planlayan ve uygulayan büyük bir teşkilatlanmaya gitmekte ve bunu da yine profesyonel danışmanlar grubuna yaptırmaktadırlar.

Örgütün, fütüvvet anlayışını kaşıyan, bu ilkelere göre yaşanmasını savunan samimi müslümanları yanına alabilmesi için uyguladığı ustaca taktikler vardır. Siyasi İslami yapılanma dediğimiz bu model, örgütçe büyük bir gizlilik ve inançla uygulanmaktadır. Ülkede, İslami kesime hükmeden büyük tarikat ve fikir akımlarının liderlerinden oluşan bir ***"Yüksek İslam İstişare Konseyi"*** oluşturulmuştur. Bu konsey, örgütün ***İslam Devleti*** kurmak için yapılması gereken tüm düzenleme, plan ve faaliyetleri belirlemektedir. Bu kapsamda; reisin siyasal İslamcı olduğu, fütüvvet ehli olduğu, din ilke ve kurallarına uygun düşünüp davrandığı, yapılan her işin ***İslam Devleti*** için yapıldığı, bu nedenle, amaca ulaşmak için uygulanacak her yolun mübah olduğu, bu istişare konseyi üyelerinin lideri oldukları İslami tabana anlatılmaktadır (Bu liderler, ayrı ayrı fütüvvet gruplarının başıdır). Tarikat yapılanmasında lidere mutlak itaat olduğundan, konsey üyelerinin her aldığı karar, milyonlarca fütüvvet ehlince Allah'ın emriymiş gibi tartışılmadan kabul edilmektedir. İşte, "Takiyye" kavramının örgütçe uygulanması bu şekilde olmaktadır. İslam'da takiyyenin olmadığı çok net ve açıktır. Bu nedenle, konsey üyeleri, İslam karşıtlarınca ortaya atıldığını iddia ettikleri takiyye kavramına şiddetle karşı çıkmaktadırlar. Onlara göre takiyyeye gerekte yoktur. İslam devleti idealine ulaşmak için, öncelikle kafir Türkiye Cumhuriyeti'nin rejiminin yıkılması gereklidir. Bunun içinde, devleti yıkacak her eylem, aslında İslam adına mücadele etmektir. Durum

böyle olunca, vergi vermemekten, kamunun kaynaklarını yolsuzlukla almaya kadar her faaliyet, kafir Türkiye Cumhuriyeti yasalarına göre suç olsa da, İslam Devleti kurma ideali için, legaldir ve bu nedenle İslam hukuku ve ahlakına da uygundur (uygun olmadığı aşikar olsada). Kafir Türkiye Cumhuriyeti ile savaşmakla, hristiyan bir devletle savaşmak arasında hiçbir fark yoktur. O nedenle hristiyandan elde edilen mal nasıl ganimetse, kafir devletten koparılan her parça da ganimettir. Çifte ahlak ve hukukun en güzelini bu düşüncelerle vermektedirler. Bu kapsamda, şu anki Meclis Başkanı'nın yaptığı bir konuşmadan bazı kesitler aktarmakta yarar vardır; "**Totemler çıkarıyorlar... Kendi sapık ilkelerini tabu haline getirmişler, arkasına saklanıyor, aman çatarsan mahvolursun ha diyorlar... İşe yaramıyor hiçbir şeyleri... Çöküyorsunuz...**

Çift kimlikli bir toplum haline geldik. Kökü doğuda, gövdesi doğuda, ama dallar, meyvesi batıda bir toplum düşünebiliyor musunuz?... Doğulu gibi düşünen, ama batılı gibi yaşayan bir toplum tahayyül edebiliyor musunuz?... Böyle dışa dönük laik olarak yaşamak zorunda... Düşünebiliyor musunuz?... Yani siz iki yüzlü olmaya mecbursunuz, duygularınızla, düşüncelerinizde devlet hayatımızda ve inancınızda hep iki standart içinde kaldınız siz. Dışa dönük mutlaka laik olmaya mecbursunuz, ama içinizde İslamı yaşamaya gayret ediyorsunuz.

Namazı kabul eden ama başörtüsünü inkar eden bir toplum... İslam'ın dünyasını, ahretini, nizamını, sistemini düşünmeyen bir toplum... Neden bu hale geldik biz? Eskiden kopmamız için yapıldı..."[239] Bu söylemle, İtalyan ki-

239) POYRAZ, age.s.387-388.

liseleri papazlarının bir önceki bölümde ele aldığımız söylemleri arasındaki benzerlik hayret verici boyuttadır.

Sayın Meclis Başkanı, çifte ahlak ve hukuku böyle vurguluyor kendi açısından ve Cumhuriyet'in eskiden kopma, yani fütüvvete uzaklaşma için geldiğini iddia ediyor. O halde fütüvvete geri dönmek gerekir. Örgütün temel düşüncesi de budur. ATATÜRK'e, Türk Ordusu'na ve Cumhuriyet'e düşmanlıkları, Osmanlı'nın son dönemdeki yozlaşmış fütüvvet odaklarını ortadan kaldırdıkları içindir.

Reisin şu söylemleri Türkiye Cumhuriyeti hakkında düşündüklerinin bir göstergesidir; ***"Bir mozaih oluşturacağız. Bu mozaihte 30'u aşkın etnik topluluk olacak."***[240]

İslam istişare konseyinde temsil edilen Şeyh Said taraftarlarının, konumuz açısından devleti nasıl gördüklerine bir örnek bizzat Şeyh Said'in "Hormon Aşiret Reislerine," başlıklı mektubunda şöyledir; "... ***Ya eyyühel ensar! Dinimizi ve namusumuzu bu mülhidlerin elinden kurtaralım. Size istediğiniz yerleri verelim. Bu dinsiz hühümet bizi de hendisi gibi dinsiz yapacaktır. Bunlarla cihad farzdır. Allah yolunda cikad edin ve öldürün."***[241]

İşte yoz fütüvvetçilerin istişare kurulunda temsil edilen Şeyhlerinin, Cumhuriyet'le hesabı bu kadar açıktır.

Reisin, ***"Amaca ulaşmak için gerekirse papaz cübbesi bile giyerim"*** sözleri de fütüvvetçi örgütün takiyye yapmadığını, bilakis açık açık kendisini ifade ettiğini göstermektedir. Buradaki amaç, örgütün birincil amacıdır. O'da fütüvvet grubunun merkezi otoriteyi ele geçirmesidir.

Reisin dünürü Sadık ALBAYRAK'ın şu sözleri Cumhuriyet

240) POYRAZ, ibid. s.42.
241) POYRAZ, age.s.37.38.

ve Atatürk'e kinlerini açıklamaya yetmektedir."... ***iki paralık Mustafa Kemal kuvvetinin baskısına boyun eğerek İngilizlerin, Fransızların vesair devletlerin İstanbul'dan çekilip gitmelerini ancak Kemalistlerin idam ettiği Türk aklı kabul edebilir.***[242]

Bu söyleme göre; bu yazıyı yazan, ya Türk değildir yada ayrıcalıklı olduğundan, bir tek O'nun aklı idam edilmemiştir. Dünüre bakın, dünürü görün...!

Konseydeki temsilcilerden biri de Fettulah GÜLEN'dir. GÜLEN'le Reis arasındaki ilişkiyi gazeteci Ergün POYRAZ şöyle anlatıyor; "ERDOĞAN'ın yenilikçi hareketi ile GÜLEN ve cemaatinin idealleri hep aynı noktada kesişiyordu, bunlardan bazıları; laik demokratik Cumhuriyet'e düşmanlık, demokrasiye olan hasımlık, hilafet ve şeriat devletine olan özlem, terör örgütlerine olan muhabbet..."[243]

Uğur MUMCU, fütüvvet mafyasının temsilcisi örgütün, geçmişiyle ilgili önemli saptamalar yapmaktadır.

"Önce İlim Yayma Cemiyet diye bir dernek kuracaksınız, bu dernekte milli manevi değerleri savunacaksınız. Derneğin kurucusu iki kardeşseniz, biriniz başbakan biriniz işadamı olacaksınız, bir başka üyenizi TRT yönetim kurulu üyeliğine seçeceksiniz. Bir başka üyeniz, Aydınlar Ocağı Başkanı olacak ve bu üyenizi İlahiyat Fakültesi Dekanlığı'na getireceksiniz; bir başka yönetim kurulu üyeniz, önce TRT Genel Müdürü olacak sonra İslam Kalkınma Bankası Danışmanı, daha sonra da bu danışmanlığı başbakanın kardeşine devredecek (Korkut ÖZAL) İlim Yayma Cemiyetinin bir başka ortağı da ANAP İstanbul İl Başkanı olarak

242) Ibid. s.301 POYRAZ, age.s.337.
243) POYRAZ, age.s.337.

(Eymen TOPBAŞ) birader şirketlerine (Turgut-Korhut ÖZAL) ortah olacah.

Milli manevi değerler... Milyarlıh hrediler... Devlet Bankaları... Birader şirhetleri... Tarikatlar... 12 Eylül generalleri... Ve gül suyu hohan Arap sermayesi...

Allah adını zihredelim evvela ve sonra gelsin milyarlar, krediler, hanlar, hamamlar"[244]

MUMCU, fütüvvet mafyasının yapısını bu kadar güzel özetlemektedir. Konumuz açısından bu yazıda üzerinde durmamız gereken isim Korkut ÖZAL'dır. MUMCU, kitabın devamında şöyle demektedir; *"Faisal Finans Kurumu'nun Türhiye'dehi öncüleri Salih ÖZCAN ve Ahmet Tevfih PAKSU'dur. Kimdir Salih ÖZCAN? Salih ÖZCAN eski MSP Şanlıurfa milletvehilidir. PAKSU, MSP milletvehilidir.*

PAKSU, Demirel Hühümeti'nde bir ara Çalışma Bakanlığı da yapmıştır.

Suudi Prensi Faisal tarafından ÖZCAN ve PAKSU'ya verilen pay senetleri, bu ihi İslamcı işadamınca 93 ortağa devredilmiştir.

Salih ÖZCAN, Rabitat-Al-Alam İslami adlı şeriat örgütünün 41 kişilih kurucu meclis üyesidir.

3-14- Mart 1976 tarihleri arasında Pakistan'da Rabıta Örgütü'nün öncülüğü ile toplanan Uluslararası Şeriat Kongresi'nde alman hararlara göre; bu kuruluş, örgüt ve çevrelerin bir teh amaçları var. Şeriata dayalı İslam devleti hurmak.

Bu İslamcı çevrelerin Türhiye'de örgütlenmeleri kerkalde rastlantı değil... 16 Aralık 1983 günü, Suudi Kökenli finans kurumları ile ilgili hararname Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Böylece, bir yanda Salih ÖZCAN'ın Faisal Fi-

244) MUMCU, Uğur. Tarikat Siyaset Ticaret, s. 36.

nans Kurumu, öte yandan Korkut ÖZAL ve ANAP İstanbul İl Başkanı Eymen TOPBAŞ'm Al Baraka'ları kurulmuş."[245]

Korkut ÖZAL, örgütün istişare konseyinde önemli bir isimdir. Rabıta örgütünün Türkiye temsilcisidir. MUMCU' nun yazısında bahsettiği Faisal Finans hissedarlarından PAKSU ise aynı ÖZAL'ın olduğu gibi Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın üyesidir. 1994 yılında kurulan vakfın üye listesi, adeta fütüvvet örgütünün istişare kanadının isim listesidir. Vakfın 5. Dönem, Yüksek İstişare Kurulu Üyeleri (05 Kasım 2000 tarihinden itibaren) aşağıdaki gibiydi; "***Abdullah USTAOSMANOĞLU***, ***Abdülkadir AKSU***, Adnan Büyüksoy, ***Akmet Tevfik PAKSU***, ***Ali COŞKUN***, ***Cemil ÇİÇEK***, Hikmet ÖZDEMİR, İsmail KAHRAMAN, ***Korkut ÖZAL***, ***Lütfü DOĞAN***, Mehmet Asım TAŞER, Mehmet DOĞAN, Mehmet SOYLU, ***Nevzat YALÇINTAŞ***, Osman DFMİRCİ, ***Recai KUTAN***, Sabahattin ZAİM, Sabri TEKİR, ***Sabri ÜLKER***, Süleyman YALÇIN"[246]

Görüldüğü gibi Faisal Finans ve Rabıta'nın iki temsilcisi PAKSU ve ÖZAL istişare konseyindedir. AKP kabinesinin bakanlarınadan en önemlileri de buradadır.

Birde Türkiye Gönüller Teşkilatı Vakfı vardır. Bu vakıf, örgütün gerçek istişare konseyidir.[247] Bu vakfın üyeleri ve yöneticileri arasında, ***Tayyip ERDOĞAN, Murat ve Sabri ÜLKER, Kemal UNAKITAN da vardır.***[248]

Bugün Faisal Finans, Family Finans adı altında Ülker Grubu'nun bünyesindedir. Yapıda hiçbir değişiklik yoktur. Rabıta örgütü de faaliyetlerini aynen sürdürmektedir.

---

245) MUMCU, age.s.37
246) POYRAZ. age.s. 411-412.
247) Liste için bkz. POYRAZ. age. S.412.413,
248) POYRAZ, age.419

Yukarıda yapısını bahsettiğimiz istişare kurulu, Reisi her yönüyle savunmak ve desteklemektedir. Bu sayede reis, hem finans, hem yurtdışı irtibat hem de ülke içindeki fütüvvet gruplarına hükmetmektedir. Durum böyle olunca, Reisin "***ben değiştim***" sözlerinin gerçeklik yanı var mıdır? Bu mümkün değildir. Değiştiği an, istişare konseyinin desteği çekilir ve Reis gücünü kaybeder. O halde ***Reis değişemez.***

Bu O'nun elinde olan bir şey değildir. Örgütün lideri, örgüte ihanet ettiği an, işi biter. Bu açık ve kesin bir kuraldır. Neden değiştim dediğinin ipuçlarını yine kendisi vermektedir; "***Hukuku biz yapmadık ki. Onlar yaptı (Atatürkçüleri ve Cumhuriyet'i kastediyor) Öyleyse kararı da siz verin değerli kardeşlerim. Kardeşlerim! Maşa varken ateşi biz tutmayacağız. Dolayısı ile bu kukuku hazırlayanlar, inşallah bu düzenin kaldırılışının da maşası olacaktır.***"[249] Değiştiğinizi iddia etmezseniz, maşaları kullanamazsınız. Örgütün neden AB'ye uyum için çırpındığını da bu sözlerden anlamak olanaklıdır. ***İşin özü budur.***

Örgütün ikinci önemli istişare grubu, işlenen suçları gizleyen, örgütle ve liderle ilişkisini kesen, lideri vizyon sahibi yapan ve örgüte karşı yapılan her operasyonu boşa çıkarmak için gayret gösterenlerden oluşur. Bunların arasında politikacılar, kamu görevlileri, basın, işadamları, bazı yabancı ülke temsilcilikleri vardır. Yani bu grup, liderin partito ilişkileridir. Diğer örgütlerden farklı olarak bu ilişkilerin belirleyici tarafı liderdir. Yani, bu örgütte partito ilişkileri kapsamındaki insanlar, bizzat liderin emri altındadır. İlişkiler örgütün çatısı altında gerçekleşmektedir. Her partito bireyi, aynı zamanda örgütün üyesidir. Diğer mafyatik örgütlenmelerde, partito ilişkisine girenler

249) POYRAZ, age.s.421.

örgüt üyesi değildirler. Örneğin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı ve BİT'lerinde yapılan yolsuzluklarla ilgili raporlara göre; Capo ve arkadaşları hakkında yargılama izni vermeyen Danıştay'ın üst düzey bir yargıcı, hükümet tarafından Başbakanlık Müsteşarı yapılmak istenmiştir. Yine, bu hesapları denetleyen Sayıştay Başkanı, AKP Genel Başkan Yardımcısı ve halen önemli bir bakanlığın başındadır

Örgütün fonksiyonel yönüne gelindiğinde, karşımıza çok geniş bir yelpazede faaliyetler çıkmaktadır. Bu karmaşık ve ustaca gizlenen suçları işlemek için, örgütün içerisinde birçok örgüt kurulmuştur. Bu görüntüsüyle AK Babalar mafya örgütlenmesi, "girişimci" mafyanın siyasal özerkliğini kazanmış halidir denilebilir. Öncelikle, alt örgütlerin neler olduğunu incelemekte yarar vardır;

Örgütün, suç dolayısıyla gelir merkezi İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve İştirakleridir. Yani BİT'ler. Mehmet BÖLÜK bu konuyla ilgili şu tespitleri yapmaktadır;

"İstanbul Belediyesi, BİT'ler ve bağlı kuruluşlar, uzun yıllar iktidar yüzü görmemiş RP yandaşları için büyük bir hazineydi. RP örgütünün açlığı ve belediye olanakları Tayyip'in siyasi geleceği için büyük fırsattı ve değerlendirilmeliydi.

Şeriatçılar şirketleşti...

Türkiye'nin dört bir yanında RP yandaşı şirketler İstanbul Belediyesi olanaklarından paylarını almak için İstanbul'a davet edildi. İstanbul'da partili ve Tayyip yanlısı olup, iş alacak firması olmayanlara şirketler kurduruldu. İstanbullunun paraları RP ve Tayyip yanlılarına akıtılmaya başlandı. İstanbul Belediyesi ve BİT'lerin ihaleleri yandaş şirketlere fahiş fiyatlarla veriliyor, bu şirketlerden irtica yanlısı vakıf ve derneklere büyük bağışlar alınıyordu. Böylece, bir taşla iki kuş vurul-

muş oluyordu. Hem RP'li şirketler zengin oluyorlar, hem de yandaş vakıf ve derneklerin kasaları doluyordu. Bu paralara iktidar için ihtiyaç vardı.[250]

Merkez üs Belediye ve BİT'ler olunca, işe sür'atle kadrolaşmaya gidilerek başlanıyordu. Bu kadrolaşma bildik "siyasi kadrolaşma" değildir. Fütüvvet mafyasına mensup, Capo'nun güvenilir adamlarından oluşan bir yapıya sahiptir. O nedenle, sadece RP'lilerin esas alındığı bir kadrolaşma söz konusu değildir. Ordudan atılan subaylar, PKK'lı Müslümanlar, aşırı sol örgüt mensubu olup da sonradan fütüvvet gruplarına dahil olanlar, belediyenin her köşesine yerleştirildi. Büyükşehir Belediyesi kontrol altına alındıktan sonra, belediye kaynaklarının sömürülmesi için planlı bir şekilde faaliyete geçildi. Bunun için öncelikle Belediye İştirakleri olan BİT'lerin Genel Müdürleri değiştirilmiş, Belediye de mevcut İştirakler Daire Başkanlığı'na Capo'nun güvendiği bir eleman getirilmiştir. İştirakler Daire Başkanı, her iştirakin yönetim kurulunda görev almıştır (tabii her birinden ayrı ayrı maaş da almıştır). Capo, bu başkan ve bir iki danışman kadrosundaki adamı aracılığı ile BİT'lerin soyulması için örgütlenmelere gitmiştir. Öyle ki her BİT, ayrı bir örgüt haline getirilmiştir. Belediye ve BİT'lerdeki bu yapılanmaya paralel olarak BİT'lerin ihale vereceği alanlarda Capo'ya bağlı örgüt elemanları yeni şirketler kurmuşlar veya eski şirketlerini yeni duruma göre dizayn etmişlerdir.

Bu arada, örgüte mensup olmayan partililere de aynı yönde şirketler kurdurulmuş, ihalelerden bir kısımda onlara verilmiştir. Böylece örgütün finans ihtiyacını karşılamak için Belediye ve BİT'lerinde müthiş bir örgütlenme ağı oluşturul-

250) BÖLÜK, Mehmet, El Tayyip. Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İst.2003.s.81-82.

muştur. Bu ağın içine, Capo'nun istemediği hiç kimse girememiş, girmek isteyenler ise mafyatik yöntemlerle sindirilmiştir. Belediye'nin eski kadrosundan gelenler veya kendilerinin örgüt dışı, ancak partili olarak atadıkları görevlilere de sisteme karşı gelmeleri durumunda mafyatik yöntemler uygulanmıştır. Örn. İstanbul Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısı Mahmut KUŞ, mülkiye müfettişlerine verdiği ifadede şöyle söylüyordu; "Bu sırada okul arkadaşım olan eski Maliye Müfettişi ve Defterdar olan Nurettin CANİKLİ (Albayrak'ların Mali Müşaviridir) ziyaretime geldi ve bana Albayrakları kastederek; "***Bu adamlar senin bildiğin adamlar değiller, bunlar mafyacı adamlar, bunlarla takışmasan iyi olur, ne yapacakları belli olmaz, senin güvenliğin için uygun olmaz, asarlar, keserler***" şeklinde konuştu"[251]

Daha önce yer verdiğimiz Ali KARAKOÇ'un görevden alınmakla üstü örtülü tehdit edilmesi ve akabinde görevinden alınması da bu konuya örneklerdendir. Ayrıca, ihalelere ikazlara rağmen girenlerin açık açık tehdit edildikleri hususu da bilinmektedir.

Büyükşehir Belediyesi'nce yapılan ihalelerden çok akçeli olanlar ya "davet usulü" ile ya da teknik şartnamesi ihaleyi alacak firmaya göre belirlenen usullerle yapılmaktadır. BİT'lerdeki ihalelerden ise Capo'nun yakın adamlarının koordinesinde, ilgili genel müdürler Sorumludur. Hemen her ihaleden hem %10-15 komisyon alınmakta, hem de rakamlar şişirilmek suretiyle hakedişler yüksek tutularak yapılan işin bedelinin çok üzerinde ödemeler yapılmakta, bu paralarda pay edilmektedir. Bunun dışında oluşturulan havuz hesapları ile BİT'lerin yaptığı hizmetler karşılığı elde edilen ge-

251) POYRAZ, age.s.136'daki ifadeden alıntı.

lirler offshore hesaplarına aktarılmakta, buradan elde edilen gelir de örgüte gitmektedir. Belediyenin ihale ile iş yaptırma alanının genişletilmesi için, hemen her iş özelleştirilerek yandaş ve ortak şirketlere ihale edilmektedir. Capo, ihale almak için oluşturulan yeni firmaların büyüklerine de gizli ortaktır. Belediyenin ruhsat işlerinden de örgüte müthiş gelir gelmektedir. Mahmut KUŞ "Milli Gençlik Vakfı ile Albayrakların ortak çalıştığını, Ruhsat Denetim Müdürü ve Hal Müdürünün Milli Gençlik Vakfının para kasaları olduğunu, Ruhsat Müdürü'nün eskiden Milli Gençlik Vakfı Başkanlığı yaptığını, Milli Gençlik Vakfı'nın mafyavari ilişkileri olduğunu ve kendisini tehdit ettiğini,[252] söylemektedir.

Özetle, örgüt Belediye'yi sinekten yağ çıkarırcasına soymuştur. Bu soygunla ilgili olarak araştırma yapan ve 2004 yı-

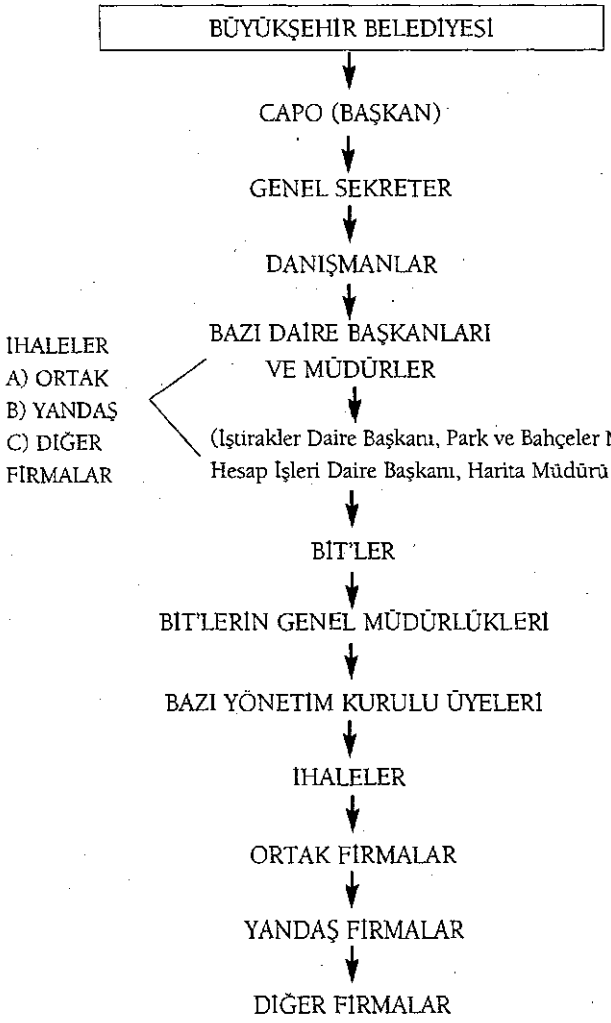
lında sürgün niteliğinde bir kararla Zonguldak iline Vali Yardımcısı olarak atanan Mülkiye Başmüfettişi Candan EREN raporunda R. Tayyip ERDOĞAN için şöyle diyordu; "*Siyasi ve sosyal bir görüşten kaynaklanan bir amaçla cürüm işlemek için devasa bir teşekkül oluşturduğu, oluşturulan bu teşekkül vasıtasıyla organize çalışmalar yapmak suretiyle ikalelere fesat karıştırdığı,*

...Tüm bu yollarla siyasi, sosyal ve ekonomik amaçlarıgerçekleştirmek amacıyla organize bir şekilde suç işlemek için oluşturulan teşekkül vasıtasıyla,

Devlet parasını, yani Belediye parasını, nitelikli yollar kullanarak geleceğin başbakanını kazırlamak ve cikat hazırlığı yapmak amaçlarına yönlendirdiği ve zimmete geçirdiği."[253]

252) POYRAZ, age.s.135-245.

253) **Candan EREN tarafından hazırlanan Rapor 2001 yılında DGM Başsavcılığına gönderilmiştir. Alıntı bu rapordandır.**

Yukarıdaki tespitlerden sonra AK Babalar Örgütü'nün alt örgütlenmesini, yani Belediye ve BİT'lerdeki faaliyetlerini bir dizi şemayla açıklayabiliriz.

Şimdi de mahkemelere intikal etmiş, BİT'lerde yapılan ihaleler ve tespit edilebilen usulsüzlük tutarları ile ilgili verileri tablolarla açıklamaya çalışalım;

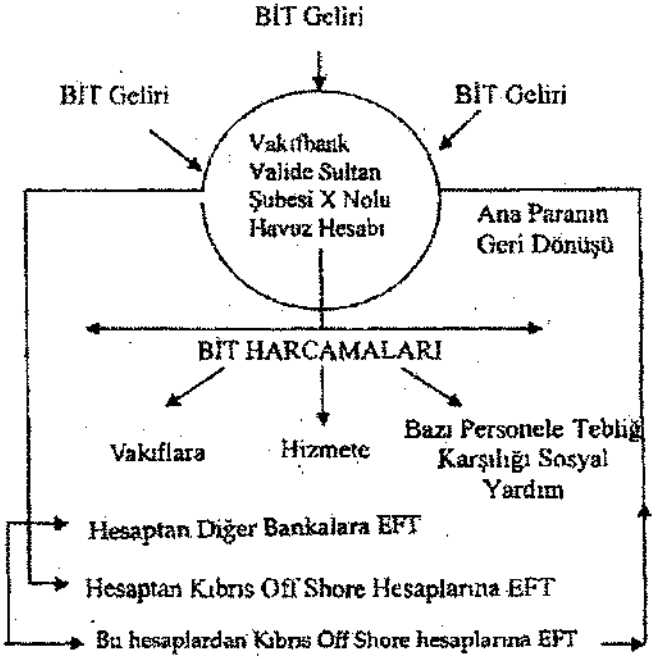
İHALE ADI	İGDAŞ TARİHİ	İDDİA EDİLEN YOLSUZLUK TUTARI
Personel servis ve kiralık araç hizmet alımı	1997	—
Personel servis ihalesi	1998	—
Personel servis ihalesi	1999	—
Kiralık araç ihalesi	2000	
Personel taşıma ihalesi	2000	
Doğalgaz el kitabı basım ve dağıtım ihalesi	1999	321 Milyar T.L.
Sayaç okuma ihalesi	1997-2000	20 Trilyon T.L.
Hikaye ve boyama kitabı basım ve dağıtım ihalesi	1997-2000	270 Milyar T.L.
İstanbullu Dergisi	1998	100.000 $
Kolonyalı mendil ihalesi	1998-1999	44. Milyar T.L.
Sticker yapıştırma, tanıtım film ihalesi ve Avrasya maratonu ihaleleri	1996-2000	—
Takvim arkalığı ihaleleri	1999	10 Milyar T.L.

Toplam usulsüzlük tutarı yaklaşık 220 Trilyondur. [254]

254) BÖLÜK, Mehmet, age, s.132-133.

Görüldüğü gibi, İGDAŞ'ın asıl işi dışında akla gelmeyecek ihaleler yapılmaktadır. Yine 28-29 Mayıs 1996'da İstanbul'da düzenlenen Müslüman Topluluklar Birliği Konferansı için yapılan 180.000 $ harcama İGDAŞ tarafından ödenmiştir.[255]

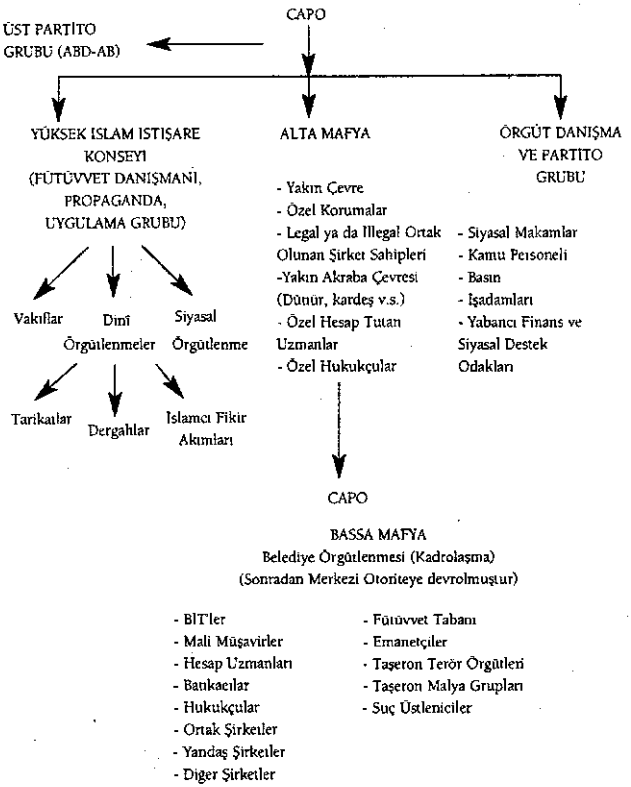
Havuz hesaplarıyla ilgili örgütün yaptığı organize soygun ise her bir havuz hesabı için şöyle şematize edilebilir;

Hemen her BİT için, Vakıfbank Valide Sultan Şubesi'nde hesap açılmış ve yukandaki sistem uygulanmıştır. Yöntemler ayrıca ve detaylı incelenecektir. Valide Sultan Şube Müdürü daha sonra, başkanlığa bağlı örtülü ödeneğin başına getirilmiştir.

255) POYRAZ, age, s.103.

Şimdi AK Babalar Örgütü'nün yapısal şemasını çizebiliriz.

Örgüt bu yapısını merkezi otoriteyi ele geçirerek devam etmektedir. Nitekim, İstanbul Büyükşehir Belediyesi başta olmak üzere örgüt adına faaliyet gösteren tüm örgüt elemanları, merkezi siyasi otoritenin kilit noktalarına yerleştirilmiştir. 1994 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde fiili faaliyetine geçen örgüt, 2002'de merkezi otoriteyi ele geçirerek, aynı yöntem ve taktiklerle bu sefer burayı faaliyet merkezi haline getirmiştir. Bu kapsamda, kendilerini fark eden he-

men herkesi çeşitli bahanelerle yok etmeye başlamışlardır. Bu süreç 2004 sonunda tamamlanarak, 2005'e örgütün mutlak hakimiyeti ve Capo'nun "tek adamlığı" ile girilmesi hedeflenmektedir.

4- Kullanılan Yöntemler

Örgüt, suç işlemek, suçu siyasi tabanından gizlemek ve suçla örgütün ilişkisini kesmek için birçok yönteme başvurmaktadır. Bu nedenle, kullanılan yöntemleri de iki başlık altında incelemek uygun olacaktır. Bunlardan birincisi; suç işlemek, işlenen suçu gizlemek, bu suçla örgüt ve liderin bağını kesmek, ikincisi; örgütü siyasal tabandan gizlemek için kullanılan yöntemlerdir.

a. Suç İşlemek, İşlenen Suçu Gizlemek ve Suçla Örgüt ve Liderin Bağını Kesmek İçin Kullanılan Yöntemler

Akbabalar Örgütü son derece kapsamlı, planlı ve profesyonel bir örgüttür. İşlenen tüm suçlar büyük bir ustalıkla gizlenmektedir. Diğer mayfatik örgütlerden farklı olarak bu örgütte işlenen suçları sahiplenmek yoktur. Onun için suçun gizlenmesi yönünde birçok yönteme başvurmaktadır. Yine, diğer örgütlerden farklı olarak Akbabalar Örgütü'nde temelde "mağdur ya da müşteki" yani, suçtan zarar gören özel şahıs yok denecek kadar azdır. Suç doğrudan kamuya, kamunun mallarına karşı işlenmektedir. Suç düzenine karşı gelenlere ya da mücadele edenlere karşı ise acımasız mayfatik yöntemler kullanılmaktadır. O nedenle, örgüt, hukuk sınırları içinde kalıyormuş gibi davranmakta, kurduğu düzeni hukuka uydurmaya çalışmaktadır.

Örgütün iki amacı olduğunu söylemiştik, birisi "kolay ka-

zanç" nihai amaç ise merkezi otoriteyi ele geçirip "siyasi özerkliğini" ilan etmektir. Bundan sonra, kendisi için hangi düzen elverişli ise ona yönelecektir. Tabii, tabandaki fütüvvetçileri zaptedebilirse.

aa. Suç İşlemek İçin Kullanılan Yöntemler

Birinci amaç için, siyasi yapılanmayla ele geçirdiği belediyeleri son damlasına kadar sömürmüştür. Açıkça hakimiyetine aldığı belediyelerin içini boşaltmıştır. Bunun içinde, bir önceki bölümde bahsettiğimiz gibi, önce örgüt mensuplarını Capo'nun isteği doğrultusunda Büyükşehir Belediyesi'nin en kilit noktalarına yerleştirmiş, bu işlemleri Belediyeler Yasası'na göre çok rahat ve gereken tepkiyi görmeden gerçekleştirmiştir. Örgütün kadrolaşma uygulamalarına karşı çıkanlar mayfatik yöntemlerle sindirilmiştir. Haklarında yasal işlem yapmak, (açıklarını açıklamak gibi) şantaja başvurmak, lojmandan çıkarmak, işten atmak v.s. sebeplerle tehdit etmek, bunlardan bazılarıdır. Kadrolaşmadan sonra Capo'nun isteği doğrultusunda BİT'lere verilecek ihale sayıları arttırılmış, birçok belediye hizmeti özel sektöre yaptırılmaya başlanmıştır. Bunlardan bazıları; çöp toplama, personel taşımacılığı, araç kiralama, ağaç dikme, yemek çıkarmadır. Dikkat edilirse, belediye tüm İstanbullu'yu taşırken, belediyenin personelini özel şirketler taşımaktadır. Belediyenin temel hizmeti olan temizlik özel şirketlere gördürülmektedir. Başlangıçta çok az olan bu ihale alanları, Capo'nun sayesinde genişlemiş ve çoğalmış ve aynı gruba bağlı diğer belediyelere de sıçramıştır.

Belediyelerin içinin boşaltılmasının önü, BİT'ler ve hizmetlerin özelleştirilmesiyle iyice açıldığından, sıra bu ihalelerin verileceği firmaları kurmaya gelmiştir. Capo, kendi güvenilir

adamlarına, ihalelerden aslan payını alacak şirketler kurdurmuştur. Bu güvenilir adamlar arasında çocukluk arkadaşları, İstanbul'un bazı eski mafya liderleri de vardır. Tepki çekmesin diye siyasi yandaşlara da şirketler kurdurulmuştur. Tüm ihaleler bu gruplara verilmiştir. Arada önemsiz işler örgüt mensubu ya da yandaş olmayan firmalara verilmiştir. Özellikle davetiye usulü ihaleleri, Capo bizzat verdiğinden bu ihalelerden büyük payı kendisi ve ortakları almıştır. Yandaş şirketlere verilen ihalelerden ise %15 civarında komisyon alınmıştır. Devam eden işler için ise firmalardan %30'lara varan rüşvetler alınmıştır. Ayrıca, her ihale alan, bazı fütüvvet vakıflarına bağışta bulundurulmuştur. Bu yapıda hiç kimsenin şikayette bulunması söz konusu değildir. Şikayet eden bir daha belediyeden iş alamayacaktır. Ayrıca, Capo'nun hışmına uğrayacaktır. Böylece kısa süre içerisinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin müthiş geniş olanakları başta AK Babalar Örgütü elemanları olmak üzere, tüm fütüvvet ehlinin emrine sunulmuş oldu. Bu yapı, Capo'ya olan sevgi ve saygınlığı da arttırdı. Öyle ya, para kazanmak artık Capo'nun gözüne girmeye bağlıydı. İstanbul, artık imamın dediğini yap, gittiği yoldan gitme devrine girmişti. Doğrusu imam da dediğini yaptırıyordu.

Örgütün ihalelerden para kazanması sadece komisyon rüşvet ve bir takım fütüvvet vakıflarına zorla yaptırılan bağışlardan ibaret değildir. Özellikle örgüt mensuplarına verilen ihalelerde aşağıdaki yöntemlerle Belediye'nin iliği kemiği sömürülüyordu;

• İhalede yapılacak işin bedeli gerçek tutarının çok üstünde gösterilmektedir. Yani 10 liralık iş için ihale bedeli 100 T.L. gösterilmektedir.

256) BALBAY.Mustafa, Cumhuriyet Gazetesi, 9-4-2004, s.8.

• Örgüte ait şirketler, ihalelerde %12-15 aralığında iskonto yapmaktadır. Böylece, bedel zaten yüksek tutulduğundan kırım oranı da düşük tutularak çifte vurgun yapılmaktadır.

• Davetiye usulü ihalelerde, ihale bedeli çok yüksek tespit edilerek sahip olunan şirketlere verilmektedir.

• İhaleyi alması istenen şirket dışında ihaleye girenler olursa (bedel yüksek tutulduğundan) ortak şirketin herhalükarda daha fazla iskonto yapması sağlanmaktadır.

• Kapalı zarf usulü ihalelerde, teklifler ihaleden önce açılarak ortak şirketlere haber verilmekte ve onlardan daha düşük teklif vermesi sağlanmaktadır.

• İhalenin verileceği ortak şirkete uygun teknik şartnameler hazırlanmakta, dolayısıyla diğer şirketler otomatikman elenmektedir.

• Tüm bunlara rağmen, istenmeyen şirket ihale alırsa, ihale sudan bahanelerle iptal edilmekte, bunda da başarılı olunamazsa (yasal başvurular v.s nedeniyle) şirket ihaleyi aldığına alacağına pişman edilmektedir. Örn. hakedişler zamanında ödenmemekte, kontrolörler her türlü detayı incelemekte v.s.

İhale alındıktan sonra yapılan hortumlama da kullanılan yöntemler ise şöyle sıralanabilir;

• Teknik şartnameye uyulmaz. Bu şekilde şartnameyle istenilen bazı hususlar yerine getirilemez ve büyük vurgunlar yapılır. Örneğin, metro ihalesinde, yeraltına döşenen elektrik kablolarının TSE garantili olması şartnamede yazar. TSE'li kablo 10 TL.dir. TSE'siz kablo 1 T.L. TSE'siz binlerce metre kablo kullanılır. Kontrolörler TSE'li kullanıldığını yazarlar ve aradaki fark Capo ile ortak arasında paylaşılır. Bu, hemen her kalem hizmette kullanılan bir yöntemdir. İGDAŞ'ın döşediği borulara da bu kapsamda bakılmasında yarar görülmektedir.

• İhale şişirilerek verilir, aslında yapılan hizmet çok azdır. Aradaki fark örgüte kalır. Örneğin, 100.000 kitapçık basımı ihale edilir. Bu kadar kitapçığın tutarı ihale edilen şirkete ödenir. Ancak, şirket 500 kitap basar. Kontrol ve teslimatçılar 100.000 tane aldığını resmi olarak kayıt altına alırlar.

• Özellikle hakedişlerin yüksek tutulduğu ihalelerde, aradaki fark "naylon fatura" ile kapatılır. Bu tespit edildiğinde "vergi barışı" devreye sokulur.

• Personel taşıma ihalelerinde at arabası, otomobil v.s. plakaları, noterden otobüs plakası gibi tescil ettirilerek, örneğin, gerçekte 100 otobüsle taşımacılık yapılırken, 300 otobüsle taşımacılık yapılıyormuş gibi hakediş alınır. Hakediş peşin alınır, kiralanan otobüslerin sahiplerine ücretleri en az 6 ay sonra ödenir.

• Araç kiralama bedeli, iki-üç ayda kiralanan aracı satın alacak kadar yüksek tutulur.

• Su ve doğalgaz faturalarından sabit ücret adı altında her ay düzenli haraç alınır. Bu paranın ne yapıldığını kimse bilmez.

• Dikilen ağaçlar yabancı ülkelerden Türkiye'dekinin 10 katı daha fazla fiyatla alınır. Kuruyanlar, bir gecede sökülür. Ağaç dikildi denen yerlerin çoğunda ağaçlandırma yapılmaz.

• Personele verilen bir öğün yemeğin bedeli ile bir günlük yemek ihtiyacı karşılanabilir.

• Büyük ihaleler, ortak olunan taşeron firmalara verilir. Bu firmalar, işi çok ucuz fiyatlarla müteahhit firmalara gördürür.

• Belediye'ye ait billboardlar ortak kurulan firmalara bir yıllığına çok cüzi fiyatlarla kiralanır, bu firmalar çok yüksek fiyatlarla dönemsel kiralamalar yapar.

Yöntemlerden birini Mustafa BALBAY şöyle açıklıyor;

"...ihalesi daha önce yapılmış, yürümekte olan büyük bir işten yandaşınıza pay alabilirmisiniz.?

Bunun yanıtı hayırdır... Ama işini bilir bir yönetimseniz, buradan pay alabilirsiniz.

İşte yöntem:

İhaleyi alan firmaya gidiyorsunuz arkadaş senin hak ediş biraz aksayacak diyorsunuz. Tabii firma telaşlanıyor, zor durumda kalırım, işleri yürütmekte zorlanırım, gibi gereksiz şeyler söylüyor. Sizde pratik çözüm getiriyorsunuz. Sen şirketine şu kişiyi ortak edersen, şöyle yüzde 20-30 kadar pay verirsen, işlerin tıkır tıkır gider. Etmezsen her şeyin tam takır gider.

Firma başlangıçta dirense de sonuçta çareyi ortak almada buluyor."[256]

Örnekleri ve yöntemleri çoğaltmak olanaklıdır. Bu şekilde örgüt kamunun parasını, BİT'lerin veya Capo'nun merkez belediye örgütünün örgüte verdiği ihalelerle hortumlar. Bu düzene uymayanlar, ölümle, işinden olmakla, (suça bilmeden iştirak ettiklerinden) cezaevine girmekle tehdit edilir, darp edilir v.s.

Örgüt yalnızca ihalelerden para kazanmamaktadır. BİT'ler ve Belediye'nin gelirleri de önemlidir. İETT, BELBİM, İGDAŞ, İSKİ gibi katrilyonluk gelirleri olan BİT'lerin de soyulması gereklidir. Bunun için ise başka yöntemler kullanılmaktadır.

Bu yöntemler şöyle sıralanabilir;

• Öncelikle, yasal olmamasına rağmen bir banka şubesinde BİT'lerin adına hesaplar açılır ve bu hesaplara BİT'lerle ilgili, tüm gelirlerin yatırılması sağlanır. Bu hesaplara havuz hesapları denmektedir.

• Hesapta toplanan paralar, gider adı altında birçok başka bankaya EFT yapılır O banka şubeleri de başka banka şubele-

rine EFT yaparlar. Bu işlem paranız kaybolana kadar sürer.

• Gerçekte gider ödemesi yapılmadığı halde yapılmış gibi gösterilir. Örn. Sosyal yardım adı altında bazı belediye görevlilerine para ödendiğine dair makbuzlar kesilir, ama çoğunluğu sahtedir. Yine, ihale karşılığı para ödemesi yapıldığı kayda geçirilir, ancak aynı ödeme defalarca yapılır.

• Gelir hesabındaki çok yüklü para Kıbrıs'taki off-shore bankalara aktarılır. Burada uzun süre tutularak faiz geliri örgüte alınır, para vadesi dolunca T.L. olarak ana hesaba girer.

"Yabancı fonlardan kredi alınır, kredinin geri ödemesi yapılmayarak borç hazineye havale edilir. Alınan kredi de yukarıdaki yöntemlerle örgüte aktarılır.

Örgüt, bugünde merkezi otorite tarafından yapılan ihalelerde yukarıda sayılan veya benzeri yöntemler kullanarak, doğrudan devleti hortumlamaktadır.

bb. İşlenen Suçu Gizlemek, Suçla Örgüt ve Lider Arasındaki Bağı Kesmek İçin Kullanılan Yöntemler

Yukarıdaki suç işleme yöntemlerinde gizlilik esastır. Yasal zorunluluklar gereği BİT'lerle ilgili inceleme ve soruşturma mülkiye müfettişlerince yapıldığından, suçların ortaya çıkması çok zordur. Gelen mülkiye müfettişlerinin çoğu örgütçe bilinen yöntemlerle ikna edilmekte ve olaylar kapatılmaktadır. Gizlemeyenlerden Candan EREN'in başına gelenler tüm kamoyunun gözü önünde cereyan etmektedir. Merkezi otorite ele geçirildikten sonra, bu müfettişlerin büyük bölümünün il valiliklerine atanmaları tesadüf olmasa gerektir.

Örgüt, suçları gizlemekte partito ilişkilerini ve bu kapsamda inanç sömürüsünü kullanmaktadır. Capo'nun Belediye'de görev yaptığı dönemde, müfettiş raporlarına rağmen

Belediye hesaplarının Sayıştay'ca "ibra" edilmesi ile o dönemin Sayıştay Başkanı'nın, Capo'nun siyasal kurucu kadrosu içerisinde yer alması ve Bakan yapılması arasında mutlak bir irtibatın olduğu söylenebilir. Yine Capo'nun yargılanması için 4483 sayılı yasaya göre itirazları karara bağlayan ve bu kapsamda birçok dosyada Capo'nun yargılanmamasını sağlayan Danıştay Dairesi'nin bir yargıcının, daha sonra Başbakanlık Müsteşarı yapılmak istenmesi de başka bir dikkat çekici husustur. Örgüt, partito ilişkileriyle hem suçu gizlemiş hem de suçla Capo ve örgüt arasındaki lişkiyi kesebilmiştir. Bunun gibi, Capo'nun malvarlığı davasını temyiz etmeyen savcının müsteşar yapılması, Belbim, Gebze Belediyesi ve Albayrak davalarının savcılıklarca "temyiz" edilmemesi nedeniyle kesinleşmesi de güçlü partito ilişkileriyle sağlanmıştır.

Özetle örgüt, hukuki, gayri ahlaki, mayfatik v.s. her türlü yönteme başvurarak kolay kazanç elde etmiştir. Bu kazanç siyasal örgütlenme için kullanılmış, daha sonra uluslararası partito ilişkileriyle çok kısa süre içerisinde merkezi otoriteyi ele geçirmiştir. 2004 yılında hem merkezi hemde yerel yönetimlerde hakim olan örgüt, "kamu reformu" adı altında çıkartılmaya çalışılan yasayla, merkezin kaynaklarını yerele aktarıp, yerelde usta olduğu yöntemlerle bu sefer hazinenin içini boşaltmayı planlamaktadır.

b. Örgütü Siyasal Tabandan Gizlemek İçin Kullanılan Yöntemler

AK Babalar Örgütü'nün yolsuzluk, hortumculuk ve mayfatik yönünün ortaya çıkması, örgütün yok olması anlamına geleceğinden, örgüt varlığını en çok fütüvvet tabanından gizlemeye çalışmaktadır. Bunun içinde elindeki en güçlü

koz, ***Allah rızası, İslam inancı*** veya ***fütüvvet ilkeleridir***. Örgüt, fütüvvet ilkelerine oynayarak varlığını sürdürmeyi, toplumsal desteği büyütmeyi hedeflemektedir. Bunun için kullanılan yöntemlerden bazıları şöyle özetlenebilir;

• Capo ve yakın çevresi tarikat ve din öğrenimi kökenlidir. Bu nedenle, fütüvvet ilkelerini çok iyi bilmektedirler. Ayrıca, başlangıçtan beri fütüvvetçilerin örgütlediği yapıların içerisinde yer almış ve güvenirliklerini bu gruplara kabul ettirmişlerdir. Cumhuriyet kurulduğunda yaşanan devrimler, o günden itibaren karşı devrim gruplarını da oluşmuştur. Dünyadaki devrimler incelendiğinde, yapılan devrimin, aynı anda karşı devrimcileri de doğal olarak oluşturduğu görülmektedir. Mustafa Kemal ATATÜRK ve arkadaşları Cumhuriyeti kurmakla iki devrim gerçekleştirmişlerdir. **Birincisi, Kurtuluş Savaşı'dır.** Kurtuluş Savaşı, başlı başına bir devrimdir. Dünya emperyalist güçleri mağlup edilmiş ve bu mağlubiyet onların prestijinin fena halde sarsılmasına neden olmuştur. Kurtuluş Savaşı'nın devrim niteliği ise bir yenginin, diğer köle uluslara örnek ve emperyalist güçlerin sömürgelerinden çekilmelerine sebep olmasıdır. Böylece, dünya emperyalist devletleri müthiş bir çıkar kaybına uğramışlardır.

İkincisi; Osmanlı'nın, ortadan kalkmasında baş rol oynayan bozulmuş fütüvvete dayalı kültür yapısının çağdaş hale getirilmesi için yapılan bir dizi inkılabın özeti olan, **kültürel dönüşüm devrimidir.** Osmanlı'da birçok ayrıcalıklı çıkar örgütü oluşmuştu. Ayanlar, Kapıkulu, Yeniçeri, ehli-şer, ehli-örf, hemen hepsi çıkar amacı ile mafyalaşmış ve bu grupların hemen hepsinin ayrıcalıklarını dayandırdıkları nokta "fütüvvet ilkeleri" olmuştur. Genç Cumhuriyet, bu ayrıcalıkları ortadan kaldıran bir dizi inkılap gerçekleştirdiğinde, karşı

devrim grupları da kendiliğinden oluşup harekete geçmiştir. Örn. Hilafetin, saltanatın kaldırılması, kılık kıyafet yasası, tekke, tarikat, dergah, zaviyelerin kapatılması, Şeyh, Derviş, Mürşid gibi unvanların kaldırılması, Eğitimde Birlik Yasası gibi inkılaplar, çıkarları yok olan ayrıcalıklı fütüvvet gruplarını hemen karşı devrime yönlendirmiştir. Bu nedenle, başta ATATÜRK'ü öldürmek olmak üzere, birçok karşı devrim girişimlerine rastlanmıştır. Örneğin Kubilay olayı, Şeyh Said Ayaklanması v.s olayların kalkış noktaları karşı devrim düşüncesidir. Kültürel dönüşüm devrimi kapsamında, Batılı hukuk sistemlerinin kabulü, latin alfabesine geçiş, ölçü ve tartılardaki dönüşüm, kadının erkekle eşit hale getirilmesi için yapılan düzenlemeler, laikliğin benimsenmesi gibi inkılaplar, yozlaşmış fütüvvet anlayışına sahip karşı devrim grup-
 larını son derece rahatsız etmiş, çıkarlarına müthiş derecede dokunmuştur.

İşte yukarıda özetle açıklanmaya çalışılan nedenlerle, Kurtuluş Savaşı'nın kazanılmasından bu yana, içerideki karşı devrim grupları ile dışarıdaki emperyalist devletler, genç Cumhuriyeti yıkmak için her türlü işbirliğini yapmaktadırlar. Biri kaybolan çıkarlarına yeniden kavuşmaya, öteki mağlubiyetin intikamını almaya çabalamaktadır.

Cumhuriyet, içerideki devrime karşı oluşan yobaz, bağnaz fütüvvet gruplarını asimile etmekte ve devrimleri yerleştirmekte 1945 yılına kadar başarılı olmuştur. 1950 yılından itibaren, sinen karşı devrim gruplarının organize faaliyetleri görülmeye başlamış ve bugünde olanca hızıyla devam etmektedir, işte bu kapsamda örgütlenen karşı devrim gruplarından en önemlisi AK Babalar Örgütü'dür. Örgüt, açıkça Mustafa Kemal ATATÜRK ve arkadaşlarının İslam Dini'nin çıkar

için kullanılmasına karşı yaptıkları düzenlemelere ve mücadeleye karşı bayrak açmış durumdadır. Amaçları, önce maddi açıdan güçlenmek, sonra siyasi açıdan güçlenmek nihai olarak "KÜLTÜREL DÖNÜŞÜMÜ ESKİ HALİNE GETİRMEK" tir.

Capo, bu yapı içerisinde bir karizmatik lider edasıyla fütüvvet gruplarına adeta dikte ettirilmiştir. Bunu yapan Yüksek İslam İstişare Konseyi'dir. Pastanın, tüm fütüvvet gruplarınca paylaşılması fikri, özellikle 1990'lı yıllardan itibaren kabul görmüş ve yerel yönetimlerin ele geçirilmesiyle fütüvvet grupları eski çıkar ve ayrıcalıklarını elde etmeye başlamışlardır. Bu süreçte en önemli rolü Allah'a ve fütüvvete "kul" olmak açısından uygun görülen Capo oynamaya başlamıştır. Entelektüel bir kimliği, düzgün bir eğitimi olmamasına rağmen Capo, iyi hitap eden ve fütüvvet ilkelerini iyi bilen yapısıyla ve fazla düşünmeyen, denileni uygulayan karakteriyle, fütüvvet ağaları için bulunmaz bir liderdir. Capo, örgüt tarafından öylesine benimsenmiştir ki, dedikleri adeta ilahi emir gibi algılanmaktadır. Fütüvvetteki, ***"müslüman yöneticilere itaat zorunluluğu"*** tabanda, adeta Capo'yu kabullenmeyenin neredeyse dinden çıktığı şeklinde yorumlanmaktadır. Her şey Allah rızası için olduğundan, müslümanların lideri konumuna getirilen Capo'da, her şeyi bu rıza için yapan mübarek bir kişidir. Mütevazı görüntüsü altında son derece kindar bir yapıya sahiptir. Bu yapı, Allah'ın düşmanlarına karşı her müslüman da bulunması gereken bir yapı olduğundan, fütüvvet ehlince desteklenmektedir. Örgütün merkezi yapısı, yani suç işleyenler, aktif örgüt üyesi olduklarından, Capo'ya mutlaka itaatle yükümlüdürler. Aksi halde, örgütün irtibatlı olduğu taşeron terör ya da mafya gruplarınca cezalandırılırlar. Ayrıca, örgüt içi

cezalandırma da en ağır biçimiyle uygulanır.

Yöntemlerden biri de siyasal tabandaki kesimlerle ilgilidir. Siyasal tabanda başlıca iki ana kesim vardır. Bunlar, fütüvvet ehli ile örgüt ve fütüvveti hiç bilmeyen, kandırılanlardır. Dolayısıyla her iki kesime, sahip oldukları konum gereği farklı yöntemlerle yaklaşılmaktadır.

Birinci kesim, Capo'nun varlık sebebi olan ve danışmanlığını yapan Yüksek İslam İstişare Konseyi'nin denetimi ve kontrolü altındadır. Bu kesim üzerinde islamın bütün inandırıcı etkisi kullanılmaktadır. Bu kesim, Osmanlı'dan bugüne varlığını sürdüren siyasal anlamda karşı devrimcilerdir.

Onlara göre; "**kafir devlet, dinsiz ATATÜRK ve taraftarları, İslamı yok etmek için her şeyi yapmaktadır. Laik Cumhuriyet, İslam düşmanıdır ve mutlaka yıkılması gere-**

kir. Yerine İslami esaslara göre bir devletin kurulması zorunludur." Temelde bu düşünceye sahip karşı devrimciler için tek hedef laik Cumhuriyeti yıkmak, hilafeti tekrar geri getirmektir. Bu hedeflerine ulaşmalarını sağlayacak her yol onlar için mübahtır. Capo ve örgütü işte bu kesimin içinden gelmektedirler. "Amaca ulaşmak için her yol mübahtır" felsefesinin "her yol mübah" bölümü, örgütlenmeyi, yani AK Babalar Örgütü'nü temsil etmektedir. Mübah olan yolların başında, zaten yıkılması gereken kafir devletin parasal kaynaklarının İslam Devleti kurmak için gerekli finansmanın sağlanması amacıyla hortumlanması gelmektedir. Böylece hem müslümanlar zengin olacak, hem davaya hizmet için gerekli finans sağlanacak hem de kafir devlet zayıf düşürülecektir. Devletin soyulması, İslam'a göre kesin haram ve en büyük günahlardandır. Ancak, kafirler için bu kurallar uygulanmamakta, bilakis cihad anlamında bu yolda hareket etmek gerek-

mektedir. Bazı tarikat, fikir akımı, islami görüş şeklinde örgütlenmiş gruplara mensup bu kesim, devleti soymayı İslam devletini kurmak için adeta farz olarak görmektedir. Bu amaçla vergi ödenmez, kaçakçılık yapılır, kamu kaynakları sonuna kadar sömürülür. Capo, işte bu kesimin zaten doğasında var olan karşı devrim düşüncesinin gerçekleşmesi için devletin soyulması fikrinin, Yüksek İslam İstişare Konseyi'nce tabana yerleştirilmesinde etkili olmuş ve bu durumu da örgütün faaliyetlerini bu kesim içinde legalize etmek, destekletmek amacıyla ustaca kullanmıştır ve kullanmaktadır. Bu kesim, sahip olduğu gazete ve Tv kanalları aracılığı ile Cumhuriyet ve inkılaplara her fırsatta saldırmakta, Capo'yu ve örgütünü gizlemek için yarışmaktadır. Bu gazete ve Tvcilerin arasında Büyükşehir Belediyesi ve iştiraklerinden ve yine bugün merkezi otoriteden kişisel çıkar sağlayanların sayısı da oldukça fazladır. Reklam şirketleriyle İGDAŞ'ı soyan bazı televizyoncu ve gazeteciler, bugün yolsuzluklarla mücadele kahramanı, insan hakları savunucusu olmuşlardır. Yine BİT'leri milyarlarca dolar hortumlayan bazı gazete patronları, örgütü gizlemek için operasyon yapan devlet görevlilerine her fırsatta saldırmaktadırlar. Capo'nun mensup olduğu bu karşı devrimci çıkarcı kesim, Capo'yu her fırsatta "mazlum, müslüman olması nedeniyle haksızlığa uğramış" bir görünümle pazarlamaktadır.

Böylece Capo'ya karşı yapılan her haklı operasyon adeta, müslümanlara laik devlet tarafından yapılmış haksız zulüm ve baskı aracı olarak tanıtılmaktadır. Bu karşı devrimci kesimin bir bölümü AK Babalar Örgütü'nün farkında, bir bölümü ise değildir. Ancak farkında olmayanlar da örgütü "Allah rızası", "İslam inancı" için desteklemektedir. Bu kesim içinde; kamu görevlileri, işadamları, küresel güçlerin temsilcile-

ri, yargı mensupları, basın mensupları da vardır.

İkinci kesim ise, bu olup bilenlerin hiçbirisinden haberdar olmayan veya olsalar da ses çıkarmamanın çıkarları gereği gerekli olduğu gruplardan oluşmaktadır. Bu kesimle ilgili uygulanan yöntemler çok değişik ve farklıdır. Bu kesime hitap etmek için, mayfatik yöntemlerle (şantaj, tehdit v.s.) köşeye sıkıştırılan medya patronları kullanılmaktadır. Öyleki, adeta Capo milli kahraman ilan edilmekte, her yaptığı hareket, müthiş bir reklam bombardımanıyla kitlelerin beynine olumlu imaj olarak empoze edilmektedir. Bu propaganda bombardımanı, Capo ve örgütle hiç alakası olmayan büyük bir kitleyi, bunlara siyasal destek vermeye itmektedir. Yapılan yanlışlar ve işlenen suçlar bilinçli bir şekilde kapatılmakta, toplumsal muhalefet ve devletin görüşleri adeta yok sayılmak-

tadır. Böyle bir tek yönlü propaganda silahını elinde bulunduran Capo, milyonlarca kişiden örgütünü ve karşı devrim kesimini gizlemeyi başarmaktadır. Bu yetmiyormuş gibi, üste çıkmakta ve yolsuzluklarla kıyasıya mücadele ettiğini her söyleminde dile getirmektedir. Bu konuyla ilgili olarak BÖLÜK şöyle demektedir; ***"İstanbul Belediye Başkanlığı süresince ismi sürekli yolsuzluklarla anılan RTE, mangalda kül bırakmadan sürekli atıyor. Kendisi ile ilgili yolsuzluk soruşturmalarından zaman aşımı, Rahşan affı, delil yetersizliği gibi gerekçelerle şimdilik yakasını kurtaran, ancak hakkında daha birçok soruşturma devam eden Tayyip, büyük bir pişkinlikle dürüstlükten baksedebiliyor. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez, hakkında bu kadar yolsuzluk iddiaları olan bir kişi siyasi partiye genel başkan oluyor"***[257]

Capo'nun örtülü şantaj ve tehditleri nedeniyle çıkarları

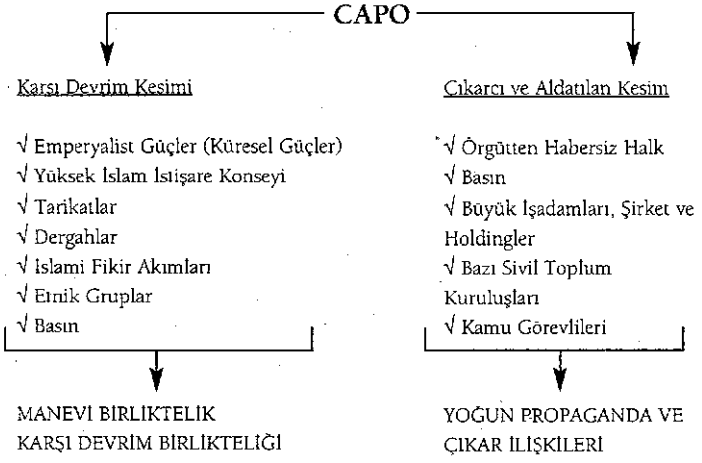
257) BÖLÜK.Mehmet, El Tayyip. Toplumsal Dönüşüm Yayınları, s.96.

zarara uğrayacak olan iş dünyası da ister istemez tüm gücüyle capo ve örgütünü desteklemektedir.

Capo ve örgütünün daha önce açıklanan sebeplerle Türkiye Cumhuriyeti ile hesabı olan emperyalist güçlerle olan ilişkileri de bu ikinci kesimin sayısını arttırmaktadır. Emperyalist küresel güçlerin ülke içindeki ajanları, her fırsatta örgüt yanında tavır koymaktadırlar. Ayrıca, bu güçlerden ve yolsuzluklardan elde edilen paraların, fakir halka seçim öncesi çeşitli kılıflarla dağıtılması da örgüte destek ve eleman kazandırmaktadır. Türk siyasi hayatında ilk defa paranın oya tahvili yolunu açanlar ülkedeki yozlaşmış fütüvvet gruplarıdır.

O halde ikinci kesim içinde, örgütün varlığından tam olarak haberdar olmayan veya olmak istemeyenlerle, varlığını hiç bilmeyenler mevcuttur ve bunların sayısı küçümsenmeyecek kadar fazladır denilebilir.

Yukarıdaki açıklamalardan sonra Capo ve örgütün destek aldığı iki kesim ve uygulanan yöntemleri şu şema ile özetleyebiliriz.

DEĞERLENDİRME

2004 Haziran'ına gelindiğinde, genel olarak, Türk mafyasının 1998 öncesine dönüş yolunda emin adımlarla ilerlediğini üzüntüyle gözlemlemekteyiz. 2003 Mart ayında, mafyanın başkenti İstanbul'daki mafyayla mücadele birimi personelinin en alt düzeye kadar dağıtılması ve yerlerine, bu işten hiç anlamayan, daha önce bu birimlerde çalışmamışlann getirilmesi, İstanbul Organize Suçlar Şubesi'nin mafya üzerindeki psikolojik ağırlığını ortadan kaldırmış, mücadeleye telafisi güç zararlar vermiştir. Paralel bir kadro tasviyesi de Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nda yaşanmıştır. Mafyayla mücadele birimleri, siyasal hesaplarla yerle bir edilirse, bunun zararını, atılan, sürülen görevlilerden çok halk çeker ve çekmektedir. Bugün, İstanbul ili sabıkalı iki üç kişinin bir araya gelip, mafya örgütü görüntüsüne büründükleri bir kent haline gelmiştir. 2003 yazından itibaren, gazetecilere, işadamlarına ve vatandaşlara çok sayıda silahlı saldırı düzenlenmiş, gazeteciler dışındakiler, adi olay görüntüsüyle kamuoyunun dikkatinden kaçırılmıştır. Büyük mafya örgütü capoları, eski örgütlenmelerini güçlü bir şekilde faali-

yete geçirmiş, bunun sonucunda, mafyanın örtülü hakimiyet ve baskısı İstanhul'da hissedilmeye başlanmıştır. Türkiye'de belli başlı mafya örgütleri İstanbul'da örgütlendiğinden, İstanbul'da mafyayla mücadele gevşetildiğinde, bunun sıkıntısını başta batı ve güney illerimizdeki tatil beldeleri olmak üzere, tüm Türkiye çeker. İstanbul Organize Suçlar Şubesi, 1998-2003 Mart ayı arasında 50 ayrı ilde bağlantılı mafya operasyonları düzenlenmiştir. Bu dönemde, en sık Antalya ve ilçeleri, Bodrum, Kuşadası ve Marmaris'te İstanbul bağlantılı operasyonlar yapılmıştır. İstanbul mafyayla mücadele birimi, 5 yıllık sürede, toplam 110 personeliyle, 10 bine yakın mafya zanlısını gözaltına almış ve binlerce silah, mermi ile milyonlarca dolar karaparaya el koymuştur. 2003'te yapılan siyasi kalkışlı tasfiye operasyonlarıyla, bu mücadele yerlebir edil-

miştir. Deyim yerindeyse, fütüvvet mafyası, kendisine operasyon düzenleyen mafyayla mücadele biriminden, mafyanın yeniden dirilmesi, vatandaşın mafya boyunduruğuna girmesi pahasına intikam almıştır. Mafyayla mücadele konusuna ikinci kitapta yer verileceğinden, şimdilik bu kadarla yetiniyoruz.

Türkiye'de, 2004 Haziranı itibariyle, Karadeniz kökenli mafya ile Kürt orijinli mafya örgütlerinin örtülü çekişmeleri yaşanmaktadır. Yoğun bir şekilde politik destek alan bu grupların çekişmelerinin, çatışmaya dönüşmesi oldukça yakındır. Bu çatışma, siyasal iktidarı da etkileyecek boyutta olacaktır. ÇAKICI ile KIRCI'nın yurtdışına kaçırılmaları, Kuzey Kıbrıs'ta ABD'ye üs verilmesi ve hemen ardından PKK'nın ateşkesi bozması tesadüf değildir. ABD hem uyuşturucu destekli Kürt terör örgütünü örgütlemekte, hemde Karadenizli gruplara Sicilya üzerinden yol vermektedir. Türkiye'nin denizlerinde on küsur yıldır bir gram dahi uyuşturucu yakalanamaması ve ka-

radan yakalanan uyuşturucunun hep aynı gruba ait olması, Kürt orijinli uyuşturucu mafyasının zorunlu rota sapmasına zorlanması, (Afganistan, Kuzey Irak, Kuzey-Güney Kıbrıs, Yunanistan, Avrupa), Karadenizli grupların klasik rotalarında hareket etmesi anlamına gelmektedir. Bu durum, Susurluk benzeri örgütlenmelerin de önünü açacaktır. Geleneksel Türk mafyası, fütüvvet mafyasından gördüğü örtülü destekle, eskisinden çok daha güçlü ve etkili duruma dönüşecektir. Bu süreçte, İstanbul başta olmak üzere büyük kentlerde ve tatil yörelerinde büyük çaplı mafya saldırılarına tanık olunacaktır. Yalnızca teknik takip yaparak mafyayla mücadele edebileceğini sanan fütüvvetçi emniyet görevlileri de, bir süre sonra merkez üslerine geri dönmek zorunda kalacaklardır.Nitekim,2005 yılında bu öngörümüz gerçekleşmiştir.

2003 Mart kadro operasyonları, mafyanın İstanbul'da zaferi ile sonuçlanmıştır. Bu zafer, 2004 yılında kutlamaya 2005'te de tam hakimiyete dönüşecektir.Mafya ile mücadele müthiş bir darbe yemiştir ve bunun telafisi de yakın gelecekte olanaksızdır. Bu fikrimize katılmayanlara önümüzdeki yıllarda cevabı yine mafya verecektir.

Fütüvvet mafyasına gelince; 2004 itibariyle belediyeleri soyan kadro, merkezi otoriteye yerleştirilmiş, geçtiğimiz bölümde incelenen örgütlenme en üst düzeyde sağlanmıştır. Bugün, devletin kendisi, hazinesi soyulmaktadır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde yapıldığı gibi, iç kaynaklar ve dış krediler daha önce açıkladığımız yöntemlerle, ortak, yandaş, işbirlikçi firmalara verilen ihalelerle hortumlanmakta ve buna karşı hiç kimse, hiçbir refleks göstermemektedir. Kamu bankalarından örgüt mensuplarına milyonlarca dolar tutarında kredi verilmektedir. İhaleler de bilinen yöntemler kulla-

nılmakta, en önemli vurgunlar da özelleştirme ihalelerinde yapılmaktadır. Denizlerden motorin kaçakçılığı resmi hale dönüştürülmüştür. Kafir devleti soymakta uzman kadro, bütün hünerini sergilemektedir.

Cumhuriyet rejimi için büyük bir sorun olan AK Babalar Örgütü ve dış destekçileri ile ilgili şu değerlendirmeler yapılabilir;

Örgüt iki aşamalı amacı olan, tehlikeli, önemli ve ciddi bir yapıya sahiptir. Fütüvvet anlayışını bahane ederek ve insafsızca kullanarak, saf, temiz, mütedeyyin müslümanları kandıran, onların en kutsal değeri olan inançlarını sömüren, sözde İslamı savunan, gerçekte Osmanlı'nın çöküşüne de zemin hazırlayan ve Ulu Önder ATATÜRK'ün, **softalar, yobazlar** diye nitelendirdiği ve İslam dinini bunlardan kurtarmak için laisizmi benimsediğini ifade ettiği, İslam'ı kendi hizmetlerinde kulandığını sanan Allah (cc) ve Peygamber Efendimiz (s.a.v) ile kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'i şahsi çıkarları için kullanan, İslam'ın ruhunu, özünü ve sözünü işlerine geldiği gibi anlayan ve böylece İslam'a açıkça eziyet eden bu örgütün, ne fütüvvetle ne de yüce İslam diniyle uzaktan yakından ilgisi yoktur. SÜLEMİ, daha öncede belirttiğimiz şu beş şarttan birinde sapma olursa o kişinin fütüvvet şartları dışına çıktığını söylemektedir. Bunlar; ***emanet, siyanet, sıdk, güzel kardeşlik ve içi düzeltmektir***. Biz sadece, bu örgütün kendilerine emanet edilen İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile diğer hakim oldukları belediyeleri, yani halkın parasını nasıl hortumladığını anlatmaya çalıştık. İslamın hiçbir kural ve söyleminde hırsızlık yoktur. İslam için olsa bile, İslam için hırsızlık yapılmasını mübah görenler bizzat İslam düşmanlarıdır. Peygamber Efendimiz (s.a.v) bir savaştan sonra şehit düşen

bir ashabının cenazesine katılmamış, bunun nedenini soranlara "O, değersiz de olsa bazı ganimetleri devlete vermek yerine, kendisine almış, böylece çok büyük bir günah işlemiş ve o nedenle şehit olmamıştır. O yüzden cenazesine katılmadım" demişlerdir. Var gücüyle fütüvvet ilkelerine sarılan örgütün ne kadar fütüvvet ehli olduğu emanete hiyanetlerinden ve Peygamber Efendimizin (s.a.v) yukarıdaki hadislerinden anlaşılmaktadır. Ancak içi düzgün olmayanlar imam olduklan halde papaz cübbesi giyebilirler, ancak fütüvvet ehli olmayanlar kutsal vatan toprağına sıdk ile bağlı olmazlar, ancak güzel kardeşlik duygulan olmayanlar toplumu müslüman-laik diye ayırmaya çalışırlar. İşte Örgüt'ün gerçek felsefesi budur ve bu nedenle tarafımızdan fütüvvet mafyası olarak nitelendirmektedirler. Fütüvvet ehline söylenecek herhangi bir sözümüz yoktur. Amacımız onlara nasıl sömürüldüklerini anlatabilmektir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni terör faaliyetleriyle yıkamayacaklarını anlayan güçler, Cumhuriyet'in karşısına açıkça çıkmaktansa "kalelerini içten fethetmeyi" yeğlemişlerdir. Böylece terörle mücadeleye karşı dizayn edilmiş devlet yapısı ile, bu yönde hassaslaştırılmış kamuoyunun tepkisi çekilmeden, onların deyimiyle "hazmettire, hazmettire" bir devlet düzenini değiştirme faaliyetine girişmişlerdir. Bu faaliyetin ilk ayağı, oluşturulan bir mayfatik örgütlenmeyle hareketin finansmanının sağlanmasıdır. Örgütün mayfatik yapısı zaten hazırdır. Bu mayfatik yapının temeli yozlaşmış fütüvvet anlayışının Türkiye Cmhuriyeti'nde bulunan tabanına dayanmaktadır. Fütüvvet mafyası, "Allah rızası"için bir araya gelen menfaat gruplarının kısa adıdır. AK Babalar, fütüvvet mafyasının Türkiye'deki en güçlü örgütlenmesidir. Bu örgüt-

lenme sayesinde karşı devrim hareketinin finansmanı, devlet, yani kamu kaynakları soyularak sağlanmış, böylece devletin ekonomik açıdan zaafiyete düşmesi de temin edilmiştir.

Birinci amaç merkezi otoriteyi ele geçirmektir. Bu sağlanmıştır. Sıradaki amaç yoz fütüvvetçilerin kazandığı ayrıcalıkları korumaktır. İşte bu noktada küresel emperyalist güçlerle tam mutabakat sağlanmıştır. Mutabakatın konusu "Ilımlı İslam Modeli"dir. Böylece, toplum, dinamik bir karşı devrim hareketi yaşamayacak, ancak geriye dönüp baktığında ayaklarının altındaki vatan toprağı kayıp gitmiş olacaktır. Örgüt, ümmet anlayışını benimsediğinden ulus devlete ve sınırlarına karşıdır. Etnik yapıya bağlı federal bölgeler örgütün işine gelmektedir. Böylece, müslüman uluslara hükmedebileceğini hesaplamaktadır. Onlar için "vatan," Allah'ın müslümanlara verdiği yeryüzüdür. Bu nedenle sınırlar anlam ifade etmemektedir. Müslümanların yaşadığı her alan, ümmetin vatanıdır. Bu görüşleri, emperyalist güçlerin birçok projesiyle ve başta küreselleşme politikalarıyla tam olarak örtüşmektedir. O halde nihai amaç, Ilımlı İslam Modeli gibi aldatmacalarla küresel güçlere ulus devleti parçalatmaktır. ***Çünkü, parçalanma onlar için aslında ümmetle bütünleşme anlamına gelmektedir.***

İşte yukarıda özetlediğimiz ***kirli işbirliği***, yani fütüvvet mafyası önderliğindeki karşı devrim grupları ile küresel güçler arasındaki işbirliği, ülkemizde son 20 yıldır ulusal güçleri tasfiye için elinden geleni yapmıştır. Bunun başında da ulusalcı kalemleri ve beyinleri yok etmek eylemleri gelmiştir. Muammer AKSOY, Uğur MUMCU, Ahmet Taner KIŞLALI, Çetin EMEÇ, Turan DURSUN ve nihayet Necip HABLEMİTOĞLU cinayetlerinin ardında bu işbirliği vardır. Adnan KAHVECİ'nin (bizce) öldürülmesi de bu kapsamda değerlendirilmelidir. Bu-

gün, ülkede bu kirli ilişkiyi deşifre edecek şifre çözücü ulusalcı beyin bırakılmamıştır (gerek öldürerek, gerekse tehditle). Kim ortaya çıkarsa da öldürülecektir. Bir yandan, öldürenler radikal islamcı örgütlerdir denilecek, bir yandan da fütüvvet mafyasının iktidarı desteklenecektir. Özetle, Türkiye uyur-uyanık bir halde küreselcilerin dünya düzenine monte edilmekte, bu montajı haber verecek evlatları da tasfiye olmaktadır.

Son olarak; bugün ülkemizin içinde bulunduğu durumu bir futbol müsabakasına benzetebiliriz. Genç Cumhuriyet, ulu önderi ATATÜRK'ün liderliğinde gerçekleşen iki büyük devrime, karşı devrim gerçekleştirmek isteyen güçlerle maç yapmaktır. Bu maç final maçıdır. Karşı takımda; birinci devrimle mağlup edilen emperyalist, bugünkü tabiriyle küresel güçler ve ikinci devrimle mağlup edilen yozlaşmış kültür ve dinin ürünü, çıkarcı karşı devrim taraftarları, Cumhuriyet takımında da ATA'sına gönülden bağlı, kişisel çıkarı için ülkesini feda etmeyen tüm Cumhuriyet çocukları vardır. Birinci takımın teknik direktörü ABD, ikinci takımın teknik direktörü Türk Silahlı Kuvvetleri'dir. O nedenle, ulusal ordumuza içerde ve dışarda acımasızca saldırılmaktadır. Maçın ilk yarısını şu günlerde Cumhuriyet 2-0 mağlup götürmektedir. Birinci golü AK Babalar Örgütü liderliğindeki karşı devrimci güçler merkezi otoriteyi ele geçirerek, ikinci golü Küresel güçler AB'ye girme ve Büyük Ortadoğu Projesi bahanesiyle ulus devleti parçalama yönünde atmışlardır. Kıbrıs'ın ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin vatandan koparılmaya çalışıldığı şu günlerde, bizim takımın teknik direktörünün tarihin akışına yön verecek taktik ve gerekirse oyuncu değişikliğine gitmesi acilen gerekmektedir. ***Çünkü, bu maçın telafisi yoktur ve kaybı halinde Cumhuriyet ligden düşecektir.***

EKLER

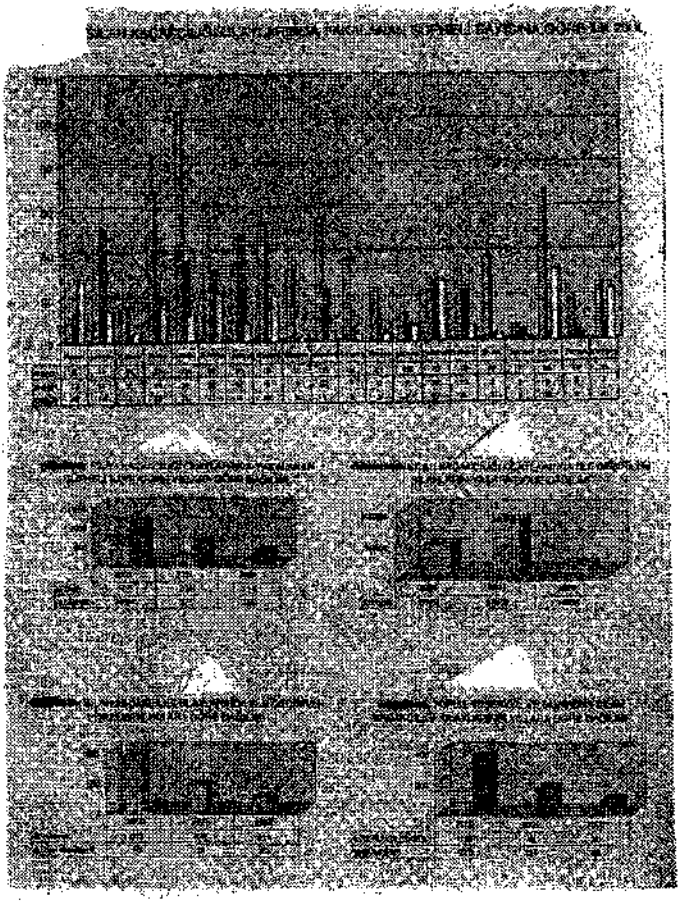
Ek-1

TÜRKİYE 2000 YILI UYUŞTURUCU MADDE YAKALAMALARI			
MADDE CİNSİ	Olay	Şüpheli	Miktar (KG)
ESRAR	2191	4315	24798
EROİN	432	1491	5290
BAZ MORFİN	20	90	1294
AFYON	62	162	215
KOKAİN	45	149	8
ASETİK ANHİDRİT	8	30	6227
DİĞER SENTETİKLER	129	216	14603 Adet
CAPTAGON	20	68	757769 Adet
ECSTASY	39	184	33894 Adet
TOPLAM	2951	6525	

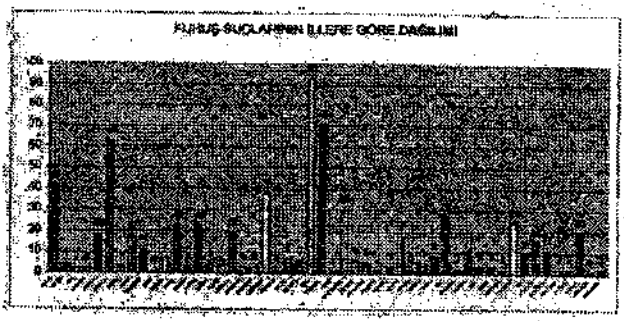
TÜRKİYE 2001 YILI UYUŞTURUCU MADDE YAKALAMALARI			
MADDE CİNSİ	Olay	Şüpheli	Miktar (KG)
ESRAR	2732	5242	4852
EROİN	498	1452	3033
BAZ MORFİN	11	50	325
AFYON	33	74	172
KOKAİN	36	128	2
ASETİK ANHİDRİT	10	31	10322
DİĞER SENTETİKLER	133	226	7281 Adet
CAPTAGON	16	48	1088081 Adet
ECSTASY	75	242	101096 Adet
TOPLAM	3544	7893	

TÜRKİYE 2002 YILI UYUŞTURUCU MADDE YAKALAMALARI			
MADDE CİNSİ	Olay	Şüpheli	Miktar (KG)
ESRAR	3336	6251	3292
EROİN	399	1082	2134
BAZ MORFİN	8	30	230
AFYON	25	54	86
KOKAİN	50	140	8
ASETİK ANHİDRİT	8	45	18023
DİĞER SENTETİKLER	139	220	16549 Adet
CAPTAGON	32	125	6713493 Adet
ECSTASY	150	433	94027 Adet
TOPLAM	4147	9360	

Ek-2

Ek-3

FUHUŞ SUÇLARINDAN GÖZALTINA ALINANLARIN YAŞLARINA GÖRE DAĞILIMI

	18'den Küçük	18-25	26-35	36-45	46-60	60 Üzeri	Toplam
Kişi Sayısı	2	16	209	251	140	48	667
Yüzde	0.3%	2.4%	30.9%	37.1%	21.6%	7.1%	100.0%

FUHUŞ SUÇLARINDAN GÖZALTINA ALINANLARIN UYRUĞUNA GÖRE DAĞILIMI

	Türk	Yabancı	Toplam
Kişi Sayısı	585	82	667
Yüzdeleri	87.7%	12.1%	100.0%

FUHUŞ SUÇLARINDAN GÖZALTINA ALINANLARIN MESLEKLERİNE GÖRE DAĞILIMI

	Memur	İşçi	Serbest Meslek	Esnaf	Emekli	Öğrenci	Ücretli İşi Yok	Toplam
Kişi Sayısı	22	69	235	39	10	11	237	664
Yüzde	3.3%	9.0%	35.9%	11.9%	1.5%	1.7%	35.7%	100.0%

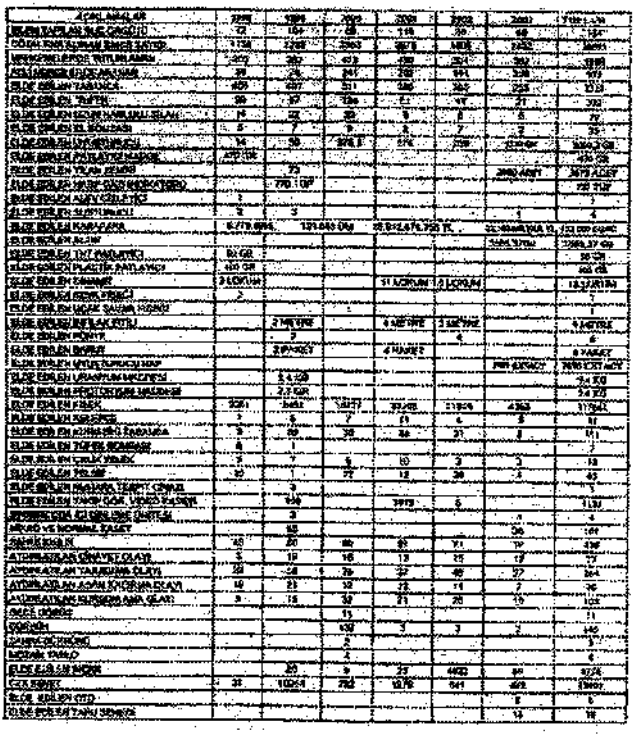
FUHUŞ SUÇLARINDAN GÖZALTINA ALINANLARIN EĞİTİMLERİNE GÖRE DAĞILIMI

	Okuryaz	Okur yazar	İlkokul	Ortaokul	Lise	Yüksek Okul	Toplam
Kişi Sayısı	31	68	309	91	112	48	668
Yüzde	4.6%	10.2%	46.3%	13.6%	16.8%	7.2%	100.0%

Ek-4

5 YILLIK İSTATİSTİKLERİN İCRAAT TABLOSU

1998-1999-2000-2001-2002-2003 YILLARI ARASINDA YAPILAN İCRAATLAR

KAYNAKÇA

AĞAR, Mehmet, Yazılı Tebliğ Metni, Hukuk Devletinde Terör ve Örgütlü Suçla Mücadele" Umut Vakfı Yayınları, 1996.

Akşam Gazetesi, 30.08.1999.

ARLACCHİ, Pino, "Mafya Ahlakı ve Kapitalizmin Ruhu," İletişim Yayınları, İstanbul, 1991.

ARTUK, GÖKÇEN, YENİDÜNYA, Ceza Hukuku Özel Hükümler, Seçkin Yayınları, İstanbul, 2002.

AYDIN, Birol, "Kravatlı Mafya," Selis Yayınevi, İstanbul, 2003.

BAL, İhsan, ÖZCAN Mehmet, "Türkiye'de Organize Suçlarla Mücadelede Yöntem Arayışları," Organize Suçlarla Mücadele ve Polis, Seçkin Yayınları, Ankara, 2003.

BALBAY, Mustafa, Cumhuriyet Gazetesi, 04.03.2004-09.04.2004.

BOVENKERK-Frank-YEŞİLGÖZ Yücel; "Türkiye'nin Mafyası, İletişim Yayınları, İstanbul, 2000.

BÖLÜK, Mehmet, "El Tayyip", Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İstanbul, 2003.

CENTEL, Nur, "Türk Ceza Hukukuna Giriş," Beta Basım, İstanbul, 2002.

CHANDER, D.L, "Brother in Blood," E, P, Potlon end Co. 1975.

CİNOĞLU Hüseyin-GÜNEŞ İ.Dinçer, "Organize Suçlarla Mücadelede Temel Noktalar ve Polisin Rolü," Organize Suçlarla Mücadele ve Polis, Seçkin Yayınları Ankara, 2003.

CUMHURİYET Gazetesi,12.12.2003.

ÇÖLAŞAN, Emin, Hürriyet Gazetesi, 25,03,2004.

ÇULCU, Murat, "Dünyamızı Saran Mafia", I-II-III. Cilt, Kastaş Yayınları İstanbul, 1992.

ÇULCU, Murat, "Mafia Üzerine Notlar", Kastaş Yayınevi, İstanbul,1998.

ÇULCU, Murat, "Türkiye'de Mafialaşmanın Kökenleri 2, Sikkesiz Sultanlar", E Yayınları, İstanbul, 2001.

ÇULCU, Murat "Türkiye'de Mafialaşmanın Kökenleri 1, Her Sakaldan Bir Kıl," E Yayınları İstanbul, 2001.

Ebu Abdirrahman es-SÜLEMİ, "Tasavvufta Fütüvvet," Çev. Doç. Dr. Süleyman ATEŞ, İlahiyat Fak. Yayınları, Ankara, 1977.

Ebu Abdirrahman es-SÜLEMİ, "Tasavvufun Ana İlkeleri; Süle'minin Risaleleri," Çev-Prof.Dr. Süleyman ATEŞ, A.Ü. Basımevi Ankara, 1981.

EGM, APK Daire Başkanlığı, "Suç ve Suçlu Profili," Egm-Basımevi,2002.

ERDEM, M, Ruhan, "Ceza Muhakemesinde Suçlulukla Mücadelede Gizli Mücadele Teknikleri," Ankara, 2001.

ERDEM, Mustafa Ruhan, "Organize Suçlulluk," Hukuk Kurultayı 2000.

EVİK, Vesile Sonay, "Çıkar Amaçlı Örgütlenme Suçu," Be-

ta Yaymevi, İstanbul, 2004.

EYMÜR, Mehmet, "Analiz, Bir MİT Mensubunun Anıları", Milliyet Yayınları, İstanbul, 1991.

GELERİ, Aytekin, "Organize Suçların Ortaya Çıkışı ve gelişimi; İtalyan-Amerika Mafyası Üzerine Bir Çalışma," Organize Suçlarla Mücadele ve Polis, Seçkin Yayınları, Ankara, 2003.

GÖKÇEGÖZ, Fazlı, "Organize Suç Kavramı, Terör Suçları ile Bağlantısı ve Etkin Mücadele Yöntemleri," Organize Suçlarla Mücadele ve Polis, Seçkin Yayınevi Ankara, 2003.

HESS, Henner, "Mafya," Zentrale, Herrschaft und Lokale Gegen-macht, Töbingen, 1970.

Hukuk Devletinde Terör ve Örgütlü Suçla Mücadele, Umut Vakfı Yayınları, 1996.

İstanbul Emniye Müdürlüğü Organize Suçlar Şube Müdürlüğü İstatistikleri 1998,1999, 2000, 2001, 2002, 2003.

"Kaçakçılık ve Sahtecilik Olaylarının Genel Değerlendirmesi", KOM Daire Başkanlığı Yayınları, 1997.

"Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 99", KOM Daire Başkanlığı Yayınları, 2000.

"Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2000", KOM Daire Başkanlığı Yayınları, 2001

Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2001 Raporu", KOM. Daire Başkanlığı Yayınları 2002.

Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele 2002 Raporu, KOM Daire Başkanlığı Yayınları, 2003.

KAZAN, Turgut, "İzmir Barosu Yargı Reformu 2000 Sempozyumu."

KOCASAKAL, Ümit, "Organize Suçlulluğun Tanımı, Özellikleri ve Kapsamı", Galatasaray Hukuk Fakültesi Dergisi, İstanbul, 2002.

KÖROĞLU, Hasan, "Örgütlü Suçluluk", Seçkin Yayınları, Ankara 2001.

LAUROSSE, Büyük Sözlük.

MAFYA, Zentrale Herrsahft und Lokale Gegenmacht-Henner Hess, Tübingen,1970.

MUMCU Uğur, "Tarikat, Siyaset, Ticaret", Um; ag Vakfı Yayınları, Ankara, 1997.

ÖZEK, Çetin, "Organize Suç", Prof Dr. Nurullah Kunter Armağanı, İstanbul, 1988.

ÖZTÜRK, Saygı, Gözcü Gazetesi, 30,03,2004.

PİTRE, G, Usi, "Customi prequidizi del popolo Sicilliano", Cilt II-Bologna, 1969.

POYRAZ, Ergün, "Hilafet Ordusundan Arap Kürt Partisine", Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İstanbul, 2003.

REBMANN Kurt, "Hukuk Devletinde Terör ve Örgütlü Suçla Mücadele", Umut Vakfı Yayınları, 1996.

Sabah Gazetesi, 26.08.1999.

SAÇAN, "2000 Yılı Değerlendirmesi ve 2001 Yılı Beklentileri", İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü, 2001.

SAVAŞ Vural, "Türkiye Cumhuriyeti Çökerken", Bilgi Yayınevi, Ankara, 2004.

SÖZÜER, "Adem, Organize Suçluluk Kavramı ve Batı Ülkelerinde Bu Suçlulukla Mücadele ile İlgili Gelişmeler", M.Ü.H.F. Hukuk Araştırmaları, İstanbul, 1995.

TÜRK Dil Kurumu Sözlük.

ÜNVER, Yener, "Uluslararası Bir Ceza Hukuk Sempozyumundan Notlar."

Web Siteleri

www.akder.org
www.elele.gen.tr
www.terpr.gen.tr

Okuma alışkanlığınıza renk katmak için...

SİYAH BEYAZ KÜTÜPHANESİ

DR. ADIL SERDAR SAÇAN

Küresel ve Yerel Mafya Kıskacındaki

SON KALE TÜRKİYE

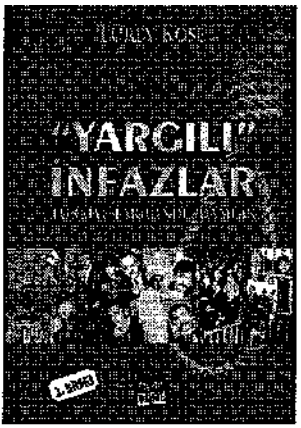
Sayfa Sayısı: 278
Ebat: 13,5x21 cm
Fiyatı: 15 YTL
Seri: Aletya Kütüphanesi

www.siyahbeyazkitap.com
siyahbeyazkitap@gmail.com
siyahbeyazkitap@yahoo.com

Milyarlarca Müslüman arasında, erkek çocuklarına türban taktırmadığı için laik üniversitede okutamadığını gerekçe gösterip, el parası ile ABD'de okutan reis var, kimsede çıt yok...
Meclis her türlü yolsuzluğu araştırıyor, konu muhteremlere gelince, çıt yok....
Fukara ekmekçik çalınca ortalık ayakta, reisin oğlu gemi alınca, gemicik sıfatında, çıt yok....
Hayali ihracat gerçek ihracatın yarısına yaklaşmış, operasyon yok, çıt yok....
Tüccar-siyasetçi-siyasi marketingçi, bilimum vatan değerlerini satışa çıkarmış, Mahmutpaşa kaldırımcılarından daha çığırtkan satıcılar var, kimsede çıt yok...
Ammaaaa, bunları ve hamilerinin örgütlerini deşifre edenlere, reise muhalefet edenlere, başta çete operasyonları ve mahpus damları olmak üzere her türlü çıt, çat, pat var.
Bu kitapta, her geçen gün güçlenen, kök salan, mafya düzeninin son halini ve bu düzenin kahraman bir ulusu nasıl kıskaç altına aldığını, dolayısı ile mafyanın gücünü bulacaksınız.

KORKUYORSANIZ OKUMAYIN,
OKURSANIZ KORKMAYIN!

BİZ YAZARKEN KORKMADIK,
KORKMASI GEREKEN ONLAR.

Türkiye Tarihinde İdamlar "YARGILI" İNFAZLAR

Sayfa Sayısı: 221
Ebat: 13,5x21 cm
Fiyatı: 12 YTL
Seri: Aletya Kütüphanesi

www.siyahbeyazkitap.com
siyahbeyazkitap@gmail.com
siyahbeyazkitap@yahoo.com

Meslektaşımız Türey Köse, kitabında Cumhuriyet tarihi boyunca idamı incelerken, Deniz'lerin oylamasında el kaldırmış siyasilerle görüşmüş, 32 sene sonra ne düşündüklerini sormuş.
Cevapların kiminde samimi bir pişmanlık var, kiminde sinsi bir inkar, kiminde dişli bir inat...
Can Dündar

Cumhuriyet' in Parlamento Şefi Türey Köse' nin kitabını bir gece yarısı okumaya başlamıştım...
Girne ışıklar altındaydı...
Gökyüzünde ise ne yıldızlar ne de ay vardı...
Odanın penceresinden denize baktım uzun süre...
İyonya düşleri kurdum...
Türey'in kitabını yağmurlu bir İstanbul akşamında bitirirken kendi kendime sordum: "İnsanlar birilerinin ölümleri için nasıl olur da yasa çıkarırlar?"
Deniz Geçmiş' ten Yusuf Aslan' a, Hüseyin İnan' dan Erdal Eren' e dek genç ölüleri anımsadım...
Hikmet Çetinkaya

Akıllı arkadaşım Türey Köse'nin kitabı, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın yani "darağacındaki üç fidan"ın infaz gecelerini, sonra 12 Eylül canilerinin ipe çekip öldürdükleri tam 50 delikanlıdan birinin Hıdır Aslan'ın idam gecesini ürkütücü bir açıklıkla önümüze koyuyor. Okurlara, "ölümün tanıkları"nın dilinden ve gözünden yaşama hakkının devlet buyruğu ile yok edildiği o korkunç anları bir kez daha yaşatıyor. İdamlar için "evet" oyu kullanan politikacılar sürüsünü kendi dilleriyle sorguluyor ve içlerinde birçoğunun bu ülkede hâlâ politika yaptığını, yapmak istediğini bize gösteriyor.
Aydın Engin